

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΧΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΘΗΝΑ
(Σοφοκλέους 15)
ΤΗΛ. 3211.617 - 3247.761
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Αθήνα: 7 Μάρτη 1987

Αρ. Φύλλου 486

Έναρξη διαδικασίας Γενικής Συνέλευσης	4
Χαιρετισμός εκπροσώπου της ΟΤΟΕ σδ. Σ. Σιώκου	4
Χαιρετισμός εκπροσώπου ΕΚΑ	5
Χαιρετισμός Συλλόγου Εισπρακτόρων ΕΤΕ	6
Χαιρετισμός εκπροσώπου Συλλόγου Υπαλλήλων Εθνοκάρτας	6
Εκλογή Προεδρείου Γενικής Συνέλευσης	7
Καθορισμός διαδικαστικών θεμάτων	8
Απεργιακό Ταμείο	11
Έγκριση για τη Σύναψη Ειδικών Συλλογικών Συμβάσεων	12
Οικονομικός Απολογισμός	12
Απολογισμός Δ. Σ. από τον Πρόεδρο του ΣΥΕΤΕ, σδ. Φώτη Δεληβοριά ..	14
Ομιλία του σδ. Αλέκου Μαυρόπουλου	17
Ομιλία του σδ. Σπύρου Λούβρου	18
Ομιλία του σδ. Δημήτρη Αραμπατζή	19
Ομιλία του σδ. Αντώνη Αρχοντάκη	20
Ομιλία του σδ. Νίκου Κουλιέρη	21
Ομιλία του σδ. Σταύρου Γριζιώτη	22
Ομιλία της σδ. Ευαγγελίας Σαμαρά	23
Ομιλία του σδ. Νίκου Πίσκοπου	23
Ομιλία του σδ. Βασίλη Κυριακόπουλου	25
Ομιλία του σδ. Νικόλαου Στόικου	26
Ομιλία του σδ. Γιώργου Αθανασόπουλου	27
Ομιλία του σδ. Γιώργου Σαντοριναίου	29
Ομιλία της σδ. Μάρθας Πανοπούλου	30
Ομιλία του σδ. Διονύση Πολίτη	30
Ομιλία του σδ. Κώστα Ρουσιάκη	32
Ομιλία του σδ. Αριστείδη Φίλια	33
Ομιλία του σδ. Παναγιώτη Ματζουράτου	34
Ομιλία του σδ. Σπύρου Καραουλάνη	35
Ομιλία του σδ. Κωνσταντίνου Σημαντήρα	36
Ομιλία του σδ. Γρηγόρη Γιάγια	36
Ομιλία του σδ. Νικόλαου Μήλιου	37
Ομιλία του σδ. Χριστόφορου Παπαδόπουλου	38
Ομιλία του σδ. Πανταζή Στολίδη	40
Ομιλία του σδ. Κώστα Πετρουλάκη	41
Ομιλία του σδ. Λευτέρη Ιορδανόπουλου	42
Ομιλία του σδ. Γιάννη Μυκονιάτη	44
Ομιλία του σδ. Βασίλη Καραλή	45
Ομιλία του σδ. Κώστα Μπαϊράμη	47
Ομιλία του σδ. Παναγιώτη Καπετανάκη	48
Ομιλία του σδ. Γιάννη Κουκά	50
Ομιλία του σδ. Σταμάτη Κουτσούπη	51
Ομιλία του σδ. Νίκου Γάτση	51
Ομιλία του σδ. Γιάννη Φαρμακίδη	53
Ομιλία του σδ. Κώστα Κρεμμύδα	54
Ομιλία του σδ. Σταύρου Κούκου	57
Ομιλία του σδ. Γιάννη Παναγόπουλου	58
Ομιλία του σδ. Κώστα Ρουσάκη	60
Ομιλία του σδ. Αλέκου Καλύβη	62
Ομιλία του σδ. Χρήστου Πρωτόπαπα	64
Ομιλία του σδ. Δημήτρη Κουσελέ	66
Δευτερολογία του Προέδρου Φώτη Δεληβοριά	68
Έγκριση ψηφισμάτων Γενικής Συνέλευσης	70

ΜΕ ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Υπήρξαν μόνο 2 ψήφοι κατά

Τακτική Γενική Συνέλευση Συλλόγου Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

- Πεπραγμένα Δ.Σ.
- Οικονομικός απολογισμός 1986 - Έγκριση προϋπολογισμού 1987
- Έκθεση εξελεκτικής επιτροπής
- Απαλλαγή Δ.Σ. και ελεγκτών
- Έγκριση για σύναψη Ειδικών Σ.Σ.Ε. με τη Διοίκηση της Τράπεζας για οικονομικά και θεσμικά θέματα του προσωπικού
- Απεργιακό Ταμείο

Σάββατο 7 Μαρτίου 1987

Ώρα Ενάρξεως: 9.30 π.μ.

Πρόεδρος Γ.Σ.: ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΠΛΙΑΚΟΣ

Έναρξη διαδικασίας Γενικής Συνέλευσης

ΦΩΤΗΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ: Συνάδελφοι, πρέπει οπωσδήποτε να θυμηθούμε στη σημερινή Γενική Συνέλευση, ότι το 1987 ο ΣΥΕΤΕ συμπληρώνει 70 χρόνια αγωνιστικής παρουσίας στο συνδικαλιστικό χώρο. Τυχαίνει μάλιστα ο γενέθλιος μήνας σύμφωνα με το ιδρυτικό Καταστατικό του Συλλόγου, που υπέγραψαν τότε 100 περίπου συνάδελφοι και που διασώζεται στο αρχείο μας, να είναι ο μήνας Μάιος του 1917.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου και το Πρεσβείο έχει προγραμματίσει έγκαιρα εκδηλώσεις στη Συνεδρίασή του του προηγούμενου Οκτώβρη. Το φωτογραφικό τμήμα ήδη οργάνωσε εκδήλωση με τμήματα άλλων συνδικαλιστικών πολιτιστικών φορέων, με μεγάλη επιτυχία. Προβόλουμε στη συνέχεια και άλλες εκδηλώσεις και ιδίως έκδοση ειδικού αφιερώματος της Πολιτιστικής για την ιστορία του ΣΥΕΤΕ με υλικό του αρχείου μας, που θα καλύπτει τη δράση του Συλλόγου από το 1917 μέχρι σήμερα.

Η σημερινή κατάσταση κρίσης στι συνδικαλισμό επιβάλλει περισσότερο από ποτέ την ιστορική αναφορά, για να θυμηθούμε τις ιστορικές μας ρίζες, να συνειδητοποιήσουμε βαθύτερα τον πρωτοποριακό ρόλο του Σωματίου μας, τόσο στους καθημερινούς αγώνες για το μισθό και τις συνθήκες δουλειάς, όσο και στις μεγάλες στιγμές της ιστορίας του έθνους μας και του εργατικού μας κινήματος, όπως στην Αντίσταση.

Ο ΣΥΕΤΕ υπήρξε και παραμένει πάντα το μεγαλύτερο και αγωνιστικότερο σωματείο στο χώρο των Τραπεζών και ένα από τα μεγαλύτερα και αγωνιστικότερα στο χώρο των πανελλαδικών σωματείων. Το ρόλο αυτό πρέ-

πει και έχουμε ιερή υποχρέωση να διαφυλάξουμε και να επιβεβαιώσουμε με κάθε επόμενη κίνησή μας.

Συνάδελφοι, αρχίζοντας τη Γενική Συνέλευση θα χαιρετίσουν εκπρόσωποι από την Ομοσπονδία, το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και συγγενών συλλόγων του προσωπικού. Στη συνέχεια θα εκλέξουμε Πρεσβείο και μετά θα διεξαχθούν κανονικά οι εργασίες της Γενικής Συνέλευσης. Παρακαλώ από την ΟΤΟΕ να έρθει ο εκπρόσωπος για 'το χαιρετισμό.

Χαιρετισμός εκπροσώπου της ΟΤΟΕ σδ. Σωτήρη Σιώκου

ΣΙΩΚΟΣ (ΟΤΟΕ): Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Από μεριά της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΟΤΟΕ χαιρετίζω τη Γενική Συνέλευση και κατ' επέκταση το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο της Εθνικής, με την 70χρονη ιστορία, μια ιστορία με συνεχείς αγώνες, μια ιστορία που είναι δεμένη με κατακτήσεις. Χαιρετίζουμε συμβολικά, πραγματικά το μεγαλύτερο κομμάτι της Ομοσπονδίας, που πέρα από τ' άλλα έχει και ποιοτικά χαρακτηριστικά το συνδικαλιστικό κίνημα στην Εθνική Τράπεζα, χρήσιμα για όλο το συνδικαλιστικό κίνημα των Τραπεζοϋπαλλήλων.

Είναι αναγκαίο σήμερα, πρώτα απ' όλα να κοιτάξουμε σωστά ακριβώς απέναντί μας. Δηλαδή να δούμε το χαρακτήρα της επίθεσης που δεχόμαστε σαν κλάδος και γενικότερα σαν εργατοϋπαλληλικό κίνημα. Μπαράζ μέτρων. Και τι να αναφέρει και τι να πρωτοαναφέρει κανένας, αρχίζοντας από τον Οκτώβρη του 1985; Κρατικός Προϋπολογισμός 1987; Φορολογικό Νομοσχέδιο; Ανατιμήσεις σε έξαρση; Και αυτό το διάστημα που μιλάμε τώρα νομοσχέδια για τις προσλήψεις; Δικαστικές παρεμβάσεις; Μέτρα για τις κρατικές επιχειρήσεις; Η τροπολογία που ψηφίστηκε στη Βουλή; Και νομίζω ότι ο Σύλλογός σας σας διαφώτισε γύρω από τις

πραγματικές διαστάσεις αυτής της τροπολογίας, όπου μπαίνουν σε δοκιμασία κατακτήσεις χρόνων. Ρυθμίσεις και μέτρα στις κρατικές Τράπεζες, που βρίσκονται στην κατεύθυνση της χαλάρωσης του εθνικού ελέγχου στο πιστωτικό σύστημα και βοηθούν την ανάπτυξη της ελεύθερης δράσης των ιδιωτικών και ξένων Τραπεζών και επιπλέον δείχνουν σε πια κατεύθυνση αναδιανέμονται οι καταθέσεις του κοινωνικού συνόλου.

Αφήνω τελευταίες, αν και είναι πρώτες σε ιεραρχία, τις εργασιακές μας σχέσεις.

Τι σημαίνουν οι αυξήσεις σε επιδόματα διευθυντικών στελεχών σε μια σειρά Τράπεζες, ενώ ισχύουν οι πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου; Γιατί καταργείται η εξομοίωση; Γιατί υποβαθμίζεται το Ενιαίο Μισθολόγιο και τα επιδόματα κοινωνικού χαρακτήρα; Γιατί οι κοινωνικές κατακτήσεις ή οι θεσμικές βάλλονται; Τι σημαίνει η πρόσληψη στελεχών απέξω και παραμερισμός μονίμων και έμπειρων στελεχών των Τραπεζών; Γιατί αυξάνονται οι διώξεις με κάθε μορφή και τα πειθαρχικά; Γιατί οι χιλιάδες προσλήψεις ανορθόδοξα;

Χτες, καταγγέλθηκε από το Σύλλογο της Εμπορικής Τράπεζας, ότι γίνανε προσλήψεις παιδιών συναδέλφων διευθυντικών στελεχών. Ποια είναι η πολιτική στελε-

χών στις κρατικές Τράπεζες; Στην Εμπορική Τράπεζα έχουμε κάνει στελέχη και τα ονομάζουν «στελέχη για τον καλλωπισμό των φυτών». Αυτή την κατάσταση και τη φιλοσοφία θέλουν να επεκτείνουν σε όλες τις Τράπεζες.

Πού ανατίθενται τα οργανογράμματα για την οργάνωση των Τραπεζών; Στον απολογισμό διάβασα, σε ξένους οίκους. Δεν μπορούν οι ελληνικές Τράπεζες, το συνδικαλιστικό κίνημα, να έχει γνώμη για την οργάνωση των Τραπεζών; Τι έγινε ο Νόμος 1365 για το ρόλο και τη λειτουργία των Τραπεζών και τα θέματα της συμμετοχής; Γιατί γίνεται η ανάθεση εργασιών των Τραπεζών σε ιδιωτικούς οίκους ή σε πολυεθνικές εταιρίες;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για τα παραπάνω έδωσε σαφή εικόνα ο Υπουργός Εργασίας και ο εκπρόσωπος των Τραπεζών. Τη Δευτέρα στην Εκτελεστική Γραμματεία και την Πέμπτη στο Γενικό Συμβούλιο θα συζητήσουμε για την Επιτροπή Καρατζά όπως ονομάζεται και θα ενημερώσουμε εκτεταμένα τον κλάδο για τα σχέδια που ήδη εφαρμόζονται στις Τράπεζες και τις εργασιακές σχέσεις.

Με βάση τα παραπάνω, χρειάζεται απάντηση σ' αυτή την επίθεση ή μήπως χρειάζεται σιωπή; Χρειάζεται αντίσταση ή μήπως χρειάζεται υποταγή; Ο αγώνας ενάντια στην παραπάνω επίθεση δεν είναι αγώνας συντεχνιακός, ούτε αγώνας των προνομιούχων και των ρετιρέ. Είναι αγώνας γνήσιος, με κοινωνικές προεκτάσεις. Είναι αγώνας για την ανάπτυξη. Η επίθεση στον κλάδο μας με βρώμικο τρόπο δεν είναι νέο φαινόμενο στην ιστορία του κλάδου. Οι αγώνες μας έχουν αρχίσει από χρόνια. Τα αποτελέσματά τους φαίνονται, γι' αυτό εξάλλου μας έχουν και στο σημάδι. Γι' αυτό ονομάζουν τις κατακτήσεις μας προνόμια. Θα μπορούσαμε να έχουμε μεγαλύτερες κατακτήσεις, καλύτερα αποτελέσματα; Αναμφίβολα ναι. Τα ερωτήματα και σήμερα είναι επίκαιρα. Και κανένας δεν κλείνει τα μάτια στις σοβαρές δυσκολίες που περνάμε σαν συνδικαλιστικό κίνημα και στα υπαρκτά προβλήματα που υπάρχουν.

Εδώ σταματάω για να θυμίσω ότι ο αγώνας μπορεί να είναι δύσκολος, πολύ δύσκολος, αλλά θα είναι με το μέρος των συνδικατών.

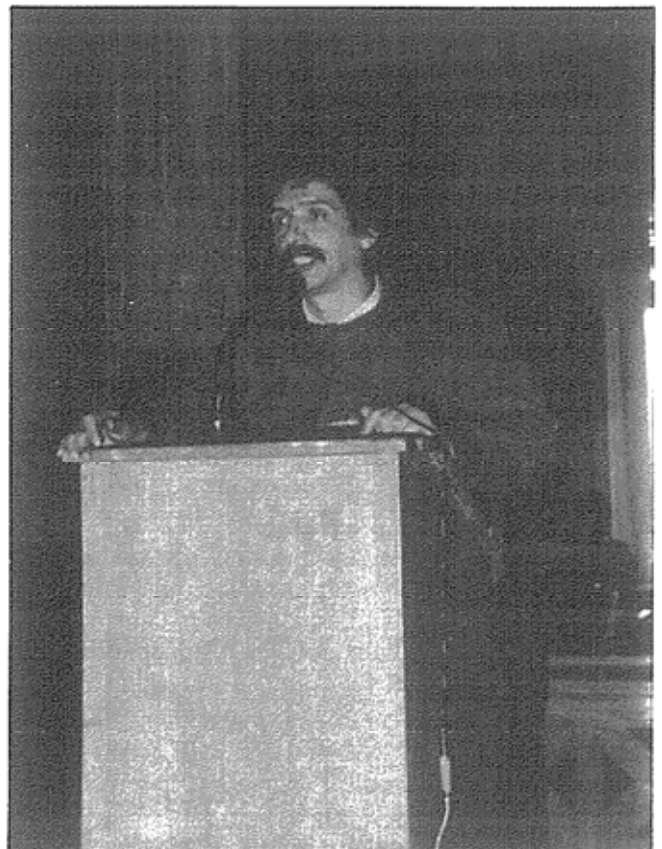
Χαιρετισμός εκπροσώπου Ε.Κ.Α.

ΜΑΥΡΙΚΟΣ (ΕΚΑ): Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εκ μέρους της Διοίκησης του Εργατικού Κέντρου της Αθήνας χαιρετίζουμε τη σημερινή σας Γενική Συνέλευση. Με την ευκαιρία αυτή και στο πρόσωπό σας, μας δίνεται η δυνατότητα να χαιρετίσουμε συνολικά τον κλάδο των Τραπεζοϋπαλλήλων που αγωνίζεται και παλεύει για να καλυτερέψει τις συνθήκες απασχόλησής του, τις συνθήκες αμοιβής του, για την πρόοδο των εργαζομένων, για το δυνάμωμα του συνδικαλιστικού κινήματος στο χώρο σας.

Με την ευκαιρία αυτή, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα θέλαμε να πούμε δύο κουβέντες επιγραμματικά, για το πώς πορεύεται το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας, ποιοι είναι οι στόχοι του και τι προγραμματίζει. Είναι γνωστό σ' όλους εσάς, ότι το προηγούμενο διάστημα ερχόμαστε μέσα από αγωνιστικές κινητοποιήσεις, που σ' αυτές εκφράστηκε η διάθεση των εργαζομένων να αγωνιστούν για την υλοποίηση των δίκαιων αιτημάτων που προβάλλει η τάξη μας. Εκφράστηκαν και δυνάμωσαν περισσότερο τα ενωτικά χαρακτηριστικά στις διεκδικήσεις, φάνηκαν όλες αυτές οι προϋποθέσεις οι θετικές, για να επιβάλουμε τις λύσεις που το συνδικαλιστικό κίνημα προβάλλει και που πιστεύουμε ότι είναι οι μόνες ρεαλιστικές και αυτές που οδηγούν σε διέξοδο από την κρίση που μαστίζει την οικονομία της χώρας.

Πιστεύουμε, συνάδελφοι, ότι πρέπει να συνεχιστεί αυτός ο αγώνας που ξεκίνησε τον Οκτώβρη του 1985 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Πιστεύουμε ότι οι άξονες των αιτημάτων που καθόρισε το Εργατικό Κέντρο συνοπτικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι: η βελτίωση του εισοδήματος των εργαζομένων, με τη νομοθετική κατοχύρωση της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής, με φορολογικές ελαφρύνσεις, με άρση των Προεδρικών Νομοθετικών Διαταγμάτων, με υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων κλπ.

Δεύτερο, η εφαρμογή μιας άλλης πολιτικής, που πραγματικά θα οδηγήσει σε διέξοδο. Με την απόρριψη των επιλογών που λένε φιλελεύθερη τάχα λύση, για να βγούμε από την κρίση. Γιατί πιστεύει το Εργατικό Κέντρο ότι οι φιλελεύθερες αυτές επιλογές και λύσεις, δεν θα κάνουν τίποτε άλλο από το να οδηγήσουν την οικονομία της χώρας από το κακό στο χειρότερο.

Και τρίτο, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, με την επιμονή στην υποβολή του αιτήματος για την αποκατάσταση της δημοκρατικής νομιμότητας στη ΓΣΕΕ, προκειμένου οι εργάτες και οι υπάλληλοι να εκλέγουν τις διοικήσεις και της ανώτερης συνδικαλιστικής οργάνωσης και όχι βέβαια οι Θεμέλιδες ή οι διάφοροι κυβερνητικοί παράγοντες και τα πραξικοπήματα.

Αυτοί είναι οι τρεις άξονες που το Εργατικό Κέντρο πιστεύει ότι πάνω σ' αυτούς πρέπει να συνεχιστεί ο αγώνας.

Γίνεται, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πολύ κουβέντα για τις μορφές του αγώνα. Κάναμε και για το περιεχόμενό τους και για την οργάνωσή τους. Κάναμε αυτές τις απεργιακές κινητοποιήσεις μ' αυτές τις μορφές. Το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας δεν είναι αντίθετο σε καμιά μορφή αγώνα. Φτάνει μονάχα να παίρνουμε υπόψη μας όλες τις προϋποθέσεις, προκειμένου πάντα να προχωράμε μπρος. Και με τη στάση είμαστε και με τη συγκέντρωση είμαστε και με τη σύσκεψη και με την απεργία και με την 24ωρη και με τη 48ωρη και με τη διαρκείας. Αυτή είναι η θέση του Εργατικού Κέντρου.

Αλλά πρέπει να παίρνουμε υπόψη μας συνάδελφοι και άλλους παράγοντες, όσον αφορά τη στάση μας ή την κρίση μας για το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας. Πρέπει να συνδέσεις το κλωστοϋφαντουργείο με την οικοδομή. Πρέπει να συνδέσεις το ραφτεργατάδικο με την Τράπεζα. Για να πατάμε στη γη με τα πόδια και όχι με το κεφάλι κάτω και τα πόδια επάνω, κατανοούμε ότι υπάρχουν δυσκολίες στη σύνθεση αυτή. Επιμένουμε όμως και προσπαθούμε. Έχουμε και την πείρα και τη δυνατότητα και πιστεύουμε ότι θα τα καταφέρουμε.

Στην κατεύθυνση αυτή, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, το Εργατικό Κέντρο καλεί τα σωματεία σε συσκέ-

ψεις, προκειμένου να πούνε τη γνώμη τους, να συζητήσουμε, να δούμε τι δυνατότητες υπάρχουν να προχωρήσουμε παραπέρα σε διεκδικήσεις. Γιατί κατανοούμε ότι αυτή την πολιτική θα την ανατρέψουμε. Θα την ανατρέψουμε έτσι και αλλιώς. Αλλά μπορεί σήμερα, μπορεί αύριο και δε χωράνε ανυπομονησίες μικροαστικές. Μπορεί να είναι μακροχρόνιος ο αγώνας, αλλά θα είναι νικηφόρος.

Στα πλαίσια αυτά, καλούμε και τα σωματεία όλα της Κοινής Ωφέλειας. Ήδη έχουνε φύγει τα τηλεγραφήματα. Άλλοι θα τα έχετε πάρει, άλλοι ακόμα όχι, για την Πέμπτη στις 12 του μήνα στις 7 το απόγευμα στο Ξενοδοχείο ΜΙΝΩΣ, να ακούσουμε τις προτάσεις των συνδικαλιστών σας, των συνδικάτων σας και μαζί να αποφασίσουμε. Και σίγουρα θα υποστηρίξουμε όποια απόφαση εσείς πάρετε, όποιες κατευθύνσεις χαράξουνε τα συνδικάτα σας και θα βοηθήσουμε και θα συμπαρασταθούμε σε όποιες αποφάσεις πάρει η Ομοσπονδία σας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες είμαστε αισιόδοξοι. Είμαστε αισιόδοξοι ότι θα προχωρήσουμε, ότι θα καταφέρουμε να υλοποιηθούνε πολλά από τα αιτήματά μας, πολλά από τα προβλήματα που προβάλλουμε. Χρειάζεται μονάχα να είμαστε ενωμένοι στον αγώνα αυτό. Κανέναν δε ρωτάει ο μπακάλης «τι κόμμα ψήφισες;». Ψήφισες το ΠΑΣΟΚ, πάρε το γάλα 10 δραχμές φτηνότερα. Τα αιτήματά μας είναι κοινά, κοινός πρέπει να είναι και ο αγώνας. Με την ενότητά μας, με την αλληλεγγύη των εργαζομένων στους αγώνες μας, με την αποφασιστικότητά μας και τα δίκαια αιτήματα που έχουμε και τα ρεαλιστικά, είμαστε βέβαιοι ότι θα επιβάλλουμε την ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας θα σταθεί στο πλευρό σας. Γεια σας.

Χαιρετισμός Συλλόγου Εισπρακτόρων Ε.Τ.Ε.

ΖΩΓΡΑΦΟΣ: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Εκ μέρους του Συλλόγου των Εισπρακτόρων χαιρετίζω τη σημερινή σας Γενική Συνέλευση. Ο Σύλλογός μας πάντα στάθηκε αλληλέγγυος στους αγώνες τους δικούς σας, γιατί ήτανε και αγώνες δικοί του. Το συνδικαλιστικό κίνημα, στην κρίση που το μαστίζει αυτή την εποχή, είναι ανάγκη να συσπειρωθεί, να αποβάλει τα όσα το χωρίζουν, να κρατήσει όσα το ενώνουν, για να μπορέσουμε να κάνουμε επιτυχή αγώνα για τη λύση των προβλημάτων μας.

Είναι γεγονός ότι ο Σύλλογός σας αποτελεί το μεγα-

λύτερο κομμάτι του Τραπεζοϋπαλληλικού κινήματος και οι αποφάσεις που θα πάρετε εδώ θα επηρεάσουν και την πορεία της Ομοσπονδίας και γενικότερα το συνδικαλιστικό κίνημα. Θα πρέπει να είναι νηφάλιες και χωρίς κραδασμούς οι αποφάσεις που θα πάρετε, για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε παραπέρα.

Με αυτές τις σκέψεις και μη θέλοντας να σας κρατήσω παραπέρα, για να μπορέσετε να συνεχίσετε τις εργασίες σας, χαιρετίζω και επ' ευκαιρία χαιρετίζω ακόμα και την επέτειο που έχετε των 70 χρόνων της ιδρύσεως του Σωματείου σας. Ευχαριστώ.

Χαιρετισμός εκπροσώπου Συλλόγου Υπαλλήλων Εθνοκάρτας

ΣΤΑΥΡΟΥ: Συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Ο χαιρετισμός του Συλλόγου Υπαλλήλων της ΕΘΝΟΚΑΡΤΑΣ στη σημερινή Γενική σας Συνέλευση δεν είναι συναδελφικός, αλλά ουσιαστικός. Γιατί προέρχεται από 430 υπαλλήλους που, οι 130 εργαζόμενοι μέσα στα ίδια τα καταστήματα της Εθνικής Τράπεζας, πλάι σας, μπροστά στο γκισέ, εκτελούν τις εργασίες της καταναλωτικής πίστης. Οι άλλοι 300, επιτελικά, στην Κεντρική Υπηρεσία για να ολοκληρώσουν αυτές τις εργασίες των πιστωτικών καρτών, των καταναλωτικών και προσωπικών

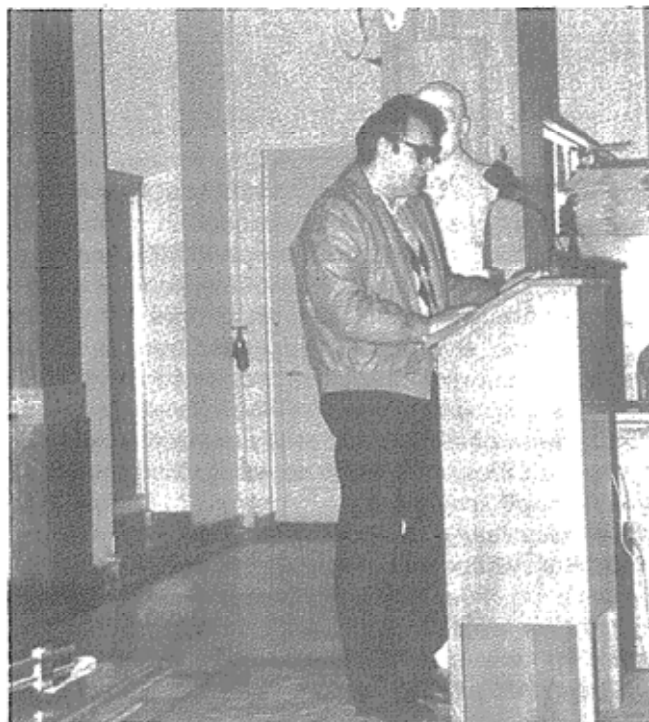
δανείων, των δανείων ταξί και ηλιακών θερμοσιφώνων. Που είναι εργασίες της Εθνικής Τράπεζας με κεφάλαια και οφέλη για λογαριασμό της.

Επόμενο λοιπόν και φυσιολογικό θα ήταν να μην υπάρχει διάκριση και ο διαχωρισμός των υπαλλήλων της ΕΘΝΟΚΑΡΤΑΣ από σας. Γιατί κάτι ανάλογο δεν υπάρχει. Αντίθετα μάλιστα η ΕΜΠΟΡΟΚΑΡΤΑ είναι Υπηρεσία της Εμπορικής Τράπεζας και όχι ξεχωριστή εταιρία. Αλλά ούτε η άσκηση και η λειτουργία, η οργάνωση και κεφαλαιακή σύνδεση της «ξεχωριστής» εταιρίας με την

Εθνική Τράπεζα, μπορεί ουσιαστικά να ξεχωρίζει και να διαφοροποιεί εργαζόμενους στον ίδιο χώρο, στην ίδια Τράπεζα. Αυτό όμως σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, συμβαίνει από τυπική αιτία και μόνο. Δηλαδή επειδή υπάρχει ξεχωριστή εταιρία, που εκτελεί αυτές τις εργασίες της Εθνικής Τράπεζας για λογαριασμό της.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τα όσα προηγούμενα επιγραμματικά αναφέρθηκαν δεν αποβλέπουν σε μία ενημέρωσή σας ή να σας μεταθέσουν το υπαρκτό πρόβλημα. Δηλαδή της οργανικής ένταξης των εργασιών της καταναλωτικής πίστης και του προσωπικού στην Εθνική Τράπεζα, εκεί που πραγματικά ανήκουν, για το οποίο αγωνίζεται ποικιλότροπα ο Σύλλογός μας. Αλλά εκτέθηκαν για άλλη μια φορά, επειδή στις σημερινές συνθήκες που γίνεται η σημερινή σας Συνέλευση, το θέμα αποκτά μια ξεχωριστή σημασία.

Συνάδελφοι, η τροπολογία για το δημόσιο τομέα και οι προτάσεις για την απελευθέρωση του τραπεζικού συστήματος της Επιτροπής Καρατζά, που συμπληρώνουν και προσαρμόζουν εκείνες της Επιτροπής Χαρισσόπουλου, με τις προδιαγραφόμενες δυσμενείς επιπτώσεις, τόσο στην ανεξάρτητη ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας μας, όσο και στο εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων, σας βρίσκουν με δύο ανοιχτές πληγές στα πλευρά σας. Με την εκτέλεση μέρους των εργασιών των δύο διευθύνσεων, Εμπορικών Χορηγήσεων και Καταθέσεων Εξωτερικού, από μία τυπικά ξεχωριστή εταιρία, με τις επιπτώσεις που αυτή δημιουργεί, αλλά και τις προεκτάσεις που μπορεί να πάρει. Γι' αυτό, από την πλευρά σας αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα και η γρηγορότερη εξέτασή του να καταλήξει σε συγκεκριμένη θέση. Δηλαδή συμφωνείτε με την κατάσταση που υπάρχει; Σας αφήνει αδιάφορους; Ή ταυτίζεστε με τη θέση του Συλλόγου μας και δραστηριοποιείσθε ανάλογα; Εμείς είμαστε έτοιμοι, όποτε μας καλέσετε, να σας εκθέσουμε πιο αναλυτικά

την κατάσταση, έτσι ώστε η απόφασή σας να στηρίζετε στην αντικειμενική και εμπειριστατωμένη εξέταση του ζητήματος. Και αυτό επιβάλλεται να γίνει σήμερα, για να αποκτήσει ποιοτικό και επιθετικό περιεχόμενο η θέση του Συλλόγου σας, για ενιαίο και αδιαίρετο χαρακτήρα της Εθνικής Τράπεζας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ευχόμαστε οι εργασίες της σημερινής σας Συνέλευσης να διεξαχθούν με γόνιμο και δημιουργικό διάλογο και να καταλήξουν σε αποφάσεις με κατεύθυνση την ανεξάρτητη ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας μας και την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των εργαζομένων.

Εκλογή Προεδρείου Γεν. Συνέλευσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Συνάδελφοι από πλευράς μου για τη θέση του Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης προτείνεται ο συνάδελφος Ιγνάτιος Πλιάκος.

ΦΩΤΗΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ: Ο συνάδελφος Μαυρόπουλος διαδικαστικά θέλει να κάνει μία πρόταση για την εκλογή του Προεδρείου.

ΑΛΕΚΟΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, επειδή είμαστε κατά κάποιο τρόπο και στη διαδικασία τροποποίησης του Καταστατικού και έχει γίνει μια πρόταση από τη μεριά μας στις συνελεύσεις το Προεδρείο να είναι 3μελές, ώστε να μπορεί να υπάρχει και αποδοχή ευρύτερη των αποφάσεων του Προέδρου, να μπορούν να εκφράζονται όλες οι τάσεις στο Προεδρείο και με το σκεπτικό ότι από τους 3 που θα είναι στο Προεδρείο, οι δύο να μπορούν κατά πλειοψηφία να αποφασίζουν για τις διαδικασίες της Συνέλευσης, ήθελα να το βάλω και εδώ πέρα. Αν και βέβαια πρακτικά, μάλλον νομικά, το Καταστατικό δεν το προβλέπει, όμως θα ήθελα να το βάλω. Να μπει σαν πρόταση σε ψηφοφορία, ότι θα

έπρεπε κάποτε να γίνει μια τέτοια διαδικασία 3μελούς Προεδρείου.

Οι τρεις πρώτοι δηλαδή που θα προτείνονται στη Συνέλευση, οι 3 πρώτοι σε ψήφους, να βγαίνουν ένα 3μελές Προεδρείο, προεδρεύοντας του πρώτου σε ψήφους. Και να αποφασίζει τη διαδικασία με τη σύμφωνη γνώμη των 2/3 του 3μελούς αυτού Προεδρείου. Ευχαριστώ.

ΦΩΤΗΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ: Απαντώ στο συνάδελφο Μαυρόπουλο, ότι δε νομίζω ότι μπορούμε να μπούμε αυτή τη στιγμή σε διαδικασίες που δεν προβλέπονται από το Καταστατικό. Άλλωστε πολύ σύντομα θα κάνουμε Γενική Συνέλευση καινούργια, όπου θα ζητηθούν προτάσεις για τροποποίηση Καταστατικού και εκεί ακριβώς όλ' αυτά τα θέματα νομίζω ότι θα πρέπει να εγκριθούν προηγουμένως. Ο συνάδελφος Πολίτης.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ: Μας ενδιαφέρει η σημερινή Συνέλευση να γίνει σε όσο το δυνατόν καλύτερο κλίμα. Αν αυτό θα μπορούσε να διευκολυνθεί από έναν

Πρόεδρο μιας ευρύτερης αποδοχής, μπορούμε να συμφωνήσουμε στην εκλογή του συνάδελφου Πλιάκου.

ΦΩΤΗΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ: Ποιοι εγκρίνουν την υποψηφιότητα του συναδέλφου Πλιάκου; Μάλιστα. Ποιοι δεν εγκρίνουν; Λευκά; Εγκρίνεται ο συνάδελφος Πλιάκος να προεδρεύσει στη σημερινή Γενική Συνέλευση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την εμπιστοσύνη που δείξατε στο πρόσωπό μου. Ελπίζω πραγματικά να φανώ αντάξιός της εμπιστοσύνης σας. Θα παρακαλούσα όλους — γιατί πραγματικά, όπως ελέχθη και προηγούμενα, είναι μια κρίσιμη καμπή αυτή τη στιγμή στο συνδικαλιστικό κίνημα στις ελληνικές τράπεζες — θα παρακαλούσα στη σημερινή Γενική Συνέλευση να με βοηθήσετε να διεξαχθεί αφ' ενός μεν για το καλό το δικό μας και όλων σας, γιατί πραγματικά οι αποφάσεις που θα παρθούν σήμερα, οι προτάσεις οι δικές σας θα μπορέσουν να υλοποιηθούν σε πιο εποικοδομητικό επίπεδο. Και εν πάση περιπτώσει θα παρακαλούσα οι προσωπικές αντεγκλήσεις να μην υπάρχουν, ώστε σε συνέχεια να μην ανεβαίνουν στο βήμα για προσωπικούς λόγους.

Θα πρέπει να αναφερθούμε ίσως σε κινήσεις, όπου

μπορείτε να αναφερθείτε, αλλά παράκληση θερμή όχι αντεγκλήσεις προσωπικές. Τα προβλήματα είναι όλα κοινά, μας ευαισθητοποιούν αυτή τη στιγμή και μας ενώνουν όλους και θερμή παράκληση να διεξαχθεί η συνέλευση και γρήγορα να τελειώσουμε, αλλά και σε επίπεδο υψηλό. Ευχαριστώ πολύ.

Συνάδελφοι, ξεκινώντας τη Γενική Συνέλευση, θα παρακαλούσα να γίνουν προτάσεις για τη διαδικασία. Αν υπάρχουνε δηλαδή διαδικαστικές προτάσεις να καταγραφούν, να ψηφιστούν, ώστε να προχωρήσουμε το γρηγορότερο.

Πριν μιλήσει ο συνάδελφος Κουσελάς, θα πρέπει να εκλέξουμε για τη διαδικασία δύο γραμματείς, οι οποίοι θα είναι και ψηφοδέκτες στη σημερινή μας Γενική Συνέλευση. Θα παρακαλούσα να γίνουν προτάσεις για δύο συναδέλφους.

Προτείνεται από πλευράς του συνάδελφου Πολίτη ο συνάδελφος Δαμίγος. Ο συνάδελφος Ραπτοτάσιος Λάμπρος προτείνεται από το συνάδελφο Κυριακόπουλο. Συνάδελφοι εγκρίνονται οι υποψηφιότητες των δύο συναδέλφων για γραμματείς και ψηφοδέκτες; Παρακαλώ με ανάταση της χειρός. Ποιοι δεν εγκρίνουν τους δύο συναδέλφους. **Παμψηφεί εκλέγονται οι δύο συνάδελφοι.** Παρακαλώ να περάσουν από την πίσω μεριά σαν ψηφοδέκτες και γραμματείς.

Καθορισμός διαδικαστικών θεμάτων

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Συνάδελφοι το θέμα της διαδικασίας είναι πολύ σημαντικό, γιατί πρέπει να μας βοηθήσει να ολοκληρώσουμε από τη μια πλευρά τη συζήτηση πάνω στα θέματα που έχουμε και από την άλλη να είμαστε περιεκτικοί, έτσι ώστε η Γενική Συνέλευση με τη μαζικότητα που έχει αυτή τη στιγμή, να κρατήσει μέχρι το τέλος.

Η πρόταση την οποία θα κάνω είναι μία πρόταση ολοκληρωμένη και έχει σαν στόχο να δώσει τη δυνατότητα σε όλους τους συναδέλφους να εκφράσουν την άποψή τους πάνω στη σημερινή κατάσταση και πάνω στον απολογισμό του Δ.Σ. και από την άλλη πλευρά να μπορέσουμε να τελειώσουμε σ' ένα τέτοιο χρονικό διάστημα, που δεν θα επιτρέψει τον εκφυλισμό της Γενικής Συνέλευσης.

Τα θέματα όπως διάβασε στην αρχή ο Πρόεδρος του Δ.Σ. είναι 6. Προτείνω λοιπόν να ακολουθηθεί η εξής σειρά πάνω στα θέματα: Το έκτο θέμα που αφορά το Απεργιακό Ταμείο να τεθεί πρώτο, η έγκριση δηλαδή για το άνοιγμα του Απεργιακού Ταμείου. Το 5ο θέμα που αφορά την έγριση για σύναψη Ειδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας με τη Διοίκηση της Τράπεζας για οικονομικά και θεσμικά θέματα προσωπικού να συζητηθεί δεύτερο. Το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο θέμα, που αφορούν τα οικονομικά του Συλλόγου, να είναι το τρίτο κατά σειρά θέμα. Να γίνει παρουσίαση από πλευράς του συναδέλφου Ταμίτα του Δ.Σ. Παρατηρήσεις, έκθεση των Ελεγκτών και αν δεν υπάρχει αντίρρηση να γίνει ψηφοφορία. Μετά να ακολουθήσει το 4ο θέμα. 15 - 20 λεπτά πιστεύω ότι αρκούν να γίνει μία πλήρης παρουσίαση του Απολογισμού.

Επειδή σήμερα δε βρισκόμαστε στο τέλος του χρό-

νου, όπου η κάθε συνδικαλιστική παράταξη θα ήθελε ίσως να παρουσιάσει συνολικά και ολοκληρωμένα το πρόγραμμά της και επειδή η κατάσταση είναι τέτοια σε σχέση και με τα συνολικότερα προβλήματα, αλλά και με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στον κλάδο μας, ίσως ο κάθε συνάδελφος θα ήθελε να έχει τη δυνατότητα να τοποθετηθεί πάνω σ' αυτά, προτείνουμε να δοθεί η δυνατότητα σε κάθε συνάδελφο να τοποθετηθεί πάνω στη διαδικασία με μίνιμουμ χρόνο 5 λεπτά. Να βά-λουμε σαν στόχο ότι 6.15 με 6.30 θα πρέπει να έχουμε τελειώσει τη διαδικασία των τοποθετήσεων, για να μπορούμε αμέσως μετά στα ψηφίσματα και στην αποδοχή ή μη των πεπραγμένων του Δ.Σ.

Κατόπιν τούτου, θα πρέπει να γίνει δευτερολογία από την πλευρά του Γραμματέα του Συλλόγου και του Προέδρου και στο τέλος η ψηφοφορία. Διαδικαστικός χρόνος για την κατάθεση οποιωνδήποτε ψηφισμάτων μέχρι τις 4.00.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, θα παρακαλούσα λίγη ησυχία. Έγινε μία διαδικαστική ολοκληρωμένη πρόταση. Θα παρακαλούσα να γραφούνε και άλλοι ομιλητές για να πούνε την πρότασή τους. Ο συνάδελφος Παναγόπουλος έχει να κάνει μία πρόταση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ασφαλώς συνάδελφοι, δεν είναι εκλογική η συνέλευση, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να υποβαθμιστεί και η παρέμβαση και ο διάλογος. Νομίζω ότι στη Συνέλευσή μας πρέπει να έχουμε δύο στοιχεία. Ένα, την πιο ολοκληρωμένη και δυνατή παρουσίαση απόψεων που υπάρχουν ούτως ή άλλως μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα και επίσης τη δυνατότητα κάθε συνάδελφος να μπορέι να τοποθετηθεί.

Για να μη σπάμε τις τοποθετήσεις, που κάποιους φαίνεται ότι τους συμφέρει να γίνουν σαλάμι οι τοποθετήσεις, ακριβώς γιατί έχουμε σοβαρά ζητήματα που προέκυψαν από την εξέλιξη του αγώνα μας στην ΟΤΟΕ, προτείνω να δοθεί ένα 15λεπτο σ' έναν εκπρόσωπο κάθε παράταξης, να κάνει μία αναλυτική παρουσίαση των θέσεων της παράταξής του και από κει και πέρα να ακολουθήσει ακριβώς η διαδικασία που πρότεινε ο Γραμματέας. Άλλωστε, και δεν πρέπει να το ξεχνάμε, ποτέ αυτό δεν έχει γίνει που προτείνεται τώρα στη Γενική μας Συνέλευση. Πάντα για να εκφραστούν οργανωμένα οι απόψεις, που υπάρχουν ούτως ή άλλως στο κίνημα, υπήρχε η δυνατότητα στους εκπροσώπους των παρατάξεων να μιλάνε και πάνω από μισή ώρα παλιότερα.

ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΣΣΑΚΗΣ: Από τη μεριά της ΔΑΚΕ, εμείς δεν έχουμε αντίρρηση ως προς τη διαδικασία και τα θέματα που έθεσε ο Γραμματέας. Όμως έχουμε αντίρρηση ως προς το 5λεπτο. Είμαστε σε μια Γενική Συνέλευση, άσχετα εάν είναι τέλος του χρόνου που θα γίνει η ψηφοφορία, έχουμε τόσα γεγονότα μπροστά μας που πρέπει να τα συζητήσουμε. Πρέπει επιτέλους οι συνάδελφοι, που έχουν έρθει και από επαρχία και από παντού, να πληροφορηθούν το τι συμβαίνει στο Σύλλογο και δε νομίζω ότι το 5λεπτο αρκεί, εκτός αν θέλετε να μας φιμώσετε.

Εμείς, εάν θα ψηφιστεί, και το δηλώνουμε προς τη Συνέλευση, τελικά 5λεπτο, θα αποχωρήσουμε. Προτείνουμε τουλάχιστον 20 λεπτά σε κάθε μία από τις παρατάξεις που μετέχουν στο Δ.Σ. και 10 λεπτά ή το μίνιμουμ 7 λεπτά για κάθε συνάδελφο που θέλει να εκφραστεί.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ: Για τη διαδικαστική πρόταση που πρέπει να ακολουθήσουμε. Πράγματι μιλάμε για μια σοβαρή Συνέλευση. Όλοι έχουμε σκέψεις και πρέπει να ακουστούν. Άρα πρέπει να μιλήσουμε όσο το δυνατόν πιο πολλοί συνάδελφοι. Εμείς θα θυμίσουμε, ότι και πέρυσι είχαμε κάνει μια ανάλογη πρόταση, που επέτρεπε σε όσο το δυνατόν πιο πολλούς συναδέλφους να μπορούν να πουν τη γνώμη τους.

Δεύτερο, δε νομίζω ότι θα πρέπει να πούμε ότι θα γίνει ομιλία 5λεπτη. Μπορούμε να έχουμε μίνιμουμ ένα 5λεπτο, αλλά το πιο σωστό είναι να πούμε: Χρόνος συνολικός δια ομιλητών, διαίρεση και θα βγει ο χρόνος ομιλίας. Που θα είναι και 7 και 8 και 10 λεπτών. Θα φανεί αυτό, αμέσως μετά που θα ανοίξει ο κατάλογος των ομιλητών.

Τρίτο, επειδή είναι γνωστό ότι υπάρχουν οι μεγάλες παρατάξεις και θα έχουν τη δυνατότητα, θα έχουν το προνόμιο κατά κάποιο τρόπο, να δηλώσουν 5-6 ομιλητές και να μονοπωλήσουν το χρόνο. Νομίζουμε ότι πρέπει να μπει ένα όριο. Δηλαδή να μην μπορεί κάποια παράταξη για παράδειγμα να δηλώσει πάνω από 6 ομιλητές. Δηλαδή περίπου μισή ώρα. Είναι χρόνος παραπάνω από 20λεπτο, που θέλει για τη διάθεσή της για παράδειγμα ο συνάδελφος Ρουσσάκης.

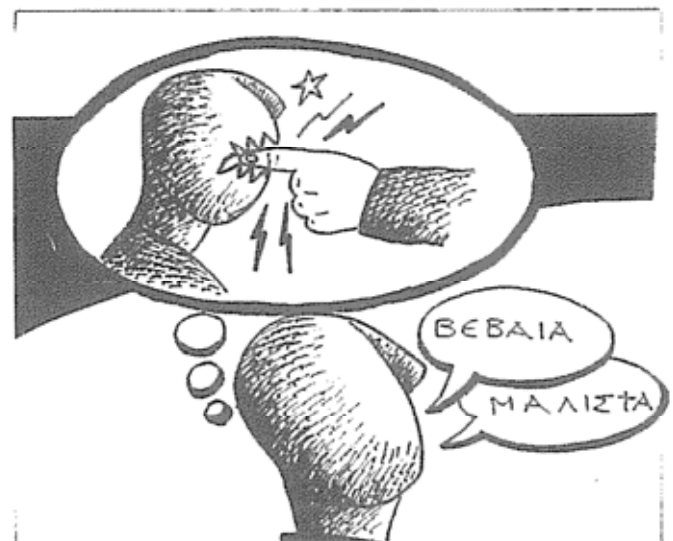
Και τέταρτο και τελειώνω. Νομίζω ότι θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα αμοιβαίας αλλαγής ομιλητών από την άποψη της σειράς. Δηλαδή αφού θα γίνει η κλήρωση, να μπορώ εγώ να βγω πρώτος, να αλλάξω με κάποιον που είναι δέκατος και αντίθετα. Αυτές τις τέσσερις παρατηρήσεις.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ: Συνάδελφοι, πρέπει να μας ενδιαφέρει μία ουσιαστική Γενική Συνέλευση. Πιστεύω πως είναι σωστή η πρόταση ο κάθε ομιλητής να μη χαρακτηρίζεται ανάλογα με την παράταξή του, αλλά να χαρακτηρίζεται από την τοποθέτησή του, απ' αυτά που λέει και από τις απόψεις που εκφράζει. Είναι μια σωστή αρχή, που βοηθάει και ειδικά στη σημερινή εποχή, σε μια προσπάθεια αναβάθμισης και της Γενικής Συνέλευσης και του ΣΥΕΤΕ. Δεν πιστεύω ότι αν βγαίνω με ταμπέλα της παράταξής μου έχω να προσφέρω κάτι ιδιαίτερο στη Γενική Συνέλευση.

Απ' την άλλη, από το 1980 τουλάχιστον που παρακολουθώ συνέχεια τις Συνελεύσεις, μιλάνε ώρες εκπρόσωποι παρατάξεων, χωρίς ούτε στα 20 λεπτά, ούτε στο ένα τέταρτο να έχουν να προσφέρουν κάτι καλύτερο. Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι και το «λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν». Με την έννοια αυτή πιστεύω και συμφωνώ με την πρόταση του Διονύση για το χρόνο. Μπορούμε να δούμε ποιοι ομιλητές υπάρχουν και να υπάρχει δέσμευση από τις παρατάξεις να μιλήσει όσο πιο περιορισμένος αριθμός συναδέλφων, να διαιρέσουμε το χρόνο που έχουμε αποφασίσει ότι θα διαθέσουμε για τις τοποθετήσεις με τον αριθμό των υποψηφίων ομιλητών και έτσι να βγει από κει και πέρα ο χρόνος κάθε ομιλητή. Μπορούν από κάθε παράταξη αν θέλουν να μιλήσουν και 3 και 4 και 5 ομιλητές και είναι δυνατόν σ' ένα 10λεπτο κατά μέσο όρο σε κάθε ομιλητή, να υπάρξει η δυνατότητα έκφρασης, τοποθέτησης πάνω στα πεπραγμένα του περασμένου χρόνου.

ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τελοσπάντων πρέπει να σεβαστούμε και τους συναδέλφους της επαρχίας, οι οποίοι δεν έχουν έρθει εδώ για να ακούσουνε παρατάξεις. Έχουμε έρθει και θέλουμε το δικαίωμα να μιλήσουμε και μεις που χάνουμε τα μεροκάματα. Δεν ήρθαμε να ακούσουμε παρατάξεις, ήρθαμε να ακούσουμε τις απόψεις των συναδέλφων της επαρχίας. Άμα είναι, να σηκωθούμε να φύγουμε. Γιατί ήρθαμε εδώ πέρα; Για να ακούσουμε την κάθε παράταξη; Συνέχεια ακούμε τα ίδια άτομα.

Προτείνω να πούμε στην κληρωτίδα όλοι οι συνάδελφοι και να έχουμε ίσο χρόνο, για να μην ακούμε τους ίδιους και τους ίδιους. Θέλουμε τον ίδιο χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Συνάδελφοι, η πρόταση που αρχικά κάναμε δεν έρχεται σε αντίθεση. Νομίζω ότι μπορούμε κάλλιστα να πάμε σ' αυτή τη διαδικασία, η οποία είναι πολύ σωστή. Στη διαδικασία, όπως προτάθηκε αρχικά, να κανονίσουμε από τώρα ότι ανώτατος χρόνος των τοποθετήσεων θα είναι μέχρι 6.15' το πολύ μέχρι 6.30', να γραφτούν ομιλητές, να διαιρέσουμε το χρόνο δια των ομιλητών και όσο βγαίνει. Αν βγαίνει πάνω από 5 λεπτά, να είναι πάνω από 5 λεπτά. Εγώ είπα το μίνιμουμ 5 λεπτά. Απ' αυτή την άποψη γίνεται μια έκκληση σε κάθε συνδικαλιστική κίνηση να γράψει λίγους ομιλητές, για να δοθεί η δυνατότητα σ' όλους τους συναδέλφους να τοποθετηθούν.

Επίσης συμφωνώ με την πρόταση που έκανε ο συνάδελφος Διονύσης Πολίτης όσον αφορά τη σειρά των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, ακουστήκανε διάφορες προτάσεις. Θα πρέπει να διαχωρίσω και να πω ότι από την πρόταση που έκανε ο συνάδελφος Κουσελάς, η διαφωνία που υπάρχει μόνο είναι ως προς το χρόνο των ομιλητών. Θα ήθελα λοιπόν να το διαχωρώ το θέμα. Στα άλλα όλα δεν υπάρχει αντίρρηση. Νομίζω ότι την άλλη διαδικασία την εγκρίνουμε. Δηλαδή την τροποποίηση των θεμάτων όπως ακριβώς μπήκε από τον συνάδελφο Κουσελά. Δηλαδή το 6ο θέμα να συζητηθεί πρώτο, το 5ο θέμα δεύτερο, τρίτο θέμα (1, 2, 3) μαζί και το τέταρτο θέμα αφού κάνει τον απολογισμό το Προεδρείο, εν συνεχεία να γραφτούν ομιλητές. Σε κάποια στιγμή να γίνει κάποιο διάλειμμα, να έρθουν οι συνάδελφοι με χαρτάκια να γραφτούν ομιλητές, να δούμε πόσοι είναι, για να γίνει η κλήρωση.

Θα παρακαλούσα λοιπόν τώρα, αν άλλοι συνάδελφοι έχουν να κάνουνε καμιά άλλη διαδικαστική πρόταση που να ενώνεται με την πρόταση του συνάδελφου Κουσελά, να δούμε τι έχει να γίνει. Το Προεδρείο δεν έχει χρόνο. Κάνει τον απολογισμό σ' όσο χρόνο του χρειαστεί. Αυτό εξυπακούεται πάντα, δεν είναι τώρα.

Λοιπόν συνάδελφοι, ουσιαστικά απ' ότι βλέπω υπάρχουν δύο προτάσεις. Υπάρχει η μία η πρόταση του Ρουσάκη.

ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΣΣΑΚΗΣ: Λοιπόν, η διαδικαστική πρόταση έχει ως εξής συνάδελφοι. Εμείς λέμε από τώρα να γραφτούν οι ομιλητές και να γίνει μία συμφωνία. Μία συμφωνία μεταξύ των παρατάξεων. Πόσους κάθε παράταξη θα έχει ομιλητές; Να δούμε πόσοι είναι. Δηλαδή να μπορέσουμε να βγάλουμε το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πρώτα γίνεται ο απολογισμός από πλευράς Προεδρείου. Εν συνεχεία αυτό που λέει μπορεί να γίνει, με συνεννόηση ένα διάστημα 10 - 15 λεπτών.

ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΣΣΑΚΗΣ: Μπορεί η διαδικασία να τελειώσει γρήγορα. Το καταλάβατε; Μπορεί η διαδικασία να τελειώσει γρήγορα. Δηλαδή μπορεί τη διαδικασία σε 2 ώρες να την έχουμε τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αν δέχονται αυτό που λέτε καλώς. Αν δεν το δέχονται είμαι υποχρεωμένος να το βάλω σε ψηφοφορία. Ο συνάδελφος Παπαδόπουλος για διαδικαστικό θέμα έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Πιστεύω ότι μπορεί να υπάρξει μια τομή, μια μέση λύση και να μπορέσουμε να συγκλίνουν οι δύο προτάσεις. Υπάρχει μία ένσταση απ' ότι κατάλαβα, ουσιαστικά από το συνάδελφο Ρουσάκη, που λέει ότι ο χρόνος αν διαιρεθεί δια τους ομιλητές, δεν επαρκεί σε μια κίνηση για να καλύψει όλο το εύρος των θεμάτων. Προτείνω να υπάρχει η διαδικασία που πρότειναν οι συνάδελφοι Κουσελάς, Πολίτης, Κρεμμύδας και από κει και πέρα να υπάρχει μια ανοχή 10 - 12 - 15 λεπτών σ' έναν εκπρόσωπο κάθε κίνησης να μπορέσει να δώσει μια πιο σφαιρική εικόνα αν θέλετε των απόψεων των κινήσεων. Αλλά χωρίς αυτό να το θεσμοθετήσουμε, γιατί έτσι παραγνωρίζουμε ότι το κυρίαρχο εδώ πέρα είναι το σώμα. Δηλαδή ο κάθε συνάδελφος και όχι οι κινήσεις. Απλά να υπάρχει σαν ανοχή. Από τη μεριά του Προεδρείου, στον πρώτο ομιλητή αν θέλετε της κάθε κίνησης, για 10 - 12 λεπτά τοποθέτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα μπορούσα να απαντήσω ότι ευχής έργο θα ήτανε. Το θέμα είναι θέμα προτάσεων, θέμα ψηφοφορίας και θέμα πλειοψηφιών. Επόμενα λοιπόν από τη στιγμή που δε συγκλίνουν οι προτάσεις, είμαι υποχρεωμένος να βάλω τις προτάσεις σε ψηφοφορία. Η μία πρόταση είναι του συνάδελφου Κουσελά όπως ακριβώς διατυπώθηκε και την είπαμε. Να μην την ξαναπαναλάβω.

Η δεύτερη πρόταση είναι του συνάδελφου Παναγόπουλου και η τρίτη πρόταση είναι του συνάδελφου Ρουσάκη. Εγώ είπα προηγούμενα, αν μπορούσαν αυτές οι τρεις να συμπτυχθούν και να βγει μια κοινή πρόταση. Αλλά από τη στιγμή που δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο, θα μπουκ σε ψηφοφορία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, κοιτάξτε. Νομίζω ότι και λόγω του καιρού έχει έρθει πολύ περιορισμένος αριθμός συναδέλφων και σ' ένα βαθμό είμαστε όλοι γνωστοί και ξέρουμε πώς γίνονται οι διαδικασίες. Εγώ συμφωνώ ότι πρέπει να εκφραστεί ο κάθε εργαζόμενος, ο κάθε συνάδελφος, αλλά βέβαια αυτό δε σημαίνει — θα ήτανε σαν να κλείναμε τα μάτια στην πραγματικότητα — ότι δεν υπάρχουν παρατάξεις. Είναι κάτι που υπάρχει και το ξέρουμε.

Τώρα, αυτό που επισημαίνω σαν κίνδυνο είναι αυτό που γίνεται σαν πρόταση: κάποια παράταξη να γράψει 30 ομιλητές. Και δεν μας εξασφαλίζει σε τίποτα αυτή η διαδικασία και έτσι να χάνουμε το χρόνο. Ή επίσης όσοι έχουν ετοιμάσει μια συνολική δουλειά και θέλουν να την παρουσιάσουν στη Γενική μας Συνέλευση, να γίνει το γνωστό, να δίνει ο ένας στον άλλον το χαρτάκι και να λέει «συνεχίζω από κει που τελείωσε ο προηγούμενος». Για μένα είναι λάθος. Συμφωνώ με την πρόταση που έκανε ο συνάδελφος ο Παπαδόπουλος, δηλαδή όταν υπάρχει μια έκφραση οργανωμένη, να υπάρχει ανοχή χρόνου γι' αυτόν που την εκφράζει, είτε είναι από παράταξη είτε είναι από μια ομάδα συναδέλφων που θέλουν να κάνουνε μια συνολική παρουσίαση.

Μ' αυτή την έννοια βάζω την πρόταση και όχι με την έννοια να γίνει το βήμα της Γενικής μας Συνέλευσης πεδίο διαμάχης των παρατάξεων. Αλλά να δοθεί η δυνατότητα οργανωμένης παρουσίασης απόψεων που ού-

τως ή άλλως υπάρχουν μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

ΦΩΤΗΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ: Συνάδελφοι, νομίζω πως έχουμε μπλεχτεί τώρα σε μια ατέρμονα διαδικασία προτάσεων και αντιπροτάσεων. Πιστεύω ότι η πρόταση που έγινε στην αρχή και από τους συναδέλφους Κουσελά, Πολίτη και Κρεμμύδα έχει μία λογική βάση. Να δούμε πρώτα τον αριθμό των ομιλητών, να χωρίσουμε το χρόνο που έχουμε βάλει σαν στόχο και μετά θα δούμε αν είναι 5λεπτο ή 10λεπτο.

Τώρα, για το θέμα των κινήσεων, το Καταστατικό μας λέει ότι στη Συνέλευση δεν εκπροσωπούνται κινήσεις, αλλά υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι μετέχουν. Λοιπόν, αν μπορούμε τώρα στη διαδικασία ποια είναι κίνηση, αν η τάδε κίνηση που έχει πάρει 30% θα έχει τον ίδιο χρόνο μ' αυτή που έχει πάρει 2%, πάλι δεν θα τα βρούμε, πάλι δε θα τελειώσουμε. Γι' αυτό, προτείνω να μη γίνουν ξεχωρισμοί. Ας υπάρξει μία ανοχή μερικών λεπτών από το Προεδρείο για κάποιους οι οποίοι, εκπροσωπώντας μία παράταξη, θέλουν να ολοκληρώσουν την άποψή τους, ούτως ώστε όλοι να είμαστε ικανοποιημένοι.

Πιστεύω ότι δε θα αντιμετωπίσουμε προβλήματα και ότι ο αριθμός των ομιλητών θα επιτρέψει οι ομιλίες να γίνουν 10λεπτες και μέσα στα 10 λεπτά μπορεί να γίνει μία πλήρης ομιλία. Δε νομίζω ότι τα 20 ή τα 15 λεπτά θα προσφέρουν κάτι παραπάνω απ' αυτό το οποίο μπορεί μέσα στα 10 να ειπωθεί.

ΝΙΚΟΣ ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Δεν είχα καμία διάθεση να ανέβω να μπω στη διαδικασία των προτάσεων. Αλλά, συνάδελφε Φώτη Δεληβοριά, πώς θυμηθήκατε σήμερα ότι δεν υπάρχουν παρατάξεις; Παρατάξεις δε μας βλέπετε στο Δ.Σ.: Παρατάξεις δε διαβάζουν οι συνάδελφοι παντού; Και οι παρατάξεις δεν εκφράζουν τη θέση μέσα στα όργανα των συναδέλφων, οι οποίοι είναι ψηφοφόροι ή οπαδοί μιας παράταξης, με την έννοια ότι εκφράζονται μέσα από την παράταξη αυτή; Και επιμένετε, εσείς τουλάχιστον; Καλά για το συνάδελφο Κουσελά δε θα είχα καμία αντίρρηση για την πρότασή του, 5λεπτο. Είναι μέσα στη διαδικασία. Σαν τη διαδικασία που λέμε «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσαμε». Μια φορά το χρόνο ερχόμαστε εδώ.

Συνάδελφε, διαδικασία είναι. Κάνω κριτική και λέω και την πρόταση, γιατί είναι απαράδεκτο να ερχόμαστε εδώ να μιλάμε για 5 λεπτά... Έχει δίκιο ο συνάδελφος από την επαρχία. Αλλά πρέπει οι συνάδελφοι από την επαρχία, που δεν μπόρεσαν να έρθουν εδώ, να διαβάσουν μεθαύριο στην Τραπεζιτική τις απόψεις όλων των συναδέλφων για τη δραστηριότητα του Δ.Σ. Δεν είναι δυνατόν μέσα σε 5 λεπτά. Γιατί θέλει ο καθένας 5 λεπτά μέχρι να ανέβει, να ανοίξει τα χαρτιά, να πει «χαιρετίζω τη συνέλευση», πέρασε ένα λεπτό. Τι να πει από κει και ύστερα;

Εμείς, εμμένουμε στην άποψη του συναδέλφου Παπαδόπουλου, 15 λεπτά ένας εκπρόσωπος από κάθε παράταξη και 5 λεπτά κάθε συνάδελφος. Και αν κάποιος από την επαρχία θέλει να ξεπεράσει για 2 λεπτά το 5λεπτο, να του δώσει το Προεδρείο τη δυνατότητα να μεταφέρει τις απόψεις των συναδέλφων της επαρχίας σήμερα στη Γενική μας Συνέλευση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Οι ομιλίες, για να διαβαστούν στην Τραπεζιτική και σ' όλο το δίκτυο, μπορούν να δοθούν και γραπτές απ' όσους δεν προλαβαίνουν και θέλουν να πούνε τόσα πολλά. Έτσι; Ο κ. Πρωτόπαπας. Αυτό είναι ξεκάθαρο και όποιος έχει έτοιμη ομιλία, να την καταθέσει και αν ακόμα δεν προλάβει, στην Τραπεζιτική θα καταγραφεί και έτσι θα τη διαβάσουν όλοι οι συνάδελφοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Λοιπόν, επειδή άρχισε το πράγμα να θυμίζει γαϊτανάκι με τις συνεχείς εναλλαγές, προτείνω να το κλείσουμε και να ψηφίσουμε πάνω στην πρόταση που διαμόρφωσαν τελικά, αν δεν απατώμαι, οι συνάδελφοι Κουσελάς, Πολίτης και Ρουσάκης. Δηλαδή, τελειώνουμε τα οικονομικά. Μόλις τελειώσουμε τα οικονομικά, σηκώνεται ο Πρόεδρος διαβάζει τον απολογισμό. Μόλις τελειώσει ο Πρόεδρος κατατίθενται οι προτάσεις για ομιλίες. Παίρνουμε 320 - 360 λεπτά, τα διαιρούμε δια του αριθμού των ομιλητών και βγάζουμε την ώρα. Αυτή είναι η πρόταση. Παρακαλώ πολύ να μπει σε ψηφοφορία και αν θέλετε ενίσταται και για τη συνεχή παρέλαση από το βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έχουν γίνει συγκεκριμένες προτάσεις, τις βάζω μία-μία σε ψηφοφορία. Η πρώτη πρόταση που έκανε ο συνάδελφος Κουσελάς και όπως διαμορφώθηκε στο τέλος από το συνάδελφο Πρωτόπαπα. Ποιοι ψηφίζουν την πρόταση αυτή; Και ποιοι ψηφίζουν την τρίτη πρόταση του συνάδελφου Ρουσάκη; Λοιπόν συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρο ότι περνάει η πρώτη πρόταση.

Ο συνάδελφος Κρεμμύδας έχει να κάνει μια εισήγηση σχετικά με το Απεργιακό Ταμείο.

Απεργιακό Ταμείο

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ: Συνάδελφοι, ο κανονισμός του Απεργιακού Ταμείου, στο άρθρο 5 λέει πως η ενεργοποίησή του θα γίνει όταν υπάρχουν 5 μεροκάματα ανά τρίμηνο. Με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ενεργοποιήθηκε το Απεργιακό Ταμείο για όσες κρατήσεις είχαν γίνει μέχρι τον Αύγουστο του 1986, για 3½ μέρες. Η απόφαση αυτή που πήρε το Δ.Σ. θα πρέπει να εγκριθεί από τη Γενική Συνέλευση. Ζητά-

με λοιπόν την έγκριση της απόφασής μας από τη Γενική Συνέλευση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει άλλη πρόταση, σχετικά με τα όσα είπε ο συνάδελφος Κρεμμύδας στην εισήγησή του;

Ο συνάδελφος Στολίδης.

ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΣΤΟΛΙΔΗΣ: Συνάδελφοι, άνοιξε το Απεργιακό Ταμείο και μάλιστα ζητείται από δω η έγκριση γι' αυτά τα χρήματα που πήραμε μέχρι τον Αύγουστο. Από τον Αύγουστο μέχρι σήμερα έχουμε διανύσει πάλι κάποιο χρονικό διάστημα μεγάλο, έχουμε κάνει κάποιες απεργίες, υπάρχουν κάποια προβλήματα που έχει ο εργαζόμενος, μια που ήδη όλοι το είχαμε διαπιστώσει και αυτόν τον προσανατολισμό είχε και ο αγώνας μας. Θα πρέπει εδώ νομίζω να δούμε, μέσα τουλάχιστον στον επόμενο μήνα, να ξανανοήσουμε το Απεργιακό Ταμείο και να μοιράσουμε τα χρήματα Αυγούστου-Φλεβάρη, για να μπορέσουμε να ικανοποιήσουμε και κάποιες ανάγκες που θα προκύψουν μετά τον Απρίλιο, όταν πια θα γίνουν και οι κρατήσεις. Θα

πρέπει να τοποθετηθούν και άλλες παρατάξεις και οποιoσδήποτε συνάδελφος θέλει, γιατί οι ανάγκες τον επόμενο μήνα θα είναι μεγαλύτερες.

ΦΩΤΗΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ: Αυτό που είπε ο συνάδελφος Στολίδης προβλέπεται από τον Κανονισμό του Απεργιακού Ταμείου. Δηλαδή, μετά από 5 συνεχείς μέρες απεργίας, αμέσως αυτόματα ενεργοποιείται ο κανονισμός. Οπότε δε χρειάζεται να πάρουμε απόφαση. Με τον κανονισμό τον ίδιο θα ανοίξει το Απεργιακό Ταμείο, μόλις γίνουν οι κρατήσεις για τις απεργίες των 9 - 10 ημερών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το θέμα ξεκαθάρισε. Ποιοι εγκρίνουν την πρόταση όπως εισηγήθηκε το Δ.Σ.; Ποιοι δεν εγκρίνουν; Υπάρχουν λευκά; Συνάδελφοι, ομόφωνα εγκρίνεται η πρόταση.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΟΜΟΦΩΝΑ ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΓΙΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ 1986.

Έγκριση για τη σύναψη Ειδικών Συλλογικών Συμβάσεων

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει εισηγητής για το 5ο θέμα; Συνάδελφοι, το 5ο θέμα μιλάει για έγκριση σύναψης Ειδικών Συλλογικών Συμβάσεων εργασίας με τη Διοίκηση της Τράπεζας για οικονομικά και θεσμικά θέματα του προσωπικού. Αυτό πάντα μπαίνει σε κάθε Γενική Συνέλευση για να μπορεί το Δ.Σ. να υπογράψει τέτοιες συμβάσεις. Κύριοι, για τυπικούς λόγους, να σηκώσουμε τα

χέρια μας για την πρόταση αυτή, την εξουσιοδότηση που δίνουμε. Περνάει ομόφωνα η εισήγηση.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΟΜΟΦΩΝΑ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΕΙ ΤΟ Δ.Σ. ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ.

Οικονομικός Απολογισμός

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι. Οικονομικός Απολογισμός. Ο συνάδελφος Κρεμμύδας, ταμίας του Συλλόγου, έχει το λόγο.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ: Συνάδελφοι, θα είμαι σύντομος. Ο Οικονομικός Απολογισμός έχει κατατεθεί στην Τραπεζιτική. Για όσες απορίες υπάρχουν θα δώσουμε διευκρινήσεις στη συνέχεια. Απλώς αυτά που θα ήθελα να σας πω γενικά είναι πως κάναμε μια προσπάθεια και με το συνάδελφο Σαντοριναίο να βάλουμε μια τάξη στα οικονομικά του Συλλόγου. Βεβαίως υπάρχει ένα πρόβλημα εδώ. Μην ξεχνάμε ότι είμαστε Διοικητικό Συμβούλιο από τον Ιούλιο και όχι από το Γενάρη του 1986. Ουσιαστικό δηλαδή είναι ένα 7μηνο αυτό για το οποίο οικονομικά απολογούμαστε.

Μέχρι τον Ιούλιο υπήρχε μία πλήρης ακυβερνησία και ασοδοσία. Δυστυχώς κανένας δεν ήταν υπεύθυνος για τίποτα και η δυνατότητα παρέμβασής μας στη συνέχεια ήταν αρκετά περιορισμένη. Έξω απ' αυτό, μου έκανε εντύπωση το γεγονός πως ο κάθε ταμίας τόσα χρόνια στο Σύλλογο, δεν παραλαμβάνει τίποτα από κανέναν προηγούμενο.

Αυτό που φαίνεται από τα οικονομικά, είναι πως είχαμε μία αύξηση των εξόδων το 1986. Είχαμε 80.597 έναντι 78.831, μία αύξηση δηλαδή της τάξης των 1.766.000. Εάν όμως δούμε πως από τις μισθοδοσίες εί-

χαμε αύξηση 2.145.000, 1.000.000 αποζημίωση συναδέλφου που εργαζόταν στο σωματείο και εργοδοτικές εισφορές αύξηση 600.000, έχουμε δηλαδή ήδη μόνο από μισθοδοσίες προσωπικού το '86 αύξηση 3.950.000 έναντι του 1985.

Ένα άλλο μεγάλο ποσό 9.000.000 περίπου, απορρόφησαν οι αρχαιρεσίες, όλ' αυτά τα γεγονότα με τα ψηφοδέλτια και με τις συνεχείς συγκλήσεις του Δ.Σ.

Με την έννοια αυτή πιστεύουμε πως η αύξηση του 1.766.000 το 1986 σε σχέση με το 1985, είναι αρκετά μικρή αν λάβουμε υπόψη μας και τον πληθωρισμό και τα προβλήματα που είχε το σωματείο. Είμαι στη διάθεσή σας για οποιoσδήποτε απορίες ή διευκρινίσεις πάνω στα οικονομικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Διευκρινιστικές ερωτήσεις, τοποθετήσεις σ' αυτά που είπε ο συνάδελφος Κρεμμύδας από το Δ.Σ. Ο συνάδελφος ο Πίσκοπος έχει το λόγο για τοποθέτηση στα οικονομικά.

ΝΙΚΟΣ ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Συνάδελφοι, θα συμφωνήσω με το συνάδελφο Κρεμμύδα, ότι τα οικονομικά είναι ένας ευαίσθητος τομέας. Είναι η διαχείριση της εισφοράς, της μεγάλης εισφοράς που καταβάλλουμε στο σωματείο για να μπορεί να λειτουργεί το σωματείο και να υπάρχει και το Ταμείο Απεργιακών αγώνων, σε κρίσιμες φάσεις να ενισχύει όλους τους συναδέλφους.

Γιατί κανένας όταν έχουμε πολυήμερες απεργίες δεν μπορεί εξ ιδίων να τα βγάλει πέρα, ιδίως οι νέοι συνάδελφοι και οι παντρεμένοι.

Βέβαια, πολλά χρήματα απορροφούν οι αρχαιρεσίες. Γι' αυτό φταίει μια διάταξη του Καταστατικού, που επιτρέπει στις παρατάξεις να εμφανίζουν τα γνωστά σεντόνια, με συνέπεια το κόστος εκτύπωσης και όλα τα άλλα να κοστίζουν πάρα πολύ στο σωματείο. Δηλαδή να συμβάλουμε περισσότερο εμείς με την εισφορά μας για να καλύψουμε τα κέφια του καθενός. Με το να επιστρατεύουμε ή να υποχρεώνουμε μέσα στα ψηφοδέλτια, για να εντυπωσιάσουμε υποτίθεται τους ψηφοφόρους για να μας ψηφίσουν. Με συνέπεια να φτάνει σε ύψη εκατομμυρίων η δαπάνη και να επιβαρύνεται το σωματείο.

Επίσης υπάρχουν και ορισμένες απαράδεκτες ενέργειες ορισμένων, όπου επιβαρύνεται επιπλέον το σωματείο. Παράδειγμα η καλπονοθεία του Δεκέμβρη του 1985. Με συνέπεια να έχουμε και με τις μεταγενέστερες αρχαιρεσίες επιπλέον έξοδα. Μέσα σε 3 μήνες το σωματείο επιβαρύνθηκε δύο φορές για τον ίδιο σκοπό. Και γι' αυτό λέμε ότι είναι ευαίσθητος ο τομέας. Και δικίο έχει ο συνάδελφος Κρεμμύδας που λέει ότι παρέλαβαν τον Ιούλιο του 1986 και γι' αυτά είναι υπόλογοι. Για τα προηγούμενα, μπάτε σκύλοι αλέστε, ήταν ο σύλλογος. Κανένας δεν γνώριζε ποιος διαχειριζόταν τα οικονομικά του Συλλόγου. Ευθύνη έχουν αυτοί που ήταν επάνω και παρίσταναν του αποσπασμένους. Υπάρχει συνάδελφε Κρεμμύδα ευθύνη.

Με μία επιφύλαξη και είμαι υποχρεωμένος να την κάνω και από το βήμα αυτό. Και στην επόμενη Γενική Συνέλευση δε θα σταθούμε στο εγκρίνουμε τα οικονομικά, γιατί είναι οικονομικά. Κάποτε πρέπει να μπει και φραγμός.

Συνάδελφοι του Προεδρείου, στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου 2.12.86 αναφερθήκατε στη διαδικασία και στη δαπάνη για εκτύπωση ορισμένων εντύπων. Και εκεί φαίνεται πόσο ορισμένοι έχουν ευαισθησία στα οικονομικά. Ενδεικτικά θα αναφέρω μερικά νούμερα που αναφέρθηκαν. Για να δούμε συνάδελφε Κρεμμύδα. Και πράγματι εσύ ενδιαφέρεσαι. Να δούμε όλοι ενδιαφέρονται το ίδιο;

Δεύτερο στοιχείο. Λέει ο συνάδελφος Κρεμμύδας, ταμίας του Σωματείου μας: Βγάλαμε μία ανακοίνωση, άλλη μία μικρή για το κοινό. Μας στοίχισε 55.000 δραχμές. Την ώρα που η ίδια ανακοίνωση στον Ερμή θα μας στοίχιζε 25.000 δραχμές. 30.000 διαφορά για μια ανακοίνωση.

Τρίτο στοιχείο. Εκεί είχαμε τα αποτελέσματα. Μας βγήκε μια ανακοίνωση και εκεί πέρα, 75.000 δραχμές μονοχρωμία 16.000 φύλλα. Είχαμε προσφορά με 29.000 δρχ. 75.000 την βγάλαμε, είχαμε προσφορά με 29.000 δρχ. Το χαρτί, η ανακοίνωση ενός συναδέλφου, που είχαμε πάρει απόφαση από το Δ.Σ. να την εγκρίνουμε, να την κυκλοφορήσουμε, δεν ξέρω με ποιον τρόπο και ποιος την αποφάσισε; Όχι πάντως εγώ. Ούτε νομίζω απ' ότι βγήκε στον Μαρκάκη 12.000 ανακοίνωση, 30.000 δρχ. Ενώ έχουμε προσφορές για 22.000 και για 20.000. Λέει, ο Μαρκάκης 70.000. Λέει ο Γιάννης, να πάρουμε

κανέναν άλλο. Λέει, ας πάρουμε τον Μπακόπουλο να ρωτήσουμε. Παίρνουμε τον Μπακόπουλο. 16.000 φύλλα με χρώμα αυτή τη φορά, γιατί ήταν χωρίς χρώμα η άλλη, 57.000. Είχαμε μια διαφορά 13.000 δρχ. Δεν θα αναφερθώ σε άλλα νούμερα, ενδεικτικά αναφέρθηκα.

Εάν συνάδελφοι του Προεδρείου, αποφασίζετε εσείς σαν Προεδρείο, ζητάτε προσφορές και αναθέτετε στο μειοδότη να εκδόσει την ανακοίνωση και εν συνεχεία η ανακοίνωση εκδίδεται σε άλλο τυπογραφείο που είναι πλειοδότης των προσφορών και δηλώνετε σαν Προεδρείο, σαν Πρόεδρος, σαν Γραμματέας ότι δε γνωρίζετε ποιος εξέδωσε την ανακοίνωση και επιβαρύνεται με τη διαδικασία αυτή το σωματείο μας 30.000 και 40.000 δρχ. διαφορά από την ασυνεννοησία των μελών του Προεδρείου, αντιλαμβάνεσθε ότι στη διαχείριση των οικονομικών υπευθυνότητα από τα μέλη του Προεδρείου δεν υπάρχει. Και θα παρακαλέσω πάρα πολύ τον Πρόεδρο του Σωματείου να μη ξανασυμβούν τέτοια γεγονότα, για να είμαστε και εμείς κάθε φορά με ήσυχη τη συνείδηση ότι λέμε ναι στα οικονομικά, λέμε ναι στην ευαισθησία των χρημάτων των εισφορών των συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλος συνάδελφος; Ο συνάδελφος ο Κρεμμύδας έχει να δώσει στη δευτερολογία του μια απάντηση.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ: Συνάδελφοι, θα πρέπει να ξεχωρίσουμε κάποια πράγματα. Πιστεύω πως σε μερικούς τομείς ευαίσθητους δεν υπάρχουν περιθώρια μικροπολιτικής. Τουλάχιστον από τον Ιούλιο και μετά, δε θα πρέπει να υπάρχει καμιά αμφιβολία για τη διάθεση, τον τρόπο, τον αγώνα που κάνουμε όχι μόνο να περιφρουρήσουμε τα οικονομικά συμφέροντα των συναδέλφων, αλλά και να περιορίσουμε τις δαπάνες στο καλύτερο δυνατό βαθμό.

Αν τώρα κάποιος πιάνεται από επιμέρους ζητήματα που θίχτηκαν στο Δ.Σ., ξέρετε πάρα πολύ καλά πως η ανάγνωση μέρους τοποθετήσεων από μόνες τους ή μέρους πρακτικών, μπορούν να διαστρεβλώσουν το σύνολο της εικόνας. Ένα σωματείο με συνεχή παρέμβαση, με συνεχή λειτουργία, με ανάγκες κάθε στιγμή και κάθε φορά για ανακοινώσεις και για ενημέρωση των εργαζομένων, έχει τα προβλήματα όχι μόνον επιλογής τιμής, αλλά και πρόβλημα χρόνου παράδοσης. Και προχτές είχαμε προβλήματα με τη συγκεκριμένη Τραπεζιτική, που ενώ πήγαμε σε μία τυπογράφο φτηνότερη κατά τεκμήριο, τελικά ήταν ασυνεπής στο χρόνο παράδοσης. Και σε προηγούμενη Τραπεζιτική επιλέξαμε μειοδότη, με αποτέλεσμα να κάνουμε 28 μέρες για να βγάλουμε μια εφημερίδα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα παρακαλούσα τον Πρόεδρο της Εξελεγκτικής Επιτροπής να έρθει να διαβάσει την Έκθεση. Ο συνάδελφος Γώγολος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΩΓΟΛΟΣ: Κάναμε τον έλεγχο στα βιβλία. Βρήκαμε ότι όλες οι πράξεις ήταν σύμφωνες με τις αποφάσεις του Δ.Σ. Τα βιβλία βρέθηκαν όλα σε άριστη κατάσταση γραμμένα, χωρίς να δημιουργείται κανένα πρόβλημα. Πιστεύω ότι ο Οικονομικός Απολογισμός που έγινε ήταν σωστός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, να πω κάτι για τους συναδέλφους της επαρχίας. Τους καλωσορίζουμε σήμερα εδώ, καταλαβαίνουμε τις συνθήκες που ήρθαν. Οι συνάδελφοι αυτοί είναι ηρωικοί και πάντα δίνουν το παρόν στις Γενικές Συνελεύσεις. Μέχρι τις 1.00 μπορούν λίγοι-λίγοι να πηγαίνουν στο σωματείο για να πάρουν τα χρήματα που δικαιούνται, βάσει της απόφασης του Δ.Σ.

Γίνεται ψηφοφορία για τον Οικονομικό Απολογισμό.
Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΕΓΚΤΩΝ.

Απολογισμός Δ.Σ. από τον Πρόεδρο του ΣΥΕΤΕ σδ. Φώτη Δεληβοριά

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, προχωράμε στο επόμενο θέμα της Ημερήσιας Διάταξης, που είναι πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου. Ο συνάδελφος Πρόεδρος Δεληβοριάς έχει το λόγο. Και εδώ θα παρακολουσά συνάδελφοι εξαρχής, να κάνετε ησυχία. Για να μπορέσουμε να ακούσουμε τουλάχιστον αυτά που έχει να μας πει.

ΦΩΤΗΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ: Συνάδελφοι, θα φροντίσω να κάνω μία περιληπτική παρουσίαση των πεπραγμένων του Δ.Σ. Το πλήρες κείμενο που εγκρίθηκε, θα κατατεθεί στα πρακτικά για δημοσίευση. Και αυτό για να κερδίσουμε χρόνο, ώστε να μην αφαιρεθεί χρόνος από τις ομιλίες και τις τοποθετήσεις που θα γίνουν στη συνέχεια.

Το νέο Δ.Σ. του ΣΥΕΤΕ κλήθηκε να αντιμετωπίσει την ολοένα αυξανόμενη δυσπιστία και τη διάλυση του Συλλόγου, μετά την 7μηνη ακυβερνησία που προκλήθηκε από τα γεγονότα της νοθείας και την κλιμακούμενη και αυξανόμενη επίθεση της Διοίκησης. Με δεδομένα:

1) Το πλαίσιο της κυβερνητικής πολιτικής. Λιτότητα για τους εργαζόμενους που επενδύθηκε με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου του 1985. Την μη υπογραφή επί 3ετία συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

2) Την κρίση στη ΓΣΕΕ, η παράταση της οποίας είναι βέβαιο ότι δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Γι' αυτό και προβάλλεται καθημερινά απ' όλους τους εργαζόμενους η απαίτηση για ένα δημοκρατικό και γνήσιο αντιπροσωπευτικό συνέδριο, για εκλογή νέας διοίκησης στη ΓΣΕΕ. Απαίτηση που αποτελεί και τη μοναδική λύση.

Έχοντας σαν κύριο στόχο την ανάκτηση της χαμένης φερεγγυότητας, προσπαθήσαμε να περιορίσουμε τις παραταξιακές αντιθέσεις και να συνεργασθούμε στην από κοινού προώθηση των συλλογικών μας πραγμάτων. Το γεγονός των μίνιμουμ αποσπάσεων που δόθηκαν σ' όλες τις κινήσεις του Δ.Σ., οι ομόφωνες απο-

φάσεις που πήραμε στα πιο βασικά θέματα, η συλλογική λειτουργία, η ενασχόλησή μας πρώτα και κύρια με την προώθηση επαγγελματικών προβλημάτων και αιτημάτων, δημιούργησαν τις προϋποθέσεις ξεπεράσματος της κρίσης.

Μέσα στο καλοκαίρι και ενώ γίνονταν οι πρώτες προσπάθειες ιεράρχησης των αιτημάτων μας, η Διοίκηση μεθόδευσε μία άνευ προηγουμένου επίθεση, με μαζικές διώξεις συναδέλφων, όπως του καταστήματος Αταλάντης, του Κέντρου Μηχανογραφίας και του Κεντρικού, επ' ευκαιρία των γεγονότων των καταχρήσεων Χρήστου και Λιντοβόδη, σε μια προσπάθειά της να αποσείσει από πάνω της τις ευθύνες και να τις ρίξει στους εργαζόμενους. Η αντίδραση του Συλλόγου, με ομόφωνες αποφάσεις του Δ.Σ. ήταν αποφασιστική. Κηρύξαμε στάσεις εργασίας, έγινε ενημέρωση όλων των συναδέλφων σ' όλη την Ελλάδα και στη συνέχεια υποβάλαμε υπόμνημα στη Διοίκηση για την επίλυση των εκκρεμών αιτημάτων μας.

Οι διεκδικήσεις μας επικεντρώθηκαν κυρίως, σε θεσμικά ζητήματα εκδημοκρατισμού και εξυγίανσης του πιστωτικού συστήματος και στη συνέχεια προβλήθηκαν και άλλα οικονομικά θέματα. Έτσι, με αποκορύφωμα την απεργιακή κινητοποίηση της 30.10.86, η οποία είχε μεγάλη επιτυχία, υποχρεώσαμε τη Διοίκηση να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να δεχτεί την ικανοποίηση των περισσότερων αιτημάτων που είχαμε υποβάλει στο μνημόνιο του Συλλόγου.

Τα θέματα αυτά ήταν σχετικά με τις διώξεις των συναδέλφων. Όπως ξέρετε ανακλήθηκαν οι μεταθέσεις, οι εξοντωτικές μεταθέσεις που είχαν γίνει στη διάρκεια του καλοκαιριού. Οι συνάδελφοι επέστρεψαν στις δουλειές τους, σε θέσεις δηλαδή που έγινε τοποθέτηση εκ των υστέρων, πλην μιας που ο Σύλλογος προσπαθεί ακόμα και πιστεύουμε ότι σύντομα θα πετύχουμε την ανίχνευση και της μετάθεσης του συνάδελφου Μιχαλάκη που βρίσκεται αυτή τη στιγμή στην Κοζάνη. Ανακλήθη-

καν επίσης οι πειθαρχικές διώξεις των συναδέλφων της Αταλάντης και του Κέντρου Μηχανογραφίας. Εντάχθηκαν οι εργαζόμενοι στο Ιστορικό Αρχείο. Ολοκληρώθηκε η διαδικασία ένταξης στον οργανισμό υπηρεσίας. Οι συνάδελφοι που ασκούν ταμειακά καθήκοντα πάνω από 8 χρόνια και ανήκουν στον κλάδο των εισπρακτόρων, εντάχθηκαν στον ταμειακό κλάδο, σύμφωνα με πρόσφατη απόφαση που πήρε το Δ.Σ. της Τράπεζας.

Εγκρίθηκε από το Δ.Σ. του Ταμείου Συντάξεων η εξαγορά των ανασφάλιστων ετών σπουδών πριν από την πρόσληψη, με βάση τα όσα ισχύουν στην Αγροτική Τράπεζα, δηλαδή το 5ο κλιμάκιο.

Ο Σύλλογος εκτίμησε σε συνεργασία με τις ΕΑΚ, ότι χρειάζονται 800 νέες προσλήψεις. Υποβάλαμε στη Διοίκηση το αίτημα αυτό. Η Διοίκηση περιόρισε τον αριθμό σε 400 και ζήτησε από το Υπουργείο την έγκριση 400 προσλήψεων. Οι 200 από τις οποίες θα γίνονταν με βάση επιλογή από προηγούμενους διαγωνισμούς και οι υπόλοιπες 200 σύμφωνα με την ενεργοποίηση του άρθρου 2 του Οργανισμού Υπηρεσίας, που προβλέπει τις προσλήψεις τέκνων συναδέλφων. Χτες είχαμε την πληροφορία, ότι η Διοίκηση έλαβε την εγκριτική απάντηση από το Υπουργείο Προεδρίας, σύμφωνα με την οποία εγκρίνονται 400 προσλήψεις λογιστικού προσωπικού, 100 προσλήψεις κλητήρων και 100 καθαριστριών. Ο τρόπος και η διαδικασία θα συζητηθούν με το Σύλλογο και στη συνέχεια θα αποφασίσει το Δ.Σ. ποια στάση και ποια τακτική θα ακολουθήσει πάνω στο ζήτημα αυτό.

Σχετικά με τον Οργανισμό Υπηρεσίας, έπειτα από πίεση του Συλλόγου, συστήθηκε μία ομάδα εργασίας, η οποία αποτελείται από στελέχη της Διοίκησης και από εκπροσώπους του Συλλόγου. Η ομάδα αυτή άρχισε τις εργασίες της, δεν έχει προχωρήσει όμως λόγω των απεργιακών κινητοποιήσεων που έγιναν στην ΟΤΟΕ, με δική μας αίτηση, προκειμένου το Δ.Σ. να καθορίσει την τακτική του και τη στρατηγική του πάνω στο ζήτημα του Οργανισμού Υπηρεσίας.

Για την αναδιοργάνωση και τον εκσυγχρονισμό της Τράπεζας, η Διοίκηση μας ανακοίνωσε ότι έχει πάρει την απόφαση να αναθέσει σε ξένους οίκους την αναδιοργάνωση της Εθνικής Τράπεζας. Εμείς εκφράσαμε κατ' αρχήν την αντίρρηση ότι τα στελέχη που έχουμε εδώ και οι συνάδελφοι που έχουμε στο Κέντρο Μηχανογραφίας είναι σε θέση, εάν τους ανατεθεί ένα έργο εκσυγχρονισμού, να δώσουν απαντήσεις. Η Διοίκηση επιμένει ότι υπάρχουν εταιρίες ξένες που μπορούν να το κάνουν αυτό. Δεν αντιδρούμε σ' έναν εκσυγχρονισμό της Τράπεζας, θα αντιδράσουμε όμως και το τονίσαμε αυτό στη Διοίκηση σε οποιαδήποτε απόπειρα που θα γίνει για να θιγούν εργασιακές σχέσεις και εργαζόμενοι. Και σ' αυτό ξεκαθάρισαμε την αντίθεσή μας στη Διοίκηση. Η Διοίκηση υποσχέθηκε ότι δεν θα γίνουν τέτοιες αλλαγές. Οι μόνες αλλαγές θα γίνουν πάνω σε συστήματα εκσυγχρονισμού των συναλλαγών και εν πάσει περιπτώσει σε κάθε βήμα θα μας ενημερώνει.

Σχετικά με τους φύλακες του Ν. 1339, κατορθώσαμε να αποσπάσουμε τη μισθολογική αντιστοιχία με τους άλλους φύλακες. Δηλαδή να τους εντάξουμε στο ενιαίο μισθολόγιο. Είναι μια διαδικασία η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη και για τεχνικούς και μόνο λόγους δεν έχει ακό-

μα υλοποιηθεί. Δηλαδή να πάρουν αυτοί οι άνθρωποι το ενιαίο μισθολόγιο στη μισθολογική τους απόδειξη.

Εκκρεμεί το θέμα της ένταξης στον Οργανισμό Υπηρεσίας. Εδώ η Διοίκηση μας είπε, ότι υπάρχει διαφορετική απάντηση του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης απέναντι στο Σύλλογο και απέναντι στη Διοίκηση. Ερευνάμε το θέμα και σύντομα, αμέσως δηλαδή μετά τη Γενική Συνέλευση, θα επισκεφτούμε το Υπουργείο Δημοσίας Τάξης, έτσι ώστε να αρθούν και τα τελευταία εμπόδια για την ένταξη των συναδέλφων αυτών στον Οργανισμό Υπηρεσίας.

Προσωπικό καθαριότητας. Το πιο σύνθετο πρόβλημα που είχε να αντιμετωπίσει το Δ.Σ. ήταν η ένταξη των καθαριστριών στον Οργανισμό Υπηρεσίας. Υπήρχε υποχρέωση της Διοίκησης για ένταξη του προσωπικού καθαριότητας στον Οργανισμό Υπηρεσίας από τη συλλογική σύμβαση του 1982. Η συλλογική σύμβαση δεν είχε εφαρμοστεί 4 χρόνια τώρα, για λόγους που είναι έξω από το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο. Εμείς βάλαμε το θέμα σε ιεράρχηση και αυτή τη στιγμή μπορούμε με υπερηφάνεια να πούμε ότι το φέραμε σε πέρας, ότι την περασμένη Παρασκευή εγκρίθηκε από το Δ.Σ. της Τράπεζας η ένταξη των συναδελφισσών καθαριστριών στον Οργανισμό Υπηρεσίας. Έχουμε βγάλει ειδική ανακοίνωση με τους όρους που έγινε η ένταξη αυτή. Μένει τώρα και είναι για άμεση πραγματοποίηση η ένταξη τους στο Ταμείο Υγείας, που σύμφωνα με υπόσχεση του Προέδρου του Ταμείου Υγείας και του Δ.Σ., θα γίνει μόλις γίνει η ένταξη στον Οργανισμό Υπηρεσίας και στη

συνέχεια η ένταξη στο Ταμείο Συντάξεων. Το ζήτημα αυτό λοιπόν είναι από κείνες τις επιτυχίες του Δ.Σ., που δίκαια μπορούμε να υπερηφανευόμαστε. Και δεν λέω σαν Προεδρείο, σαν Δ.Σ., για την εξέλιξη του ζητήματος αυτού.

Για το συνυπολογισμό των επιδομάτων στο εφάπαξ, εγκρίθηκε από το Δ.Σ. του Ταμείου Αυτασφαλείας και στη συνέχεια από το Δ.Σ. της Τράπεζας η αύξηση των εφάπαξ με το να συμπεριληφθούν σ' αυτά τα επιδόματα ευθύνης ή οποιοδήποτε άλλο επίδομα υπάρχει εναλλακτικά, τα επιδόματα Εθνικής Αντίστασης, ξένης γλώσσας, ισολογισμού, έτσι ώστε η συνολική επιβάρυνση να φθάνει γύρω στο 11 - 12%. Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να πούμε ότι υπήρχε αντίδραση από πλευράς Υπουργείου, λέγοντας ότι υπάρχει εγκύκλιος η οποία απαγορεύει οποιαδήποτε αύξηση του εφάπαξ που να υπερβαίνει την εισοδηματική πολιτική. Και μάλιστα υπήρξαν πληροφορίες ότι το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων έστειλε επιθεώρηση στο Ταμείο μας για να ελέγξει εάν έγιναν παραβιάσεις της εισοδηματικής πολιτικής. Ξεκαθαρίζουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι η αντίδρασή μας θα είναι καθολική και μαζική και αγωνιστική, όπως πρέπει, σε περίπτωση που το Υπουργείο προσπαθήσει να επιβάλει την εισοδηματική πολιτική στον τομέα αυτό, τη στιγμή που υπάρχουν νομικές γνωματεύσεις, ότι το εφάπαξ δεν είναι εισόδημα, δεν είναι δηλαδή μισθός και κατά συνέπεια δε συμπεριλαμβάνεται στην Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου.

Αντιμετωπίστηκαν και μια σειρά επαγγελματικών ζητημάτων, όπως οι προαγωγές των συναδέλφων. Και ειδικά το επίμαχο σημείο των προαγωγών του Τμηματάρχη Β σε Α, όπου δόθηκαν κάποιες υποσχέσεις από τη Διοίκηση της Τράπεζας και περιμένουμε στις νέες προαγωγές που θα γίνουν τον Απρίλη να εφαρμοστούν.

Υποβλήθηκαν υπομνήματα για τα ζητήματα των συναδέλφων που υπηρετούν στις παραμεθόριες περιοχές, για εξομίσωση με την Αγροτική Τράπεζα και το Δημόσιο. Υποβλήθηκαν υπομνήματα για τους συναδέλφους που έχουν πτυχίο Παιδαγωγικής Ακαδημίας, οι οποίοι ζητούν την προώθηση που έχουν πάρει οι συνάδελφοι του Δημοσίου. Υποβλήθηκαν επίσης υπομνήματα και αντιμετωπίστηκαν ζητήματα, όπως των προγραμματιστών της Δ/σης Οργάνωσης, των εργαζομένων στα τέλεξ του Κεντρικού Καταστήματος, του επιδόματος SWIFT σε ορισμένους συναδέλφους της Δ/σης Διεθνών Δραστηριοτήτων.

Των μεταθέσεων του Ν. 1320 από Αθήνα στην επαρχία, θέματα οδοιπορικών εξόδων, καθυστέρησης της βαλέρ από ολιγοήμερες άδειες άνευ αποδοχών. Θέματα απολυμένων της Κοντινένταλ, θέματα συναδέλφων που εργάζονται στα ανταλλακτήρια συναλλάγματος, γονικές άδειες άνευ αποδοχών, απουσίες κατά τη διάρκεια εγκυμοσύνης, εξάμηνη προώθηση τέλλερς με αναδρομική βαλέρ, θέματα γενικού λογιστηρίου, επίδομα κίνησης στις υπηρεσίες του γενικού λογιστηρίου. Ζητήθηκε αύξηση επιδόματος των τέλλερς και άλλα ζητήματα τα οποία αναφέρονται αναλυτικά στην Τραπεζιτική και τα οποία θα κατατεθούν στα πρακτικά. Δεν αναφέρομαι λεπτομερειακά, γιατί είναι ζητήματα για τα οποία ο Σύλ-

λογος πάλεψε, δεν έχει όμως στα περισσότερα μία θετική απάντηση από τη Διοίκηση, γι' αυτό βρίσκονται σε εξέλιξη.

Σχετικά με τους φροντιστές αντιμετωπίστηκαν όλα τα ζητήματα που προέκυψαν από την ενοποίηση των συλλόγων. Πετύχαμε δάνειο ύψους 100 εκατομμυρίων από την Τράπεζα με χαμηλό επιτόκιο για την πληρωμή των συναδέλφων, οι οποίοι στην περίπτωση της εισόδου στο Σύλλογο των Υπαλλήλων, χάνανε ένα προνόμιο που είχαν από το Σύλλογο των Φροντιστών για να παίρνουν κάποιο εφάπαξ επίδομα όταν έφευγαν από την υπηρεσία. Αντιμετωπίστηκαν θέματα αναθεώρησης δελτίων ποιότητας και θέματα εξομοιωτικά με την Τράπεζα Ελλάδας. Σχετικά εδώ θέλω να σταματήσω και να πω ότι μετά την παρέμβαση που κάναμε στο Υπουργείο Οικονομικών, μας απαντήθηκε ότι όλα τα εκκρεμή εξομοιωτικά θέματα, όπως είναι ο συνυπολογισμός των υπερωριών, τα γνωστά 200 εκατομμύρια, όπως είναι το επίδομα καυσίμων θα συμπεριληφθούν σε συλλογική σύμβαση εργασίας.

Επίσης εγκρίθηκε και υπογράφηκε ειδική συλλογική σύμβαση για την αύξηση των οργανικών θέσεων στις προαγωγές των ανωτάτων βαθμών, εγκρίθηκαν δηλαδή 50 ακόμα θέσεις.

Επίσης υπήρξε μια ανάλογη δραστηριότητα και από τις επιτροπές του Δ.Σ. Κατ' αρχήν η Επιτροπή Οργανωτικού η οποία ήταν και διαπραγματευτική όπως όλες οι επιτροπές είχε καθημερινές παρεμβάσεις στα καταστήματα για θέματα συναλλαγών, θέματα παραβίασης ωραρίου, θέματα ενημέρωσης συναδέλφων. Υπήρχε δηλαδή μια στροφή σε διαδικασίες βάσης, σε διαδικασίες συνεχούς ενημέρωσης και συνεχούς επαφής των αποσπασμένων στο Σύλλογο με τους συναδέλφους στα καταστήματα.

Επίσης η Τραπεζιτική, απ' ό,τι θα διαπιστώσατε, έχει μία σαφή βελτίωση, μία βελτίωση που αναφέρεται και στα θέματα τα οποία διαπραγματεύεται και στη μορφή της. Επίσης αντιμετωπίστηκαν θέματα της λέσχης και του εστιατορίου. Ανακαινίστηκε το εστιατόριο, έγιναν πάρα πολύ σημαντικές βελτιώσεις, κόπηκαν κάποιοι που συτίζονταν οι οποίοι δεν ήταν συνάδελφοι και ζητήθηκε η αύξηση του επιδόματος της σίτισης για τους συναδέλφους της επαρχίας.

Επίσης σημαντική δραστηριότητα είχε και το Πολιτιστικό Τμήμα του συλλόγου και τα επιμέρους τμήματα, με εκδηλώσεις όπως αυτές του Φυσιολατρικού Τμήματος, του Φωτογραφικού Τμήματος όπου έγιναν εκθέσεις με μεγάλη επιτυχία, της θεατρικής Ομάδας η οποία αυτή τη στιγμή επεξεργάζεται το ανέβασμα ενός καινούργιου έργου. Λειτουργήσαν τμήματα γυμναστικής, χορού, κινηματογράφου και επίσης το Φυσιολατρικό και Αθλητικό τμήμα που αγκαλιάζει πάρα πολλούς συναδέλφους. Εκδόθηκε επίσης η Πολιτιστική με διάφορα ενδιαφέροντα θέματα και γενικά ο σύλλογος στον πολιτιστικό τομέα είχε μια πάρα πολύ σημαντική δραστηριότητα, η οποία έγινε και αντικείμενο προβολής και από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Επίσης αντιμετωπίστηκαν θέματα αρχείου-βιβλιοθήκης. Το αρχείο του συλλόγου μεταφέρθηκε σ' έναν άνετο χώρο και τώρα γίνεται η κατάταξή του.

Τέλος, υπάρχουν ζητήματα παρέμβασης των αποκεντρωμένων οργάνων του συλλόγου, όπως είναι το Γραφείο Βορείου Ελλάδος, που φρόντισε για την επεξεργασία και προώθηση των τοπικών ιδιαίτερων προβλημάτων του προσωπικού. Αναβάθμισε τη δουλειά στο επίπεδο της περιφερειακής οργάνωσης του συλλόγου, αναβάθμισε τη δουλειά στα γραφεία του, προώθησε αποφάσεις της Ομοσπονδίας, συνδέθηκε με το τοπικό εργατικό κίνημα, κυρίως του Εργατικού Κέντρου Θεσ/νίκης. Επιπρόσθετα το Γραφείο Βορ. Ελλάδος κλήθηκε να αντιμετωπίσει προβλήματα της ΠΕΔΙΒΕ, να αντιμετωπίσει τις εγγενείς αδυναμίες της Περιφερειακής Διοίκησης Βόρειας Ελλάδας, με συνέπεια μεγάλος αριθμός προβλημάτων να παραμπέπεται λύσεις στο κέντρο και αντιμετωπίσε τα μόνιμα προβλήματα αποτελεσματικής δουλειάς των αποκεντρωμένων οργάνων του Συλλόγου. Επίσης αντιμετώπισε ορισμένα ειδικά προβλήματα τα οποία αναφέρονται στην Τραπεζιτική και πιστεύω δεν είναι ανάγκη να αναφερθούν με λεπτομέρεια κι εδώ.

Επίσης συνάδελφοι, αντιμετωπίσαμε και το θέμα της ενίσχυσης των σεισμοπαθών της Καλαμάτας, με τη γνωστή απόφαση για ενίσχυση 10 εκατομμυρίων. Στε-

ρώντας βέβαια τους συναδέλφους από τα δώρα των παιδιών τους.

Πιστέψαμε όμως ότι ήτανε μια αναγκαία προτεραιότητα, τα χρήματα αυτά να πάνε στους σεισμοπαθείς και στα παιδιά της Καλαμάτας, τα οποία είχανε μεγαλύτερη ανάγκη από το ένα παιχνίδι που θα παίρναμε για το παιδί του συνάδελφου.

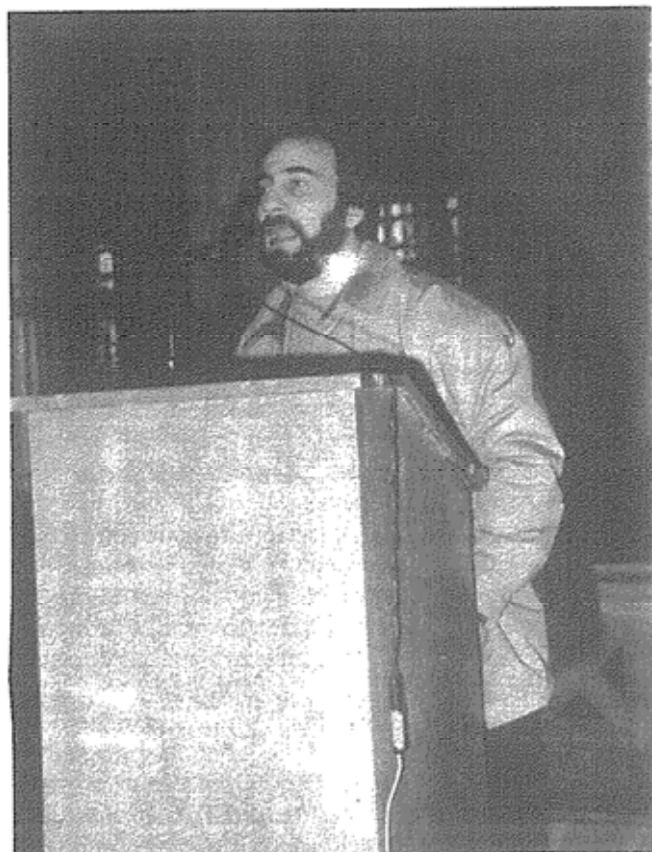
Στην προσπάθειά μας για την ανασυγκρότηση και επαναλειτουργία του ΣΥΕΤΕ, προβάλλαμε και προωθήσαμε κατά προτεραιότητα τα επαγγελματικά μας ζητήματα, σε βάρος ίσως ορισμένων γενικότερων ζητημάτων και αποφάσεων της κυβέρνησης και τις δυνατότητες παράμβασης του σωματείου σ' αυτά. Χωρίς διάθεση υπερβολής ή αδικαιολόγητης προβολής των παραπάνω, εκτιμάμε θετικό το έργο του Δ.Σ., παρά τις παραλείψεις, τα λάθη, την απειρία και τα προβλήματα που συναντήσαμε. Στεκόμαστε με ιδιαίτερη προσοχή στα μηνύματα των καιρών. Συμπαραστεκόμαστε στους αγώνες των ελλήνων εργαζομένων και των εργαζομένων όλου του κόσμου. Πρωταγωνιστούμε στους αγώνες της ΟΤΟΕ για τη διεκδίκηση της υπογραφής συλλογικής σύμβασης για το 1987.

Ομιλία του σδ. Αλέκου Μαυρόπουλου

ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Η Σοσιαλιστική Αγωνιστική Ενότητα (ΣΑΕ) θεωρεί υποχρέωσή της να δηλώσει ότι σήμερα δικαιώνεται σ' ένα-δυο πράγματα. Πρώτον, στην πρόταση που έκανε σε σχέση με το χρόνο ομιλιών, που είναι αυτή που πέρασε σήμερα και δεύτερον στο ότι ακόμα υπάρχουν κάποιοι συνάδελφοι που προσπαθούν να παλέψουν το ζήτημα της καλπονοθείας και δεν το αφήνουν να πάει στις καλένδες όπως προσπαθούν οι μεγάλες παρατάξεις. Η ιστοριμία των μελών μέσα στη Γενική Συνέλευση και όχι συσχετισμοί κορυφής από τις παρατάξεις, θέλουμε σαν άποψη να κερδίζει έδαφος. Εμείς συμβάλαμε αποφασιστικά σ' αυτή την κατεύθυνση. Πιστεύουμε και που θα έρθουν οι μέρες για την τροποποίηση του Καταστατικού, να υπάρξει μια τέτοια νοοτροπία.

Ο απολογισμός, αυτός που γέμισε 6 σελίδες στην Τραπεζιτική και που κρίνεται σήμερα από τα μέλη του Συλλόγου, για μας θεωρείται μια καταγραφή της φτώχειας και της χρεοκοπίας του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, με όποιο όνομα και αν εμφανίζεται σήμερα. Είναι χαρακτηριστικό ότι η κάθε φράση μέσα σ' αυτόν τον Απολογισμό, ξεκινάει με την λέξη «ζητήσαμε». Ζητήσαμε στο υπόμνημα που κάναμε, ένα υπόμνημα που καταφέραμε να κάνουμε, που συμπεριέλαβε όλα τα προβλήματα βέβαια, προς τη διοίκηση, το Σεπτέμβρη, 10 - 12 αιτήματα. Από κει και πέρα τι έγινε; Ο αγώνας που ξεκίνησε, σταμάτησε διότι εξαντλήθηκαν τα περιθώρια της απεργίας διαμαρτυρίας και ενώ οι εργαζόμενοι είχαν τη διάθεση για παραπέρα κλιμάκωση του αγώνα, το Δ.Σ. έκανε πίσω αρκούμενο σε διαβεβαιώσεις και υποσχέσεις του Διοικητή ότι θα εξετάσει ευνοϊκά τα αιτήματά μας. Η θέση μας ήταν ότι έπρεπε ο ΣΥΕΤΕ να προχωρήσει ουσιαστικά σε ρήξη και αντιπαράθεση με την εργοδοσία και θα την ανάγκαζε να υλοποιήσει αρ-

κετά απ' αυτά. Γιατί; Γιατί ο μεγάλος, ο κύριος εταίρος του σημερινού Προεδρείου, η ΠΑΣΚΕ, σίγουρα πίσω από τα λόγια τα αγωνιστικά, δεν έχει αφήσει τη φυσιογνωμία του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού. Και δυστυχώς συνεπαρέσυρε τους υπόλοιπους εταίρους της Ενωτικής, της ΔΗΣΚ και της ΑΣΚ.

Ακόμα κάτι άλλο. Είναι συνυπεύθυνες όλες οι παρατάξεις που δεν έγινε ούτε ένα βήμα για να υλοποιηθεί η ομόφωνη απόφαση της συνέλευσης της ενοποίησης στις αρχές του 1986 για τροποποίηση του Καταστατικού. Αλλά και γενικότερα δε γίνεται καμιά αναφορά εδώ για την κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Γι' αυτό και θα καταψηφίσουμε τον απολογισμό.

Συνάδελφοι, εμείς έχουμε το θάρρος να συγκρίνουμε αυτόν τον απολογισμό πεπραγμένων, όχι με το τίποτα, όχι να πούμε ότι κάναμε 2-3 πράγματα, αυτά ψηφίστε, είναι θετικά, αλλά με το τι έπρεπε να γίνει. Με τις ανάγκες του συνδικαλιστικού κινήματος και ειδικότερα του Συλλόγου μας. Σύμφωνα μ' αυτές τις ανάγκες οι πράξεις του σωματείου μας και ιδιαίτερα του Προεδρείου, μέχρι σήμερα ήταν ένα μεγάλο μηδενικό. Μηδέν στη δημοκρατία και στη συμμετοχή των συναδέλφων. Μηδέν στη λειτουργία των επιτροπών καταστημάτων. Χαρακτηριστικό είναι, ότι σε μία-δύο κλήσεις του σωματείου στις επιτροπές να έρθουν για ενημέρωση και συζήτηση, παραβρέθηκαν 20-30 συνάδελφοι από την Αθήνα και από κει και πέρα δεν ξανάγινε τίποτα. Γιατί; Γιατί η πολιτική αυτή που εφαρμόστηκε (και ευθύνονται σε ανάλογο βαθμό όλες οι παρατάξεις μέσα στο Δ.Σ., ανεξάρτητα αν συμμετέχουν στο Προεδρείο) ενέσπειρε την απογοήτευση, γιατί απλά και μόνον καλλιεργούσαν την εντύπωση ότι συνδικαλισμός είναι ο συνδικαλισμός των γραφείων, ο συνδικαλισμός των υπομνημάτων και όχι ο ταξικός αγωνιστικός συνδικαλισμός, ο συνδικαλισμός ενάντια συνολικά στην αστική πολιτική της κυβέρνησης.

Συνάδελφοι, οφείλουμε να πούμε δυο πράγματα για την κατάσταση συνολικά στο συνδικαλιστικό κίνημα. Το αγωνιστικό φτιασίδιωμά της ΠΑΣΚΕ στη ΓΣΕΕ με το Ραφτόπουλο, σίγουρα δεν είναι αλλαγή πολιτικής αλλά είναι μια καινούργια γραμμή για να εκφράζεται η δυσανεμία του κόσμου μέσα από το μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ και της ΠΑΣΚΕ, για να ελαχιστοποιούνται οι φθορές της. Όμως το είδαμε, ότι ήταν αρκετή για να εγκλωβίσει παραδοσιακά αγωνιστικά τμήματα του συνδικαλιστικού κινήματος, την Ενιαία στο χώρο μας και την Ενωτική, σε μια λογική όχι ρήξης μ' αυτή την ΠΑΣΚΕ, αλλά συμπίεσης.

Συνάδελφοι, έχουμε μόνο δύο ομιλητές και παρακαλώ ένα λεπτό ακόμα για να ολοκληρώσω. Το συνδικαλιστικό κίνημα βρίσκεται λοιπόν αντιμέτωπο σε λογικές που περιορίζουν τους αγώνες σε αιτήματα για πρόσκαιρη οικονομική ενίσχυση των χαμηλόμισθων, χωρίς να επιζητούμε την ανατροπή της εισοδηματικής πολιτικής και την κατάρρευση της πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου. Αρνούνται αυτές οι λογικές να πολιτικοποιήσουν τους αγώνες και να συγκρουσθούν πολιτικά με την κυβέρνηση που εναντιώνεται σ' όλα τα μαζικά αιτήματα. Καλλιεργούν αυταπάτες για άρση του οικονομικού αδιεξόδου, μέσα από προτάσεις οικονομικής ανάπτυξης παγιδεύοντας έτσι τους εργαζόμενους στην αντίστοιχη κυβερνητική πολιτική.

Μια φράση τέλος, είναι ότι κάποτε οι αγώνες θα είναι αποτελεσματικοί, όταν οι εργαζόμενοι πραγματικά πάρουν τα συνδικάτα στα χέρια τους. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Σπύρου Λούβρου

ΛΟΥΒΡΟΣ: Εκπροσωπώντας τη ΔΗΣΚ θέλω να σταθώ για λιγάκι στη μέχρι τώρα πορεία της Ομοσπονδίας μας, της ΟΤΟΕ. Είναι γνωστά σε όλους σας τα μέχρι σήμερα γεγονότα. Πιστεύω ότι αξίζει λιγάκι να μας προβληματίσει η μέχρι τώρα τακτική που ακολουθήθηκε από την ΟΤΟΕ και να χαράξουμε από δω και πέρα καινούργιες προοπτικές που θα βάζουνε πραγματικά τις γερές βάσεις, για να προχωρήσουμε αποφασιστικά, μέσα από αποφάσεις τέτοιες που θα κατοχυρώνουμε στην πράξη τις διεκδικήσεις του συνδικαλιστικού κινήματος.

Είναι γνωστό σε όλους, ότι μετά την 5ήμερη ουσιαστικά απεργία της ΟΤΟΕ, ακολούθησε ένα βήμα οπισθοχώρησης. Η 48ωρη απεργία που προκηρύχθηκε για 26 και 27 Φλεβάρη, πιστεύω ότι ήταν ένα βήμα προς τα πίσω. Δεν ήταν βήμα αγωνιστικό, δεν ήταν βήμα που ζητούσε αν θέλετε και αυτή την ίδια την υπογραφή συλλογικής σύμβασης. Φτάσαμε εδώ που φτάσαμε. Πιστεύω ότι οι συνδικαλιστικές κινήσεις που ανέλαβαν την ευθύνη για την υιοθέτηση αυτής της πρότασης της απεργίας της 26 και 27 Φλεβάρη, πρέπει να αναλογισθούν και τις ευθύνες τους.

Από την άλλη μεριά θα πρέπει να δούμε σε ποια κατάσταση βρίσκεται σήμερα το συνδικαλιστικό κίνημα στις Τράπεζες, αλλά και από την άλλη μεριά το συνδικαλιστικό κίνημα γενικότερα. Πιστεύω ότι πριν φτάσουμε σε οποιαδήποτε υιοθέτηση πρότασης, θα πρέπει να

σταθούμε και να εξετάσουμε πως είναι δυνατόν η σημερινή ΟΤΟΕ να επανακτήσει την εμπιστοσύνη που έχει χαθεί. Μετά την 5ήμερη απεργία που είχαμε αποφασίσει σαν ΟΤΟΕ, πιστεύω ότι όλοι οι εργαζόμενοι και φυσικά και μετά το προηγούμενο των αγώνων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ήτανε διατεθειμένοι να παλέψουνε για την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας. Με αυτό το προηγούμενο είχανε αναπτυχθεί οι κατάλληλες προϋποθέσεις για τη συνέχιση της απεργίας, με στόχο την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης. Χάθηκε αυτή η ευκαιρία.

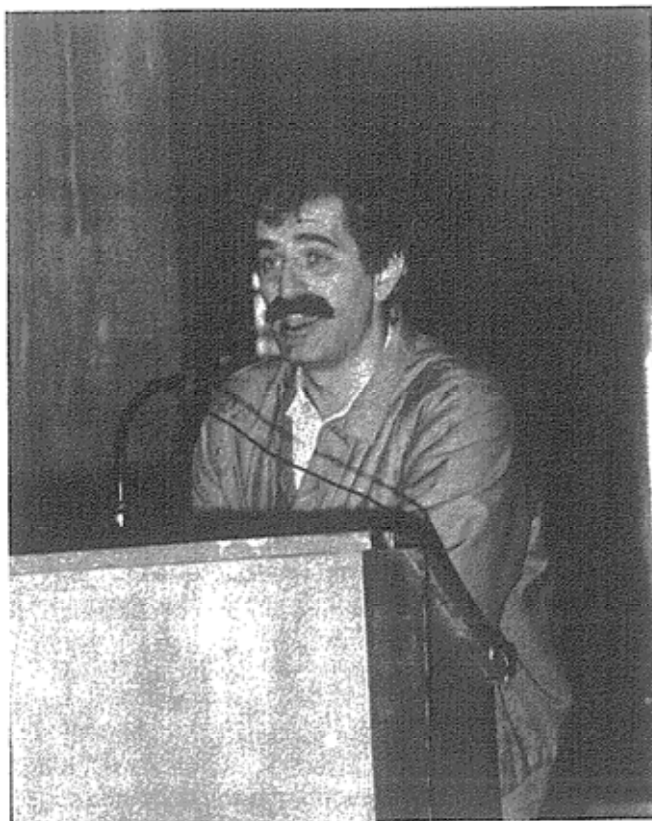
Να δούμε τι πρέπει να κάνουμε από δω και πέρα. Πιστεύω ότι η χαμένη ευκαιρία δεν πρέπει να ξαναχαθεί. Από τη μεριά μου πιστεύω ότι είναι καιρός να ανοίξουν οι διαδικασίες βάσης σε όλο το κίνημα στις Τράπεζες, μέσα από Γενικές Συνελεύσεις των καταστημάτων, μέσα από Γενικές Συνελεύσεις των νομαρχιακών παραρτημάτων της ΟΤΟΕ, με αποκορύφωση ένα έκτακτο συνέδριο της Ομοσπονδίας. Που σ' αυτές τις συνελεύσεις των επιτροπών καταστημάτων, των νομαρχιακών παραρτημάτων, θα αναπτυχθεί ένας πλούσιος πιστεύω προβληματισμός σε σχέση με το γίνεται σήμερα, τι πρέπει να γίνει, να καθορίσουμε καινούργιες προοπτικές.

Αυτές οι αποφάσεις των νομαρχιακών παραρτημάτων, των συνελεύσεων καταστημάτων, θα πρέπει να εκφραστούν και στο συνέδριο. Αν θέλετε οι γραμματείς των νομαρχιακών παραρτημάτων, πιστεύω ότι πρέπει

να φέρνουν τις αποφάσεις των νομαρχιακών παραρτημάτων μέσα στο συνέδριο. Το συνέδριο της Ομοσπονδίας, με κατάλληλες διαδικασίες βάσης, θά πρέπει να υιοθετήσει εκείνες τις θέσεις που θα βγάλουνε το συνδικαλιστικό κίνημα από το αδιέξοδο. Γιατί πιστεύω ότι κανένας δεν είναι σήμερα διατεθειμένος να κάνει μια απεργία σαν μια τουφεκιά στον αέρα.

Αυτές οι απεργίες μόνο στα λόγια λένε για τη συλλογική σύμβαση εργασίας. Από την άλλη μεριά όμως οδηγούν στο να χαθούν ξανά και ξανά μεροκάματα, να χαθεί η ευκαιρία να υπογραφεί η συλλογική σύμβαση εργασίας.

Μέσα απ' αυτές τις διαδικασίες, πιστεύω ότι οι συνάδελφοι στις Τράπεζες θα μπορέσουν να εκφράσουν τις απόψεις τους και έτσι η Ομοσπονδία να ανακτήσει την εμπιστοσύνη της βάσης. Δίχως αυτές τις προϋποθέσεις πιστεύω ότι είναι δύσκολο οι συνάδελφοι να έχουν οποιαδήποτε εμπιστοσύνη προς οποιαδήποτε ηγεσία, όσο αγνές προθέσεις και αν έχει. Και πιστεύω στη συνέχεια, ότι η εμπιστοσύνη που έχει χαθεί πρέπει να ανακτηθεί, γιατί χωρίς αυτή την εμπιστοσύνη δεν μπορούμε να πάμε παραπέρα. Πιστεύω ότι εάν δεν μπορέσει να ανακτηθεί η χαμένη εμπιστοσύνη, δεν οδηγούμαστε σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Πιστεύω ότι θα τρωγόμαστε με τα ρούχα μας και δεν θα μπορούμε πραγματικά να κάνουμε τίποτα. Μόνον με την εμπιστοσύνη των εργαζομένων στις Τράπεζες στην Ομοσπονδία, το κύρος της Ομοσπονδίας θα είναι τέτοιο, που θα μπορεί πραγματικά να βάζει και να υλοποιεί το οποιοδήποτε αγωνιστικό πρόγραμμα. Πέρα και έξω από τις οποιεσδήποτε συνδιαλλαγές κορυφής. Πιστεύω ότι είναι ευκαιρία να ξεκινήσουμε αυτές τις διαδικασίες, για να ανακτηθεί η

εμπιστοσύνη των εργαζομένων στην Ομοσπονδία. Και είναι ευκαιρία «Η» Ομοσπονδία, που κάποτε ήταν η πιο μαχητική Ομοσπονδία στην Ελλάδα, να ξαναγίνει πάλι πρωτοπόρο μαχητικό όργανο συντονισμού των αγώνων των εργαζομένων.

Ομιλία του σδ. Δημήτρη Αραμπατζή

ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ: Συνάδελφοι, εκ μέρους του ΣΕ-ΑΜ Τραπεζοϋπαλλήλων, καλώ όλους τους συνάδελφους να καταψηφίσουν τον απολογισμό δράσης, όχι σε σύγκριση όπως είπε και κάποιος προηγούμενος ομιλητής με το τι υπήρχε πριν και το τι ήρθε, αλλά σε σύγκριση με τις ανάγκες που είχε ο κλάδος και τι έγινε προς αυτή την κατεύθυνση. Και για έναν άλλο λόγο ακόμα, ότι όλα τα αιτήματα τα οποία προώθησε ήταν μέσα στα πλαίσια της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής, με όποια σύνθεση είχε το Δ.Σ. στην περίοδο που συζητάμε.

Τώρα συνάδελφοι, είναι αντικειμενικό το ξεπούλημα της φτερινής συλλογικής σύμβασης, να επισκιάζει τη σημερινή μας συνέλευση. Και τα ζητήματα που αφορούν αυτόν τον αγώνα που ξεκινήθηκε και ξεπουλήθηκε, να βάζουν σε σκέψεις τον καθένα μας περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο ζήτημα.

Είναι νομίζω πολύ φανερό, γιατί αυτός ο αγώνας χάθηκε. Γιατί ξεκίνησε χωρίς καμία προοπτική. Κατ' αρχήν ξεκινώντας από τα ίδια τα αιτήματα της περιφημής ομοφωνίας, που διατυμπανίστηκε με πάρα πολλούς τρόπους, για να πείσει ότι αυτή τη φορά κάτι πάει να γίνει. Ήταν ομοφωνία σ' ένα πλαίσιο, το οποίο δεν έφευγε ούτε βήμα από την κυβερνητική πολιτική, από το σταθεροποιητικό πρόγραμμα και από την εισοδηματική πολιτική. Από τα πράγματα τα αιτήματα ήταν υποβαθμι-

σμένα σε τέτοιο βαθμό, που δε δίνανε προοπτική τραβήγματος μακροπρόθεσμων κινητοποιήσεων. Οι δυνάμεις που ηγηθήκαν σ' αυτόν τον αγώνα, ήταν οι δυνάμεις που στην ουσία αποδέχονται σήμερα την κυβερνητική πολιτική. Δεν μπορεί να θέλει η ΔΑΚΕ ανατροπή της εισοδηματικής πολιτικής της κυβέρνησης, τη στιγμή που ο πολιτικός της φορέας βάζει στόχο να μπει επικεφαλής μιας αντιδραστικότερης πορείας στη χώρα και να δημιουργήσει ένα κακό προηγούμενο. Δεν μπορεί η ΠΑΣΚΕ που είναι ο κύριος υποστηρικτής του σταθεροποιητικού προγράμματος και πάντοτε βλέπει τους αγώνες σαν ένα μέσο για να προωθεί τα εσωκομματικά παζάρια της στο ποιος θα ελέγχει τα διάφορα κέντρα εξουσίας, να θέλει ανατροπή της εισοδηματικής πολιτικής. Δεν μπορεί η Ενιαία να θέλει την ανατροπή της εισοδηματικής πολιτικής, τη στιγμή που έχει αποδεχθεί την ΕΟΚ σαν μία πραγματικότητα στην Ελλάδα και έχει αποδεχθεί και το σταθεροποιητικό πρόγραμμα, με τα 5 σημεία του κ. Φλωράκη για τις ανάγκες των χαμηλομισθών.

Άρα λοιπόν από τα πράγματα, δεν μπορούσε αυτός ο αγώνας να έχει άλλη προοπτική. Τα ζητήματα των ημερομηνιών και πότε θα γινόντουσαν οι απεργίες, ήταν ζητήματα του πώς βόλευαν τις διάφορες παραταξιακές συγκεντρώσεις που γινόντουσαν. Έτσι τους βό-

λευαν, μας βγάλανε σε συνεχόμενο αγώνα και από τον τυχοδιωκτισμό περάσαμε στο ξεπούλημα.

Αυτό που σήμερα έγινε και οι συνάδελφοι από τα καταστήματα στείλανε διαμαρτυρίες στην ΟΤΟΕ και στο ΣΥΕΤΕ, από τα καταστήματα που δουλεύουν Πασόκοι, αριστεροί, δεξιοί, κάθε είδους πολιτικής άποψης συνάδελφοι ομόφωνα στείλανε τέτοιες διαμαρτυρίες, που ζητούσαν να ανασταλεί η τελευταία 48ωρη, δείχνει ότι ο κλάδος έχει χάσει κάθε εμπιστοσύνη στις σημερινές ηγεσίες. Και δεν τις θεωρεί ικανές να τον οδηγήσουν σε κανέναν νικηφόρο αγώνα.

Σήμερα αυτές οι ηγεσίες, είτε με συνέδριο που είπε

κάποιος συνάδελφος (δεν διαφωνώ ότι είναι μια διαδικασία που θα βάλει σε προβληματισμό τον κλάδο) δε φτάνουν γιατί οι συσχετισμοί θα ξαναφέρουν τα ίδια αποτελέσματα.

Σήμερα μόνο διαδικασίες που βάζουν τη βάση στην καθοδήγηση των αγώνων μπορούν να οδηγήσουν σε κάποια νίκη. Και η πρόταση που έχω είναι να γίνει μια ενιαία αγωνιστική επιτροπή εκλεγμένη από τους αντιπροσώπους καταστημάτων όλων των Τραπεζών για να μπορέσει να οδηγήσει σήμερα τον κλάδο μας σε κάποια νίκη. Καμία άλλη. Είτε γίνει συνέδριο, είτε γίνει οποιαδήποτε άλλη διαδικασία.

Ομιλία του σδ. Αντώνη Αρχοντάκη

ΑΡΧΟΝΤΑΚΗΣ: Τα προβλήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε σαν εργαζόμενοι, δεν μπορούν να χωρέσουν ούτε σ' έναν απολογισμό αιτημάτων ενός Δ.Σ. προς τη Διοίκηση, ούτε καν στο ζήτημα της σύμβασης. Υπάρχει γενικότερη επίθεση στους εργαζόμενους, η οποία είναι στημένη από την πολιτική που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός στο Νταβός, της οποίας πολιτικής συνομιλητής είναι ολόκληρη η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας, η ολιγαρχία, ο ΣΕΒ και φυσικά τα ήρεμα λιμάνια της ΕΟΚ. Σ' αυτή την πολιτική, η οποία έχει και άλλες πλευρές, όπως την ιδιωτικοποίηση του δημόσιου τομέα, κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και σύνδεσή τους με συμφωνίες παραγωγικότητας, κατάργηση θεσμικών ζητημάτων συμμετοχής των εργαζομένων και ζητημάτων που αφορούν ωράριο, πενήνήμερο και άλλες εργασιακές κατακτήσεις, στρώνουν το έδαφος σε αταστική συμφωνία όλοι αυτοί οι κύκλοι, σε ευρύτερη πολιτική συναίνεση.

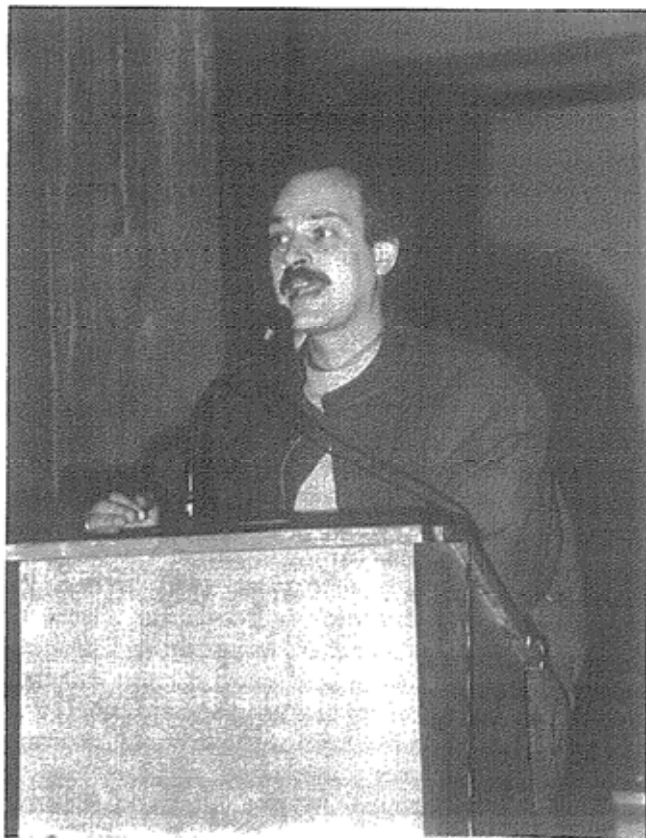
Αυτή είναι ακριβώς και η αιτία που φέτος η αδιαλλαξία του Σημίτη και όλων των κυβερνητικών παραγόντων φαίνεται μεγαλύτερη από ποτέ στα αιτήματά μας. Αυτή η αδιαλλαξία φαίνεται και στην ουσία, όταν είπε ο κ. Σημίτης στην ιδιωτική πρωτοβουλία απελευθέρωση των τιμών. Χτες ο κ. Μητσοτάκης ήρθε και είπε ότι την απόφαση του κ. Ρουμελιώτη για ελεύθερες τιμές της επαυξάνουμε και συμφωνούμε. Ιδιωτικοποίηση των κρατικών Τραπεζών και του δημοσίου τομέα είπε η κυβέρνηση. Ο κ. Μητσοτάκης χτες είπε ότι ο ευρύτερος δημόσιος τομέας, που τον αποτελούν δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμοί, προβληματικές επιχειρήσεις, θα δοθεί στους ιδιώτες. Από κει θα αρχίσουν την αποκρατικοποίησή τους. Πρώτος στη λίστα της ιδιωτικοποίησης στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας είναι ο όμιλος της Εμπορικής, ο όμιλος που έχει τρεις Τράπεζες και μια σειρά άλλες επιχειρήσεις.

Αυτοί είναι και φέτος και πέρσι. Από κει πηγάζει η αδιαλλαξία. Και όχι φυσικά από τις διαφορές και τα υπαρκτά προβλήματα που έχουμε εμείς στην τακτική, στους αγώνες, στο πώς θα ξεκινήσουμε τις κινητοποιήσεις μας. Εκεί πρέπει να αναζητηθεί η πηγή των χαμένων μεροκάματων που είχαμε σε μια σειρά αγώνες. Εκεί πρέπει να αναζητηθούν και οι ήττες και τα προβλήματα που είχε το συνδικαλιστικό κίνημα.

Από την άλλη πλευρά έχουμε μια παράξενη εξέλιξη στο χώρο μας. Αντί να οριοθετείται το συνδικαλιστικό

κίνημα με βάση αυτά τα θέματα: ποιος είναι πρόοδος, ποιος αντίδραση, ποιος είναι επανάσταση, ποιος είναι αγωνιστής, ποιος συμβιβαστής, ρεφορμιστής, οριοθετείται αποκλειστικά με τις μέρες απεργίας που προτείνει ο καθένας, με τις ημερομηνίες και με το ημερολόγιο. Με λίγα λόγια, κάποιοι που θέλουν να εκφυλίσουν το συνδικαλιστικό κίνημα, με σκοπό όλ' αυτά να περάσουν και να έχουμε και καινούργια ζητήματα να αντιμετωπίσουμε, θέλουν να βάλουν το συνδικαλιστικό κίνημα να τρώγεται με διαμάχες και τέτοιου είδους καταστάσεις.

Αυτή τη στιγμή μπορεί να υπάρχουν υπαρκτές διαφορές, δικές μας, με δυνάμεις οι οποίες για διαφορετικούς λόγους βλέπουν αλλιώς τους αγώνες. Όμως είναι γεγονός ότι βλέπουμε από το ίδιο μάτι την προσπάθεια που κάνει ο δικομματισμός να φέρει στα μέτρα του το συνδικαλιστικό κίνημα. Θα αφήσουμε να κυριαρχεί ο δικομματισμός μ' όλες τις παραλλαγές; Θα αφήσουμε, για τους ίδιους λόγους που θέλει η ηγεσία της ΔΑΚΕ

και η ηγεσία της ΠΑΣΚΕ, ο Ραφτόπουλος, να θέλουνε σαν αναξιόπιστη την αριστερά και τις προτάσεις και τη διέξοδο που δίνει για τη λύση και των προβλημάτων των εργαζομένων, να πέσει στο κεφάλι μας; Θα αφήσουμε να πουν ότι το συνδικαλιστικό κίνημα είναι αδύναμο να αντιμετωπίσει αυτή την επίθεση; Ή συζητώντας ανοιχτά στο χώρο, στους συναδέλφους, τις διαφορές μας, θα στρέψουμε αλλού το κύριο μέτωπο το οποίο έχουμε σήμερα να αντιμετωπίσουμε;

Η ενότητα, το βαρύ πυροβολικό των εργαζομένων. Η ενότητα αυτή, που έφερε τους απεργούς των ΟΤΑ και κερδίσανε, τους απεργούς των συναδέλφων εδώ των δικών μας, της Εθνικής Τράπεζας και κερδίσανε τον Νοέμβρη, ήταν το κύριο όπλο των αγώνων. Θα το αφήσουμε αυτό να πάει στην πάντα; Δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά φυσικά και δεν θα χαράμίσουμε όσα με αγώνες έχουμε κατακτήσει και έχουμε στήσει. Σύμπνοια και διάθεση των εργαζομένων θα πάνε στράφι εν ονόματι κάποιων σκοτεινών επιδιώξεων.

Εμείς από την πλευρά μας θα κάνουμε κάθε δυνατή προσπάθεια, παρά τις διαφορές που υπάρχουν, παρά τις διαφορετικές πρακτικές που μπορεί να βγούνε στην πορεία, να κρατήσουμε χωρίς προβοκάτσιες, χωρίς συνθηματολογίες αυτή την ενότητα, που άλλοι δυστυχώς βάλλουν εναντίον της.

Και φαίνεται δεν τους ενδιαφέρει η κατάσταση στην Ομοσπονδία, αν θα υπάρχει Προεδρείο, αν η έκθεση Καρατζά θα έρθει και θα μας φεσωθεί ολόκληρη, χωρίς να υπάρχει μία Ομοσπονδία να απαντήσει, να αγωνιστεί σε ζητήματα που είναι δύο και τρεις και δέκα και εκατό φορές χειρότερα απ' αυτά τα οποία έχουμε να αντιμετωπίσουμε σε σχέση με την ΑΤΑ, με τα αιτήματα που βάλαμε στη συλλογική σύμβαση εργασίας.

Για να τελειώσω, αυτή η περίοδος που έρχεται θα δείξει πολλά πράγματα. Προς τα πού θα πάει το συνδικαλιστικό κίνημα. Ωστόσο, συνάδελφοι, είναι αυταπάτη και βαθύτατος ρεφορμισμός να καλλιεργούμε στους συναδέλφους ότι με 30 μέρες ή 40 απεργία ή 80 θα αλλάξει αυτή η οικονομική πολιτική. Αυτή η οικονομική πολιτική, συνάδελφοι, θέλει άλλη κυβέρνηση. Και όχι μόνο οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση. Ούτε την κυβέρνηση της φιλελεύθερης αγοράς θέλει συνολικά, ούτε την κυβέρνηση του Νταβός θέλει, συνάδελφοι. Το συνδικαλιστικό κίνημα μπορεί να κατακτήσει αιτήματα, μπορεί να αποτρέψει επιθέσεις, μπορεί να αναπτρώσει συνειδήσεις. Ωστόσο, όπως και να το κάνουμε, τα προβλήματα μας χρειάζονται και αυτή την προοπτική. Και αυτή την πολιτική, εμείς με συνέπεια και δραστηριότητα θα παλέψουμε: η αριστερά και οι προοδευτικές δυνάμεις να μπουνε μπροστά στον αγώνα.

Ομιλία του σδ. Νίκου Κουλιέρη

ΚΟΥΛΙΕΡΗΣ: Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, βλέπω και είμαστε πολύ λίγοι σήμερα, αλλά έχω να παρακαλέσω και τους συναδέλφους που έχουν ανοίξει κάποιο μαγαζάκι, να το κλείσουν και να ακούσουν τι θα πούμε εδώ και αυτοί. Γιατί ήρθανε εδώ;

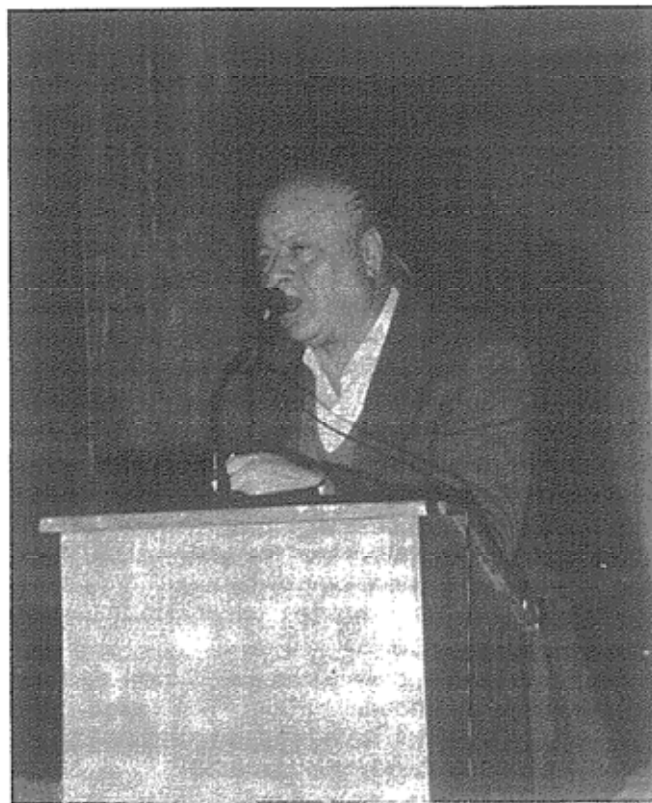
Συνάδελφοι, το Προεδρείο και το Δ.Σ. αυτή τη στιγμή επέλυσε θέματα. Από τα θέματα που επέλυσε είναι το πρώτο οι καθαρίστριες που ενταχθήκανε, που ήταν ένα χρόνιο θέμα. Δεύτερο τις προσλήψεις στα παιδιά συναδέλφων. Που εγώ επέμεινα και θα επιμείνω. Και καλώ και όλες τις κινήσεις να τοποθετηθούνε εδώ, εάν θέλουνε να μπουνε τα παιδιά των συναδέλφων στην Τράπεζα ή όχι; Δεν έχω δικό μου παιδί να βάλω, αλλά θα επιμείνω να μπουνε τα παιδιά των συναδέλφων.

Συνάδελφοι, το Προεδρείο βρήκε ένα Σύλλογο που ήταν διαλυμένος. Δεν υπήρχε τόποτα εκεί, όταν πρωτοπαράλαβε. Σήμερα νοικοκυρεύτηκε και το σωματείο και η λέσχη και παντού. Αυτό μιλάει, το βλέπετε όσοι ζείτε εδώ. Και όσοι είστε από την επαρχία. Δυστυχώς ο Γιαννόπουλος που ερχόταν σήμερα, λόγω των καιρικών συνθηκών τράκαρε με το αμάξι, συνάδελφοι της Πάτρας, και γι' αυτό το λόγο δεν παρευρίσκεται εδώ.

Συνάδελφοι, έχουμε να επιλύσουμε πολλά θέματα. Ένα θέμα που έχουμε να επιλύσουμε, είναι ακόμα ότι οι καθαρίστριες δικαιούνται και 7ήμερη άδεια. Δικαιούνται 7ήμερη άδεια, που πρέπει να την αποκτήσουν. Τα αναδρομικά που είχανε χάσει από τα προηγούμενα Προεδρεία και ήτανε κάτι ώρες που προχωρήσανε και θα τις πάρουν. Θέλω όμως να έρθω, επειδή λίγην ο χρόνος μου, σε θέματα πολύ καυτά.

Ένα θέμα της ΟΤΟΕ. Δεν είμαι Γενικός Σύμβουλος στην ΟΤΟΕ. Σήμερα διαδραματίζεται ένα πολύ άσχημο

παιχνίδι στο χώρο των Τραπεζοϋπαλλήλων. Στα χρόνια που συνδικαλιζόμαυ δεν ξαναυπήρξε αυτό το ξεφτίλισμα που σήμερα έχουν φθάσει την Ομοσπονδία. Κόντρα οι τάσεις και παρατάξεις εκεί μέσα. Ψηφίζει 7 μέρες της απεργίας η Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση, αλλά ύστερα ξεφουσκώνει στο δρόμο. Γιατί Ενιαία ψή-

φισες 7 μέρες και χάσανε 9 μεροκάματα οι εργαζόμενοι; Γι' αυτό το λόγο την άλλη μέρα όλοι οι συνάδελφοι ήτανε μέσα, είναι λυπηρό, εμείς όλοι οι συνδικαλιστές να έχουμε φτάσει σ' αυτά τα χάλια αλλά, φέρνεται και ε-σείς της Ενιαίας βαριά ευθύνη. Γιατί ψήφισες 7 μέρες απεργία και ταλαιπώρησες τους συναδέλφους και μετά οπισθοχώρησες; Γιατί δε βγάλατε Προεδρείο στην Ο-

μοσπονδία, αλλά κοροϊδεύετε τους συναδέλφους; Μέχρι τότε θα τους κοροϊδεύετε;

Οι συνάδελφοι, δυστυχώς ή ευτυχώς, αρχίσανε και καταλαβαίνουνε. Αρχίσανε και καταλαβαίνουν το παιχνίδι που παίζουν πίσω από την πλάτη τους.

Καταγγέλω τον Προσωπάρχη διότι κρατάει στα συρτάρια του τα έγγραφα ανυπόγραφα.

Ομιλία του σδ. Σταύρου Γριζιώτη

ΓΡΙΖΙΩΤΗΣ: Μετά 5 χρόνια αποχής από κάθε συνδικαλιστική δραστηριότητα, η παρουσία μου στο βήμα αυτό δεν έχει να κάνει ούτε με καμιά επανένταξη στον κόσμο των συνδικαλιστών, ενός πολλαπλά κατακρεουργημένου συνδικαλιστικού κινήματος, ούτε με καμιά προσπάθεια εκ των υστέρων κομπασμού ότι το σημερινό συνδικαλιστικό χάλι το είχαμε προβλέψει. Άλλωστε τέτοιου είδους δικαιώσεις είναι αποκλειστική αρμοδιότητα των σοβαρών και υπεύθυνων παρατάξεων, που θρέφουν καλπονοθευτές χωρίς να χάνουν σπιθαμή από την ακτινοβολία τους ή που καταθέτουν τους απεργιακούς αγώνες στα τραπέζια των διαπραγματεύσεων του κομματικού παζαριού.

Λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν πρόκειται να ακούσετε κανενός είδους ανάλυση για την πολυπόθητη εξυγίανση του πιστωτικού συστήματος, που θα κάνει αίφνης τις Τράπεζες να μπουν στην υπηρεσία του λαού. Σάμπως να είναι τίποτα φιλανθρωπικά ιδρύματα ή φιλόπρωχα ταμεία.

Τα ερωτήματα που κυριάρχησαν το τελευταίο διάστημα για το πού οδεύουν οι συνδικαλιστικές εξελίξεις, φαίνεται να απαντήθηκαν καθώς έκλεισε ο Φλεβάρης και το εργατικό κίνημα αναμετρήθηκε με νέες συμπληγάδες. «*Η σκυτάλη του αγώνα στα σωματεία*», κραυγάζει ο Ριζοσπάστης. Αντιπροσωπευτικό συνέδριο μέσα στο 1987 προτείνει η ΓΣΕΕ των δοτών. Εκλογές τώρα ζητάει η δεξιά. Το συνδικαλιστικό και πολιτικό πρόβλημα επί τάπητος ή αλλιώς στο συνδικαλιστικό πεδίο κρίνεται το πολιτικό παιχνίδι.

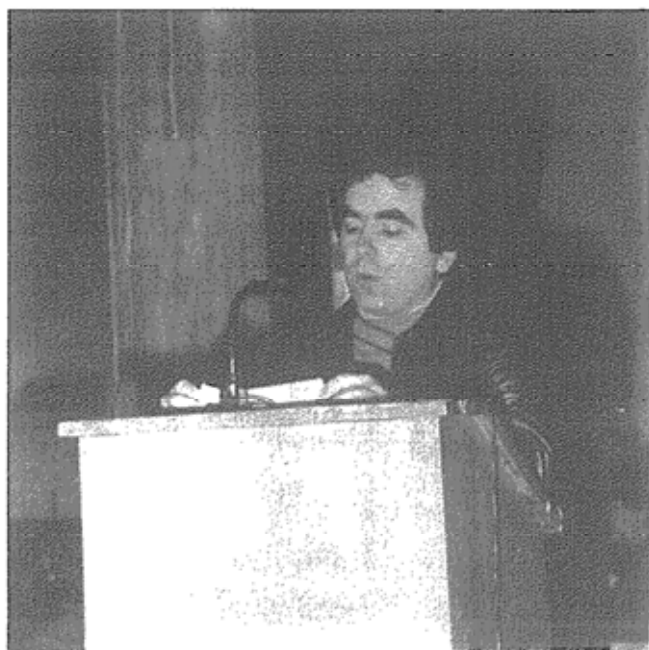
Ενάμισι χρόνο μετά τα μέτρα του Οκτώβρη του 1985, το πάγωμα των μισθών, την ουσιαστική κατάργηση της ΑΤΑ και την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου απαγόρευσης των συλλογικών διαπραγματεύσεων, η κυβερνητική πολιτική του σταθεροποιητικού προγράμματος φάνηκε να δοκιμάζεται σοβαρά. Η ανάλυση των δεικτών της οικονομίας απ' όλους τους σχολιαστές, συμπεριλαμβανομένου και του Υπουργού Οικονομικών, οδηγεί σε συμπεράσματα βέβαιης συνέχισης της ίδιας πολιτικής και το 1988. Η απεργιακή έξαρση και το φούντωμα των εργατικών κινητοποιήσεων, ιδιαίτερα τους δύο τελευταίους μήνες, δεν ερμηνεύονται μόνο από τη δυσβάστακτη οικονομική κατάσταση, αλλά ήταν αποτέλεσμα του πανεργατικού συντονισμού και της παρελθοντολογικής πλέον δραστηριοποίησης της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα.

Παρ' όλα αυτά, οι σαφείς ενδείξεις για την προσπάθεια ελέγχου και αναδίπλωσης, όποτε θα γινόταν αυτό αναγκαίο, είχαν διαφανεί. Η υποχώρηση της ΕΣΑΚ-Σ στο θέμα της συμμετοχής των συνταξιούχων στο συνέδριο του ΕΚΑ ήταν η πρώτη σύμπλευση, άτακτη βέβαια,

με τη θέληση του ΠΑΣΟΚ. Η πανεργατική απεργία στις 15 του Γενάρη γίνεται όταν το αποφασίζει ο Ραφτόπουλος και η αριστερή αντιπολίτευση ακολουθεί, χωρίς να προτείνει ούτε να δεσμευθεί σε συγκεκριμένο πρόγραμμα κινητοποιήσεων. Η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα εξαφανίζεται στη συνέχεια και η απεργία της 12 Φλεβάρη κηρύσσεται πάλι από το Ραφτόπουλο. Η ΕΣΑΚ-Σ φροντίζει να διαφοροποιηθεί, βάζοντας το ΕΚΑ να πραγματοποιήσει απεργίες στις 16 Φλεβάρη, στηρίζοντας τους επαγγελματιοβιοτέχνες που διεκδικούσαν απελευθέρωση των τιμών και όχι διευρύνοντας τουλάχιστον την πρώτη απεργία.

Ενώ ήδη παρατηρείται μία σύμπλευση στην ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ και στην ΑΔΕΔΥ των δυνάμεων ΕΣΑΚ-ΠΑΣΚΕ ως προς την εκτόνωση των μετώπων που έχουν ανοιχτεί, ο κύκλος κλείνει στην ΟΤΟΕ με το ανοιχτό σαμποτάρισμα της συνέχισης της απεργίας. Μια περίεργη πολιτική βεντέτα των ηγετών της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΚΕ αναζωπυρώνεται. Ο αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας αμφισβητεί το δικαίωμα του ΚΚΕ να διαμεσολαβεί στην εργατική τάξη και ο Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ, αφήνοντας την κυβέρνηση στο απυρόβλητον, επιτίθεται με μανία στη δεξιά. Οι στιγμές είναι πράγματι ιστορικές. Το ΚΚΕ ξαναπαίρνει στο μπλοκ της Αλλαγής, γιατί ο κίνδυνος να ξανάρθει η δεξιά είναι πλέον άμεσος και δεν θέλει με τίποτα να χρεωθεί το στίγμα του υπονομευτή της Πασοκικής κυβέρνησης.

Όμως, τυχόν πτώση της κυβέρνησης, δεν είναι βέβαια ευθύνη του συνδικαλιστικού κινήματος.

Ομιλία της σδ. Ευαγγελίας Σαμαρά

ΣΑΜΑΡΑ: Συναδέλφισσες του Πρόσωπικού καθαριότητας. Νιώθω ευτυχισμένη που μιλάω στη Γ.Σ. του ενοποιημένου ΣΥΕΤΕ.

Χρόνια και χρόνια προσπάθειες της ΠΑΣΚΕ αλλά και δικές μου προσωπικά δικαιώνονται.

Οι συναδέλφισσες δεν είναι μόνο ισότιμα μέλη στο Σύλλογο μαζί με τους άλλους εργαζόμενους στη Ε.Τ.Ε., αλλά το κυριότερο, εδώ και μια βδομάδα είστε ενταγμένες στον Οργανισμό Υγείας που σημαίνει:

- Εγγραφή στο Ταμείο Υγείας.
- Δυνατότητες για μετάταξη.
- Εγγραφή στα Ασφαλιστικά Ταμεία.

Έτσι τέλειωσε ένα ζήτημα που ήταν υποχρέωση της Τράπεζας από τη Σ.Σ.Ε. του 1982.

Συναδέλφισσες, αυτά που σας έλεγε η ΠΑΣΚΕ βγήκαν όλα αληθινά. Ακόμη, αναγνωρίστηκαν και θα πληρωθούν οι υπερωρίες που έχετε κάνει το 1982 και 1983.

Πήραμε την υπόσχεση του προσωπάρχου ότι θα γυρίσουν ολικής απασχόλησης όσες είναι ακόμη μερικής.

Στη συνέχεια θα παλέψουμε για:

— Τις 7 μέρες άδεια που δικαιούμαστε, γιατί το επαγγελματά μας είναι ανθυγιεινό.

— Αύξηση των χρημάτων που παίρνουμε για τις ποδιές.

— Κατάργηση του διακεκομμένου ωραρίου που υπάρχει στο κεντρικό.

— Αύξηση της αποζημίωσης από 200 ημερομίσθια που μας δίνει ο Διοικητής όταν φύγουμε. Ζητάμε να γίνουν 300 για τις γυναίκες οι οποίες θα αποχωρήσουν από τη δράση.

Συναδέλφισσες, η ΠΑΣΚΕ θα παλέψει μέσα από τον ΣΥΕΤΕ να λυθούν όλα σας τα προβλήματα. Να είστε κοντά στο Σύλλογο και να σκέπτεσθε ότι όταν είμαστε ενωμένοι, δε θα βγούμε ποτέ ηττημένοι.

Και κάτι άλλο. Όλες το απόγευμα να έρθουνε για να ψηφίσουν το ΝΑΙ για τον ισολογισμό. Ευχαριστώ όλους.

Ομιλία του σδ. Νίκου Πίσκοπου

ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Στην έναρξη της διαδικασίας δεν υπενθύμισα στις παρατάξεις την υποχρέωση που έχουνε όλες να δώσουνε στους δύο εκπροσώπους σας στο Δ.Σ. της Τράπεζας χρόνο, για να απολογηθούν για την παρουσία τους μέσα στο Δ.Σ. της Τράπεζας. Ίσως δεν τους απασχολεί τόσο έντονα αυτή την περίοδο. Του χρόνου τέτοια εποχή θα οξυνθούν τα πνεύματα πάνω στο θέμα αυτό, ίσως για να διεκδικήσουν την παρουσία τους μέσα στο Δ.Σ.

Συνάδελφοι, είναι σοβαρή ευθύνη η παρουσία και δεν είναι ευκαιριακή η κριτική. Αλλά αυτό ας το αφήσουμε. Όποτε κρίνετε εσείς, πείτε μας να σας απολογηθούμε.

Αλλά δεν μπορώ να μην απαντήσω στο συνάδελφο Κρεμμύδα, ο οποίος, στη δευτερολογία του για την παρατήρησή μου στα οικονομικά, προσπάθησε να με εμφανίσει ότι κάνω μικροπολιτική στα οικονομικά. Μα συνάδελφε Κρεμμύδα, εγώ διάβασα αυτά που είπατε στα πρακτικά του Δ.Σ., που μόνος σας δηλώσατε ότι δεν γνωρίζατε πώς δαπανώνται τα χρήματα για τα διάφορα έντυπα. Μικροπολιτική λέγεται αυτό που κάνω, όταν επικαλούμαι αυτά τα οποία εσείς ο ίδιος είπατε και λέτε ότι δεν γνωρίζετε τι γίνεται μέσα στο ταμείο; Είναι απαράδεκτη η τακτική αυτή.

Και έρχομαι στην ουσία του θέματος μέσα στα λίγα

λεπτά που μας δίνουν οι συνάδελφοι — σεβαστή είναι η επιθυμία τους — να κάνουμε μία κριτική. Εάν το έργο που παρουσιάζει σήμερα το Προεδρείο, ήταν έργο ενός Δ.Σ. που είχε προέλθει από εκλογές ενός σωματείου 100 ανθρώπων και το οποίο ήταν ξεκομμένο από το γενικότερο συνδικαλιστικό κίνημα και το οποίο είχε αποδεχθεί την οποιαδήποτε οικονομική πολιτική, θα λέγαμε «μπράβο» στο Δ.Σ. Διότι μέσα στα πλαίσια αυτά, ξεκομμένο από το γενικότερο συνδικαλιστικό κίνημα και εφόσον έχει αποδεχθεί την οικονομική πολιτική, κάτι πέτυχε. Αλλά πώς είναι δυνατόν, συνάδελφοι, να συζητάμε για απολογισμό μια καταγραφή ορισμένων θεμάτων, τα περισσότερα των οποίων είναι υποχρεώσεις της Τράπεζας; Και απορώ από την υπογραφή διαφόρων συλλογικών συμβάσεων, που άλλη υπογράφηκε το 1982 και άλλη το 1984, και σήμερα εμφανίζουν την υλοποίηση των συλλογικών συμβάσεων εκείνων ως επιτεύγματα του Δ.Σ. Αύριο-μεθαύριο θα μας αφαιρέσουν κάτι άλλο και θα κάνουμε πολυήμερη απεργία για να το επαναφέρουμε και θα βγούμε στη Γενική Συνέλευση και θα πανηγυρίζουμε γι' αυτή μας την επιτυχία;

Και έχουμε ακόμα τέτοια περιστατικά, τα οποία με λίγες λέξεις θα τα αναφέρω. Ξεχνάμε πρώτα-πρώτα την γενικότερη κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος. Και δεν αναφέρεται καθόλου μέσα στον απολογισμό

του Δ.Σ. τι γίνεται, τι έγινε μέσα στο 1986, για την κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα. Δε μας αναφέρουν λεπτομερώς τι έγινε με τα γεγονότα της ΓΣΕΕ. Αλλά είναι οπωσδήποτε ευνόητο, τέτοια γεγονότα φέρνουν σε αντιπαράθεση τη συμμαχία των παρατάξεων, καθόλα αγαπητών.

Αλλά δεν μπορεί, συνάδελφοι της Ενωτικής, στη μεν Ομοσπονδία οι εκπρόσωποί σας να είναι λάβροι εναντίον της ηγεσίας της ΠΑΣΚΕ και εναντίον των υπολοίπων της ΠΑΣΚΕ και εδώ μέσα να χαιρετίζετε την επιτυχία αυτών, που σ' άλλες εποχές θα έπρεπε να δώσετε ένα Δ.Σ. με τα επιτεύγματα. Ξεχνάτε ορισμένα άλλα πράγματα τα οποία έντονα απασχόλησαν τους εργαζόμενους. Ξεχνάτε τα μέτρα του ΕΣΑΠ. Ξεχνάτε το νόμο 1365 για τις κοινωνικοποιήσεις. Τι γίνανε αυτά τα μηνύματα; Αυτά τα οράματά σας; Πώς υλοποιήθηκε ο νόμος αυτός; Μόνο σ' ένα του σημείο συνάδελφοι, στο άρθρο 4 το οποίο και αυτό και η παρούσα κυβέρνηση δεν μπόρεσε να επιβάλει την εφαρμογή του άρθρου αυτού, γιατί δεν τόλμησε να φυλακίσει συνδικαλιστάς. Γιατί γνώριζε ποιο είναι το κόστος της φυλάκισης συνδικαλιστών.

Ποια είναι η αντίδρασή σας και η κινητοποίησή σας για την μη υλοποίηση της συλλογικής σύμβασης της εξομοίωσης; Όταν η κυβέρνηση, με την Πράξη Νοθετικού Περιεχομένου στη Βουλή, η οποία είναι νόμος, εξαίρεσε συμβάσεις και αποφάσεις που είχαν υπογραφεί πριν τον Οκτώβριο του 1985 και έρχεται ο κ. Σημίτης με δική του ερμηνεία, μετά τη Βουλή, να πει ότι η εξομοίωση εμπίπτει στην Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου. Ούτε καν αναφορά κάνετε σ' αυτό.

Προβληματικές και υπερχρεωμένες. Είναι γνωστό, συνάδελφοι, σ' όσους υπηρετείτε στο Κεντρικό. Τακτικά εδώ απ' έξω εργαζόμενοι, που δεν παίρνουν το μισθό τους και τα δώρα τους, έρχονται με πλακάτ στον εργοδότη τους που είναι ο Διοικητής της Εθνικής Τράπεζας και ζητάνε η Εθνική Τράπεζα να τους καταβάλει τα ημερομίσθια και τα δώρα. Ζητάνε από τη δουλειά τη δική μας να παίρνουν και αυτοί το μισθό τους. Δίκαια ζητάνε να αμείβονται. Το θέμα είναι όμως ποιος έχει υποχρέωση να τους αμείψει. Γιατί ξεχνάτε τη διαδικασία αυτή; Δεν μας λέτε πόσα δισεκατομμύρια καταβάλλει κάθε μήνα η Εθνική Τράπεζα στις προβληματικές και υπερχρεωμένες, για να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους τις μισθοδοτικές και τις ασφαλιστικές προς τους εργαζόμενους; Και από πού βγαίνουν αυτά τα δισεκατομμύρια, συνάδελφοι;

Μήπως κάποτε πρέπει να φωνάξουμε και μεις, ότι πρέπει να προστατεύσουμε τα δικά μας συμφέροντα; Γιατί πολλές φορές ο Διοικητής μάς έχει δηλώσει ότι δεν έχει οικονομική ευχέρεια η Εθνική Τράπεζα να σας λύσει τα θέματα. Όταν βλέπουμε άλλες Τράπεζες, παρά την ύπαρξη της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, να παίρνουν έγκριση από το Υπουργείο Εργασίας και να επιλύουν αιτήματα των συλλόγων εκεί.

Τι κάνετε, γιατί δεν αναφέρεστε στις προσλήψεις ανωτάτων στελεχών αλεξιπτωτιστών; Μήπως αυτό είναι παρωνυχίδα; Μήπως αυτό δεν απασχολεί το προσωπικό; Πού μπαίνουν οι φραγμοί πλέον με τις διαδικασίες αυτές στην εξέλιξη του προσωπικού; Θα επιτρέψουμε

τη συνέχιση αυτής της διαδικασίας; Μιλήσατε για το νομοσχέδιο των προσλήψεων; Συμφωνείτε ή όχι με το νομοσχέδιο που κατέθεσε η κυβέρνηση; Κάποτε λέγατε, και η ΠΑΣΚΕ και η μία και η άλλη, δημόσιοι διαγωνισμοί με διαφάνεια. Σήμερα τι γίνεται; Τι κάνετε; Ξεχάσατε εκείνα τα συνθήματα; Μήπως συμφωνείτε και εσείς με τη λογική που λέει, ούτε προσλήψεις δε γίνονται χωρίς τον Αρκούδα; Μήπως συμφωνείτε να προσλαμβάνονται τα παιδιά της ανωτάτης ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας, των Διοικητών μεγάλων δημόσιων οργανισμών; Και μεις να κοπτόμαστε, να αγωνιζόμαστε, να σκοτωνόμαστε για να πετύχουμε την εφαρμογή της διάταξης του Οργανισμού που επιτρέπει την πρόσληψη τέκνων συναδέλφων. Γιατί δεν αναφέρεσθε στο γεγονός αυτό;

Αλλά πώς να ενδιαφέρεσθε, συνάδελφοι, όταν εκπρόσωποί σας ορισμένων παρατάξεων στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου Υγείας προσπαθούν να ανατρέψουν την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου που λέει «πρόσληψη υπαλλήλων στο Ταμείο Υγείας με δημόσιο διαγωνισμό μεταξύ τέκνων συναδέλφων». Γιατί εκεί ορισμένοι απουσιάζετε και ορισμένοι προσπαθείτε να ανατρέψετε την απόφαση αυτή;

Τροπολογία Πρωθυπουργού που κατέργησε όλες τις διατάξεις των Οργανισμών, μέχρι και αυτούς τους ίδιους τους νόμους της κυβέρνησης, που υποτίθεται προσπαθούσε να επιβάλει σεβασμό κάποιων διαδικασιών. Και δίνει τη δυνατότητα σε Διοικητή και Υπουργό αρμόδιο να καταργούν το Μισθολόγιο, να καταργούν τους Οργανισμούς Υπηρεσίας και να προσλαμβάνουν εργαζόμενους με όποιο βαθμό θέλουν, με όποιο μισθό θέλουν.

Και τελειώνοντας, επιτροπές μεταθέσεων-τοποθετήσεων. Το σωματείο μας δεν έχει κάνει τίποτα μέχρι σήμερα. Έχουμε κάνει δύο απεργίες γι' αυτό το θέμα. Ο

Διοικητής ζήτησε ένα συνοπτικό σημείωμα, να καταλάβει τι ζητάμε. Δεν ξέρω αν μέχρι σήμερα έχει σταλεί. Αλλά έχουμε και στο τραπεζικό τρίτοβάθμιο όχι αυτό καθ' εαυτό το θέμα. Αλλά δείχνει τη νοοτροπία και πού βαδίζουμε, αν αποδεχθούμε το καθεστώς το οποίο έχει εφαρμόσει η Τράπεζα. Με συλλογική σύμβαση έχει αποδεχθεί η Τράπεζα την ύπαρξη ενός τρίτοβάθμιου τραπεζικού συμβουλίου, που είναι μετά το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό. Εκεί παραπέμπονται οι υποθέσεις των απολύσεων. Και έχουμε το γεγονός, το μεν τραπεζικό τρίτοβάθμιο συμβούλιο να αθρώνει ομόφωνα το συνάδελφο που προσφεύγει και η Τράπεζα να δηλώνει ότι δεν εκτελώ την απόφαση και συνεχίζω και παραπέμπω τον απολυμένο στο Ταμείο Συντάξεων να αποζημιωθεί και να φύγει. Εάν, συνάδελφοι, φτάσαμε να περνάμε έτσι μ' αυτή τη διαδικασία μία τέτοια απόφαση της Εθνι-

κής Τράπεζας, να γράφει στα παλιά της τα παπούτσια συλλογική σύμβαση την οποία έχει υπογράψει, να είστε βέβαιοι ότι μελλοντικά όλοι μας θα βρεθούμε στην κατάσταση αυτή. Να μας απολύει ο Διοικητής, να προσφεύγουμε στα διάφορα όργανα που έχουν θεσμοθετηθεί με υπογραφή του και να αγνοεί τις αποφάσεις και να βρισκόμαστε όλοι απολυμένοι, αν δεν αρέσουμε στο Διοικητή.

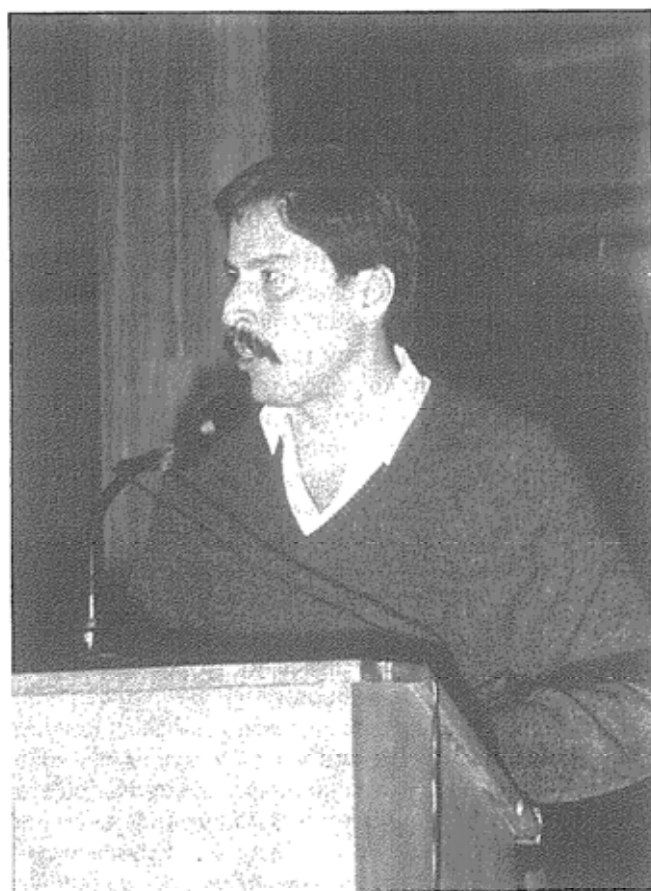
Προσέξτε, είναι βαριές οι ευθύνες. Μην προσπαθείτε να εμφανίσετε ένα επιτευματάκι ή μια στολή, ως μέγα επίτευγμα. Τα επιτεύγματα ανήκουν κάπου αλλού. Εκεί όπου δεν μπόρεσε σήμερα το Δ.Σ., δεν μπόρεσε το συνδικαλιστικό κίνημα. Και γνωρίζετε ποιοι δεν επιτρέπουνε στο συνδικαλιστικό κίνημα να αντιμετωπίσει όλες τις καταστάσεις.

Ομιλία του σδ. Βασίλη Κυριακόπουλου

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, ήτανε κάτι παραπάνω από φανερό, με την αλλαγή στην τακτική σχετικά με την πορεία της Ομοσπονδίας για τη συλλογική σύμβαση εργασίας, ότι η αλλαγή αυτής της τακτικής θα δημιουργούσε προβλήματα ανάμεσα στο σώμα των εργαζομένων. Και θα δημιουργούσε προβλήματα, γιατί ήτανε κάτι παραπάνω από φανερό, γιατί είχε διοχετευθεί έντεχνα η αντίληψη ότι η 5ήμερη απεργία είναι προοίμιο απεργίας διαρκείας. Και βέβαια υπάρχουνε συγκεκριμένες ευθύνες από παράταξη, όπως η Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση, η οποία ψήφισε αυτή την πενήνήμερη απεργία, δημιούργησε τις ψευδαισθήσεις για απεργία διαρκείας, ενώ, όπως φάνηκε αργότερα, δεν ήτανε μέσα στα σχέδιά της, δεν είναι στην αντίληψή της, δεν είναι μέσα στην πρακτική της.

Λάθος πρώτο, συνάδελφοι της Ενιαίας. Και πηγαίνουμε στην απεργία την 48ωρη, 26 και 27 του μήνα, με το κλίμα αυτό που έχει δημιουργηθεί και περιέγραψα και που είχε ακόμα να αντιμετωπίσει αυτή η απεργία και κινητοποίηση, μια ανοιχτή αποστασία από πλευράς ΔΑ-ΚΕ, θεατρινίστικες, εμπεριέχουσες στοιχεία πολιτικού εκβιασμού, παραιτήσεις από Παπαδόπουλο - Πουλαρίκα. Παραιτήσεις, οι οποίες γίνανε με το αιτιολογικό ότι δεν μπορούν να ακολουθήσουνε πια τον κλάδο, γιατί κανένας δεν ακούει τις φωνές τους. Το ίδιο είχε γίνει και το 1985, το ίδιο είχε γίνει και το 1986, αλλά — αυτό είναι κάτι σημαντικότερο — τώρα έσπασε τελείως η πορεία με τα ΣΕΑ και ο συνάδελφος Πουλαρίκας, που είχε τις φιλοδοξίες να ηγηθεί αυτής της ΣΕΑ, της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα, κατάλαβε ότι πια δεν έχει το ηθικό μέλλον, εκεί τουλάχιστον. Και γι' αυτό παραιτήθηκε. Και βέβαια έχει να αντιμετωπίσει και κάποιες αψυχολόγητες ενέργειες συναδέλφων από τις αυτόνομες τραπεζοϋπαλληλικές κινήσεις.

Απέναντι σ' αυτή την κατάσταση που είχε δημιουργηθεί, απέναντι σ' αυτό το κλίμα, η Ομοσπονδία για να αλλάξει, να ανατρέψει το κλίμα αυτό το δυσμενές, θα έπρεπε να κατεβεί ενωμένη στη βάση, θα έπρεπε να κατεβεί σοβαρή, αποφασιστική, να παλέψει την απόφαση της πλειοψηφίας του Γενικού Συμβουλίου, να ανατρέψει όλη αυτή την κατάσταση. Και βέβαια, προϋπόθεση

για να γίνει αυτό ήτανε η ύπαρξη Προεδρείου. Ήτανε η ύπαρξη ηγεσίας στην Ομοσπονδία. Και πάλι η Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση απέρριψε την πρόταση της ΠΑ-ΣΚΕ για προοδευτικό ταξικό Προεδρείο στην Ομοσπονδία. Και είχαμε τα γνωστά αποτελέσματα: 13% κάτω η απεργία στην Εθνική Τράπεζα και παράλληλα ποσοστά στις άλλες Τράπεζες. Δεύτερο λάθος, συνάδελφοι της Ενιαίας.

Και πάμε στο προχθεσινό Γενικό Συμβούλιο. Ήνα Γενικό Συμβούλιο όπου θα αποφασιζότανε η συγκρότηση Προεδρείου, θα υπήρχανε εκτιμήσεις για την πορεία

του κλάδου και παραπέρα αποφάσεις. Και εκεί, με γειτνιάζουσες σε αντίληψη, λογική και πρακτική προτάσεις της Ενιαίας και της ΠΑΣΚΕ, αποσύρει η ΠΑΣΚΕ την πρότασή της, ψηφίζει την πρόταση της Ενιαίας. Με δεδομένη την πλειοψηφία στο Γενικό Συμβούλιο, υπάρχει η πορεία για τον κλάδο. Τελευταία στιγμή η Ενιαία αποσύρει τη δικιά της πρόταση που η ΠΑΣΚΕ ψήφισε, παρουσιάζοντας για μία ακόμα φορά, για τελευταία πιστεύω, το ευφυολόγημα του αντιπροσωπευτικού Προεδρείου, το ευφυολόγημα της συγκρότησης με αντιπροσωπευτικό τρόπο των Γραμματέων της Ομοσπονδίας. Και είναι τελευταίο τώρα, είναι τρίτο λάθος αυτό συνάδελφοι της Ενιαίας και πιστεύω το τελευταίο. Και τελευταία φορά η ιστορία με τα αντιπροσωπευτικά. Είναι τελευταία φορά αυτή η λογική, αυτή η φιλολογία. Όταν βλέπουμε ότι σε όλους τους χώρους η ιστορία χρεωκόπησε. Όταν βλέπουμε ότι δεν μπορεί να γίνει αντιπροσωπευτικό με την κίνηση της ΔΑΚΕ, η οποία και εδώ μέσα σήμερα είπε να κλείσουν οι προβληματικές, είπε να απολυθούν οι εργαζόμενοι και συνεχώς και στα Γενικά Συμβούλια της Ομοσπονδίας, αλλά και στο ΣΥΕΤΕ, μιλάει για διευθετήσεις του πιστωτικού συστήματος, μι-

λάει για ενίσχυση των ιδιωτικών τραπεζών απέναντι στις κρατικές τράπεζες.

Και όταν ακόμα και η ίδια η ΔΑΚΕ προχτές με τον εκπρόσωπό της κήρυξε έκπτωτη πια την ιστορία με τα αντιπροσωπευτικά προεδρεία, εσείς επιμένετε ακόμα; Και ως πότε θα επιμένετε; Και βέβαια να πούμε ότι την πορεία την ξέρετε. Η πορεία είναι μονόδρομος. Τα ταξικά προοδευτικά προεδρεία να συγκροτηθούν αργά ή γρήγορα. Αυτό ξέρουμε όλοι.

Συνάδελφοι της Ενιαίας, μην αφήνετε τον κλάδο να προχωράει χωρίς ηγεσία. Μην αφήνετε τον κλάδο να προχωράει χωρίς προοπτική. Έχουμε μπροστά μας όχι μόνο τη συλλογική σύμβαση εργασίας, έχουμε μπροστά μας και τις δυσμενείς επιδράσεις — εσείς το λέτε και εγώ δε θα διαφωνίσω — των πορισμάτων της επιτροπής Καρατζά. Ποιο συνδικαλιστικό κίνημα θα επιστρέψει σ' αυτή την πορεία που πάνε να επιβάλουν στο τραπεζικό σύστημα;

Η πορεία είναι μονόδρομος. Όσο γρηγορότερα το καταλάβουν, τόσο το καλύτερο. Για το συμφέρον του κλάδου, για το συμφέρον της εργατικής τάξης, για το ίδιο το συμφέρον της υπόθεσης της αλλαγής.

Ομιλία του σδ. Νικόλαου Στόϊκου

ΣΤΟΪΚΟΣ: Πριν αρχίσω θα ήθελα, επειδή δεν ανήκω σε κάποια παράταξη και άρα δεν υπάρχει η δυνατότητα να καλυφθώ, να καταθέσω την ομιλία μου. Θα χρησιμοποιήσω όμως το 5λεπτο.

Σκοπεύω να αναφερθώ σε ζητήματα που απασχόλησαν το εργατικό κίνημα την τελευταία χρονιά. Ζητήματα για τα οποία ο απολογισμός του Δ.Σ. κάνει αναφορά από ελάχιστη έως καθόλου και, απ' ό,τι φαίνεται, όχι τυχαία. Γιατί η μέθοδος να διαχωρίζουμε τη δράση του σωματείου απ' αυτή της Ομοσπονδίας και από εκείνη του εργατικού κινήματος συνολικότερα είναι πολύ βολικός τρόπος για να κατακερματίζονται οι συνολικές ευθύνες στο πώς κινήθηκαν τα πράγματα στον εργατικό χώρο.

Σε πείσμα αν θέλετε αυτής της τακτικής, ελπίζω από κάποια ζητήματα προσανατολισμού της άρχουσας τάξης στη χώρα μας, που καθόρισε την κυβερνητική πολιτική την περίοδο που μας πέρασε και έφερε τις γνωστές φυσικά επιπτώσεις στις κατακτήσεις των εργαζομένων, η χρονιά αυτή που μας πέρασε χαρακτηρίζεται από την παραπέρα ένταση της κυβερνητικής επίθεσης στο εισόδημα, στις συνδικαλιστικές κατακτήσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων και του λαού. Η κυβερνητική πολιτική κινήθηκε με άξονα τη μεγαλύτερη πρόσδεση και εξάρτηση της χώρας από τους Αμερικάνους και την ΕΟΚ, γεγονός που συνδέεται με την οικονομική πολιτική στο εσωτερικό και μάλιστα την καθορίζει.

Είχαμε από τη μια πλευρά την πολιτική των ήρεμων νερών με τους Αμερικάνους, την υπογραφή μιας σειράς συμφωνιών, όπως αυτή για τη Φωνή της Αμερικής που στρώνει το δρόμο για την επικείμενη ανανέωση της συμφωνίας για τις βάσεις. Από την άλλη οι όροι της ΕΟΚ, για να χορηγήσει τη δεύτερη δόση του δάνειου, επέβαλλαν μεγαλύτερη λιτότητα για το λαό. Ενώ στο Νταβός, ο Πρωθυπουργός βγήκε στο παζάρι για επεν-

δυτές αμερικάνους και ευρωπαίους, διαλαλώντας τηνπραμάτεια του για το σίγουρο επενδυτικό κλίμα στην Ελλάδα και δηλώνοντας πως ελέγχει την κατάσταση στο εργατικό κίνημα, αφού πέρασαν τα μέτρα, με κάποιες αναπόφευκτες τριβές βέβαια, αλλά ατόφια χωρίς την παραμικρή υποχώρηση από την κυβέρνηση.

Έτσι και για τους πλέον απλοϊκούς ξεκαθαρίζονται κάποια πράγματα. Πόσο ανεξάρτητη και περήφανη είναι η πολιτική της κυβέρνησης και ποιους εξυπηρετεί. Η πολιτική όμως αυτή για να περάσει, και μάλιστα όταν το σύστημα συνολικά είναι βουτηγμένο μέχρι το λαιμό σε μια βαθιά κρίση, όταν δηλαδή τα περιθώρια ελιγμών για την εξασφάλιση μιας κάποιας συναίνεσης σε μέτρα ασφυκτικά, προϋποθέτει χτύπημα των λαϊκών κατακτήσεων και των δημοκρατικών αγώνων με κάθε μέσο, προϋποθέτει ένα λαό αποκλεισμένο και στη γωνία.

Έτσι η επίθεση κυβέρνησης και συστήματος διευρύνεται σε όλα τα μέτωπα και στοχεύει στο να αμβλύνει τις ταξικές αντιθέσεις, που σε περιόδους κρίσης οξύνονται αντικειμενικά, να πείσει τους εργαζόμενους ότι είναι συνυπεύθυνοι γι' αυτή την κρίση και να σκύψουν πιο καλά την πλάτη να την επωμισθούν. Να χτυπήσουν ακόμη αυτή την αναγκαιότητα της εργατικής τάξης να συγκροτηθεί σαν τάξη και να παλέψει οργανωμένα ενάντια στον ταξικό εχθρό.

Αν αυτές είναι οι επιδιώξεις της κυβέρνησης και δείχνει διατεθειμένη να τις επιβάλλει με κάθε μέσο, στο εργατικό κίνημα η κατάσταση ωθείται, από τις πολιτικές και συνδικαλιστικές ηγεσίες του, από υποχώρηση σε υποχώρηση. Οι βαρύγδουπες διακηρύξεις ότι θα στραπατσάρουμε τα μέτρα, αμέσως μετά την εξαγγελία τους, αντικαταστάθηκαν σύντομα με αίτηση για διάλογο, για να καταλήξουν, ιδιαίτερα την τελευταία χρονιά, στο ρεαλισμό κάποιου βοηθήματος, κάποιας ανακούφισης των χαμηλόμισθων, που και αυτή με τη σειρά της έ-

δωσε τη θέση της στη νέα συνθηματολογία, στα νέα ρεαλιστικά αιτήματα για έλεγχο στις τιμές, για εξυγίανση του δημόσιου τομέα, αλλά μιλιά για αυξήσεις στους μισθούς.

Την ίδια κατιούσα ακολούθησαν και οι απεργιακές κινητοποιήσεις, τόσο σε συχνότητα όσο και σε μεθόδευση, για να καταλήξουμε σήμερα σε συσκέψεις επί συσκέψεων, για να παρθεί απόφαση για την οποιαδήποτε κινητοποίηση, ενώ η σκυτάλη παραδίνεται στα σωματεία, σπάζοντας το όποιο μέτωπο είχε δημιουργηθεί στις πανεργατικές, όσο σκόρπιες και αναποτελεσματικές και αν ήταν.

Στο βωμό λοιπόν αυτών των σκοπιμοτήτων θυσιάστηκε και η τελευταία απεργία στην ΟΤΟΕ. Τρίτη χρονιά φέτος που το συνδικαλιστικό κίνημα στις Τράπεζες δεν κατόρθωσε να υπογράψει συλλογική σύμβαση. Τρίτη χρονιά που οι εργαζόμενοι στις Τράπεζες ξεκίνησαν με μεγάλη συμμετοχή μια απεργιακή κινητοποίηση, παρά την πικρή εμπειρία των δύο τελευταίων χρόνων, για να φτάσουμε στο σπάσιμο και την αγωνιστική υποχώρηση της Ενιαίας στις απεργίες που επιχειρήθηκαν το Πάσχα. Και τρίτη χρονιά που ο αγώνας κατακερματίζεται, με ευθύνη πάλι της ίδιας κίνησης, σε διάσπαρτους αγώνες χωρίς πίεση.

Αποτέλεσμα όλης αυτής της διαδικασίας, η απογοήτευση του κόσμου και η άμαχη και χωρίς συμμετοχή τελευταία 48ωρη. Κι ας μην ακούσουμε πάλι τις γνωστές δικαιολογίες ότι δεν υπήρχε συμμετοχή και ότι δεν τραβούσαν οι συνάδελφοι. Γιατί αν δεν πρόκειται για συγκεκριμένες διαστρεβλώσεις, τότε είναι σίγουρα υποτίμηση της πάλης των συναδέλφων.

Σήμερα, στο όνομα μιας αντιδεξιάς πολιτικής, οι συνάδελφοι ουσιαστικά σπρώχνονται να μπουν στα κατάρτηματα, να αποδεχθούν την επίθεση ενάντια τους, να αποδεχθούν δηλαδή την ίδια την ουσία της δεξιάς πολιτικής. Που, όση φιλοσοφία και αν χωρέσει, δεν μπορεί να ξεγελάσει και ξεδιπλώνεται ολόκληρη στις προτάσεις για φιλελευθεροποίηση, στη δήλωση των πολιτικών εκφραστών της ότι θα συνεχίσουν την ίδια πολιτική αν έρθουν στην εξουσία.

Στο όνομα ενός εκλογικού συνασπισμού στη ΓΣΕΕ, κατεβαίνει ο τόνος και οι πρώην δοτοί γίνονται καλοδεχούμενοι σε μια ενωτική διαδικασία, που θα λύσει μεν το πρόβλημα των καρεκλών για τους ενδιαφερόμενους, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν λύνει το πρόβλημα του συνδικαλιστικού κινήματος μπροστά στην επίθεση που του γίνεται.

Σ' αυτές τις συνθήκες, οι εργαζόμενοι, που αρχίζουν να συγκεκριμενοποιούν και να κατανοούν πού προσπαθούν να τους οδηγήσουν αυτές οι πολιτικές, αντιλαμβάνονται όλο και πιο επιτακτική την αναγκαιότητα να ανταχθούν στην εξαργύρωση των αγώνων τους στα μεγάλα τραπέζια της εξουσίας. Η απάντηση από τη μεριά τους δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να είναι η κυριαρχία της απογοήτευσης και της ατομικής λύσης. Σήμερα χρειάζεται όσο ποτέ άλλοτε να συγκροτηθούν αυτές οι σκόρπιες αντιστάσεις σε μία κατεύθυνση, να οξύνουν την ταξική αντιπαράθεση ενάντια στο σύστημα και την κυβέρνησή του. Όσο δύσκολη, μακρόχρονη και κόντρα στο ρεύμα είναι αυτή η διαδικασία, άλλο τόσο και πολύ περισσότερο είναι επιτακτική.

Ομιλία του σδ. Γιώργου Αθανασόπουλου

ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, ακούσαμε έναν απολογισμό που ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία και μάλιστα μόνο από τις παρατάξεις του Προεδρείου. Επομένως δεν μπορούμε να μιλάμε για απολογισμό Δ.Σ., αλλά για ένα μακροσκελές κείμενο με το οποίο οι παρατάξεις του Προεδρείου προσπαθούν να δικαιολογήσουν τη συμμετοχή τους σ' αυτό.

Το πρώτο και βασικότερο βήμα που έπρεπε να γίνει στο Σύλλογό μας, μετά την θμηνή κρίση που προκάλεσε το γεγονός της καλπονοθείας, ήταν η αποκατάσταση του κύρους του και της επαναλειτουργίας του μηχανισμού του, που είχε σχεδόν διαλυθεί. Και αυτό θα μπορούσε να γίνει μόνο με τη συγκρότηση Προεδρείου αναλογικού, αντιπροσωπευτικού, με τη συμμετοχή όλων των παρατάξεων. Γιατί μόνον αυτό το Προεδρείο θα είχε τη δύναμη να κερδίσει γρήγορα το χαμένο έδαφος, να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη των συναδέλφων, να αποκαταστήσει το κύρος και την προς τα έξω καλή εμφάνισή του, μετά το βαρύ κλίμα που είχε δημιουργηθεί εις βάρος όλων μας από τη δημοσιότητα που είχε πάρει το γεγονός αυτό της νοθείας.

Για τους λόγους αυτούς, η παράταξή μας, η ΔΑΚΕ, πρότεινε ένα τέτοιο προεδρείο, χωρίς να αποκλείει καμία παράταξη, και παρέμεινε ως το τέλος αμετακίνητη στην πρότασή της. Πρόταση, βέβαια, που όλες οι άλλες

παρατάξεις υποστήριξαν εκτός από την ΠΑΣΚΕ. Η ΠΑΣΚΕ, που όλοι ξέρουμε τις μεγάλες ευθύνες της στο βρωμερό γεγονός της νοθείας, δεν ήθελε ένα τέτοιο προεδρείο, γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν εμπόδιο στα σχέδιά της. Σχέδια που μιλούσαν για συγκάλυψη της νοθείας, για ενίσχυση των απεργοσπαστικών της μηχανισμών, για υποβαθμισμένη λειτουργία του ΣΥΕΤΕ, για αγκύλωση σε όλες τις κυβερνητικές επιθέσεις, χλιαρή ή ανύπαρκτη η συμμετοχή του ΣΥΕΤΕ στις κινητοποιήσεις της Ομοσπονδίας και γενικά σχέδια που μιλούσαν για υπαγωγή του συνδικαλιστικού μας κινήματος στις όποιες κυβερνητικές επιλογές, που η ίδια υποστήριζε και υποστηρίζει χωρίς καμιά εξαίρεση.

Επεδίωξε λοιπόν να καπελώσει και πάλι όπως και στο παρελθόν τις υπόλοιπες παρατάξεις, τις εντός εισαγωγικών «δημοκρατικές», προβάλλοντάς τα γνωστά συνθήματά της, που από καιρό όμως και η ίδια έπαψε να πιστεύει. Και βέβαια δε δυσκολεύτηκε να τα καταφέρει, προσφέροντάς σαν δώρο όλες τις καρέκλες του Προεδρείου και κρατώντας για λογαριασμό της τη Γενική Γραμματεία, πετυχαίνοντας έτσι να ελέγχει ολόκληρο το μηχανισμό και τη λειτουργία του ΣΥΕΤΕ.

Η Ενωτική έπεσε στην παγίδα, γιατί πώς να το κάνουμε είναι μεγάλη υπόθεση για μια μικρή παράταξη να έχει τον Πρόεδρο ή τον Αντιπρόεδρο σ' ένα σωματείο σαν το ΣΥΕΤΕ, έστω και σε κατάσταση διάλυσης. Ό-

πως επίσης είναι μεγάλη υπόθεση να εξασφαλίζουν για λογαριασμό τους οι νέες παρατάξεις πολυάριθμες αποσπάσεις μελών τους στα γραφεία του ΣΥΕΤΕ, δυσανάλογες με την εκλογική τους δύναμη, που θα δημιουργούσαν το μηχανισμό τους και θα προσέφεραν περισσότερη δουλειά στην παράταξή τους παρά στο σωματείο.

Πώς λοιπόν συνάδελφοι με τέτοιες συνθήκες και με τέτοιο προεδρείο να αποκατασταθεί το κύρος και η αξιοπιστία του Συλλόγου; Πώς να καθαρίσει η υπόθεση της νοθείας, όταν στο πειθαρχικό του συλλόγου διορίζονται από το προεδρείο μόνο μέλη των παρατάξεών τους; Και μέχρι σήμερα δεν έχουν κάνει απολύτως τίποτα γι' αυτό το θέμα. Ή όταν κάποιες μηνύσεις που είχαν υποβληθεί σχετικά με τη νοθεία, μετά τη συγκρότηση του προεδρείου, αποσύρθηκαν.

Πώς μπορεί τώρα ο σύλλογός μας να βοηθήσει στην επιτυχία των κινητοποιήσεων της ΟΤΟΕ, όταν το προεδρείο ελέγχεται από την ΠΑΣΚΕ, τη γνωστή μας ΠΑΣΚΕ, που συνεχίζει την απεργοσπαστική της τακτική. Και το λέω αυτό συνάδελφοι, έχοντας αγανακτήσει πολύ μ' αυτά τα τελευταία γεγονότα στην περιοχή από την οποία προέρχομαι, από τη Λάρισα. Όταν συνάδελφοι, στελέχη της ΠΑΣΚΕ, εκλεγμένοι σε διάφορα συνδικαλιστικά όργανα ήταν απεργοσπάστες. Και μάλιστα με τη βοήθεια της αστυνομίας, που την καλούσαν έξω από το καίμα για να μπορούν να σπάσουν την περιφρούρηση που κάναμε.

Το σημερινό προεδρείο του Συλλόγου μας δεν κατάφερε μέχρι σήμερα να πείσει τους συναδέλφους και δεν τους ενέπνευσε ποτέ εμπιστοσύνη. Για το λόγο αυτό, όταν το περασμένο καλοκαίρι ξεκίνησε το σωματείο μας επιτυχήνες απεργιακές κινητοποιήσεις, ύστερα από τις ομόφωνες αποφάσεις του Δ.Σ., αναγκάζοντας έτσι τη Διοίκηση να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, το Προεδρείο δεν μπόρεσε και δεν είχε την ικανότητα να αξιοποιήσει αυτές τις δυνατότητες, προσφέροντας έτσι την ευκαιρία στη Διοίκηση να ελιχθεί και αφ' ενός μεν να μην ικανοποιήσει όλα τα αιτήματα, αφ' ετέρου να πάει τα περισσότερα από τα υπόλοιπα στις καλές δες.

Το θέμα της ένταξης των καθαριστριών στον Οργανισμό και στα ασφαλιστικά μας ταμεία. Οι συναδέλφισσες καθαρίστριες της επαρχίας έχουν μεσάνυχτα για το τι συμβαίνει γύρω από το θέμα τους. Τι έγινε, τι πρόκειται να γίνει; Εάν εξαιρούνται ή όχι;

Το Προεδρείο έχει μεγάλες ευθύνες γιατί δε φρόντισε να ενημερώσει τις συναδέλφισσες καθαρίστριες της επαρχίας, με αποτέλεσμα στο σύλλογό τους να μην συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις.

Το θέμα των προσλήψεων. Είναι τραγικό συνάδελφοι να εγκριθούν 800 προσλήψεις και να γίνουν 400. Και αυτές όχι σήμερα. Σήμερα ακούσαμε ότι εγκρίθηκαν. Ας δούμε αν τελικά θα πραγματοποιηθούν.

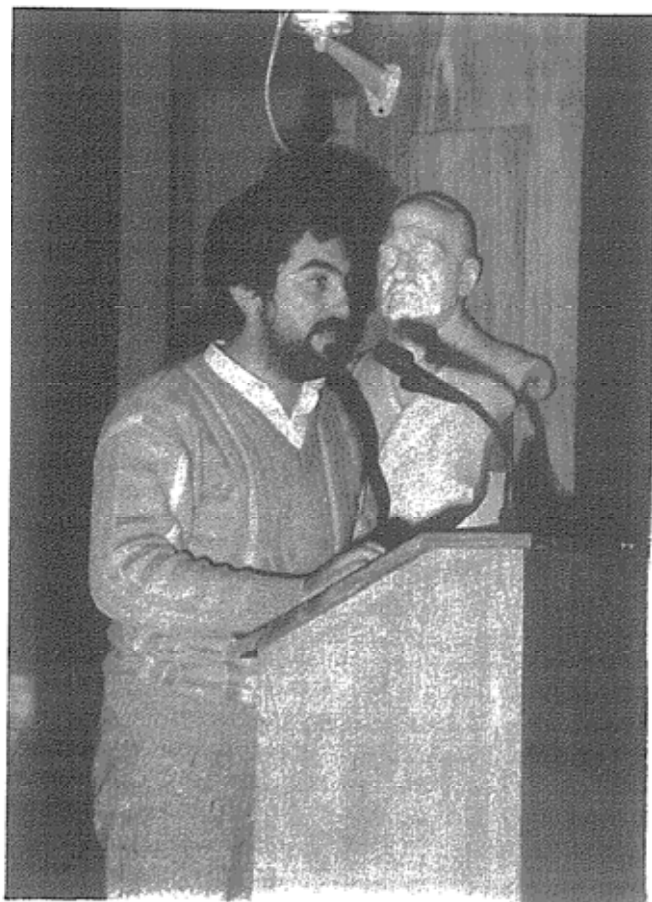
... Και να έχουν περάσει από τότε 4 μήνες και δεν ξέρουμε πόσος καιρός θα περάσει ακόμη, χωρίς να έχει γίνει τίποτα ουσιαστικό, να μας εμπαίζουν συνεχώς και το Προεδρείο να παραμένει θεατής περιμένοντας την καλή διάθεση των αρμοδίων.

Συνάδελφοι, η περιοχή από την οποία προέρχομαι

στενάζει από τη μεγάλη έλλειψη προσωπικού. Έχουμε κάνει επανειλημμένες προτάσεις εδώ και 3 χρόνια για να γίνουν οι αναγκαίες προσλήψεις στην περιοχή μας και ενώ όλοι συμφωνούν για την ύπαρξη του προβλήματος και αναγνωρίζουν την ανάγκη άμεσης επίλυσής του, μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Οι συνάδελφοι του νομού Λαρίσης έχουν χορτάσει μέχρι σήμερα από υποσχέσεις. Απαιτούν να γίνουν διαγωνισμοί προσλήψεων, γιατί οι ήδη δύσκολες καταστάσεις συνεχώς επιδεινώνονται, ενώ ταυτόχρονα αγανακτούν γιατί ταλαιπωρούνται. Και συνεχίζονται οι ρουσφετολογικές προσλήψεις, οι προσλήψεις από το παράθυρο, που εξυπηρετούν κάθε άλλο παρά τα συμφέροντα της Τράπεζας και διαπιστώνουν την αδυναμία ουσιαστικής αντιμετώπισης του θέματος από το Προεδρείο.

Ενδεικτικά σας αναφέρω ότι οι 150 συνάδελφοι που υπηρετούν στο νομό Λαρίσης δεν έχουν πάρει μέχρι σήμερα, εξαιτίας της έλλειψης προσωπικού, περισσότερες από 1.400 μέρες κανονικής αδειάς και από τα προηγούμενα χρόνια και ενώ οι υπερωρίες που αναγκάζονται να κάνουν ξεπερνούν τις 1.000 ώρες κατά μέσο όρο το μήνα. Ακόμα ότι πρόκειται να λειτουργήσει νέο κατάστημα στη Λάρισα, όπου πρόκειται να τοποθετηθούν 10 - 12 συνάδελφοι. Και αυτό επίσης πρέπει να γίνει άμεσα και κανείς δεν ξέρει από πού θα γίνουν αυτές οι προσλήψεις.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να μεταφέρω την αγανάκτηση των συναδέλφων της περιοχής μου για την τελευταία απεργοσπαστική πρόταση που υποστήριξαν στην ΟΤΟΕ η ΠΑΣΚΕ και η Ενιαία με την ψήφο τους. Αγανάκτηση που εκφράστηκε με την κάθετη πτώσης της

συμμετοχής τους στη 48ωρη απεργία της 26 και 27 Φεβρουαρίου και από 80% στη Λάρισα πήγε στο 25% και στο Βόλο από 85% στο 16% συμμετοχή.

Τελειώνοντας, θέλω να αναφέρω ότι το Προεδρείο δεν ασχολήθηκε σχεδόν καθόλου με την επαρχία και ιδιαίτερα με τα νομαρχιακά παραρτήματα, τα περισσότερα από τα οποία σχεδόν έχουν διαλυθεί. Τα δύο νο-

μαρχιακά συμβούλια που έγιναν τον περασμένο χρόνο, κάθε άλλο παρά συμβούλια ήταν. Ήταν συγκεντρώσεις των νομαρχιακών γραμματέων, όπου τους έγινε κάποια ενημέρωση, υποβλήθηκαν κάποιες επερωτήσεις, αλλά τελικά αυτές οι επερωτήσεις δε ληφθήκαν καθόλου υπόψη από το Προεδρείο.

Ομιλία του σδ. Γιώργου Σαντοριναίου

ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ: Συνάδελφοι, Για να μπορέσουμε να κρίνουμε καλύτερα και αντικειμενικότερα το κατά πόσο ο απολογισμός που μας παρουσιάζει το Δ.Σ. και το Προεδρείο είναι θετικός ή όχι θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας δύο βασικά ζητήματα.

Το πρώτο είναι η κατάσταση που βρισκόταν το Σωματείο όταν κλήθηκε αυτό το Δ.Σ., αυτό το Προεδρείο να αναλάβει την καθοδήγησή του. Νομίζω ότι λίγο-πολύ είναι γνωστή σε όλους μας η κατάσταση που είχε περιέλθει το Σωματείο μετά τα θλιβερά γεγονότα της νοθείας. Κατάσταση πλήρους διάλυσης και αναξιοπιστίας.

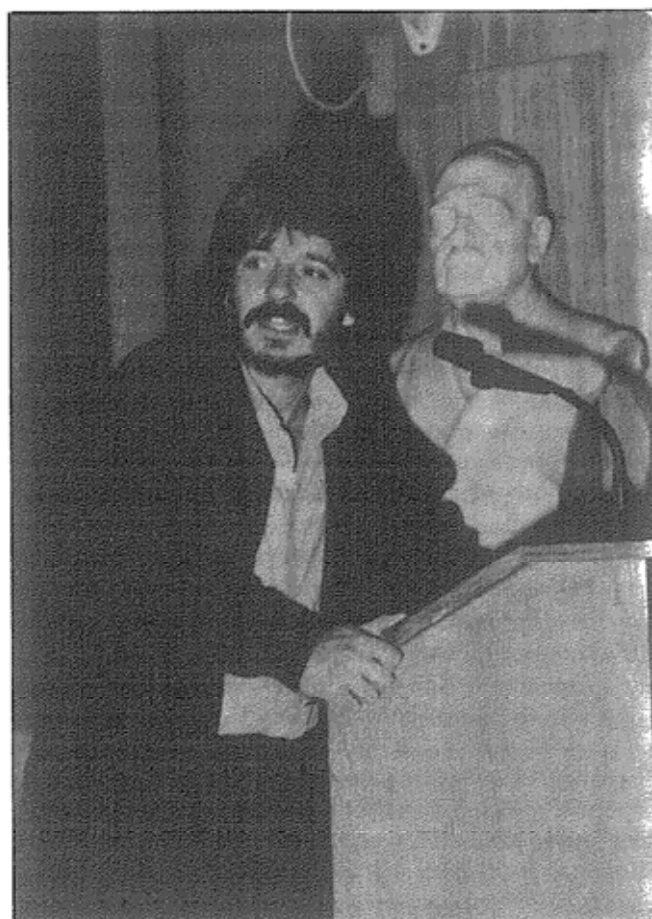
Το δεύτερο είναι ότι το αγωνιστικό φρόνημα των συναδέλφων ήταν φοβερά χαμηλό, μηδενικό θα μπορούσαμε να πούμε, πράγμα φυσικό γιατί όλη αυτή η κατάσταση που είχε περιέλθει το Συνδικαλιστικό όργανο είχε αντανάκλαση στη βάση των συναδέλφων.

Για να ανατραπούν αυτές οι άσχημες καταστάσεις χρειάστηκε να γίνει πολλή και επίμονη δουλειά.

Δεν είναι τυχαία, ούτε ήλθαν ξαφνικά, τα ψηλά απεργιακά ποσοστά τόσο στις απεργίες του Συλλόγου, μέσα από τις οποίες κατακτήσαμε αρκετά ζητήματα σαν εργαζόμενοι στην Εθνική, όσο και στις απεργίες της ΟΤΟΕ. Και εδώ είναι ένα ζήτημα γιατί η παράταξη της Ενιαίας τα αγνόησε, και φέρει ουσιαστικά και τεράστια ευθύνη γιατί με την τακτική της κατόρθωσε να τα εκφυλίσει και να οδηγήσει την Ομοσπονδία σε τέλμα.

Δε θα αναφερθώ αναλυτικά στο έργο που έγινε από το Σωματείο σ' αυτή την περίοδο για την οποία το κρίνουμε, άλλωστε αναφέρθηκε και ο Πρόεδρος και άλλοι συνάδελφοι. Εκείνο για το οποίο θα ήθελα ν' αναφερθώ είναι το κατά πόσο συνέβαλε η κίνηση που εκπροσωπώ, η Δημοκρατική Συνδικαλιστική Κίνηση (ΔΗΣΚ) σε αυτή την πορεία, σ' αυτή τη θετική πορεία του σωματείου. Τη δράση δηλαδή και τη συμβολή της παράταξης σ' αυτή την πορεία.

Πριν να αναφερθώ όμως σ' αυτό, νομίζω ότι θα ήταν σκόπιμο να αναφέρω το πώς δημιουργήθηκε αυτή η παράταξη, ποιοι ήταν οι λόγοι δηλαδή που μας ανάγκασαν να προχωρήσουμε στη δημιουργία της παράταξης. Θα μπορούσαμε να τη χαρακτηρίσουμε ένα προϊόν μιας διαρκούς σύγκρουσης που γινόταν μέσα στην τότε ενιαία παράταξη της ΔΗΣΚ, δηλαδή της παράταξης που εκπροσωπούσε το ΠΑΣΟΚ στο χώρα μας και που σε κάποια δεδομένη στιγμή πλέον, όταν ο μηχανοδηγός του τρένου αποφάσισε να κάνει τελείως δεξιά στροφή και να οδηγήσει το τρένο προς τη Δυτ. Γερμανία και τα περιθώρια πάλης μέσα στην ίδια την παράταξη είχαν πλέον μηδενισθεί, ήρθαν σαν ολοκλήρωση της κατάστασης το γεγονός της νοθείας, τα οικονομικά μέτρα του 1985. Όλα αυτά πλέον συντέλεσαν και μας έδειξαν ότι πλέον

θα ήτανε ουτοπία και θα κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, αν πιστεύαμε ότι, παλεύοντας μέσα απ' αυτή την τότε ενιαία παράταξη της ΔΗΣΚ, θα μπορούσαμε να συμβάλλουμε στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Για τη δράση της παράταξης σ' όλα αυτά που έγιναν στην πορεία του σωματείου. Παρά τη μικρή σχετικά εκπροσώπηση που είχαμε στο Δ.Σ. (είχαμε ένα μόνο σύμβουλο) θα μπορούσαμε να πούμε ότι η στάση μας ήταν πολλές φορές καθοριστική για την πορεία που τράβηξε το σωματείο. Ενδεικτικά αναφέρω τις πρώτες απεργιακές κινητοποιήσεις που ξεκίνησαν, δηλαδή τις απεργιακές κινητοποιήσεις με τις διώξεις των 11 συναδέλφων, αυτή τη μορφή αυταρχισμού που διάλεξε η Διοίκηση για να ξεκινήσει την επίθεση ενάντια στον κλάδο μας. Ήταν η δικιά μας η στάση εκείνη που κύρια επηρέασε και τις άλλες παρατάξεις και βέβαια μετά πάρθηκε ομόφωνα η απόφαση γι' αυτές τις απεργιακές κινητοποιήσεις. Και επίσης παίξαμε ουσιαστικό ρόλο για τη συνέχιση των απεργιακών κινητοποιήσεων για τις διώξεις των συναδέλφων στο ΚΜ και στην Αταλάντη.

Αποτέλεσμα της δουλειάς της δικής μας, αλλά και των υπολοίπων παρατάξεων μέσα στο σωματείο, ήταν να πετύχουμε ψηλά απεργιακά ποσοστά, να ανέβει το αγωνιστικό φρόνημα των συναδέλφων εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα και έτσι αργότερα όταν συνδεθήκανε πλέον αυτά τα προβλήματα αυταρχισμού με κάποια γενικότερα, συλλογικότερα επαγγελματικά προβλήματα, έχοντας ανέβει αυτό το αγωνιστικό φρόνημα, να μπορέσουμε έτσι αποτελεσματικότερα να διεκδικήσουμε και να επιλύσουμε τα όποια επαγγελματικά ζητήματα αναφέρονται και στον απολογισμό.

Επίσης κάτι που για μας είναι απαραίτητο να επισημανθεί, μια και αναφέρθηκε σε μια από τις τελευταίες ανακοινώσεις της Ενιαίας που περιείχε μέσα κάποιες τέτοιες εικασίες, είναι και η δουλειά που έκαναν οι αποσπασμένοι από την παράταξη της ΔΗΣΚ μέσα στο σύλ-

λογο. Καθημερινά αποσπασμένοι της παράταξής μας συμμετείχαν σε κλιμάκια και πολλές φορές, αν όχι όλες, σηκώναμε το κύριο βάρος των ομιλιών στα κλιμάκια που μετείχαμε, σε αντίθεση με ορισμένες άλλες παρατάξεις. Και καθώς επίσης και στην πρακτική δουλειά του συλλόγου, δηλαδή στα κλιμάκια που πήγαιναν επί τόπου στα καταστήματα που παρουσιαζόντουσαν προβλήματα για επίλυση, σχεδόν σε όλα τα κλιμάκια συμμετείχε εκπρόσωπος από την παράταξή μας.

Θα μπορούσα να αναφέρω και αρκετά άλλα ζητήματα, αλλά τελειώνω επειδή δεν παίρνει ο χρόνος. Γενικά πάντως εκτιμώ ότι η παράταξη της ΔΗΣΚ συνέβαλε αποφασιστικά σ' αυτή τη θετική πορεία που τράβηξε το σωματείο, από τότε που αυτό το Δ.Σ. και αυτό το Προεδρείο πήραν την καθοδήγησή του. Ευχαριστώ.

Ομιλία της σδ. Μάρθας Πανοπούλου

ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ: Συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Έγινε και η τυπική ένταξή μας στον Οργανισμό — και λέω τυπική γιατί ουσιαστικά είμαστε ενταγμένες από 1.1.1982 — απόδειξη ότι είχαμε πετύχει και παίρναμε όλα τα επιδόματα, όλα τα οικονομικά οφέλη. Αλλά η Διοίκηση της Τράπεζας αρνιόταν να υπογράψει. Με την ενοποίηση όμως του συλλόγου μας με το ΣΥΕΤΕ, συνεχίσαμε τον αγώνα μέσα από το Δ.Σ. και ο Διοικητής ολοκλήρωσε την ένταξή μας στον Οργανισμό στις 27.2.87.

Τώρα, αυτό που μένει είναι η ένταξή μας στα ασφαλιστικά ταμεία, προικοδότησης, στεγαστικά δάνεια και ό,τι άλλο επωφελούνται οι συνάδελφοί μας υπάλληλοι. Πιστεύουμε ότι με τη συνέχιση του αγώνα, θα υλοποιηθούν όσο το δυνατόν συντομότερα και αυτά.

Συναδέλφισσες, με την ευκαιρία της αυριανής μέρας, της 8 του Μάρτη, παγκόσμιας μέρας της γυναίκας, σαν μέλος του Δ.Σ. και σαν εκπρόσωπος του κλάδου μας, σας καλώ όλες να συμμετέχετε περισσότερο στους αγώνες. Γιατί χωρίς τη συμμετοχή των εργαζομένων όλων, αγώνας δεν γίνεται και χωρίς αγώνες δε λύνονται προβλήματα. Και έχουμε πολλά άλυτα προβλήματα. Μπορεί να πετύχαμε την ένταξή μας στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, αλλά απόμειναν ακόμη οι 7 μέρες άδεια επιπλέον που δικαιούμαστε βάσει του νόμου το χρόνο, αύξηση για τον ιματισμό, κατάργηση της διπλοβάρδιας της Δευτέρας και άλλα τα οποία είναι βέβαια κοινά με τους συναδέλφους υπαλλήλους. Χρειάζεται αγώνας, συναδέλφισσες, γιατί τίποτα δε χαρίζεται.

Όλες λοιπόν μαζί με τους συναδέλφους υπαλλήλους, για να βρούμε λύση και τα υπόλοιπα προβλήματά μας.

Τελειώνοντας έχω να τονίσω το εξής: Πως για την ένταξή μας και για τη λύση άλυτων προβλημάτων μας, πάλεψε και παλεύει όλο το Δ.Σ. και όχι μόνο μία συγκεκριμένη παράταξη. Γιατί αν ήταν έτσι, θα είχαν λυθεί προ πολλού συνάδελφοι και συναδέλφισσες τα προβλήματά μας, αφού κρατούν τη μεγαλύτερη δύναμη στα χέρια τους. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Διονύση Πολίτη

ΠΟΛΙΤΗΣ: Συνάδελφοι, όσο προχωράει η συζήτηση, τόσο έρχεται και σε πιο δύσκολη θέση ο ομιλητής, γιατί δεν ξέρει τι να πρωτοξεκαθαρίσει. Ποια ζητήματα να αποκαταστήσει. Γιατί πρέπει να πούμε ότι από το βήμα αυτό ακούγονται αρκετές ανακρίβειες, που δε νομίζω όμως να είναι αθέλητες.

Μέσα στα στενά πλαίσια ενός 5λεπτου, να πούμε 2-3 σκέψεις. Και για την απεργιακή πορεία του κλάδου και για τη στάση μας όσον αφορά τη δράση του σωματείου τη χρονιά που πέρασε. Πρώτα απ' όλα έγινε προσπάθεια από τον προηγούμενο ομιλητή να φορτώσει όλα τα βάρη των διαφορών που ανακύψανε στη στάση τάχατες

της Ενιαίας, η οποία καλλιέργησε, λέει, ορισμένες αυταπάτες στον κλάδο. Μπαίνουμε στον πειρασμό να ρωτήσουμε: Τι γίνεται με τη στάση της άλλης πλευράς; Τι γίνεται με τη στάση της κυβέρνησης; Με τη στάση της εργοδοσίας; Τι γίνεται με την αδιαλλαξία της; Νομίζω ότι αυτό είναι το πρώτο ζήτημα, το οποίο αν το βγάλουμε από μπροστά μας κινδυνεύουμε να κάνουμε σοβαρά λάθη, στα οποία πέσανε και προηγούμενοι ομιλητές.

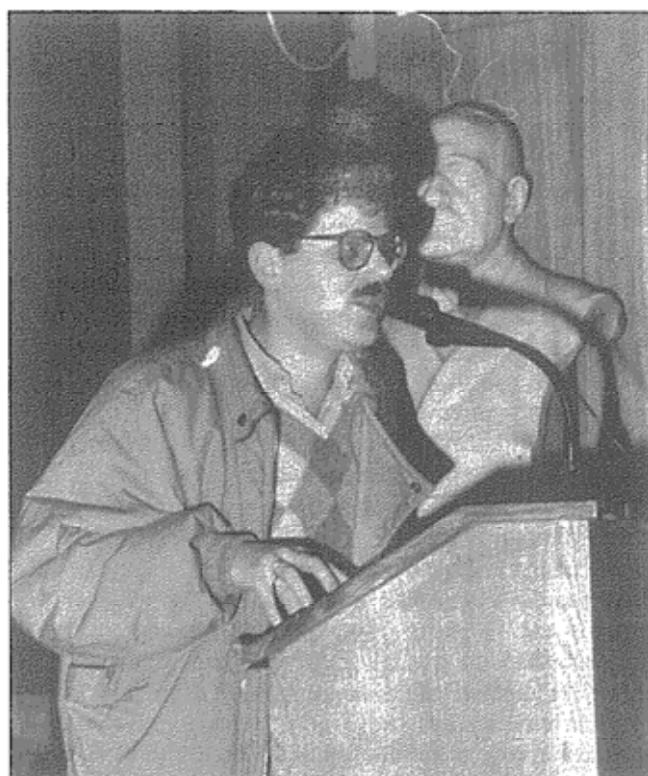
Εμείς παλέψαμε στην πρώτη γραμμή. Είμαστε στην πρώτη γραμμή και στην απεργία των 7 ημερών και μ' αυτή τη δραστηριότητα φάνηκε πιο καθαρά το πού το πάει η άλλη πλευρά. Είπε ο συνάδελφος Κυριακόπουλος προηγούμενα ότι η ΣΕΑ δεν έχει μέλλον. Είναι επιθυμία του, είναι φανερό πως καταλαβαίνει ότι ο συντονισμός των εργατικών αγώνων, μπορεί σε τελευταία ανάλυση να βάλει ορισμένα εμπόδια στην υλοποίηση της πολιτικής του Νταβός. Εμείς επιμένουμε. Για το συντονισμό κρατάμε τη ΣΕΑ, αφήνουμε την κυβέρνηση να χρησιμοποιεί τα ΜΕΑ, τα ΜΑΤ, τον αυταρχισμό και την αδιαλλαξία, για τα οποία η ΠΑΣΚΕ σήμερα τουλάχιστον όσο μίλησε δεν είπε τίποτα. Και σ' αυτά τα πραγματικά προβλήματα πρέπει ο καθένας μας να κριθεί.

Είπε ο συνάδελφος Πίσκοπος για τις προβληματικές. Πρέπει να πούμε ότι τα λεφτά τα οποία ζητάνε οι εργάτες του Τσαουσούγκου και άλλοι εργαζόμενοι φύγανε στην Ελβετία. Τα έχουνε πάει εκεί οι πρώην ιδιοκτήτες τους. Στους οποίους ορισμένοι — και κύρια από το χώρο της Νέας Δημοκρατίας — θέλουν να ξαναγυρίσουν αυτές οι επιχειρήσεις και όχι μόνον αυτές. Ακόμα και μέρος του κρατικού πιστωτικού συστήματος γίνεται λόγος και είναι στα σχέδια και της πολιτικής του Νταβός δια στόματος Παπανδρέου και στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας να στρέψει τα πράγματα προς τα εκεί. Και σ' αυτό πρέπει να αντισταθεί το συνδικαλιστικό κίνημα.

Επειδή με την τακτική μας προφυλάξαμε τον κόσμο από το χτύπημα, πολλοί δε μας το συγχωράνε. Και αυτό παρά την πίεση που δεχόμαστε, είμαστε υπερήφανοι. Τέτοια στάση θα κρατάμε και στο μέλλον. Αυτή την υπόσχεση μπορούμε να την δώσουμε και από τούτο το βήμα.

Να πάμε στη δράση του σωματείου. Εμείς είπαμε καθαρά ότι, παρά τις πολύ σοβαρές επιφυλάξεις που έχουμε, και κριτική κάναμε δημόσια και γραπτά και προφορικά. Λέμε λοιπόν ότι, παρά τις σοβαρές επιφυλάξεις που έχουμε, θα ψηφίσουμε τον απολογισμό. Σ' αυτόν πρώτα απ' όλα αναγνωρίζουμε τη δικιά μας συμβολή. Δεν το κάνουμε από στενά μικροπαραταξιακούς λόγους. Άμα κοιτάξει κανείς, μια σύντομη ματιά, τις συνεδριάσεις, τη συμβολή μας, την πρακτική δουλειά, θα μπορέσει να αποδώσει καλύτερα «τα του Καίσαρος τω Καίσαρι».

Να θυμίσουμε μόνο ότι ακόμα και οι συνεδριάσεις για την υλοποίηση των αποφάσεων της Ομοσπονδίας, για να μπει η Σ.Σ.Ε. μας στο προσκήνιο της δουλειάς του σωματείου, έγιναν με υπογραφές των συμβούλων της Ενιαίας. Είναι αρκετά περίεργο εδώ, ορισμένοι να περιορίζουν την προβληματική τους, στο πόσες μέρες θα κρατήσουν οι απεργιακοί αγώνες ή το ποιες μέρες ακόμα χειρότερα. Και να μην κοιτάνε τη δραστηριότητα

που μπορεί να αναπτύξει το σωματείο και να στηρίξει τη δραστηριότητα της ΟΤΟΕ.

Εδώ στην Εθνική, ήδη έχει εγκατασταθεί η Χάμιλτον, ήδη έχει εγκατασταθεί η Μακένζι. Και δεν ξέρω ποιες άλλες εταιρίες. Όχι ότι μας πειράζει η εθνικότητά τους, μας πειράζουν τα σχέδια που έρχονται να εφαρμόσουν. Και εδώ το σωματείο, παρά την επιμονή της Ενιαίας, έκανε πολύ-πολύ λίγα πράγματα. Η πολιτική του Καρατζά περνάει, βήμα το βήμα.

Να πω κάτι. Μιλάμε για προσλήψεις και είναι αντικείμενο συλλογικής σύμβασης ο τρόπος που θα γίνονται. Και όμως, εδώ στην Εθνική, μέρα με τη μέρα, μπαίνει κόσμος από το παράθυρο και το σωματείο δε βγάζει κουβέντα γι' αυτό. Εκατοντάδες επώνυμοι και ανώνυμοι μπαίνουν από το παράθυρο και στο σωματείο μερικοί συζητάνε για 8-10 μέρες απεργία που θα κάνει η Ομοσπονδία για να σταματήσει όλη αυτή την ιστορία.

Τι έχουμε κάνει σαν σωματείο για τις διατάξεις που ζητάει η Ομοσπονδία για τη συλλογική σύμβαση; Δε λέω ότι δε θα χρειαστεί και συντονισμένα απεργιακά μέτρα να ληφθούν από την Ομοσπονδία, για να έχουμε τελικά συλλογική σύμβαση. Αλλά δεν είναι μόνο το ένα ή μόνο το άλλο.

Εμείς συνάδελφοι μ' αυτό θέλαμε να τελειώσουμε. Να πούμε ότι θα ψηφίσουμε τον απολογισμό, παρά τις σοβαρές επιφυλάξεις μας. Και πρέπει να πούμε, ότι δυστυχώς το Προεδρείο του Δ.Σ. ακολουθεί μια πρακτική, να υιοθετεί μια σειρά προτάσεις που κάνει η Ενιαία, ... αλλά πάρα πολύ λίγα πράγματα να γίνονται μετά για την υλοποίησή τους. Νομίζουμε ότι σ' αυτό το ζήτημα πρέπει να προσέξει το Προεδρείο. Επίσης με τη συμβολή όλων πρέπει να αποκαταστήσουμε την ενότητά μας, να βάλουμε στην άκρη τις διαφορές, να φτιάξουμε ένα ενιαίο μέτωπο που να αντισταθεί στη λαίλαπα που μας περιμένει.

Ομιλία του σδ. Κώστα Ρουσιάκη

ΡΟΥΣΙΑΚΗΣ: Συνάδελφοι, πρέπει να αναφερθούμε πριν απ' όλα στο πλαίσιο μέσα στο οποίο κλήθηκε να λειτουργήσει ο ΣΥΕΤΕ και το Προεδρείο του Συλλόγου μας. Πλαίσιο το οποίο είχε καθοριστική επίδραση αν θέλετε και στα όρια που είχαμε στις διεκδικήσεις μας, όπως επίσης και στις δυνατότητες που είχαμε για την πραγμάτωσή τους.

Γενικά αυτό το πλαίσιο καθορίστηκε από μία οικονομική και κοινωνική κρίση, με διαστάσεις που σήμερα ακόμα είναι απρόβλεπτες σε σχέση με το μέγεθος και την έκτασή τους, με μια σαφή συντηρητική επιλογή της κυβέρνησης για την αντιμετώπισή τους. Έτσι όπως εκφράστηκε δηλαδή και με την εισοδηματική πολιτική και την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, που επενδύθηκε αυτή η εισοδηματική πολιτική και την παρέμβαση στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Και με μια κρίση τακτικής και στρατηγικής του συνδικαλιστικού κινήματος, έτσι όπως αυτή εκφράστηκε στο επίπεδο της ΓΣΕΕ με την ωμή επέμβαση της κυβέρνησης, στο επίπεδο της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα, με την αδυναμία συνεννόησης των παρατάξεων που συμμετείχαν σ' αυτήν και την κοινή έκφραση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων των εργαζομένων και στις Ομοσπονδίες και τα Εργατικά Κέντρα, όπως εκφράστηκε με τις αδιέξοδες απεργιακές κινητοποιήσεις που έγιναν.

Ειδικότερα όσον αφορά το χώρο μας, η πλήρης ακυβερνησία του ΣΥΕΤΕ που ήταν αποτέλεσμα των γεγονότων της νοθείας, τα συσσωρευμένα προβλήματα και επιπρόσθετα προβλήματα που είχαμε να αντιμετωπίσουμε λόγω της ενοποίησης, η εμπλοκή στις διαδικασίες συγκρότησης του Προεδρείου των ατυχών και γενικότερων πολιτικών σκοπιμοτήτων, η μη υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας για 2 συνεχή χρόνια με προφανείς επιπτώσεις στους συναδέλφους, δομικές και οργανικές αδυναμίες στα αποκεντρωμένα όργανα του σωματείου και την επίθεση της Διοίκησης έτσι όπως αυτή εκφράστηκε το καλοκαίρι, για τους λόγους που έχουν, από πλευράς σωματείου, επαρκώς αναλυθεί.

Και το πλαίσιο δεν αναφέρεται συνάδελφοι τυχαία. Το επαναλαμβάνουμε αυτό, γιατί πρέπει να εκτιμήσουμε τον απολογισμό μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, χωρίς βέβαια να χρειάζεται να πούμε απόψεις, όπως όλα μέσα σ' ένα εξάμηνο έπρεπε ήδη να έχουν κατακτηθεί. Μέσα λοιπόν σ' αυτό το πλαίσιο το σωματείο έπρεπε να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη των συναδέλφων προς τα συλλογικά όργανα και κυρίως προς το ΣΥΕΤΕ πρώτα απ' όλα. Να επεξεργαστεί προτάσεις για την επίλυση των χρονιζόντων προβλημάτων και να επεξεργαστεί μια συγκεκριμένη πολιτική διεκδίκησης, με σίγουρα και σταθερά βήματα και όχι με άλματα στο κενό.

Εγώ συνάδελφοι δεν πρόκειται να αναφερθώ στα πεπραγμένα. Έχουν δημοσιευτεί και στην Τραπεζιτική και σε ανακοινώσεις κατά καιρούς του σωματείου. Πιστεύω πάντως ότι κάθε καλόπιστος συνάδελφος θα τα εκτιμήσει σαν θετικά. Και πρέπει να τονίσουμε ιδιαίτερα σ' αυτό το σημείο, ότι η δουλειά που έγινε στο σωματείο — και όχι μόνον από την άποψη διεκδικήσεων —

οργάνωσης του συλλόγου, λειτουργίας του συλλόγου, σ' ένα χρονικό διάστημα περιοριστικό όπως ένα εξάμηνο, πρέπει να εκτιμηθεί σαν ιδιαίτερα θετική.

Πιστεύω επίσης, ότι σ' αυτό συνέβαλαν και οι υπολοιπες παρατάξεις και αυτό ας μην ηχήσει παράξενα. Εννοώ τις ομόφωνες αποφάσεις που κατά κανόνα έπαιρνε το Δ.Σ. Είναι και αυτό δείγμα μιας αντίληψης πολιτικής για τη συνδικαλιστική λειτουργία κάποιου πρωτοβάθμιου σωματείου. Και θα έπρεπε βέβαια να υπάρχει και κάτι ανάλογο και στα δευτεροβάθμια, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Υπάρχει συνάδελφοι ένα ζήτημα που ταλανίζει συνειδητά, όταν πρόκειται για κομματικές σκοπιμότητες που κρύβονται από πίσω, ή ασυνειδητά πολλούς συναδέλφους. Και αυτό το ζήτημα αφορά τους λόγους ύπαρξης ενός σωματείου σε σχέση με τους λόγους ύπαρξης μιας Ομοσπονδίας. Πιστεύω ότι γίνεται συνειδητή ή ασυνειδητή σύγχυση μεταξύ των δύο πραγμάτων. Δεν μπορούν οι συνάδελφοι να ζητάνε από το ΣΥΕΤΕ ν' ανατρέψει την εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης και πολύ περισσότερο όταν είναι γνωστά και τα προβλήματα του συνδικαλιστικού κινήματος και οι ωμές επειμβάσεις της κυβέρνησης σ' αυτό.

Αυτό που ο κάθε συνάδελφος ζητάει από το σωματείο, είναι να προωθήσει τα ιδιαίτερα προβλήματα του χώρου που εργάζεται και να συνεισφέρει στη δουλειά της Ομοσπονδίας. Και αν υπάρχει εδώ κανείς ο οποίος πιστεύει ότι αυτό το πράγμα δεν έγινε, να βγει και να το πει καθαρά. Και το να μεταφέρει τις παραταξιακές αντιπαραθέσεις που υπάρχουν στα ανώτατα συνδικαλιστικά όργανα, π.χ. ΟΤΟΕ, στο σωματείο, είναι η χειρότερη πολιτική που μπορεί κανείς να επιλέξει σ' αυτό το χρονικό διάστημα και γενικότερα βέβαια.

Όταν μιλάμε για παραιτήσεις είναι πολιτική σκοπιμοτήτων ή πολιτική ανευθυνότητας. Θα ρωτούσα δηλαδή το συνάδελφο Πίσκοπο, επειδή η Ενιαία δεν ψήφισε την πρόταση για συνέχιση της απεργίας στην ΟΤΟΕ, τα έσπασε η ΔΑΚΕ στα προεδρεία, στους συλλόγους της Ιονικής, της Αγροτικής, της Εμπορικής ή π.χ. στο Εργατικό Κέντρο Θεσ/νίκης; Θα ρωτήσω, επειδή η Ενιαία έκανε πίσω, πρέπει να οδηγήσουμε το σωματείο σε διοικητική κρίση; Ή ανέτρεψαν τα προεδρεία που συμμετέχει η ΔΑΚΕ σε συνεργασία με την Ενιαία, σε άλλους συλλόγους που αναφέρθηκαν, την εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης; Τέτοιου είδους τοποθετήσεις είναι, συνάδελφοι, μικροπολιτική. Περί αυτού πρόκειται και ας αφήσει ο συνάδελφος Πίσκοπος τον οικονομικό απολογισμό, γιατί προφανώς αυτό που έλεγε ο συνάδελφος Κρεμμύδας αναφερόταν στην προηγούμενη διοικητική χρήση, στην προηγούμενη κατάσταση και όχι προφανώς στον απολογισμό για τη χρήση για την οποία σήμερα απολογούμαστε.

Ακούστηκαν και από κάπου κάποιες φωνές για τα αποκεντρωμένα όργανα. Ξέρετε πολύ καλά, ότι τουλάχιστον η Ενωτική έχει το ζήτημα των αποκεντρωμένων οργάνων σημαία της πολιτικής της. Αλλά συνάδελφοι, πέρα από τις πολιτικές επιλογές που μπορεί να έχει κάποια παράταξη ή κάποια κίνηση, πέρα από τη βούληση

η οποία εκφράστηκε πιστεύω σ' αυτό το εξάμηνο χρονικό διάστημα και την επιλογή των αποκεντρωμένων οργάνων σαν βασικά όργανα συμμετοχικών διαδικασιών, υπάρχουν και κάποια αντικειμενικά προβλήματα που δεν πρέπει να παραβλέπουμε. Και αυτά είναι η απειρία που υπάρχει σε πολλούς συναδέλφους, η έλλειψη αποπάσεων, αν θέλετε χρόνου ασχολίας μ' αυτά τα ζητήματα, η έλλειψη διάθεσης για να ασχοληθούν με τα ζητήματά τους οι συνάδελφοι. Οι περισσότεροι σήμερα (και αυτό είναι κατάσταση, είναι ένδειξη για την αδυναμία λειτουργίας των αποκεντρωμένων οργάνων), περιμένουν να τους λύσουν τα προβλήματα κάποιοι άλλοι. Αυτοί που είναι σε κάποιο Διοικητικό Συμβούλιο, αυτοί που είναι σε κάποια Ομοσπονδία, αυτοί που είναι σε κάποιο Εργατικό Κέντρο.

Και αυτό βέβαια είναι παράγωγο της πολιτικής και της συνδικαλιστικής κουλτούρας που επικρατεί μέχρι σήμερα και που δεν αλλάζει βέβαια μέσα σε μερικούς μήνες. Εμείς πιστεύουμε ότι οι προσπάθειες έγιναν και θα αναφέρω ενδεικτικά ότι στο Γραφείο Βορ. Ελλάδας του ΣΥΕΤΕ, οι προσπάθειες αυτές ήταν πάρα πολλές, αλλά η ανταπόκριση από πλευράς συναδέλφων υπήρξε ελάχιστη. Όταν στέλνεις δηλαδή γράμμα στις επιτροπές καταστημάτων και τους ζητάς να καταγράψουν τα προβλήματα του χώρου τους και από 50 καταστήματα παίρνεις απάντηση από 5, εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα στο οποίο δεν μπορεί προφανώς ν' απολογείται γι' αυτό το χρονικό διάστημα το Προεδρείο. Είναι μια κατάσταση πάγια, μόνιμη. Πρέπει να την αλλάξουμε, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να πούμε ότι το προεδρείο και το σωματείο γενικότερα σ' αυτό το ζήτημα δεν έκανε προσπάθειες.

Εμείς παρ' όλα αυτά συνάδελφοι, υποσχόμαστε σε σχέση και μ' αυτό το ζήτημα, ότι δε θα σταματήσουμε τις προσπάθειες. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Αριστείδη Φίλια

ΦΙΛΙΑΣ: Χαιρετίζω τη Γενική Συνέλευση, που τυγχάνει να είναι για πρώτη φορά μετά την ενοποίηση. Αλλά πέρα απ' αυτό εγώ προσωπικά ανήκω στο χώρο της ασφαλείας, στο βοηθητικό προσωπικό όπως λεγόταν μέχρι χτες, δεν το πιστεύω εγώ, έτσι μας ονομάζατε οι πιο πολλοί. Αλλά λυπάμαι και εγώ και όλη η πλειοψηφία των συναδέλφων φυλάκων, που στο χρονικό αυτό διάστημα κάπου μας έχετε παραμελήσει.

Θα αναφερθώ συγκεκριμένα στα τελευταία επιδόματα που δοθήκανε σε πολλούς βαθμούς στην Τράπεζα. Από 5 γίνανε 15, από 15 γίνανε 30 ενώ οι φύλακες, παραμείνανε στις ίδιες 300 δραχμές και αν σκεφτούμε και έρθουμε 3 μέρες πιο πίσω μετά την τελευταία ληστεία που έγινε στον Πειραιά, είδαμε συναδέλφους τραυματισμένους, είδαμε συναδέλφους πριν από δύο χρόνια στο νοσοκομείο. Ο Σύλλογος, λυπάμαι, κάπου μας έχει εγκαταλείψει.

Ξεκίνησε ένα μικρό επίδομα στις χρηματαποστολές και συγκεκριμένα στις χρηματαποστολές που κάνουμε με τα αυτοκίνητα. Αλλά συνάδελφοι μην ξεχνάμε, ότι το ατύχημα ήρθε προχθές σε χρηματαποστολή που ήταν με τα πόδια. Και χρηματαποστολή οι φύλακες κάνουν καθημερινώς όλοι. Αυτοί οι φύλακες λοιπόν οι πολλοί, δεν παίρνουν αυτό το επίδομα.

Συγκεκριμένα στην επαρχία, από την Πάτρα, από τη Θεσ/νίκη, απ' όλες τις επαρχίες έρχονται μηνύματα ότι

κάνουν χρηματαποστολές με αυτοκίνητα, που ο κίνδυνος είναι πολύ πιο μεγάλος. Λένε, δεν αναγνωρίζεται, γιατί είσατε εκτός κέντρου. Αυτό το έχουμε θέσει πολλές φορές στο σύλλογο, στο προεδρείο, κάπου μας έχουν ξεχάσει.

Πρόσφατα με τις απεργίες, πολλοί συνάδελφοι θέλανε και αυτοί να συμμετάσχουν στις απεργίες, αλλά από τη Διοίκηση επάνω λένε, εσείς δεν μπορείτε να κάνετε απεργίες. Δηλαδή εμείς που ανήκουμε στην Ζιμπάμπουε;

Και έχουμε ένα μεγάλο σοβαρό πρόβλημα. Το έχουμε θέσει παλαιότερα στο Προεδρείο, στο παλιό προεδρείο που είχαμε, τώρα με την ενοποίηση στο καινούργιο, με τους επόπτες ασφαλείας. Συνάδελφοι, υπάρχουν άτομα που είναι επόπτες. Συγκεκριμένα από τα βόρεια προάστια, επόπτης ασφαλείας μετείχε στο απόσπασμα του Μπελογιάννη. Αυτά τα άτομα έχουν τιμητική θέση στο χώρο της ασφάλειας. Η πλειοψηφία, το 99% προέρχονται από τέτοιες θέσεις. Και αυτοί μας καταπιέζουν. Και πρόσφατες δηλώσεις έχουνε γίνει στο προεδρείο, για ψευδείς αναφορές, για διώξεις συναδέλφων, για μεταθέσεις. Πράγματα που εσείς δεν τα γνωρίζατε, είναι μια ευκαιρία με τη Γενική Συνέλευση να τα μάθετε.

Υπάρχει ένα πρόβλημα με τους φύλακες του Ν. 1339. Αυτοί οι άνθρωποι έχουνε το δεύτερο έτος στην Τράπεζα.

ζα και κάπου είναι αβέβαιοι. Ούτε μόνιμοι είναι και υπάρχουν μια αβεβαιότητα που κάπου τους εκμεταλλεύονται. Τους λένε, φορέστε τη στολή σας και η στολή είναι ένα φουστανάκι. Μ' αυτό το κρύο, αναγκάζονται να φορέσουν κάποιο παλτό από πάνω. Τους λένε πρέπει να βγάλετε το παλτό. Θέλουνε κάποτε να πάρουνε άδεια, δεν τους δίνουνε άδεια. Αυτή την κατάσταση κάπου πρέπει να τη δει σοβαρά το σημερινό Προεδρείο και να το παλέψει.

Πέρα απ' αυτό, σχετικά με τις απεργίες. Πολλοί συνάδελφοι φύλακες θέλανε να απεργήσουν. Αλλά μετά

την τελευταία απόφαση της Ομοσπονδίας, με την πρόταση της Ενιαίας και ΠΑΣΚΕ, κάπου απογοητεύθηκαν. Από την πλευρά λοιπόν των φυλάκων, σας καλούμε, γιατί υπάρχουν πολλά μέλη που είναι σύμβουλοι στην Ομοσπονδία, να το δούνε το θέμα πιο σωστά. Με την απόφαση αυτή που πήρε τελευταία η Ομοσπονδία, ήτανε μια απόφαση να φτιάξει ένα εργοστάσιο να παράγει απεργοσπάστες. Είναι ένα σοβαρό σημείο και θα ήθελα να το δείτε σοβαρά. Εμείς από την πλευρά της Δημοκρατικής Συνδικαλιστικής Κίνησης θα το παλέψουμε όσο μπορούμε. Αυτά ήθελα να πω. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Παναγιώτη Ματζουράτου

ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΤΟΣ: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Ο απολογισμός δράσης του Δ.Σ. που μας παρουσίασε σήμερα ο Πρόεδρος του Συλλόγου, εκτός των άλλων θετικών στοιχείων που παρουσιάζει, σε σύγκριση βέβαια με άλλους απολογισμούς άλλων χρόνων, σηματοδοτεί το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο των Τραπεζών, αλλά και γενικότερα το εργατικό κίνημα, στην ενότητα των εργαζομένων.

Συνάδελφοι, έχει περάσει ένας χρόνος από μια μεγάλη συνδικαλιστική κατάκτηση στο χώρο μας. Από την ενοποίηση των συλλόγων φροντιστών-φυλάκων και προσωπικού καθαριότητας. Οι αγώνες πολλών χρόνων έχουν βρει θετική ανταπόκριση στην πράξη. Τα θετικά αποτελέσματα είναι αυτά που αναφέρονται στον απολογισμό του σημερινού Προεδρείου του Συλλόγου μας.

Επιγραμματικά θα αναφερθώ σε 2 - 3 σημεία, που είναι και τα βασικότερα και τα οποία είναι: Πρώτα-πρώτα η ρύθμιση των φυλάκων του νόμου 1339. Ήτανε ένα θέμα του προηγούμενου σωματείου, το οποίο υιοθέτησε ο σημερινός Σύλλογος και το έφερε εις πέρας και αυτό συνάδελφοι οφείλεται στη δύναμη του σωματείου. Οι φύλακες του 1339 που μέχρι χτες ήταν ξεκάρφωτοι, έχουν εξισωθεί μισθολογικά και βαθμολογικά με το υπόλοιπο προσωπικό της Εθνικής Τράπεζας και μάλιστα με οικονομικές συνέπειες αναδρομικά από την ημέρα πρόσληψής τους.

Η δεύτερη θετική ρύθμιση, μετά την ενοποίηση των σωματείων, είναι η ένταξη των συναδελφισσών καθαριστριών, που από ομιλητές προηγούμενα αναφέρθηκε το πως καταφέραμε, χάρις στην ενότητα των εργαζομένων, να υλοποιηθεί μια απόφαση συλλογικής σύμβασης εργασίας, που από το 1982 η εργοδοσία δεν είχε υλοποιήσει. Βέβαια, μέσα στο 8μηνο αυτό για το οποίο σήμερα στο Δ.Σ. απολογείται υπάρχουν και θέματα τα οποία δε βρήκαν τη λύση τους. Όπως είναι οι φύλακες περιουσίας Τραπεζής. Ο σύλλογος δεν έχει παραμελήσει τη διεκδίκηση αυτού του θέματος. Είναι στην Ημερήσια Διάταξη των διεκδικήσεων, που πιστεύω και αυτό ότι θα ρυθμιστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, τουλάχιστον όπως έχουν ρυθμιστεί τα υπόλοιπα.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ο ενωμένος σύλλογος μας εγγυάται την ποιοτική αναβάθμιση σε επίπεδο συμπεριφοράς μέσα στο χώρο δουλειάς. Και εδώ θα ήθελα να σταματήσω λίγο και να αναφερθώ στην καθημερινή μας συμπεριφορά έναντι των υπόλοιπων συναδέλφων που έρχονται από τους συλλόγους φροντι-

στών-φυλάκων και καθαριστριών. Δεν είναι δυνατόν, δεν μπορώ να φανταστώ εγώ προσωπικά, εργαζομένους στον ίδιο χώρο, στο ίδιο κατάστημα, να γίνονται μικροί εργοδότες. Έχουν καταγγεληθεί πάρα πολλές περιπτώσεις συναδέλφων υπαλλήλων να συμπεριφέρονται σε συναδέλφους φροντιστές-φύλακες και καθαρίστριες κατά απαράδεκτο τρόπο.

Με την ευκαιρία της σημερινής Γενικής Συνέλευσης, που είστε σήμερα εδώ, πραγματικά κάνω έκκληση στο υπαλληλικό προσωπικό να μη δημιουργεί τέτοιους διαχωρισμούς και συμπεριφορές μέσα στα καταστήματα. Γιατί θα αναγκασθούμε, πραγματικά θα αναγκασθούμε, να τορπιλίσουμε αυτή την ένωση των συλλόγων στην πράξη εμείς οι ίδιοι. Και πιστεύω ότι κανένας από σας δεν είναι διατεθειμένος να φτάσει σ' αυτό το σημείο.

Τέλος, η ενοποίηση έθεσε μια για πάντα φραγμό στην οποιαδήποτε Διοίκηση της Τράπεζας, να χρησιμοποιεί τη σαλαμοποίηση των εργαζομένων σε πολλούς συλλόγους στον ίδιο χώρο, για να εξυπηρετεί τα συμ-

φέροντά της. Τέτοιες παρεμβάσεις συνάδελφοι έχουμε αντιμετωπίσει πάρα πολλές φορές. Δεν είναι η ώρα και δεν έχουμε και το χρόνο να αναφερθούμε σε τέτοιες περιπτώσεις. Πρόσφατο παράδειγμα πέρσι, πρόπερσι, ο Σύλλογος φροντιστών στις μετατάξεις είχε δεχτεί μια τέτοια επίθεση από την εργοδοσία, που σώνει και καλά έπρεπε κάποιος άλλος σύλλογος, που δεν είχε δικαίωμα, να κάνει τις προαγωγές του συλλόγου φροντιστών.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω συνάδελφοι και να καλέσω τους συλλόγους εισπρακτόρων καθώς και τον

αντισύλλογο επιστημονικού προσωπικού, να προχωρήσουν άμεσα στην ενοποίηση με το ΣΥΕΤΕ. Να γίνει πράξη το όραμα των πρώτων ιδρυτικών μελών, όπως αναφέρθηκε ο Πρόεδρος στην αρχή, του 1917. Των συναδέλφων αυτών δηλαδή που βάσαν τη σφραγίδα να ιδρυθεί το σωματείο, ο Σύλλογος Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας, να το πραγματοποιήσουμε σήμερα εμείς μετά από 70 χρόνια στην Εθνική Τράπεζα και να γιορτάσουμε τα 70 χρόνια του ΣΥΕΤΕ μ' ένα σύλλογο στην Εθνική Τράπεζα. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Σπύρου Καραουλάνη

ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ: Ανύπαρκτος ο διοικητικός απολογισμός για τη χρονιά που πέρασε. Αντί αυτού έχουμε ένα ωραίο καλογραμμένο ιδεολογικό κείμενο, που μιλάει για πολλά χωρίς να λέει τίποτα.

Αγαπητοί συνάδελφοι. Υπάρχουν πολλά θέματα που θα μπορούσε να έχει επιλύσει το σωματείο, αν ακολουθούσε μία διαφορετική τακτική, αξιοποιώντας ανάλογα την αγωνιστικότητα των συναδέλφων. Και με βάση την εξομίσωση και οι άλλοι χώροι, οι άλλες Τράπεζες, πολλές από τις οποίες έχουν ιδιαίτερα προβλήματα, θα μπορούσαν να είχαν επωφεληθεί από τις δικές μας κατακτήσεις. Η ευθύνη βαρύνει όλες τις παρατάξεις και όχι μόνο αυτές που συγκροτούν το προεδρείο του Δ.Σ., γιατί όλες οι παρατάξεις, όλες οι κινήσεις, είχαν αποσπασμένους στα γραφεία του συλλόγου.

Συνάδελφοι του Δ.Σ., αναφέρατε σαν επίτευγμά σας την ανάκληση όπως λέτε των μεταθέσεων-διώξεων των συναδέλφων, που χωρίς καμία ουσιαστική αιτία βρέθηκαν διωγμένοι, χιλιόμετρα πολλά μακριά από το σπίτι τους. Πράξατε πολύ καλά. Μιας και μιλάμε όμως για διώξεις, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι το Πειθαρχικό Συμβούλιο της Τράπεζας πρόσφατα έχει μεταβληθεί σε πραγματικό σφαγείο. Είναι εμφανής η προσπάθεια να περάσουν ένα κλίμα φοβίας. Και εδώ υπάρχουν ευθύνες. Παραπτώματα για τα οποία πριν ένα χρόνο επιβαλλόταν η ποινή της απλής επίπληξης, τώρα επιβάλλεται ο υποβιβασμός, αν όχι σοβαρότερες ποινές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν βοηθά η συνεχής θα έλεγα εμμονή σε συνθήματα. Ούτε η συνεχής αναφορά στον αυταρχισμό της διοίκησης ή της κυβέρνησης. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι υπάρχει ο αυταρχισμός, αλλά δεν είναι δυνατόν να ευδοκιμήσει καμιάς μορφής αυταρχικότητα, όταν υπάρχει ένα ρωμαλέο, ένα αξιόπιστο, ένα υγιές συνδικαλιστικό κίνημα. Και οι πρόσφατες εξελίξεις στην Ομοσπονδία (αναφέρθηκαν σ' αυτές και άλλοι συνάδελφοι) έδειξαν ότι το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας είναι παράλυτο. Οι συνάδελφοι επικεφαλής όλων των παρατάξεων, όχι μόνον δεν μπόρεσαν να καθοδηγήσουν έναν απεργιακό αγώνα, όχι μόνον δεν μπόρεσαν να υπογράψουν μία κάποια συλλογική σύμβαση, αλλά δεν μπόρεσαν ούτε έναν πρόεδρο να εκλέξουν, έναν άνθρωπο, έναν συνάδελφο να μας εκπροσωπεί. Πώς είναι δυνατόν να πείσουμε την κυβέρνηση, να πείσουμε την εργοδοσία, πως είναι δυνατόν να πείσουμε το συνάδελφο, όταν εμείς δεν μπορούμε να εκλέξουμε έναν επικεφαλής. Οι συνάδελφοι ολοένα θα μακραίνουν από το σωματείο.

Και βλέπω ότι ίσως να μην φταίτε εσείς συνάδελφοι γι' αυτή την εικόνα που παρουσιάζει η Γενική Συνέλευση. Διότι βάζω και τον εαυτό μου μέσα, δε δουλέψαμε όσο έπρεπε για τη μαζικοποίηση του απλού συναδέλφου. Πολλές φορές εδίνετο η εντύπωση ότι θέλουμε το συνάδελφο απλό κομπάρσο. Και ενώ απ' όλες τις πλευρές ακούγατε ωραία λόγια για τη συμμετοχή στα όργανα λειτουργίας της Τράπεζας, έχουμε αποκλείσει τον απλό συνάδελφο και απ' αυτές τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων των συνδικαλιστικών οργάνων.

Οι στιγμές είναι δύσκολες. Δε βρισκόμαστε στην περίοδο των παχιών αγελάδων και κάθε συνάδελφος θα πρέπει αυτοτελώς, σαν αυτόνομη προσωπικότητα, να αναλάβει τις ευθύνες του. Το συνδικαλιστικό σκηνικό του χώρου μας πρέπει να αλλάξει. Και μπορεί να αλλάξει, μόνον εάν νέο αίμα αναλάβει να καθοδηγήσει την πορεία του συλλόγου μας. Καταβάλλουμε προσπάθεια να αποσυνδέσουμε την κομματική τοποθέτηση, που έχουμε και πρέπει να έχουμε όλοι μας, με τη συνδικαλιστική πρακτική. Κάποτε πρέπει να ακουστεί και η φωνή του απλού συναδέλφου, η φωνή, όπως συνηθίζουμε να λέμε, της βάσης. Σας ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Κωνσταντίνου Σημαντήρα

ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι ένας φύλακας της περιουσίας των ακινήτων Τραπεζής οι οποίοι δουλεύουμε στις χειρότερες συνθήκες εργασίας. Κατά πρώτο, τα περισσότερα φυλάκια δεν έχουν ούτε νερό, ούτε φως, ούτε τηλέφωνο, τίποτα. Είμαστε τελείως ξεκάρφωτοι. Είπαμε να ενταχθούμε και μεις σε σας. Δεν είμαστε πολλά άτομα, είμαστε 120 άτομα περίπου σε όλη την επικράτεια της Ελλάδας. Πρέπει να μας βοηθήσει ο σύλλογος, διότι είχαμε ένα σωματείο, το διαλύσαμε και γίναμε και μεις μέλη του συλλόγου και πρέπει να μας βοηθήσει να ενταχθούμε μέσα στον Οργανισμό, να μην είμαστε ξεκάρφωτοι.

Διότι τα φυλάκια που εργαζόμαστε, είναι τα περισσότερα μακριά. Θέλουμε δύο ώρες να πάμε, δύο ώρες να γυρίσουμε και γι' αυτό δουλεύουμε 12 ώρες συνολικά. Μας δίνουν σε ορισμένα φυλάκια κάτι οδοιπορικά, τα οποία και αυτά μας τα κόψανε. Οι συνθήκες που δουλεύουμε είναι τελείως απαράδεκτες. Είχαμε κάνει μία πρόταση για να ενταχθούμε και η Διοίκηση είπε ότι δεν είναι καίριες οι θέσεις οι οποίες κρατάμε. Και όμως φυλάμε όλα τα εργοστάσια τα οποία κατάσχει η Τράπεζα με πολλά εκατομμύρια κινητό και ακίνητο υλικό.

Ένα μικρό παράδειγμα που λένε ότι δεν είναι καίριες οι θέσεις: Υπήρχε ένα εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο, απ' το οποίο πήρανε τα μηχανήματα και το αφήσανε ακάλυπτο, γιατί δεν φυλασσόταν. Μέσα σε ένα μήνα πήγανε και ξηλώσανε τις πόρτες, τα τζάμια, όλ' αυτά και το κάνανε ρημαδιό. Μέχρι και τις κάσες βγάλανε από τις πόρτες. Τότε πώς λένε ότι οι θέσεις που φυλάμε δεν είναι καίριες; Εμείς νομίζουμε ότι τόσα λίγα άτομα που είμαστε, τώρα με την ένταξη των καθαριστριών, έπρεπε και εμείς να είχαμε ενταχθεί. Διότι είμαστε και μεις άνθρωποι και εργαζόμαστε στα φυλάκια με μία λάμπα πετρελαίου, με την οποία ούτε βλέπει να διαβάσει ο νυχτερινός. Είναι δυνατόν να κρατήσει όλη νύχτα αυτός ο άνθρωπος εκεί, χωρίς φως, χωρίς τηλέφωνο; Εάν του τύχει κάτι, τι θα κάνει;

Όλα αυτά είναι μέσα στη ζωή μας των φυλάκων, που έχουμε τις χειρότερες συνθήκες εργασίας. Και έχουμε την απαίτηση μια που ενταχθήκαμε στο σύλλογο και είμαστε μέλη να προωθήσουν τα δικά μας τα αιτήματα. Διότι δεν έχουμε τίποτα. Υπάρχουν ήδη άνθρωποι που δουλεύουν 15 χρόνια στη δουλειά αυτή και αύριο τους λένε, δεν σας αναγνωρίζω, πάρτε και 2 μισθούς και πηγαίνετε στο σπίτι σας. Τι θα γίνουν αυτοί οι άνθρωποι που είναι σε μεγάλη ηλικία; Πού θα πιάσουν δουλειά; Πώς θα συνταξιοδοτηθούν;

Γι' αυτό και πρέπει να μας βοηθήσετε και παρακαλώ όλες τις κινήσεις να μας βοηθήσουν να ενταχθούμε κι εμείς — έστω και πλασματική ένταξη — προσωρινά μέχρι να δούμε τι θα γίνουμε. Εδώ ο εργοδότης δε μας αναγνωρίζει ούτε ότι δουλεύουμε στην Τράπεζα. Δηλαδή δουλεύουμε στην Τράπεζα, πληρωνόμαστε από την Τράπεζα και μας λένε ότι δεν ανήκουμε στο προσωπικό της ΕΤΕ. Ε, τότε ποιος είναι ο εργοδότης μας; Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Γρηγόρη Γιάγια

ΓΙΑΓΙΑΣ: Λέγομαι Γρηγόρης Γιάγιας και υπηρετώ στο κατάστημα Πρεβέζης. Χαιρετίζω τη Γενική μας Συνέλευση, στην οποία μιλάω για πρώτη φορά. Θα χρησιμοποιήσω το χρόνο της Ενωτικής Συνδικαλιστικής Κίνησης, όχι όμως για να προσθέσω ή να συμπληρώσω κάτι σε κάποιες θέσεις και σε κάποιες προτάσεις της, αλλά για να εκφράσω συνάδελφοι τις απόψεις που συμμερίζεται μία μεγάλη μερίδα συναδέλφων της βάσης και κύρια των συναδέλφων της επαρχίας.

Συνάδελφοι, θα κάνω μία σύντομη κριτική διερεύνηση της λειτουργίας του σωματείου μας, αλλά και γενικότερα του συνδικαλιστικού κινήματος στην κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα, από την οπτική γωνία της επαρχίας. Βρισκόμαστε σήμερα σε μία περίοδο που έχει αμβλυνθεί αρκετά η υπόθεση της νοθείας, για την οποία όλοι γνωρίζουμε ότι πολλά μας στοίχισε. Υπήρξε

πράγματι βαθιά κρίση αξιοπιστίας. Όμως εδώ και ένα μήνο όλοι γνωρίζουμε, ειδικά εμείς στην επαρχία, ότι ξεκίνησε μία δουλειά η οποία με σταδιακά μικρά βήματα, όμως θετικά, σημάδεψε μία επαναπόκτηση της εμπιστοσύνης και της συσπείρωσης των συναδέλφων στην πρακτική και τη λειτουργία του σωματείου μας.

Θα ήθελα βέβαια, να τονίσω εδώ ότι τα ζητήματα τα οποία τέθηκαν από το Δ.Σ. και λύθηκαν και η επιτυχής απεργιακή κινητοποίηση που έγινε γι' αυτά μας τα συγκεκριμένα αιτήματα ήταν ακριβώς εκείνη η ένταση που χρειαζόταν, συνάδελφοι, να ξαναπάρουμε μπροστά.

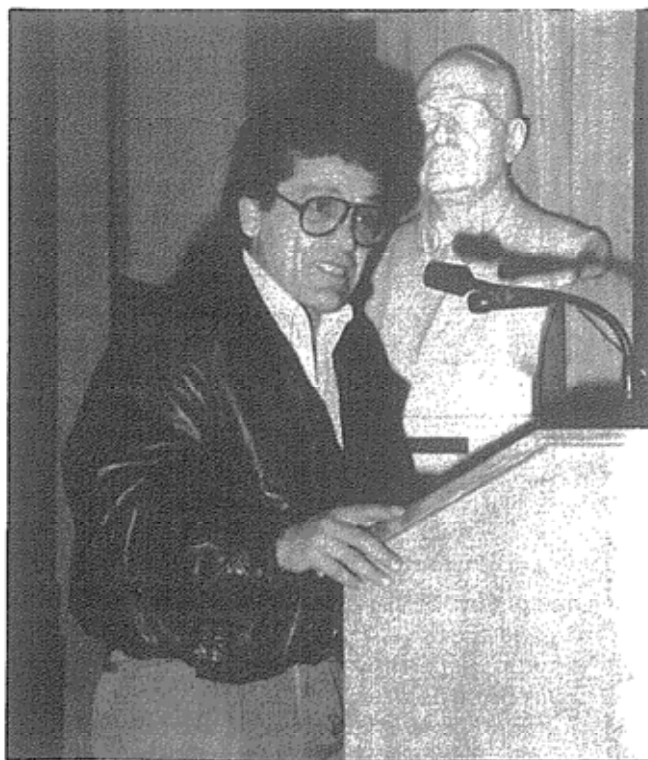
Όμως με τα τελευταία γεγονότα στην ΟΤΟΕ, δεχτήκαμε ένα καταλυτικό χτύπημα και φτάσαμε με λίγα λόγια στο σημείο μηδέν, το οποίο όλοι καταλαβαίνουμε και για το οποίο όλοι συζητάμε. Προτείνουμε λοιπόν, εκφράζοντας τη θέση των συναδέλφων της επαρχίας:

- 1) Διαδικασίες που θα αναδεικνύουν τον κυρίαρχο λόγο όλων των συναδέλφων της βάσης και κύρια της περιφέρειας.
- 2) Αναβάθμιση — και εδώ θέλω να επισημάνω και κάποιες ευθύνες του Δ.Σ. — των περιφερειακών οργάνων. Δηλαδή, θέλουμε τροποποίηση του κανονισμού λειτουργίας των περιφερειακών οργάνων, όπως σήμερα εκφράζονται, νομαρχικά παραρτήματα και ΕΑΚ.
- 3) Αποφασιστικές, το τονίζω συνάδελφοι, αποφασιστικές αρμοδιότητες στα περιφερειακά όργανα, ορίζοντα ενημέρωση με διευκόλυνση και καταστατική κατοχύρωση. Πρέπει επιτέλους όλοι οι συνάδελφοι της βάσης και κύρια της επαρχίας να ενημερώνονται σωστά και μεστά και σύντομα γι' αυτά που συμβαίνουν στο χώρο μας. Στο χώρο της Εθνικής Τράπεζας και γενικότερα των Τραπεζών.
- 4) Εκλογές στα νομαρχιακά παραρτήματα. Απευθύνω και μία ερώτηση προς το Δ.Σ. Τι γίνεται, ξεχάστηκαν οι εκλογές;

Αυτά τα πράγματα συνάδελφοι πρέπει να τονίζονται. Εδώ και μία 3ετία, από το 1983, είχαν κυκλοφορήσει όλες οι κινήσεις κάποιες διθυραμβικές ανακοινώσεις και τονίζανε υπέρμετρα, και πολύ σωστά βέβαια στα λόγια, το ρόλο που θα παίξουν αυτά τα νομαρχιακά παραρτήματα. Σήμερα τι γίνεται;

Όλα αυτά συνάδελφοι, βλέπουμε ότι μπορούν να σπάσουν τη γραφειοκρατική αντίληψη που επικρατεί σήμερα στη λειτουργία του σωματείου μας. Το μοντέλο εκείνο του συνδικαλισμού, ενεργητικός πομπός και παθητικός δέκτης, πρέπει κάποτε να αρχίσει από το σωματείο το δικό μας να καταργείται. Πρέπει δηλαδή να μην είναι μόνον οι λίγοι του κέντρου που αποφασίζουν και ξέρουν, αλλά να είναι όλοι. Και οι πολλοί της επαρχίας και της βάσης γενικότερα.

Συνάδελφοι, διαπιστώνεται σήμερα καθημερινά από όλους, αναλυτές, κριτές, κοινωνικούς και συνδικαλιστικούς και από τον πλέον κακόπιστο, η αγανάκτηση της βάσης — εδώ τονίζεται, όχι η παθητικοποίηση και η αδράνεια — η αγανάκτηση γι' αυτό ακριβώς το ερώτημα που επικρατεί και κατέχει όλους σήμερα καιρία. Πού πάμε; Τι θα γίνει; Πρέπει λοιπόν να εκμεταλλευτούμε την τελευταία, κυριολεκτικά την τελευταία ευκαιρία που μας έδωσαν οι τελευταίοι κλυδωνισμοί. Οι κλυδωνισμοί των αποτυχουσών απεργιακών κινητοποιήσεων της ΟΤΟΕ. Είναι πραγματικά συνάδελφοι η τελευταία ευκαιρία και αυτό τονίζεται. Δε θα υπάρξει άλλη. Το καμπανάκι έχει χτυπήσει από καιρό.

Πρέπει λοιπόν το σωματείο μας, οι εκφρασμένοι και επώνυμοι συνδικαλιστές, τα στελέχη των παρατάξεων, με την ανάλογη σοβαρότητα και υπευθυνότητα που χρειάζεται να επαναπροσδιορίσουν την τοποθέτησή τους απέναντι στους συναδέλφους της βάσης. Σήμερα, οι συνάδελφοι της επαρχίας που βρίσκονται στο επίκεντρο και στην πρωτοπορία των αγωνιστικών κινητοποιήσεων, σε κάθε μορφής αγώνα, ανάμεσα από κάθε μορφής συμπληγάδες, από κέντρα παραπληροφόρησης, κόντρα στους εκβιασμούς (όλοι γνωρίζετε, πόσοι εκβιασμοί και πόσες ιδιαιτερότητες υπάρχουν στην περιφέρεια, στην επαρχία), κρατάμε ψηλά τη σημαία του σωματείου. Όμως ως πότε συνάδελφοι;

Τα όρια δυστυχώς έχουν εξαντληθεί. Εάν λοιπόν θέλουμε να υπάρξει και αύριο συνδικαλιστικό κίνημα και να καυχόμαστε βέβαια γι' αυτό, ότι το συνδικαλιστικό κίνημα των τραπεζοϋπαλλήλων είναι στην πρωτοπορία των κοινωνικών αγώνων, όχι στα λόγια συνάδελφοι, στα έργα, πρέπει να είμαστε όλοι ενωμένοι απέναντι στις εξελίξεις που σήμερα δρομολογούνται για το τραπεζικό σύστημα. Φιλελευθεροποιήσεις κλπ., κλπ. Πρέπει λοιπόν συνάδελφοι να προλάβουμε. Το οξυγόνο έχει πλέον τελειώσει. Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του σδ. Νικόλαου Μήλιου

ΜΗΛΙΟΣ: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Είμαι ο γραμματέας του νομαρχιακού παραρτήματος Καστοριάς και θα ήθελα να ξεκινήσω τη σημερινή μου τοποθέτηση στη Συνέλευσή μας, με μια γενικότερη παρατήρηση, την οποία δυστυχώς παρατηρώ σε κάθε συμμετοχή στις διαδικασίες του συλλόγου. Έγινε και σήμερα, από πολλούς και διαφόρους.

Θέλω να αναφερθώ, συνάδελφοι, στους συναδέλφους που στις κριτικές τους χρησιμοποιούν κάποιους ό-

ρους. Είναι οι συνάδελφοι από την Ενιαία και τη ΔΑΚΕ. Πολύς λόγος συνάδελφοι σε κάθε συνέλευση του συλλόγου, σε κάθε διαδικασία της Ομοσπονδίας, αποδίδεται εμμέσως στους συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ, κυβερνητικοί συνδικαλιστές. Συνάδελφοι για μένα αποτελεί έκπληξη, τουλάχιστον η διατύπωση αυτή απ' αυτές τις πλευρές. Θα ήθελα να κάνω μία πρόταση στους συναδέλφους αυτούς και να τους πω το εξής: Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και της Ενιαίας, αρνηθείτε πρώτα στον εαυτό

σας τον όρο «αντικυβερνητικοί συνδικαλιστές», γίνετε ταξικοί αγωνιστές συνδικαλιστές και μετά μπορείτε να κάνετε, είναι δικαίωμά σας, όποιους χαρακτηρισμούς θέλετε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Ακολουθώντας, και είναι απόλυτα φυσικό, την τοποθέτηση του προηγούμενου συνάδελφου που εκφράζει απόψεις και εκτιμήσεις της επαρχίας και της περιφέρειας, θα ήθελα και εγώ να πω μερικά πράγματα, γιατί σε κάποια σημεία πράγματι είναι ταυτόσημα. Πιστεύω, συνάδελφοι, ότι οι μορφές του αγώνα μας και τα αποτελέσματα διαφέρουν ως προς τις αντικειμενικές δυνατότητες στην πρωτεύουσα, σε αντίθεση με την επαρχία και την περιφέρεια. Πιστεύω συνάδελφοι, ότι το συνδικαλιστικό κίνημα (και το έχουμε πει τόσες φορές, αλλά το ξεχνάμε), είναι εκείνο που θα πρέπει να κινεί τις κοινωνικές διαδικασίες. Και η επαρχία και η περιφέρεια γενικά, στο χώρο των εργαζομένων στις Τράπεζες, νομίζω ότι δικαιούνται συμμετοχής σ' αυτήν ακριβώς την κοινωνική διαδικασία.

Η πορεία, συνάδελφοι, του συνδικαλιστικού κινήματος στο χώρο της Εθνικής Τράπεζας, θα πρέπει να εκτιμηθεί μ' ένα κυρίαρχο κριτήριο, που αυτό το κριτήριο είναι η οργανωτική δομή, που αναφέρεται κύρια στην περιφέρεια, με τη μορφή της περιφερειακής οργάνωσης, νομαρχιακών παραρτημάτων, επιτροπών αντιπροσωπείας καταστημάτων. Μεταφράζοντας συνάδελφοι με τη σειρά μου τις γενικές εκτιμήσεις για την πορεία της δράσης του συλλόγου μας από την περιφέρεια, πιστεύω ότι εκείνο που μπορεί από δω και στο εξής, όπως και κάθε βέβαια φορά, να οριοθετήσει την αντοχή για διεκδικήσεις του κλάδου, από την πλευρά του συλλόγου μας, είναι η συνολική εκτίμηση προς όλους τους συναδέλφους και κύρια τους συναδέλφους της περιφέρειας, το τι πειστικότητα διαθέτει σήμερα ο σύλλογος ή ποια πειστικότητα έχει διαθέσει μέχρι σήμερα στην πορεία αυτή.

Πιστεύω συνάδελφοι, ότι η πορεία του συλλόγου μας, και του συνδικαλιστικού κινήματος γενικότερα στις Τράπεζες, εξαρτάται και στηρίζεται στην ουσιαστική συμμετοχή των συναδέλφων όλου του δικτύου. Πράγμα που μπορεί να εξασφαλισθεί με την ικανοποιητική, όπως είπε και προηγουμένως ο συνάδελφος, πλη-

ροφόρηση, την έγκαιρη ενημέρωση και τη διαμόρφωση ενός πειστικού πια πολιτικού λόγου από τους εργαζόμενους και όχι μόνο από την ηγεσία του συλλόγου ή από την ηγεσία της Ομοσπονδίας.

Πίστη μας λοιπόν συνάδελφοι είναι ότι η πρωτοπορία η αγωνιστική του συλλόγου μας, μπορεί και πρέπει να στηριχθεί σ' αυτό το πράγμα που λέγεται περιφερειακή οργάνωση. Η αντικειμενική αδυναμία που υπάρχει συνάδελφοι, της σύνδεσης ανάμεσα στις υπόλοιπες μορφές έκφρασης του συνδικαλιστικού κινήματος στην επαρχία, αποτελεί πραγματικά έναν ανασταλτικό παράγοντα για να συντονιστεί και να επιδιωχθεί μία σίγουρη επιτυχία στην πορεία των διεκδικήσεων.

Για το λόγο αυτό πιστεύω μάλιστα, ότι η ευθύνη της κάθε διοίκησης του συλλόγου και της σημερινής βέβαια διοίκησης είναι μεγάλη. Θα πρέπει να υπάρξει μια μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση, όταν αναφέρεται σε θέματα που αφορούν προβλήματα προσέγγισης της περιφέρειας.

Οι συνάδελφοι των επαρχιακών καταστημάτων της Εθνικής Τράπεζας απέδειξαν συνάδελφοι κατ' επανάληψιν και είναι κοινό μυστικό, ότι έχουν τις δυνατότητες ομαδικής και ουσιαστικής στήριξης των αγώνων του κλάδου και πιστεύω ότι είμαστε σε θέση, σαν εκφραστές της άποψης της επαρχίας, να διαβεβαιώσουμε τη Συνέλευση του συλλόγου μας, ότι πραγματικά υπάρχουν αστείρευτες δυνάμεις μέσα στο χώρο των εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα. Αλλά, αυτές οι δυνάμεις θα πρέπει να αξιοποιηθούν από τη διοίκηση του συλλόγου και κατ' επέκταση της Ομοσπονδίας, για επαναπροσδιορισμό ουσιαστικό, αλλά και για συνέχιση της συνολικής πορείας. Δυνάμεις τέτοιες που μπορούν να αποτελέσουν πολύτιμο σύμβουλο για να σταματήσει η χρεωκοπία που σήμερα διακατέχει την ΟΤΟΕ και που βέβαια έχει φέρει τον κλάδο σε κάποιο αδιέξοδο.

Τελειώνοντας συνάδελφοι, θέλω να πω ότι πίστη μου προσωπική — και πίστη όλων των συναδέλφων της περιφέρειας — είναι ότι οι αγώνες μας και τα αιτήματά μας που καθολικά κρίνονται δίκαια, αλλά και εφικτά, θα συνεχίσουν με μία και μόνο σταθερή πορεία. Τουλάχιστον την ικανοποιητική επιτυχία. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Χριστόφορου Παπαδόπουλου

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, κάποια άλλη στιγμή όπου θα είχαμε μια Συνέλευση πραγματική, που θα συμμετείχε το σύνολο των συναδέλφων, (ίσως τότε χρειαζόταν να κάνουμε πολύ πιο συγκεκριμένες και γενικές αναφορές, ποια είναι η σημερινή πολιτική και οικονομική συγκυρία, ποιο είναι το επίπεδο των συνδικαλιστικών μας αγώνων, ποια είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σαν συνδικαλιστικό κίνημα. Σήμερα όμως, βλέποντας τα 200-300 συνδικαλιστικά στελέχη (γιατί σ' αυτή την αίθουσα αυτή τη στιγμή μόνο τέτοιοι συνάδελφοι βρίσκονται), δε θα σας απασχολήσω πολύ, δε θα εξαντλήσω όλο το χρόνο μου. Απλώς μόνο σε μια προσπάθεια, αν θέλετε, διαλόγου, θα προσπαθήσω να απαντήσω κάποια προβλήματα που τέθηκαν από άλλους ομιλητές άλλων συνδικαλιστικών κινήσεων. Είπε

συγκεκριμένα ο συνάδελφος Πίσκοπος, δεν μπόρεσε ο σύλλογος να ανατρέψει την οικονομική πολιτική, δεν προώθησε όσο θα έπρεπε την ενασχόληση του Δ.Σ. με το ΕΣΑΠ ή μια σειρά τέτοια ζητήματα.

Μα συνάδελφε, το έχουμε πει κατά κόρον και εδώ και στην Ομοσπονδία, ότι η ανατροπή αυτής της οικονομικής πολιτικής δε θα είναι προϊόν ενός συλλόγου, δε θα είναι υπόθεση ενός κομματιού. Θα είναι υπόθεση ολόκληρου του συνδικαλιστικού κινήματος, στο βαθμό που μπορεί και συντονίζει τα βήματά του και στο βαθμό που θέλει και μπορεί σ' ένα πανεργατικό μέτωπο, με κλιμακούμενες απεργιακές κινητοποιήσεις, ν' ανατρέψει μια τέτοια οικονομική πολιτική. Πράγμα που δε φαίνεται, τουλάχιστον σήμερα, με τις γνωστές κομματικές λογικές που κυριάρχησαν στο συνδικαλιστικό

κίνημα, δε διαβλέπεται αυτή η προοπτική.

Είπε επίσης, ο συνάδελφος Πίσκοπος, πώς είναι δυνατόν η Ενωτική π.χ. Συνδικαλιστική Κίνηση να είναι μαχητική σε επίπεδο Ομοσπονδίας και ταυτόχρονα να συνεργάζεται σ' ένα προεδρείο με την ΠΑΣΚΕ; Συνάδελφοι, το είχαμε πει και από πολύ παλιά. Ότι για μας το κυρίαρχο όργανο είναι το διοικητικό συμβούλιο. Η ένταξή μας σ' ένα προεδρείο κάτω από οποιοδήποτε συσχετισμό, δε σημαίνει αρραβώνιασμα, δε σημαίνει πάντρεμα με καμιά συνδικαλιστική κίνηση. Πολύ περισσότερο δε σημαίνει μορατόριουμ. Δε σημαίνει ότι μέσα απ' αυτό το προεδρείο δεν μπορεί να περάσει καμιά άλλη άποψη, όπως ήτανε το 1984. Πράγματι, βάλαμε τις προϋποθέσεις μιας άλλης λειτουργίας του Δ.Σ. Πράγματι, μπορούσαν να εκφραστούν όλες οι συνδικαλιστικές κινήσεις, να έχουν αποσπάσεις όλες οι συνδικαλιστικές κινήσεις. Να ελέγχουν τη λειτουργία και τη δράση του οργάνου και να συμμετέχουν στην υλοποίηση των αποφάσεων αυτών.

Πράγματι, καταφέραμε μετά από πάρα πολύ καιρό, οι αποφάσεις του Δ.Σ. να είναι ομόφωνες. Και γι' αυτό είμαστε πάρα πολύ περήφανοι.

Είπε επίσης ο συνάδελφος Κυριακόπουλος (τα λέω λίγο σκόρπια χωρίς θεματική ενότητα, δεν θα είχε νόημα όλοι καταλαβαίνομαστε εδώ μέσα) ότι, κοιτάξτε να δείτε, σήμερα είμαστε σε μια πάρα πολύ δύσκολη κατάσταση, εξαιτίας της διοικητικής κρίσης της Ομοσπονδίας. Δηλαδή εξαιτίας της παραίτησης των μελών του Προεδρείου από την Εκτελεστική Γραμματεία της Ομοσπονδίας. Συνάδελφοι, αν αυτό δε λέγεται συνδικαλιστική γραφειοκρατία, τότε δεν ξέρω και εγώ τι άλλο πράγμα μπορεί να λέγεται μ' αυτόν τον όρο. Αν δεν μπορούμε να συλλάβουμε, ότι σήμερα το κεντρικό πρόβλημα στο συνδικαλιστικό κίνημα των Τραπεζών είναι η τρομακτική διάσταση που υπάρχει μεταξύ των συναδέλφων της βάσης και της ηγεσίας. Αν δεν μπορούμε να συλλάβουμε τα μηνύματα που μας ήρθαν από τα καταστήματα και τα τέλεξ με τις ομόφωνες αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων, που καταδικάζουν τη στροφή που πήρε το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, τότε πράγματι είμαστε ένας γραφειοκρατικός συνδικαλισμός.

Ένας συνδικαλισμός που καμιά σχέση δεν έχει με τα προβλήματα και τους στόχους των συναδέλφων και που το μόνο του μέλημα είναι πώς να αναπαράγει τον εαυτό του μ' αυτή τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μ' αυτή τη συνδικαλιστική ηγεσία.

Όταν παραιτηθήκαμε από το Προεδρείο της Εκτελεστικής Γραμματείας της Ομοσπονδίας, ακριβώς αυτή τη διάσταση θέλαμε να δώσουμε. Ότι δεν είναι δυνατόν να μένουν κάποιες καρέκλες, όταν όλοι μας οι συνάδελφοι, με όποιαν έκφραση μπορούσαν διατύπωναν τη θέληση ότι δεν πρέπει να πάμε σ' αυτή την κατεύθυνση και ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα. Δεν ήταν δυνατόν εμείς να πάρουμε την καθοδήγηση ενός αγώνα που δεν πιστεύαμε.

Και εδώ να διευκρινίσουμε και ένα άλλο πράγμα. Μας λέει ο συνάδελφος Κυριακόπουλος, ότι αγώνας ήταν κι ο ένας, αγώνας ήταν κι ο άλλος. Και όταν στην Εκτελεστική Γραμματεία της Ομοσπονδίας ρωτήσαμε το

συνάδελφο της ΠΑΣΚΕ, εάν ποτέ μετά από μια 5ήμερη απεργία, θα πρότεινε μια 48ωρη σαν δικιά του απεργιακή πρόταση, μας είπε: «Φυσικά όχι! Δεν είμαστε τρελοί όταν κλιμακώνουμε τον αγώνα, μετά να ξανααγριζούμε πίσω από τη στιγμή που ξεκινήσαμε». Ήταν ή δεν ήταν δύο σαφέστατα διαφορετικές πολιτικές; Ήταν δυο σαφέστατα διαφορετικές συνδικαλιστικές πρακτικές, που πράγματι δεν είχαν καμία σχέση μεταξύ τους.

Είναι διαφορετικό πράγμα όταν μιλάμε για μακροχρόνιο αγώνα. Τότε το βλέπουμε με τακτικές μορφές αγώνα, 24ωρες, στάσεις εργασίας, σε μια μακριά πορεία. Εκεί προσπαθούμε να συγκροτήσουμε τις δυνάμεις μας, προσπαθούμε να πιέσουμε πολιτικά περισσότερο και όχι στο κοινωνικό επίπεδο. Τι σχέση έχει μ' έναν αγώνα που ξεκινάει με εντατικούς ρυθμούς και προσπαθεί να κλείσει το τραπεζικό σύστημα; Που ξεκινάει με μια 48ωρη και μια 5ήμερη απεργία; Ήταν σαφέστατα δυο διαφορετικές συνδικαλιστικές λογικές.

Πράγματι είπαμε προηγουμένως ότι υπάρχει μια τρομακτική κρίση αυτή τη στιγμή στο συνδικαλιστικό κίνημα. Παρ' όλα αυτά συνάδελφοι είμαστε αισιόδοξοι. Είμαστε αισιόδοξοι εξαιτίας δύο γεγονότων. Το πρώτο γεγονός είναι ότι ακριβώς σ' αυτή την κρίση, κάπου στο βάθος φάνηκε το φως, μια ελπίδα. Ξέρετε ποια ήταν αυτή; Ήταν ακριβώς αυτή η θέληση των συναδέλφων η οποία εκφράστηκε μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις. Η θέλησή τους να παρεμβαίνουν στις συνδικαλιστικές εξελίξεις και να μην είναι απλά παθητικοί θεατές. Αυτό κρατάμε εμείς από τη σημερινή συγκυρία. Κρατάμε τα ψηφίσματα του Ναυαρίνου, της Ιπποκράτους, του Αιγάλεω, μιας σειράς καταστημάτων, όπου οι συνάδελφοι

μέσα από συλλογικές διαδικασίες εκφράστηκαν με ομόφωνο τρόπο.

Κι εδώ ανοίγουμε μια παρένθεση. Θα είμασταν πολύ ευτυχισμένοι σαν Συνδικαλιστική Κίνηση αν μια οποιαδήποτε πρότασή μας, μπορούσε έτσι αυτόματα να εκφράσει τους συναδέλφους σε καθολική ψηφοφορία. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι προφανώς δε θα μπορούσε καμία Ενωτική, καμία ΔΗΣΚ, καμία Ενιαία να περάσει μια πρόταση η οποία να ψηφιστεί ομόφωνα από ένα κατ'ελάχιστον 75 ατόμων παρά μόνο σε μια περίπτωση. Στην περίπτωση που αυτή η συνδικαλιστική κίνηση εξέφραζε την αγωνία, τη θέληση, τη δυνατότητα των ίδιων των συναδέλφων. Και πιστεύουμε ότι αυτό ακριβώς εκφράστηκε μ' αυτά τα ψηφίσματα.

Το δεύτερο σημαντικό γεγονός, είναι ότι τα δύο τελευταία χρόνια βλέπουμε μια πορεία, βλέπουμε μια σύγκλιση. Σύγκλιση ποιανών; Αυτών των δυνάμεων που πιστεύουν ότι η προοπτική για το συνδικαλιστικό κίνημα, η προοπτική για τους κοινωνικούς αγώνες είναι στο βαθμό που οι οργανωμένες κοινωνικές δυνάμεις, οι συνδικαλιστικές κινήσεις, οι συνδικαλιστικές

τάσεις, μπορούν και αυτονομούνται απέναντι από τα κόμματα και από την εργοδοσία και από την κυβέρνηση.

Και πράγματι βλέπουμε μια τέτοια πορεία. Το βλέπουμε και στο Σύλλογό μας, το βλέπουμε και στην ΟΤΟΕ, όταν οι δυνάμεις που πιστεύουν σ' έναν αυτόνομο συνδικαλισμό, όπως είναι η ΣΕΠ, η ΔΗΣΚ, όπως είναι η ΑΣΚ, όπως είναι η κίνηση της ΔΑΚ της Πίστωσης, όπως είναι και άλλες κινήσεις από το συνδικαλιστικό μας χώρο. Η ΣΑΕ, η ΣΕΑΜ, οι ανεξάρτητοι συνδικαλιστές του χώρου συγκλίνουν στην ίδια πορεία, στην ίδια κατεύθυνση. Στην κατεύθυνση να εκφραστούν αυτές οι συνδικαλιστικές κινήσεις μ' έναν ενιαίο τρόπο, να παρέμβουν μ' έναν ενιαίο τρόπο, έξω από κομματικές λογικές, έξω από παραταξιακές σκοπιμότητες, έξω από παιχνίδια κορυφής σε μια κατεύθυνση να βγει το συνδικαλιστικό κίνημα από την κρίση του, να δείξει εκείνο το αγωνιστικό πρόσωπο που χρειάζεται σήμερα για να ξεπεραστεί αυτή η κοινωνική και οικονομική κρίση. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Πανταζή Στολίδη

ΣΤΟΛΙΔΗΣ: Συνάδελφοι, ανοίγοντας και εγώ την ομιλία μου από πλευράς της Αγωνιστικής Σοσιαλιστικής Ενότητας, θα σταθώ σε μερικά κρίσιμα γεγονότα που χάραξαν κάποιες εξελίξεις στο χώρο μας και γενικότερα στο συνδικαλιστικό κίνημα των Τραπεζών.

Ειδικά για το χώρο το δικό μας, θα πρέπει να σταματήσουμε στον τρόπο έκφρασης, σε σχέση με τα ζητήματα που προσπαθούμε να λύσουμε ή αυτά που λύσαμε, γιατί αυτό καθορίζει πραγματικά την ποιοτική αν θέλετε δραστηριότητα των μελών του σωματείου ή ακόμα των παρατάξεων που βρίσκονται στο Δ.Σ.

Να γίνω συγκεκριμένος και να σταθώ σ' ένα απ' αυτά τα προβλήματα που είχαμε δρομολογήσει εδώ κι ένα αρκετά μεγάλο διάστημα και τελικά λύθηκε αυτή η βδομάδα, για να έχουμε σήμερα εδώ έναν απολογισμό από το Δ.Σ. του Συλλόγου, που να κάνει αναφορά στην ένταξη των καθαριστριών στον Οργανισμό της Τράπεζας. Δεν είχε τίποτε άλλο να δείξει το Δ.Σ. σε σχέση με τα ζητήματα αυτά που παλέψαμε και να μπόρεσε να λύσει ένα απ' αυτά. Το φαινόμενο αυτό που έχει πάρει μια πορεία από το 1982, σε σχέση με τις καθαρίστριες, που σήμερα εμφανίζονται οι διάφορες παρατάξεις που αποτελούν το Δ.Σ., το Προεδρείο μάλλον του Δ.Σ. του συλλόγου, να υλοποιήσανε, είναι ένα παραμύθι και μάλιστα στηρίζεται σε μια, εγώ θα πω, όχι έντιμη τακτική από πλευράς τους, παρασύροντας ένα σημαντικό ποσοστό συναδέλφων μέσα στο χώρο μας, που είναι οι καθαρίστριες, σε μία καθαρά πορεία πλησίον αυτών των γυναικών. Δεν μπόρεσαν ποτέ να υλοποιήσουν αυτή τη σύμβαση που την κερδίσαμε με κάποια απεργία, αυτό το κομμάτι της σύμβασης, παρά έρχονται τώρα και λένε ότι, εμείς μετά από κάποια απεργιακή κινητοποίηση βρεθήκαμε στο σημείο να κερδίσουμε αυτό που επί 4 χρόνια δεν είχε ακουμπήσει ο σύλλογος ή των καθαριστριών ή από πλευράς ΟΤΟΕ για την υλοποίηση της σύμβασης. Ενώ ήταν ένα δώρο του ίδιου του Διοικητή,

για να υπάρξει σήμερα κάτι που έχει κερδίσει το Προεδρείο του συλλόγου.

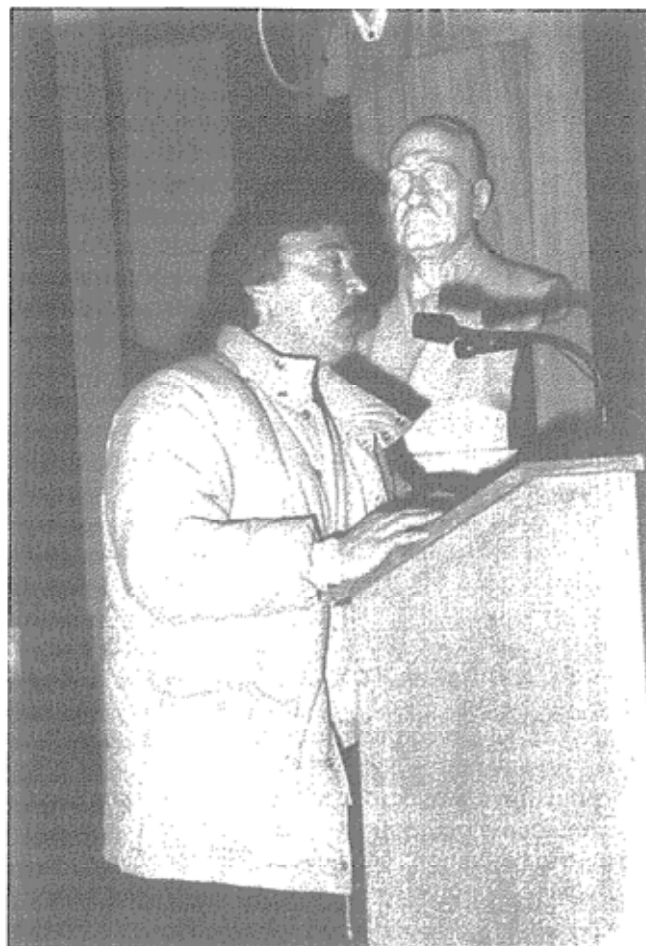
Αν κάνουμε αναφορές στο τι παιχνίδια παίζονται και στο πώς βλέπει η Διοίκηση της Τράπεζας τους τρόπους που λειτουργεί το σωματείο μας, θα έπρεπε να έχουμε το δικαίωμα ομιλίας για μεγάλο χρόνο. Αυτό που παρουσίασε τελικά το Δ.Σ. και αυτά που ειπώθηκαν από προηγούμενους ομιλητές, που κύρια στέκονται όχι κάτω από την ταμπέλα κάποιας παρατάξης ή κάποιων κομμάτων, θα μας βρύνε σύμφωνους. Και θα μας βρύνε σύμφωνους, για να πούμε ότι καταψηφίζουμε τον απολογισμό, γιατί δεν έχει τίποτα να παρουσιάσει από κάτι που έγινε αυτό το διάστημα που ήταν Προεδρείο.

Και μάλιστα λυπούμαστε, γιατί η Ενιαία παρασύρεται σ' αυτό το κανάλι, εφόσον και η ίδια ομολόγησε εδώ από το συνάδελφο Πολίτη, ότι εμείς σε μερικά συμφωνούμε, έχουμε και κάποιες διαφωνίες, αλλά θα πρέπει να ψηφίσουμε τον απολογισμό. Τελικά συνάδελφοι αυτή τη στιγμή θα μπορούμε να μιλάμε και να επισημαίνουμε ζητήματα διεκδίκησης, έτσι όπως ήρθαν μέχρι τα τώρα από πλευράς ΟΤΟΕ και από πλευράς του συνδικαλιστικού κινήματος για τη λύση τους; Δε θα πρέπει να σταθούμε σε κάποιες παρόλες που μας είχαν ρίξει διάφορες παρατάξεις, για να δημιουργήσουν εκείνο το αγωνιστικό πνεύμα και μετέπειτα να μας οδηγήσουν σε μια πτώση αυτής της λογικής, γιατί η παρέμβαση των πολιτικών κομμάτων διαμόρφωσε και τις θέσεις αυτών των δυνάμεων μέσα στο συνδικαλιστικό χώρο; Δε θα πρέπει ειδικά να πούμε ότι η Συνδικαλιστική Φωνή πριν τον απεργιακό μας αγώνα μπορούσε να εκφράσει τους πόθους των εργαζομένων και τώρα δεν μπορεί να εκφράσει — είναι η εφημερίδα της Ενιαίας — ούτε ένα 15-17%; Δεν μπορούμε να πούμε ότι η ανακοίνωση της ΣΑΕ πριν την απεργία, καθόριζε ότι οι προσπάθειες που θα γίνουν σ' αυτή την κατεύθυνση, θα πρέπει να εί-

ναι μετρημένες και να έχουν την ανάλογη συμπαράσταση από τους συναδέλφους της βάσης;

Επομένως, δεν μπορεί κανείς, μα κανείς, να μας βάλει μέσα σε μια απεργιακή διεκδίκηση και μάλιστα μακρόχρονη, χωρίς να υπολογίσει τα πισωγυρίσματα σ' αυτή την πορεία. Επίσης, δεν πρέπει να τονίσουμε ότι η Νέα Δημοκρατία εκφράζοντας πριν δύο μήνες την άποψή της για το ΠΑΣΟΚ, θα το αφήσουμε, είπε ο Μητσοτάκης, να σαπίσει και τότε θα το κτυπήσουμε; Και μετέπειτα, όταν εμείς μπήκαμε σ' αυτή την απεργιακή λογική για τη διεκδίκηση των προβλημάτων μας, βάζει μία προβοκατόρικη άποψη για τα ζητήματα σήμερα, με μια θέση αιχμής, επιθετική, που είχε τη λογική της αστικής προοπτικής. Λέγοντας, ότι αυτή η κυβέρνηση δε μας λύνει τίποτα. Εμπρός για τις εκλογές. Αυτό το φαινόμενο, πώς ήταν δυνατόν να μην περάσει μέσα από τα μυαλά του Κομμουνιστικού Κόμματος και από την πλευρά του να τοποθετηθεί, όπως τοποθετήθηκε ο Φλωράκης στο Φάληρο; Νομίζετε ότι η κύρια ευθύνη είναι βασικά της Ενιαίας; Εμείς εκτιμώντας την κατάσταση και βγάζοντας έξω απ' όλο αυτό το κανάλι της προβληματικής, ότι δεν είναι δυνατόν κάποιοι που μας ξεκινάνε έναν απεργιακό αγώνα ή δεν κυριάρχησε η άποψη του κόμματός τους, η κατεύθυνση, αλλά κυριάρχησε η άποψη της βάσης αυτής της παράταξης. Γιατί θα πρέπει να τονίσουμε ότι στην Συνδικαλιστική Φωνή αναφέρεται ότι, δεν μπορούμε να πάμε όχι μ' εκείνες τις λογικές του 1986, θα πάμε με κάποιες καινούργιες λογικές για διεκδίκηση συλλογικής σύμβασης.

Κλείνοντας, δε θέλω να υπερτονίσω απ' τη μια πλευρά ή απ' την άλλη τις ευθύνες, αλλά θα πρέπει να καθαρίσουμε τα ζητήματα. Συνάδελφοι για μας προβοκατόρικος ρόλος ήτανε και ο ρόλος της Νέας Δημοκρατίας. Πεμπτοφαλαγγίτικη είναι και η λογική της ΠΑΣΚΕ. Επίσης προδοσία επισημαίνουμε είναι η στάση της Ενιαίας. Αλλά και οι προσπάθειες που γίνανε προς αυτή την κατεύθυνση από το Σύλλογό μας. Δηλαδή δύο μήνες πριν προσπαθήσουμε να υλοποιήσουμε κάποια α-

πόφαση της Ομοσπονδίας από την πλευρά του σωματείου μας και μάλιστα του Προεδρείου, προπαγανδίζονταν μια εκδρομή στην Σιγκαπούρη με 130.000, σ' ένα πορνείο της Ανατολής, από ένα προοδευτικό σύλλογο, σε μια χούντα να δίνουμε 6 και 7 εκατομμύρια, όταν οι ίδιοι εμείς επικαλούμαστε ότι δεν έχουμε τη δυνατότητα σήμερα να ανταποκριθούμε στις ανάγκες μας.

Ομιλία του σδ. Κώστα Πετρουλάκη

ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ: Συνάδελφοι, βλέπω ότι η Γενική Συνέλευση έχει μετατραπεί σε ανοιχτή συγκέντρωση συνδικαλιστικών στελεχών. Επειδή κάποιος συνάδελφος προηγούμενα έκανε ένα διαχωρισμό σε κυβερνητικό και αντικυβερνητικό συνδικαλισμό, θέλω να του πω ότι αντικυβερνητικός συνδικαλισμός δεν υπάρχει. Υπάρχει ο συνδικαλισμός ο οποίος πηγαίνει κόντρα σε κάθε κυβέρνηση, οποιαδήποτε και αν είναι αυτή. Κυβερνητικός συνδικαλισμός υπάρχει βέβαια, είναι αυτός που γνωρίζουμε σήμερα από τους συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ. Τα περισσότερα περιτεύουν.

Επειδή έγινε και πολύς λόγος περί προβληματικών, θέλω να τονίσω ότι ένας από τους βασικούς λόγους της σημερινής λιτότητας και των προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας, είναι η μη λύση του προβλήματος αυτού. Και σαν λύση είναι να ξαναδοθούν πάλι στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Εάν κανείς βλέπει καμιά καλύτερη λύση, ας το δηλώσει να το συζητήσουμε.

Συνάδελφοι, η εικόνα του σωματείου μας εξακολουθεί για άλλη μία χρονιά να είναι απαράδεκτη. Οι αδυναμίες που καθημερινά αυξάνονται, η εμπιστοσύνη των συναδέλφων σ' αυτό είναι στο χειρότερο επίπεδο παρά ποτέ. Η Διοίκηση και ακόμα περισσότερο η κυβέρνηση, δε δίνουν και μεγάλη σημασία στο σωματείο, εκτός και αν θέλουν να το χρησιμοποιήσουν για άλλοθι στις πράξεις τους. Οι απαντήσεις στα θέματα, που κατά καιρούς και χωρίς να φαίνεται ότι έχουν απασχολήσει σοβαρά το σωματείο μας, υποβάλλονται στη Διοίκηση, είναι απαντήσεις χωρίς περιεχόμενο. Τα κύρια προβλήματα μας, μισθολογικά, επιδόματα, υπερωρίες, προσλήψεις, αξιοκρατία, Οργανισμός, δεν έχουν προβληθεί σωστά και δεν έχει ασκηθεί ουσιαστική πίεση. Περισσότερες ανακοινώσεις κυκλοφορούν για τα πολιτιστικά θέματα, παρά για τα προβλήματα μας.

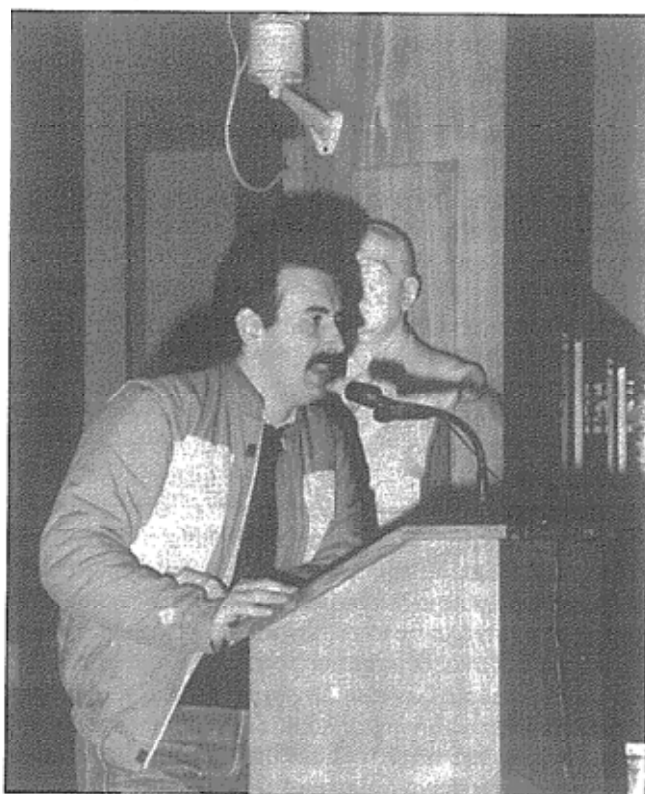
Πλήρης είναι η ανυπαρξία του συλλόγου στα πολιτικά καταστάσιμα και υποκαταστάσιμα. Οι εγκύκλιοι

για ασφάλεια συναλλαγών, για πιστή εφαρμογή των εγκυκλίων, ρευστοποίηση απαιτήσεων, προσέλκυση πελατείας, η τοποθέτηση νέων στόχων για αύξηση εργασιών, έρχονται συνέχεια. Το παραμικρό λάθος τιμωρείται αμελίκτα. Υπάρχει βλέπετε και η κοινή γνώμη που πρέπει να ικανοποιείται. Όλοι ζητούν από τα καταστήματα, χωρίς να προβληματίζονται ότι πολλές φορές φτάνει το 50% του προσωπικού να είναι πτυχιούχοι δημοτικού. Οι κλητήρες χρησιμοποιούνται σε θέσεις υπαλλήλων, οι φύλακες κάνουν λογιστικές εργασίες. Το προσωπικό δεν έχει την κατάλληλη εκπαίδευση κυρίως σε σύνθετες εργασίες. Τα σεμινάρια που γίνονται είναι σταγόνα στον ωκεανό. Το πλαφόν σε υπερωρίες, εδώ η Διοίκηση χρησιμοποίησε το άλλοθι που σας έλεγα. Ζήτησε ο σύλλογος περικοπή υπερωριών, η Διοίκηση συμφώνησε, του έδωσε ένα χάπι. Τουλάχιστον έτσι νόμισε. Γιατί αυτή τη στιγμή, την πληροφορώ ότι χάνει και μάλιστα εκατομμύρια. Ο Σύλλογος νόμισε ότι έλυσε ένα αίτημα, αλλά δυστυχώς δημιουργήθηκε ένα μεγαλύτερο. Η δουλειά δεν περικοπήκε. Προσλήψεις δεν έγιναν. Τουλάχιστον όχι επαρκείς. Μιλάμε βέβαια γι' αυτές που γίνονται με διαφανή κριτήρια, ξέρετε ποιες είναι.

Ο όγκος των συναλλαγών αυξάνει καθημερινά. Μια ματιά στις συναλλαγές των τέλλερ και μετά μιλάμε για ασφάλεια συναλλαγής. Οι καθυστερήσεις δανείων έχουν δημιουργήσει τρομακτικό φόρτο εργασίας στα καταστήματα. Διοίκηση, διευθύνσεις περιφερειακές, επιθεωρήσεις, όλοι δίνουν οδηγίες και ζητούν άμεσα αποτελέσματα. Βέβαια, τους πληροφορώ ότι η φιλοπατρία των Ελλήνων δε φτάνει για να επιλύσει όλα αυτά τα προβλήματα. Και όταν κανένα κατάστημα τολμήσει να ζητήσει υπέρβαση του πλαφόν των 120 ωρών, αρχίζουν οι περιέργες απαντήσεις. Πρωφανικά το λέω. «Να κάνετε ανακατανομή εργασίας». Ίσως εννοούν ότι κλητήρες και καθαρίστριες να αρχίσουν να ασχολούνται με ρευστοποιήσεις και εργασίες εξωτερικού.

Οι προϊστάμενοι υπηρεσιών να δουλεύουν χωρίς υπερωρίες, τους φτάνει η δόξα. Να φεύγετε στην ώρα σας, αλλά να μην αφήνετε εκκρεμότητες. Να μην πέφτουν οι εργασίες του καταστήματος. Να μη μειώνονται οι ωφέλειες.

Να ρευστοποιούνται οι απαιτήσεις. Το πλαφόν των υπερωριών πρέπει να καταργηθεί συνάδελφοι, διαφορετικά κάπου μας έχουν πιάσει κορόιδα. Όχι ότι με την κατάργησή του λύθηκε το πρόβλημα. Το λύνεται με προσλήψεις κατάλληλου προσωπικού. Το επαναλαμβάνω, κατάλληλου προσωπικού. Όχι κλητήρες να τους τοποθετούμε λογιστικούς.

Φυσικά η κατάσταση δεν είναι καλύτερη στο Κέντρο Μηχανογραφίας και στις περισσότερες υπηρεσίες Διοικήσεως. Δεν επεκτείνονται γιατί ο χρόνος δε φτάνει. Επανερχομαι στα καταστήματα, κυρίως των 5, 10, 20 υπαλλήλων, τα οποία δε βλέπουν τον σύλλογο ποτέ. Ορισμένα δε ούτε καν σε προεκλογικές περιόδους. Και μάλιστα καλώ το Σύλλογο να πάει κοντά τους, να μάθει τα προβλήματά τους και να φροντίσει τη σταδιακή επίλυσή τους.

Συνάδελφοι, δεν είναι μόνον όσοι υπηρετούν στις μεγάλες μονάδες. Συνάδελφοι, είναι και αυτοί που υπηρετούν σε καταστήματα 5 ανθρώπων. Η ΔΑΚΕ υπόσχεται να βρεθεί κοντά σε κάθε κατάστημα, μικρό ή μεγάλο, κοντά σε κάθε συνάδελφο, να ακούσει και να προβάλει κάθε δίκαιο αίτημά τους.

Συνάδελφοι του Προεδρείου, δραστηριοποιηθείτε. Προσπαθείστε να βγάλετε το Σωματείο από την παρική, αλλιώς παραιτηθείτε. Η ΔΑΚΕ είναι πάντα έτοιμη να οδηγήσει το σωματείο και το συνδικαλιστικό κίνημα σε αγώνα για ένα γνήσιο, διεκδικητικό, ανεξάρτητο συνδικαλισμό. Συνάδελφοι, σας καλώ να πλαισιώσετε μαζικά τη ΔΑΚΕ για να αγωνιστούμε για μια καλύτερη ποιότητα ζωής και αξιοκρατία. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Λευτέρη Ιορδανόπουλου

ΙΟΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, είναι ήρεμη η κατάσταση, κουρασμένοι όλοι, εγώ είμαι εκείνος που θα πρέπει να ανεβάσω λίγο το επίπεδο της Συνέλευσης, γιατί εκεί που έχουμε φθάσει μάλλον εικόνα κοιμητηρίου δίνουμε.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ερχόμαστε σ' αυτό το χώρο εδώ για μια ακόμη χρονιά, να ασκήσουμε κριτική στα πεπραγμένα του Δ.Σ. του ΣΥΕΤΕ, του Προε-

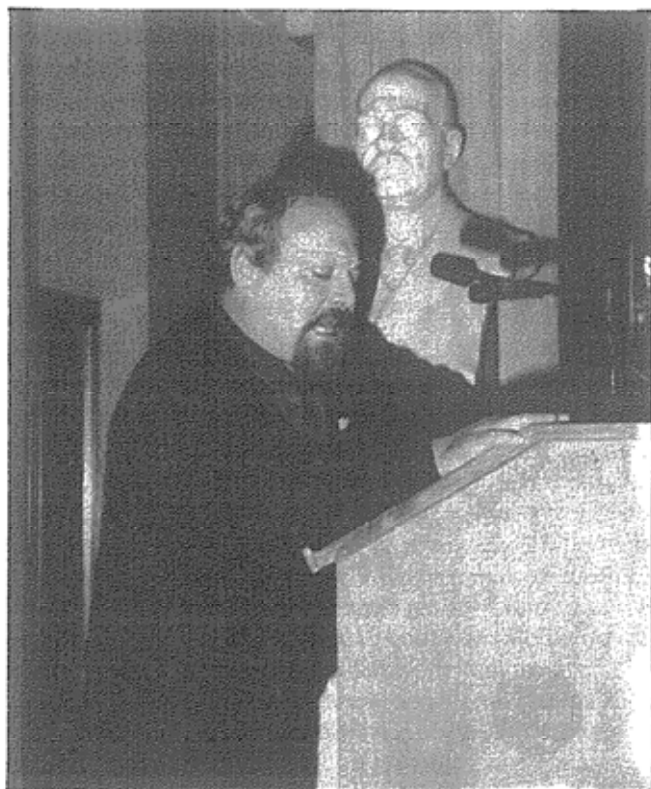
δρείου καλύτερα να μιλάμε για να κουβεντιάσουμε όλοι την ίδια γλώσσα. Μια κριτική, που πρέπει κατά τη γνώμη μου να λάβει υπόψη όχι μόνο την απλή καταγραφή, γιατί έτσι έχει γίνει, και τη λύση ίσως ορισμένων χρονιζόντων αλύτων προβλημάτων, αλλά κύρια τη θέση και τη δράση του σωματείου απέναντι στα καυτά προβλήματα του συνδικαλιστικού κινήματος.

Διαβάζοντας τον απολογισμό κανείς από την Τραπεζική ή ακούγοντας αυτά που είπε ο συνάδελφος Πρόεδρος από το βήμα, σχηματίζουμε την εντύπωση ότι είναι απολογισμός, το είπε και προηγούμενος ομιλητής, ενός σωματείου 100 ή 200 ατόμων. Υπάρχει παντελής έλλειψη απολογισμού πάνω σε θέσεις γενικού συνδικαλιστικού προσανατολισμού. Όπως π.χ. θέσεις του ΣΥΕΤΕ απέναντι στη σκληρή και αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης. Συλλογική σύμβαση εργασίας. Οικονομική κρίση. Την κρίση που περνά το συνδικαλιστικό κίνημα και τα αίτια της. Γενικά λείπουν όλα εκείνα τα στοιχεία που αποτελούν το ζουμί της υπόθεσης, θα έλεγα. Το γιατί; Θα σας το πω αμέσως.

Διαβάζω από τα πρακτικά προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης του 1984. Μεταξύ άλλων που ειπώθηκαν, είναι και τα εξής. Έλεγε κάποιος ομιλητής, θα σας τον πω αμέσως, να έχετε κάποια υπομονή. «Κρίνοντας λοιπόν τη συγκεκριμένη περίοδο, το εξάμηνο που πέρασε, ας θυμηθούμε λιγάκι το τι είχε γίνει πριν. Ας θυμηθούμε την απεργοσπασία του 1982, ας θυμηθούμε την κάθαρση που χρειαζόταν ο σύλλογος και που έπρεπε να φέρουν οι εκλογές της περασμένης χρονιάς. Ας θυμηθούμε τι είπαν οι κινήσεις πριν τις εκλογές και ας το συγκρίνουμε με αυτό που έγινε μετά. Δηλαδή το σχηματισμό ενός Προεδρείου, που όλες οι διακηρύξεις ξεχάστηκαν. Ενός οργανωτικού σχήματος που δεν αποτελούσε σε καμιά περίπτωση εκείνο το οποίο χρειαζόταν ο σύλλογος. Η λέξη συνέπεια εξαργυρώθηκε με ορισμένες καρέκλες του Προεδρείου. Και άλλοι εξαγόρασαν τις καρέκλες αυτές, για να μπορέσουν να ικανοποιήσουν ορισμένες προσωπικές μικροεπιδιώξεις. Εκμεταλλευόμενοι γι' αυτό το σκοπό τις θέσεις μέσα στο Προεδρείο του συλλόγου. Αυτό που δεν έγινε, ήταν η αλλαγή πορείας στο σύλλογο. Ήταν εκείνο που επέβαλε και η απλή αναλογική, να δείξει το σωματείο ένα νέο πρόσωπο, που να φαίνεται από την κορυφή μέχρι κάτω στην τελευταία απόφαση που έπαιρνε». Αυτά τα έλεγε εν έτει 1984 ο σημερινός συνάδελφος Φώτης Δεληβοριάς, που κάθεται στην καρέκλα του Προέδρου.

Και βέβαια αυτά είναι και σύγχρονα, η σημερινή εικόνα, συνάδελφοι. Πραγματικά, προκειμένου να διατηρηθούν κάποιες καρέκλες μέσα στο Προεδρείο, προκειμένου πραγματικά να υπάρχουν κάποιες ισορροπίες, κλείνουμε εντελώς το στόμα μας. Ο συνάδελφος λοιπόν, απαντά μόνος του στα ερωτήματα, γιατί έχουμε αυτό που λέμε απολογισμό τσόντας. Απολογισμό, κάτι που δεν ειπώθηκε εδώ μέσα και πρέπει να ειπωθεί, που έγινε με τα γνωστά τερτίπια. Πάρθηκε μάλλον η απόφαση στο Δ.Σ. με τα γνωστά τερτίπια των απουσιών, γνωρίζοντας ότι κάποιος από το Προεδρείο δεν μπορούσε να συμμετάσχει σ' αυτόν τον απολογισμό παρωδία. Και αυτό δεν ειπώθηκε από κανέναν εδώ και ψηφίστηκε από το Δ.Σ. με 12 επί 23 παρόντων. Αυτά περνάνε απαρατήρητα.

Είναι φυσικό συνάδελφοι, όταν στηρίζεις σε τέτοιες συμμαχίες προκειμένου να κρατήσεις την καρέκλα σου, να κάνεις κάποιες υποχωρήσεις. Με το να αναγκάζεις να κλείνεις το στόμα σου μπροστά στα τόσα που για πρώτη φορά, με κεφαλαία γράμματα το ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, συμβαίνουν εναντίον των εργαζομένων

και να σιωπάς, είναι απαράδεκτο. Και ύβρις απέναντι σ' αυτούς που σε τιμούν με την ψήφο τους.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Εκφράζω την κριτική μας σαν ΔΑΚΕ στον απολογισμό του Προεδρείου. Δεν έχουμε στόχο να μηδενίσουμε τη δράση του σωματείου. Απεναντίας φιλοδοξούμε παρουσιάζοντας αυτά που επιμελώς έχουν αποκρυφτεί, να τα παρουσιάσουμε και να ασκήσουμε σκληρή αλλά καλοπροαίρετη κριτική, γιατί μόνον έτσι πιστεύουμε πως κάνουμε το συνδικαλιστικό μας καθήκον.

Για το λόγο αυτό, δε θα σταθώ με το να αναφερθώ στη λύση κάποιων θεσμικών θεμάτων, όπως λέγαμε τον παλιό καλό καιρό. Αυτό που λέγαμε μερικοί αντίδραση και συντήρηση, γιατί τότε τα θεσμικά αποτελούσαν το στόλισμα του κυρίως φαγητού. Σήμερα λοιπόν προσπαθούν να τα εμφανίσουν σαν το κύριο γεύμα. Θα σας πω συνάδελφοι και αναφέρομαι στο Προεδρείο. Λέτε, ότι ένας από τους άμεσους στόχους σας ήταν να δώσετε προτεραιότητα στην αντιμετώπιση της ολοένα αυξανόμενης δυσπιστίας και της διάλυσης του συλλόγου, που προκλήθηκε από τα γεγονότα της νοθείας. Αυτό είναι αυταπάτη, για να μην πω μεγάλο ψέμα. Ίσως στο μυαλό κάποιων συναδέλφων που απαρτίζουν το Προεδρείο να υπήρχε αυτή η σκέψη. Γιατί πρέπει να παραδεχτούμε ότι υπήρξαν μεμονωμένα άτομα που προσπάθησαν, έκαναν ό,τι ήταν δυνατόν.

Όμως πώς μπορούσε να υπάρξει σωστή λειτουργία του σωματείου, όταν κύριος μοχλός του Προεδρείου ήταν οι συνειδητοί και σήμερα συγκεκαλυμμένοι απεργοσπάστες; Αυτοί που προκειμένου να ελέγχουν το σωματείο, νόθευσαν το φρόνημα των συναδέλφων. Αυτοί που σαν στόχο έχουν την άκριτη στήριξη της σημερινής αυταρχικής κυβέρνησης. Αυτοί που κάθε μέρα δίνουν τη μάχη να μπλοκάρουν τις συνδικαλιστικές δραστη-

ριότητες που θίγουν την πολιτική της κυβέρνησης. Αυτός είναι ο κύριος στόχος, συνάδελφοι μου, των κυβερνητικών υπαλλήλων της ΠΑΣΚΕ και το γνωρίζουν όλοι. Έχει δώσει εξετάσεις με διάφορα προσώπια επανειλημμένως. Τι περιμένατε απ' αυτούς; Η ΠΑΣΚΕ είτε σε επίπεδο ΕΤΕ, είτε γενικό, αυτή την αποστολή επιτελεί. Για να μπορέσουν να περάσουν όλ' αυτά τα σκληρά και αντεργατικά μέτρα της κυβέρνησης, πρέπει να υπάρχει συνδικαλιστικό κίνημα φιμωμένο. Και αυτό έχει πετύχει άριστα τη ΠΑΣΚΕ.

Ξέρετε, συνάδελφοι, τι κυκλοφορεί ανάμεσα στους χώρους μας; Ότι σε μερικά χρόνια οι συναδέλφισσες, όταν τα παιδιά τους δε θα τρώνε, θα λένε «φάε το φαγητό σου, γιατί θα φωνάξω την ΠΑΣΚΕ». Και αυτό είναι μεν για να γελάσουμε, αλλά κάπου εκεί οδηγούμεθα. Με όλα αυτά συνάδελφοι, θέλω να πω ότι οι υπόλοιπες δυνάμεις του Προεδρείου θα έπρεπε να εγκλωβίσουνε την ΠΑΣΚΕ και να την σύρουνε προς την αγωνιστική κατεύθυνση, αυτή η οποία εξυπηρετεί τα συμφέροντα των συναδέλφων. Και όχι μερικοί να εγκλωβιστούν, προκειμένου να διατηρήσουν ορισμένες ισορροπίες μέσα στο Δ.Σ., στη λογική της ΠΑΣΚΕ.

Αυτό βέβαια μπορεί να γίνει και σήμερα και είναι και η κοινή πεποίθηση της παράταξής μας. Ότι η μόνη δυνατή λύση για να δώσει προοπτική στο σωματείο, είναι να υπάρχει Προεδρείο με όλες τις δυνάμεις μέσα, αναλογικό προεδρείο. Αυτή την πρόταση την οποία στηρίξαμε και μέσα στο Δ.Σ. Ας αφήσουμε, συνάδελφοι, τις στείρες αντιπαραθέσεις. Ο εχθρός είναι ύπουλος. Χρέος όλων των συνεπών συνδικαλιστών, είναι να σκύψουν το κεφάλι μπροστά στο πρόβλημα και να δώσουν τη σωστή λύση.

Δε θα επεκταθώ περισσότερο. Απλώς να γυρίσω 3 σελίδες, θα τα καταθέσω αυτά. Να πω 2-3 πραγματάκια, για να μην μείνουμε έξω από τη λειτουργία του συλλόγου. Είμαστε μέλη του Δ.Σ. εκλεγμένα και πρέπει να ακουστούν πέντε πράγματα. Ακούστηκαν εδώ κορώνες, δείξαμε, κάναμε, μπήξαμε και όλα τα εις -ήξαμε. Όμως

συνάδελφοί μου και ερωτώ τον Πρόεδρο. Καταγγέλληκε από μένα και το συνάδελφο Ζώη Πεπέ, όταν κάναμε περιοδεία — μιλάω για τις προσλήψεις — στο κατάστημα του Φαλήρου. Ενώ πηγαίναμε να κάνουμε περιοδεία και να καταγγείλουμε τις προσλήψεις, βρεθήκαμε μπροστά στο φαινόμενο, εκείνη την ημέρα να έχει προσληφθεί λογιστική υπάλληλος. Απάντηση καμία, ούτε στα μέλη του Δ.Σ. Αυτά είναι θέματα που κάποια στιγμή πρέπει να τα δούμε με ποιο ανοιχτό μυαλό και όχι στη λογική των συντεχνιών.

Στις επαφές που γινόντουσαν με τη Διοίκηση, καταγγέλληκε από μέλος του Προεδρείου, από το συνάδελφο Κουλιέρη και είναι προς τιμήν του, ότι τον πέταξε σε προσωπική επαφή έξω από το γραφείο του ο Προσωπάρχης. Και εξακολουθούσε λοιπόν το Προεδρείο να κάθεται και να κάνει διαπραγματεύσεις. Είναι απαράδεκτα φαινόμενα αυτά. Η τακτική των διαπραγματεύσεων είναι υποτονική συνάδελφοι. Ένα σωματείο, με τη δύναμη που έχει το δικό μας σωματείο, δεν μπορεί να έχει αυτή την εικόνα.

Και φυσικό είναι η άλλη πλευρά και την γνωρίζουμε ποια είναι η πλευρά, να εκμεταλλεύεται αυτή την αδυναμία του σωματείου. Αν το σωματείο δε δείξει την πυγμή του, δεν μπορεί να πάει μπροστά.

Λυπάμαι θα πω και ένα προσωπικό, όπως αυτό. Ήλθε ο συνάδελφος Πρόεδρος στο Κέντρο Μηχανογραφίας να κάνει κάποιες επαφές με κάποια στελέχη. Στην πόρτα του Κέντρου Μηχανογραφίας του εδηλώθη από την ασφάλεια, ότι απαγορεύεται η είσοδος η δική μου μαζί του. Και αντί ο Πρόεδρος να μην προχωρήσει σ' εκείνη τη συνάντηση, αγνοώντας εμένα και τους υπόλοιπους συναδέλφους που είμαστε μαζί του, προχώρησε και έκανε μόνος του τις επαφές. Αυτά είναι στοιχεία, συνάδελφοι, που πραγματικά δεν οδηγούν στη σωστή κατεύθυνση. Είναι στοιχεία, που εξυπηρετούν αν θέλετε προσωπικές επιδιώξεις. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Γιάννη Μυκονιάτη

ΜΥΚΟΝΙΑΤΗΣ: Συνάδελφοι, από μέρους της Δημοκρατικής Συνδικαλιστικής Κίνησης και παίρνοντας αφορμή από ορισμένες ανακοινώσεις της Ενιαίας περί προεδρείου συνεργασίας, αλλά και από τα λεγόμενα κάποιων συναδέλφων της ΔΑΚΕ που μίλησαν προηγούμενα, θα πω τι ήταν αυτό που οδήγησε την κίνησή μας στη δημιουργία αυτού του προεδρείου, προεδρείου που έπαιξε ρόλο εκτελεστικού οργάνου και δεν ήταν προεδρείο συνεργασίας, όπως αρέσκονται και όπως τους συμφέρει να το ονομάζουν.

Κατ' αρχάς είχαμε προτείνει ένα προεδρείο συνεργασίας, μ' ένα μίνιμουμ ταξικό πρόγραμμα δράσης, πράγμα που δεν έγινε δυνατό να συμφωνηθεί. Στη συνέχεια προσανατολιστήκαμε στη λύση του αντιπροσωπευτικού, όπου οι αγωνιστικές δυνάμεις διεκδικούσαν τη θέση του Προέδρου. Προτείναμε κατόπιν κυκλική κατάρτιση των αξιωμάτων (κάτι που απέρριψαν οι άλλες κινήσεις) έτσι ώστε κανείς να μη χρησιμοποιεί τα αξιώματα του Προεδρείου για άντληση παραταξιακών οφε-

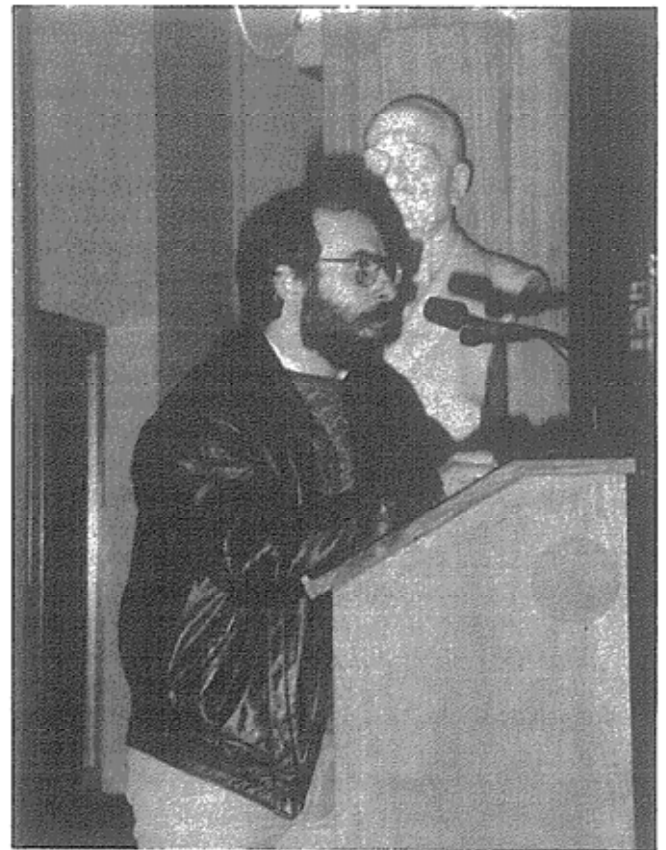
λών. Αρνηθήκαμε να δεχτούμε την προεδροποίηση του συναδέλφου Πίσκοπου, κύριου εκφραστή της αντίδρασης. Αποσυνδέσαμε τη στάση μας απέναντι στην πολιτική και την πρακτική της ηγεσίας της ΠΑΣΚΕ, που εναρμονίζεται με τις κυβερνητικές επιλογές, που για μας έχουν πάρει διαζύγιο από την υπόθεση της κοινωνικής αλλαγής και από τους απλούς αγωνιστές, που ακόμα διατηρούν άσβηστα τα οράματά τους και τις ελπίδες τους.

Κατακρίναμε τη στάση της Ενιαίας, που χρησιμοποιούσε το επιχείρημα των αγωνιστικών δυνάμεων μόνο για εξωτερική κατανάλωση και μόνο εφόσον θα μπορούσε να ηγεμόνευε σ' αυτές. Δηλαδή αν έπαιρνε τη θέση του Προέδρου. Η συμμετοχή μας στο προεδρείο έγινε με σκοπό την ανασυγκρότηση και τη δημοκρατική λειτουργία του ΣΥΕΤΕ. Για να προωθηθούν οι διαδικασίες που θα ενισχύσουν την ενότητα των εργαζομένων, που θα αποκαταστήσουν το κύρος και τη φερεγγυότητα του σωματείου μας. Για να υπάρξει ανοιχτή και ειλικρι-

νής παρουσίαση των προβλημάτων και γρήγορη επίλυσή τους. Για να υπάρξει γρήγορη και υπεύθυνη πρωτοβουλία για το ξεπέρασμα των λαθών και των παραλείψεων που είχαν γίνει στο παρελθόν.

Αποσαφηνίζουμε ότι το Προεδρείο που υπάρχει, δεν προδιαγράφει συνεργασία. Μιας και οι δυνάμεις που το αποτελούν έχουν σοβαρές διαφορές πολιτικής και πρακτικής. Έχοντας διαφορετική αντίληψη από την Ενιαία, δηλώνουμε ότι η συμμετοχή μας στο προεδρείο δε σημαίνει παντρεία, δηλαδή ταύτιση με τις άλλες δυνάμεις. Διατηρούμε αμέρισκε τις απόψεις μας και κάνουμε την κριτική μας ανοιχτά προς όλες τις παρατάξεις και μάλιστα πιο αυστηρά σ' αυτές που συμμετέχουν στο προεδρείο, κάτι που φάνηκε και στην πορεία αυτού του προεδρείου. Σε κανένα, ούτε στον εαυτό μας, δεν παρέχουμε άλλοθι και συγχωροχάρτι, ούτε βέβαια πρόκειται να φιμωθούμε μπροστά σε οποιεσδήποτε αντιλαϊκές, κυβερνητικές και εργοδοτικές επιθέσεις. Ήθελα να ήξερα αν μπορούν και οι άλλες δυνάμεις να ισχυρισθούν το ίδιο;

Η ΔΗΣΚ δεν έχει καμιά διάθεση να παίξει με τους συναδέλφους, θυσιάζοντας τα συμφέροντά τους στο βωμό των οποιωνδήποτε κομματικών σκοπιμοτήτων. Σταθερά θα μένουμε στο μετερίζι του ταξικού, μαζικού, ακηδεμόνευτου συνδικαλισμού. Θα βαδίσουμε το δύσκολο δρόμο των συμφερόντων των εργαζομένων, της κατάκτησης του κοινωνικού μετασχηματισμού. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Βασίλη Καραλή

ΚΑΡΑΛΗΣ: Στη σημερινή Γενική Συνέλευση έπρεπε να έχει έρθει απολογισμός και του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Συλλόγου, που βγήκε με ψήφους του Προεδρείου και δεν υπάρχει απολογισμός. Παρ' όλο που από τη μεριά της Ενιαίας Συνδικαλιστικής Κίνησης προτάθηκε να υπάρχει και απ' αυτό το Πειθαρχικό απολογισμός δράσης. Αλλά με ψήφους του Προεδρείου απορρίφθηκε αυτό το αίτημα.

Συνάδελφοι, ο απολογισμός δράσης του Δ.Σ. εκφράζει μια πραγματικότητα. Όμως εμείς θέλουμε να σταθούμε κριτικά απέναντι στη δράση κύρια του Γραφείου Βορ. Ελλάδας. Πιστεύουμε ότι η δράση του Γραφείου Βορ. Ελλάδας δεν ανταποκρίθηκε στις αυξημένες ανάγκες που δημιούργησε η οικονομική και γενικότερη πολιτική της κυβέρνησης και τα σχέδια για το πιστωτικό σύστημα. Διοικητικά, παρ' όλο που σαν Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση συμμετείχαμε στη δράση αυτού του χώρου, της ομάδας, του Γραφείου Βορ. Ελλάδας. Και για μεν τη συμμετοχή μας στη δράση, τη δέχτηκαν. Στον απολογισμό όμως όχι. Έτσι βλέπουν τη δημοκρατία οι κινήσεις του Προεδρείου;

Θα πρέπει συνάδελφοι να τονίσουμε ότι για πρώτη φορά κίνηση που δε συμμετέχει στο προεδρείο, βοηθάει τη δράση του συλλόγου. Κάτι που άλλες κινήσεις αρνήθηκαν, όταν δε βρίσκονταν στα προεδρεία. Η Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση δεν ακολούθησε τακτική φθοράς του προεδρείου, που για μας είναι φθορά του ίδιου του συνδικάτου. Και απαντούν με την προσπάθεια φθοράς της Ενιαίας για το θέμα της συλλογικής σύμβασης

εργασίας και τις προθέσεις απεργοσπασίας που ακολούθησαν. Να ποια είναι η κατάσταση. Να γιατί δεν ήρθαν οι συνάδελφοι στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου. Εμείς δεν ακολουθήσαμε άλλες πρακτικές: Μορατόριουμ, ανιεροσυμμαχίες, και δοτά προεδρεία.

Γιατί πιστεύουμε ότι πάνω απ' όλα είναι ο θεσμός του συνδικάτου και τα προεδρεία έρχονται και παρέρχονται. Και μ' αυτό το σκεπτικό συμμετείχαμε (παίρνοντας κανονική άδεια) στις περιόδους του Γραφείου Βορ. Ελλάδας σ' όλη τη Βορ. Ελλάδα, στο βαθμό που μπορούμε, στο θέμα της συλλογικής σύμβασης εργασίας. Κάτι που για πρώτη φορά, επαναλαμβάνουμε, γίνεται.

Συνάδελφοι, παρ' ότι οι αποσπασμένοι στο Γραφείο Βορ. Ελλάδας είναι περισσότεροι από κάθε άλλη φορά και το Γρ. Βορ. Ελλάδας θα μπορούσε να αναπτύξει περισσότερη δράση, βλέπουμε ότι η δράση του είναι υποβαθμισμένη σε σχέση με άλλες χρονιές. Μπορούμε να πούμε ότι η άμεση παρέμβαση και η επικοινωνία με τους συναδέλφους στα καταστήματα μετατράπηκε σε επικοινωνία δι' αλληλογραφίας, με αποτέλεσμα να αποδυναμώσει τα νομαρχιακά παραρτήματα στη Β. Ελλάδα και τις επιτροπές των καταστημάτων. Και δεν είναι θέμα να τροποποιηθεί ο Κανονισμός Λειτουργίας των ΕΑΚ μόνο και των νομαρχιακών παραρτημάτων.

Στον τομέα της υλοποίησης των αποφάσεων του Δ.Σ., της ΟΤΟΕ και του Εργατικού Κέντρου Θεσ/νίκης, δεν αξιοποιήθηκαν στο βαθμό που έπρεπε και μπορούσαν να αξιοποιηθούν οι αποσπασμένοι στο Γραφείο Βορ. Ελλάδας και ο μηχανισμός του συλλόγου που υπάρχει εκεί.

Ένα άσχημο φαινόμενο, οι αποφάσεις του Δ.Σ. φιλτραρίστηκαν από το Προεδρείο. Π.χ. η απόφαση για τα μέτρα του ΕΣΑΠ, σε μια προσπάθεια να κρατηθεί η εικόνα που κολλάει τις δυνάμεις μέσα στο Προεδρείο.

Επικρατεί μια τέτοια κατάσταση στο σωματείο, που δε βοηθάει να αυξηθεί το ποσοστό συμμετοχής στην απεργία, που ήταν γύρω στο 50% και να αυξηθεί η συμμετοχή των εργαζομένων σ' όλες τις μορφές πάλης. Είναι τυχοδιωκτισμός να προτείνουν ορισμένοι απεργίες διαρκείας, σαν να είναι αυτό το κυρίαρχο πρόβλημα του κλάδου και όχι η πολιτική που έχουμε να αντιμετωπίσουμε, όχι τα πορίσματα της επιτροπής Καρατζά, που είναι συνέχεια των πορισμάτων της επιτροπής Χαρισσόπουλου, που είχε πρότεινε τα ίδια το 1978. Τα ίδια ακριβώς προτείνονται και το 1987 για τη φιλελευθεροποίηση του πιστωτικού συστήματος.

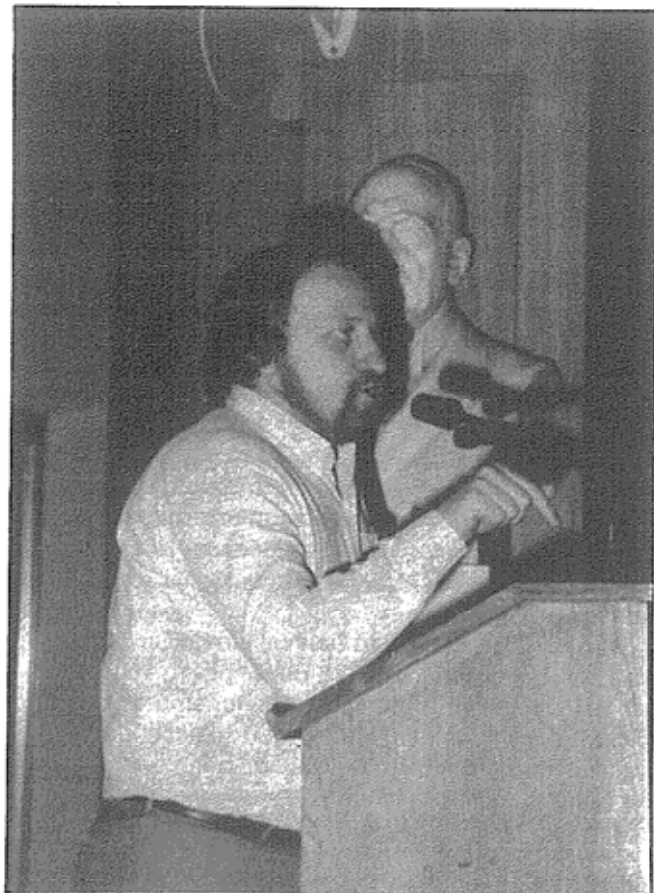
Και ενώ είχε κατακτηθεί, τουλάχιστον από αναγγελίες του συλλόγου, να παίρνουν αυθημερόν ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ τα καταστήματα Θεσ/νίκης, επανήλθαμε στο παλιό καθεστώς. Να πηγαίνουν μετά από ένα μήνα οι ανακοινώσεις στα καταστήματα. Όμως το ΓΚΙΣΕ μοιράζεται άτομο το άτομο σ' όλο το νομό Θεσ/νίκης από τους αποσπασμένους στο Σύλλογο. Και όχι μόνο αυτό. Και ένα άλλο που χτυπάει το θεσμό του σωματείου είναι ότι οι αποσπασμένοι, ενώ πηγαίνουν στο κατάστημα σαν εκπρόσωποι του Δ.Σ., σαν σύλλογος, πριν τη Γενική Συνέλευση μοιράζουν το ΓΚΙΣΕ. Και πώς οι δύο αυτοί συνάδελφοι μιλούν, σαν εκπρόσωποι του συλλόγου ή σαν εκπρόσωποι της κίνησής τους;

Όλες αυτές οι αδυναμίες, συνάδελφοι, εμφανίσθηκαν το τελευταίο χρονικό διάστημα, που διεκδικούμε τη συλλογική σύμβαση εργασίας. Και ενώ οι συνθήκες κάτω από τις οποίες παλεύουμε έχουν δυσκολέψει, μια και δεν έχουμε να παλέψουμε μόνο με μια αντιλαϊκή, αντεργατική εισοδηματική πολιτική, αλλά με τη συναίνεση στην πολιτική αυτή από την αξιωματική αντιπολίτευση, η δουλειά του Γραφείου Βορ. Ελλάδας αντί να ανεβαίνει ποιοτικά και ποσοτικά είχε ένα ρουτινιάρικο χαρακτήρα.

Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια, για το θέμα της συλλογικής σύμβασης εργασίας δεν έγιναν περιοδείες των αποσπασμένων του συλλόγου στη Βορ. Ελλάδα. Φαινόμενο που παρουσιάζεται για πρώτη φορά, απ' όσο ξέρω εγώ τουλάχιστον, στο Γραφείο Β. Ελλάδας. Και αυτό το γνωρίζουν καλύτερα οι συνάδελφοι της Αλεξανδρούπολης, της Καστοριάς και δε φτάνουν τα παιδιά στην Ορεστιάδα, αλλά και στο Κιλκίς που είναι μισή ώρα δρόμος, οι συνάδελφοι το γνώρισαν πολύ καλά. Και τα γραφεία του συλλόγου, ενώ λέει η απόφαση ότι κάθε Τρίτη και Πέμπτη πρέπει να είναι ανοιχτά, πήγαμε την Τρίτη, πήγαμε και Πέμπτη, παραμονή απεργίας, και τα γραφεία του συλλόγου κλειστά. Έτσι είναι η ταξική συμμετοχή των συναδέλφων;

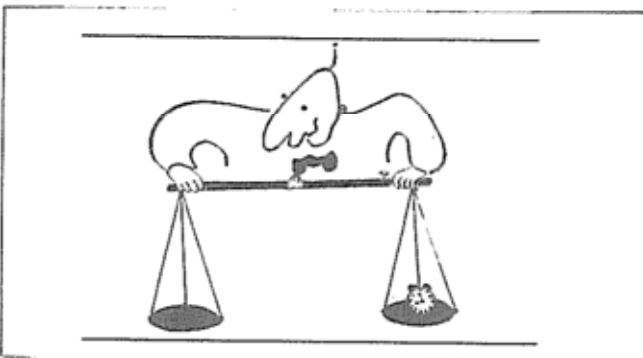
Ή να επαναλάβουμε το άλλο. Ότι δεν είχαμε ενημερωθεί παλιότερα ότι υπάρχουν κινητοποιήσεις.

Συνάδελφοι, από τη μεριά της Ενιαίας Συνδικαλιστικής Κίνησης πιστεύουμε ότι το Γραφείο Βορ. Ελλάδας ασχολήθηκε με σημαντικά πράγματα και ταυτόχρονα ισοπεδώθηκαν όλα και δεν ιεραρχήθηκαν. Για μας αυτό που αντιμετωπίσθηκε περισσότερο, το σοβαρότερο

πρόβλημα, είναι το θέμα του απογευματινού ωράριου, που προσπάθησε να περάσει η Διοίκηση στο χώρο της Θεσ/νίκης. Και ήταν μια προσπάθεια να περάσει στα μέτρα του ΕΣΑΠ, μια που τα μέτρα του ΕΣΑΠ γίνανε νόμος.

Πιστεύουμε ότι η συμβολή της παράταξής μας και του Εργατικού Κέντρου Θεσ/νίκης ήταν σημαντική, στο να αντιμετωπισθεί αυτή η προσπάθεια της εργοδοσίας να ανοίξει τα καταστήματα της Θεσ/νίκης και απόγευμα. Άλλο ζήτημα που ασχολήθηκε το Γραφείο Β. Ελλάδας, είναι το θέμα της ελεύθερης διακίνησης ιδεών, το θέμα των 40 συναδέλφων που προσλήφθηκαν στο Δίκτυο και πήγαν σ' όλη τη Β. Ελλάδα μέχρι και Ορεστιάδα και Δίκα και που για να ασχοληθεί το Γραφείο Β. Ελλάδας μ' αυτό το θέμα, αναγκασθήκαμε να βγάλουμε και ανακοίνωση και πέρασαν δύο μήνες περίπου μετά την πρόσληψή τους, για να μπορέσει το Γραφείο Β. Ελλάδας με έντονες πιέσεις, να ασχοληθεί και μ' αυτό το ζήτημα. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Κώστα Μπαϊράμη

ΜΠΑΪΡΑΜΗΣ: Ας προσπαθήσουμε όσοι είμαστε εδώ να φαντασθούμε μια άλλη εικόνα, όχι την εικόνα αυτής της Συνέλευσης που, όπως ειπώθηκε από προηγούμενους ομιλητές, είναι ουσιαστικά μια ανοιχτή σύσκεψη συνδικαλιστικών στελεχών, που γνωρίζονται μεταξύ τους και ξέρουν τι θα πει ο ένας στον άλλο. Αλλά ας φαντασθούμε τη σκηνή στο κατάστημα την Πέμπτη, μετά τη λήξη της 5ήμερης απεργίας, όταν οι συνάδελφοι έμπαιναν στο κατάστημα, αντιμετώπιζαν μπροστά τους τον όγκο της δουλειάς που ήταν από τις προηγούμενες μέρες της απεργίας. Αντιμετώπιζαν ακόμα την εσωτερική πικρία και την αγανάκτησή τους γι' αυτό που αυτοί θεωρούσαν ξεπούλημα της απεργίας και έχοντας οι συνάδελφοι αυτή τη διάθεση, ας φαντασθούμε τους ομιλητές της Ενιαίας που μίλησαν εδώ, να έμπαιναν στο κατάστημα όχι σαν εκπρόσωποι του Συλλόγου, αλλά σαν εκπρόσωποι της Ενιαίας και να πήγαιναν ο συνάδελφος Πολίτης, ο συνάδελφος Φωτάκης, ο συνάδελφος Καραλής, που άκουσα πολύ προσεκτικά τις ομιλίες τους, και να έλεγαν στο κατάστημα αυτά που είπαν εδώ πέρα.

Να έλεγαν, δηλαδή, ότι το σημαντικό σήμερα δεν είναι να συζητήσουμε για τις μορφές της πάλης, αν θα κάνουμε 5 μέρες απεργία ή 10 μέρες απεργία. Το σημαντικό είναι να συζητήσουμε για τη γενικότερη οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, να συζητήσουμε για τη διεθνή οικονομική κρίση, να συζητήσουμε για τη φιλελευθεροποίηση του κρατικού συστήματος. Και ακόμα, είτε και ρεφορμιστές συνάδελφοι, όπως είπε ο συνάδελφος Φωτάκης, εάν αντί να ασχολείστε σήμερα μ' αυτά τα ζητήματα, ασχολείστε με τις μέρες ή όχι της απεργίας.

Φαντάζομαι ότι θα χρειαζόταν αρκετός αριθμός συναδέλφων για να προστατέψει τους συναδέλφους της Ενιαίας από την οργή των απεργών συναδέλφων ανεξαρτήτως παρατάξεως.

Θα ήθελα να πω κάτι: Ότι εκείνο που πρέπει να έχουμε σήμερα σαν εικόνα σ' αυτή τη Συνέλευση, είναι η πικρία και η αγανάκτηση των απεργών συναδέλφων, που πολλοί απ' αυτούς έγιναν απεργοσπάστες. Δεν απήγγησαν μάλλον στην επόμενη 48ωρη. Και να δούμε τα αίτια αυτής της διαδικασίας. Έχοντας οργώσει την Ελλάδα πολλές φορές μαζί με άλλους συναδέλφους, απ' όλες τις κινήσεις, και για τις απεργίες του ΣΥΕΤΕ και για τις απεργίες της ΟΤΟΕ, εκείνο που ακούγαμε από τους συναδέλφους απ' όλα τα καταστήματα ήτανε ότι «μη μας πουλάτε άλλη φορά. Θα απεργήσουμε και αυτή τη φορά, θα κάνουμε απεργία ναι, αλλά αξιόπιστα αυτή τη φορά. Να μην σταματήσετε στο κρίσιμο σημείο». Και λέγαμε εμείς, απ' όλες τις παρατάξεις, ναι, θα μεταφέρουμε τις απόψεις στα όργανα, στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΤΟΕ, στο Δ.Σ. και βέβαια αυτοί θα κρίνουν. Στην κρίσιμη περίοδο, η θέληση των συναδέλφων δεν εισακούσθηκε.

Και σήμερα έχουμε να αντιμετωπίσουμε, ποιο κλίμα συνάδελφοι; Έχουμε να αντιμετωπίσουμε, για πρώτη φορά τόσο έντονα, αυτή τη μεγάλη διάσταση ανάμεσα στη βάση και την ηγεσία. Λένε πολλοί για παραιτήσεις.

Ότι με τις παραιτήσεις και τη στάση ορισμένων παρατάξεων δυναμιτίσθηκε ένα κλίμα ομοφωνίας. Μα η ομοφωνία έχει αξία, όταν υπάρχει στη βάση. Όταν συνάδελφοι στο κατάστημα ομοφωνούν μεταξύ τους, συμφωνούν στις μορφές απεργίας, στη συνέχιση του αγώνα, αυτή η ομοφωνία έχει αξία. Έχει αξία η ομοφωνία σε κάποια γραφεία παραταξιακά, να καθίσουμε και να τα βρούμε, χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη τη θέληση των συναδέλφων;

Σχετικά με την αξία των μορφών απεργίας, των μορφών πάλης μάλλον, και το αν έχει αξία να συζητάς σήμερα για το πόσες μέρες απεργίας θα κάνεις ή θα πρέπει να συζητάς ξανά για τους στόχους. Να συζητάς για την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, να συζητάς για την παγκόσμια κρίση, να συζητάς για τον καπιταλισμό γενικά, το ακούσαμε και από την Ενιαία και από άλλους αυτό, να συζητάς για τον ιμπεριαλισμό ή να συζητάς για τις μέρες απεργίας. Τι έχει αξία σήμερα περισσότερο; Τι μετράει περισσότερο στη συνείδηση των συναδέλφων; Πώς μπορείς να παλέψεις σήμερα τη φιλελευθεροποίηση του πιστωτικού συστήματος, να παλέψεις την εισήγηση της Επιτροπής Καρατζά, όταν δεν έχεις τους απεργούς συναδέλφους μαζί σου; Με τι θα τις παλέψεις; Με εισηγήσεις; Με χαρτιά; Με ανακοινώσεις; Με τις προτάσεις της Ενιαίας; Που ήτανε συζητήσεις με κόμματα, παραστάσεις στο Κοινοβούλιο, ξανά ανακοινώσεις και ξανά ανακοινώσεις στα καταστήματα. Δεν θα τις παλέψεις με απεργούς συναδέλφους; Και πού είναι οι απεργοί συνάδελφοι; Όταν δε συζητάς για τις μέρες της απεργίας και όταν στην κρίσιμη ώρα του αγώνα, κάνεις πίσω, τότε όταν θα έχεις να αντιμετωπίσεις πολύ πιο δύσκολα προβλήματα, όπως είναι πράγματι η φιλελευθεροποίηση του πιστωτικού συστήματος, δε θα έχεις το ανθρώπινο υλικό για να παλέψεις. Και όσα λόγια και αν ειπωθούνε, τίποτα δεν πρόκειται να σταματήσει αυτές τις εξελίξεις, όσο εξακολουθεί μια μερίδα της συνδικαλιστικής ηγεσίας, μια μερίδα παρατάξεων, να έχει τη συγκεκριμένη στάση, να διαψεύει τους αγώνες των εργαζομένων.

Σήμερα όμως υπάρχουν και κάποια ελπιδοφόρα στοιχεία. Τα ελπιδοφόρα στοιχεία, που ήταν και πριν από την απεργία και μετά, ήταν η εκφρασμένη θέληση των συναδέλφων να παρέμβουν, να καθοδηγήσουν, αν θέλετε, τους καθοδηγητές τους, να μην αφήσουν το Γενικό Συμβούλιο ή το Δ.Σ. να αποφασίζουν ερήμην της θέλησής τους. Και την έκφραζαν τη θέλησή τους οι συνάδελφοι και με αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων και με αποφάσεις επιτροπών καταστημάτων και πριν και μετά την απεργία. Και θεωρώ τιμή πραγματικά για τους απεργούς συναδέλφους και της Ενιαίας και της ΠΑΣΚΕ, που πολλοί απ' αυτούς διαχωρίστηκαν από τις πράξεις της ηγεσίας τους. Διαχωρίστηκαν μέσα στα καταστήματα απ' αυτό που ψήφισε η ηγεσία τους στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΤΟΕ.

Και είναι λογικό αυτό. Γιατί με τους συνάδελφους που παλεύουμε μαζί, ανεξάρτητα από παράταξη, μέσα στα καταστήματα έχουμε τα ίδια προβλήματα. Είναι λογικό όταν φτάνουμε σε τέτοιες κρίσιμες περιόδους να

έχουμε την ίδια μορφή συνείδησης. Να έχουμε την ίδια άποψη για το πρόβλημα. Να μην περιμένουμε από κάθε ηγεσία, το Γενικό Συμβούλιο της ΟΤΟΕ, να συμφωνήσει ή να διαφωνήσει μαζί μας, να μας δείξει το δρόμο. Τον ξέρουμε μόνοι μας. Στα καταστήματα οι συνάδελφοι, ανεξάρτητα από παράταξη, ξέρουν το δρόμο.

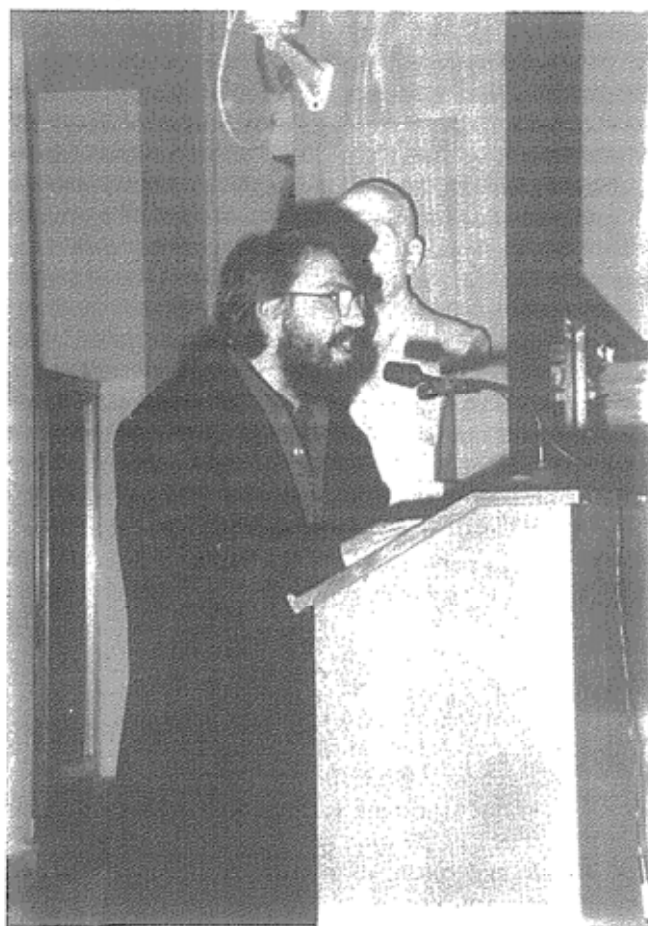
Θα μιλήσω λίγο για την Ενωτική Συνδικαλιστική Κίνηση, εντελώς συνοπτικά, για κάποια πράγματα που ακούστηκαν επικριτικά. Ξεκινάω λίγο από τον τελευταίο συνάδελφο Καραλή, που είπε κάτι για το Γραφείο Β. Ελλάδας. Θα βρεθεί να απαντήσει και συνάδελφος του Γραφείου Β. Ελλάδας γι' αυτά τα ζητήματα, αλλά θα ήθελα να πω ότι πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, πριν κάνουμε καταγγελίες, να μπορούμε να τις αποδείξουμε με στοιχεία.

Όταν η Ενωτική Συνδικαλιστική Κίνηση εκείνο που προσπάθησε και το προσπαθεί ειλικρινά, είναι να περάσει μια λογική (και με τη συνεισφορά και άλλων παρατάξεων) που λέει ότι πριν απ' όλα πρέπει να είμαστε συνάδελφοι, ανεξάρτητα από παράταξη και να παλεύουμε μαζί για τα κοινά προβλήματα. Και τα κοινά προβλήματα αρχίζουν από τα προβλήματα του καταστήματος.

Αν αφήναμε την Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση να κατεβαίνει στα καταστήματα ή γενικά να βάζει σαν ιεράρχηση προβλημάτων, πρώτα το θέμα για παράδειγμα της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης συνολικά. Όχι ότι δεν είπα ότι είναι οξύ το πρόβλημα, αλλά να κατεβαίνει κάθε τόσο στο κατάστημα και να πιπιλίζει τα μυαλά των συναδέλφων με τέτοιο στόχο. Μπορεί να ενδιαφέρεται συγκεκριμένα για το πώς θα δώσει λύση στο πρόβλημα που έχουν οι συνάδελφοι στο κατάστημα.

Πού είναι το πρόβλημα του ωραρίου, πού είναι το πρόβλημα της αυθαιρεσίας από τον προϊστάμενο διευθυντή, πού είναι μια σειρά από άλλα προβλήματα μέσα στο κατάστημα και αν δεν ξεκινήσουμε απ' αυτά, τότε πραγματικά δεν μπορούμε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των συναδέλφων.

Πιστεύουμε ότι η Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση έχει μια άλλη αντίληψη, έχει μια άλλη πολιτική. Και η πολιτική της αυτή όχι μόνον αποδοκιμάζεται από τους συναδέλφους συνολικά, αλλά απογοητεύει και τον κόσμο. Βάζουμε μια άλλη ιεράρχηση προβλημάτων. Εμείς πιστεύουμε ότι αν δεν ξεκινήσουμε από τα μικρά προβλήματα των συναδέλφων, δεν πρόκειται ποτέ να τους πείσουμε να ασχοληθούν και με τα πιο μεγάλα προβλήματα.

τα, που είναι αν θέλετε η οικονομική κρίση, και με τα γενικότερα ζητήματα πολιτικής.

Και κάτι που είπε ο συνάδελφος της ΔΑΚΕ, ο συνάδελφος Αθανασόπουλος νομίζω. Και εδώ θα χρησιμοποιήσω μια σκληρή γλώσσα. Είπε ότι αποσπασμένοι της Ενωτικής στο σύλλογο, γενικά, χρησιμοποίησαν τις θέσεις τους και τις καρέκλες τους, για να δουλέψουν πολύ περισσότερο για την κίνησή τους και λιγότερο για το σύλλογο. Εγώ θα τον αποκαλέσω από το βήμα συκοφάντη, εάν δε βγει με δήλωσή του να ξεκαθαρίσει τι ακριβώς εννοεί ή να ανακαλέσει. Επαναλαμβάνω το χαρακτηρισμό. Είναι συκοφάντης αυτός που τολμάει να λέει τέτοια πράγματα για τους αποσπασμένους της Ενωτικής, ότι δούλεψαν περισσότερο για την παράταξη και λιγότερο για τον σύλλογο, εάν δεν μπορεί να το αποδείξει απ' αυτό το βήμα.

Ομιλία του σδ. Παναγιώτη Καπετανάκη

ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ: Αν σταθεί κανείς στα λόγια και στη συνολική τοποθέτηση που έβαλε εδώ μέσα η ΔΑΚΕ, αν σταθεί κανείς στον όψιμο νεολαϊκισμό της και σταθεί κανείς στον όψιμο φιλεργατισμό της, πραγματικά θα χάσει τον μπούσουλά του. Θα 'λεγε κανείς ότι μερικοί από μας κινδυνέψαμε να βγάλουμε σπυριά, ακούγοντας τους εκπροσώπους εδώ μέσα της ΔΑΚΕ να κόπτονται, τάχαμου-τάχαμου, για τα προβλήματα της εργατικής τάξης και για απώλεια του εισοδήματος της εργατικής τάξης κλπ. κλπ.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, στο σπίτι του κρεμασμένου

δε μιλάνε για σκοινί, το ξέρετε. Θα 'λεγε ίσως κανείς ότι πάτε να εκμεταλλευθείτε κάποια κατάσταση η οποία υπάρχει φέτος με την εισοδηματική πολιτική. Πάτε να διευρύνετε το ρήγμα μεταξύ των προοδευτικών δημοκρατικών δυνάμεων και φυσικά αυτός είναι ο βασικός σας στόχος. Πάτε δηλαδή να διαλύσετε τα πάντα. Γιατί πιστεύετε, φαντάζεστε μάλλον, ότι με τον ερχομό του πολιτικού σας φορέα, θα τα βρείτε όλα διαλυμένα και ότι βρίσκοντας ο πολιτικός σας φορέας, στη φαντασία σας πάντοτε, το δρόμο ανοιχτό μπροστά του, με διαλυμένο το μαζικό κίνημα και με πεσμένο το ηθικό των

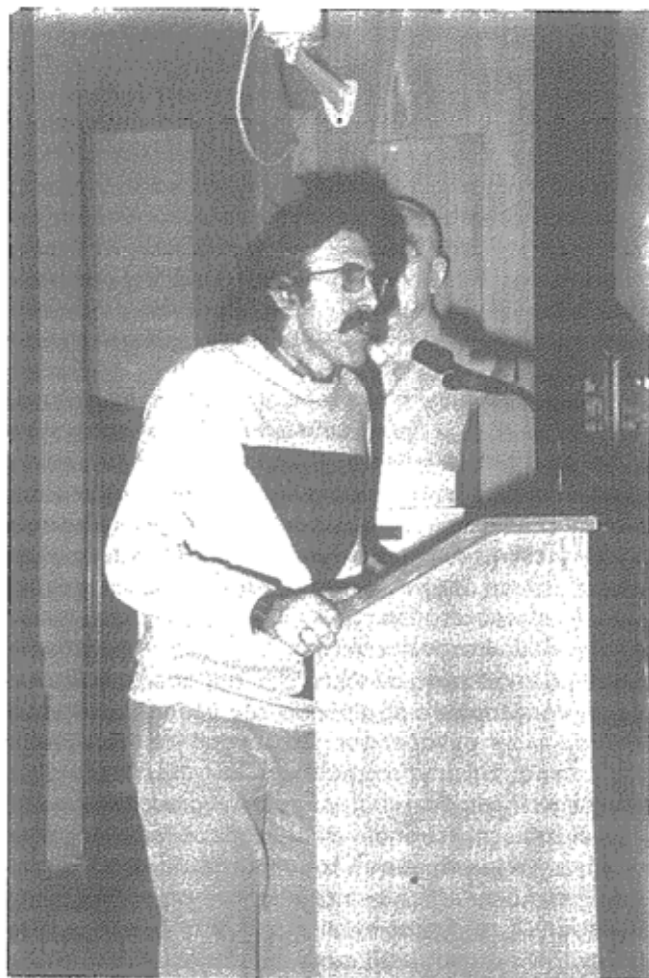
προοδευτικών δυνάμεων, θα μπορέσετε να τα κάνετε όλα ρημαδιό, δίνοντάς τα όλα στην υπηρεσία της ασυδοσίας του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Και βέβαια, μπορεί κάποιους άλλους να προσπαθήσετε να τους εξαπατήσετε. Όμως πιστεύω, ότι τουλάχιστον τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας δεν μπορείτε να την εξαπατήσετε με τίποτα. Γιατί σας ξέρουν και οι πέτρες εδώ μέσα. Όλους σας, όλους εσάς που αποτελείτε την ηγεσία της ΔΑΚΕ. Βέβαια, επί της ουσίας του απολογισμού και του Δ.Σ., προσπαθήσατε να μηδενίσετε τα πάντα. Άλλοι είπατε ότι είναι απολογισμός τσόντα, άλλοι είπατε ότι αυτά που λέει το Δ.Σ., το Προεδρείο του ΣΥΕΤΕ, στον απολογισμό του, ήταν υποχρεώσεις της Διοίκησης της Τράπεζας, από τις συλλογικές συμβάσεις, άρα τι έκανε το Δ.Σ.; Δηλαδή συνολικά η τοποθέτηση ήταν μια γενική τοποθέτηση μηδενιστική. Προσπαθείτε, όπως παντού έτσι και εδώ, να ρηγματώσετε το προοδευτικό προεδρείο που υπάρχει αυτή τη στιγμή στο ΣΥΕΤΕ. Κρίμα βέβαια, που μια άλλη δημοκρατική παράταξη μένει έξω από το προεδρείο. Πιστεύουμε ότι κάποτε θα αναγνωρίσει το λάθος της και θα συσπειρώσει και αυτή το ενωτικό δημοκρατικό μέτωπο του προεδρείου του ΣΥΕΤΕ, για να παλέψουμε όλα αυτά τα χοντρά ζητήματα που βρίσκουμε καθημερινά μπροστά μας.

Γιατί σίγουρα ο Μήτσος Κωστόπουλος, ο Πρόεδρος του ΕΚΑ, κάπως αργά φαίνεται ανακάλυψε ότι είναι πεμπτοφαλαγγίτης ο αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας. Αυτός τέτοιος ήταν συνάδελφοι της Ενιαίας πάντα και το γνωρίζατε άριστα. Βέβαια, το πόσο πεμπτοφαλαγγίτικο ρόλο μπορεί να παίζει η παράταξη της ΔΑΚΕ μέσα στο μαζικό συνδικαλιστικό κίνημα και ιδιαίτερα στο χώρο του ΣΥΕΤΕ, αυτό το αφήνουμε στην κρίση σας. Γιατί είναι κρίμα πράγματι, να προτείνει ο συνάδελφος της Ενιαίας αντιπροσωπευτικά προεδρεία, με συμμετοχή της ΔΑΚΕ, τη στιγμή κατά την οποία αναπληρωματικό μέλος του Πολιτικού Γραφείου του ΚΚΕ βγαίνει και λέει και αποκαλεί δημόσια τον αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας πεμπτοφαλαγγίτη.

Ανέφερε επίσης, σ' ένα από τα τελευταία Διοικητικά Συμβούλια του ΣΥΕΤΕ, ένα βασικό στέλεχος της Ενιαίας πρώτης γραμμής στο σύλλογο του ΣΥΕΤΕ, θα τον ονοματίσω γιατί τον εκτιμώ βαθύτατα προσωπικά, ο συνάδελφος Καλύβης. Είπε, ότι ένα στέλεχος της ΔΑΚΕ τοποθετήθηκε για τη λύση του προβλήματος της Ολυμπιακής Αεροπορίας στην Εκτελεστική Γραμματεία της ΟΤΟΕ, να περάσει — είπε αυτό το στέλεχος της ΔΑΚΕ — η Ολυμπιακή Αεροπορία σε ιδιωτικά χέρια, για να βρει το λυτρωμό της. Επίσης κατήγγειλε ότι πάλι το συγκεκριμένο στέλεχος της ΔΑΚΕ, σε συγκέντρωση των νομαρχιακών παραρτημάτων του ΣΥΕΤΕ, ανέφερε ότι το παράδειγμα της Τράπεζας Εργασίας διδάσκει. Δηλαδή, τον κατήγγειλε, ούτε λίγο - ούτε πολύ, ότι προωθεί αυτός και η παράταξή του, δηλαδή η ΔΑΚΕ, το μοντέλο της φιλελευθεροποίησης στο πιστωτικό σύστημα και γενικότερα στο σύνολο της κοινωνίας.

Όταν λοιπόν έχουμε να κάνουμε συνάδελφοι των προοδευτικών δυνάμεων με μια παράταξη, με τη ΔΑΚΕ, που έχει αυτή τη συγκεκριμένη πολιτική, τότε μπορεί κανένας από μας να δικαιολογήσει την πολιτική απόφα-

ση κάποιων για αντιπροσωπευτικά προεδρεία με τη ΔΑΚΕ μέσα σ' αυτά; Τότε οι πολιτικοί στόχοι του προοδευτικού συνδικαλιστικού κινήματος πού πάνε; Γιατί αυτοί σίγουρα το μόνο που προσπαθούν να κάνουν είναι να ρηγματώσουν το ενωτικό ταξικό μέτωπο. Αυτός είναι ο ρόλος τους και τίποτα παραπάνω.

Και τελειώνοντας, συνάδελφοι, ήθελα να πω το εξής. Ότι τα αυξημένα σήμερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη και συνολικά το εργατικό κίνημα και όλοι οι εργαζόμενοι, απαιτούν θα 'λεγε κανείς την ενότητα των ταξικών προοδευτικών δυνάμεων. Και αυτή η ενότητα πρέπει να εκφραστεί σε όλα τα μέτωπα του μαζικού συνδικαλιστικού κινήματος. Και βέβαια είναι παρήγορο το γεγονός ότι πάει να δρομολογηθεί μια σωστή λύση στο ζήτημα του τριτοβάθμιου όργανου, τη ΓΣΕΕ, με το νέο συνέδριο το οποίο αναγγέλλθηκε ότι θα γίνει μέσα στο 1987. Πιστεύουμε λοιπόν, ότι με τη λύση και των προβλημάτων που υπάρχουν, πάντα στο τριβάθμιο όργανο, θα ξεπεραστούν και άλλα προβλήματα, τα οποία δυστυχώς εμποδίζουν την ενότητα αυτή των ταξικών προοδευτικών δυνάμεων. Για να απομονώσουμε επιτέλους τη δεξιά και τους εκφραστές της.

Ομιλία του σδ. Γιάννη Κουκά

ΚΟΥΚΑΣ: Συνάδελφοι, πριν από λίγες μέρες δόθηκαν στη δημοσιότητα οι προτάσεις της Επιτροπής Καρατζά για το τραπεζικό σύστημα. Μια γνώμη θέλουμε να πούμε από την πλευρά της Ενιαίας Συνδικαλιστικής Κίνησης γύρω από την έκθεση αυτής της επιτροπής. Είναι μια πολιτική που ήδη υλοποιείται στην Τράπεζα και που απλώς οι απόψεις αυτές της επιτροπής έρχονται να επιταχύνουν την υλοποίησή της. Να δούμε μερικά αποσπάσματα μέσα από την έκθεση, για να δούμε πού το πάμε.

Η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς της ΕΟΚ μέχρι το 1992 θα έχει άμεση επίπτωση και στον τομέα των Τραπεζών, γράφει η σελίδα 6. Δεν είναι εύκολο να εκτιμήσει κανείς σε ποιο βαθμό η ολιγοπωλιακή συγκρότηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος εμποδίζει την ανάπτυξη του ανταγωνισμού. Και παρακάτω, η βασική επίπτωση από την υιοθέτηση της παραπάνω στρατηγικής αναμένεται να είναι η όξυνση των συνθηκών ανταγωνισμού στον τραπεζικό χώρο.

Και μόνο απ' αυτό αναδειχνεται σοβαρός ο κίνδυνος για την απότομη χειροτέρευση της θέσης των τραπεζοϋπαλλήλων συνάδελφοι. Στο όνομα του ανταγωνισμού, της συμπίεσης του κόστους, της αύξησης της εντατικότητας, γίνεται μια προσπάθεια να περάσουν νέες μορφές εκμετάλλευσης, νέα συστήματα αμοιβής και εξέλιξης, είτε με τη μορφή του merit system, είτε με τη μορφή της διανομής των κερδών, που και τα δύο είναι παραλλαγές των συμφωνιών της παραγωγικότητας.

Συνάδελφοι, το merit system κυριαρχεί στις ξένες τράπεζες, απ' όπου όλες οι μορφές εκμετάλλευσης μεταφέρονται και στις υπόλοιπες τράπεζες, με το πρόσημο του ανταγωνισμού. Το merit system λύνει πραγματικά τα χέρια της εργοδοσίας να αμείβουν και να εξελίσσουν με βάση τα γούστα τους, χωρίς καμιά δέσμευση βαθμού ή χρόνου υπηρεσίας. Και θα πει κανείς, μα μπορεί να προχωρήσει η εργοδοσία προς αυτή την κατεύθυνση, καταπατώντας και ενιαίο μισθολόγιο και οργανισμούς υπηρεσίας; Αυτό το πρόβλημα έρχεται να το λύσει η κυβέρνηση με την τροπολογία του Παπανδρέου για το δημόσιο τομέα στη Βουλή.

Συνάδελφοι, όπως εκτιμάνε οι ίδιες οι τράπεζες, θα δημιουργηθεί ανάγκη διαφοροποίησης του προσωπικού. Με τη μικρή μερίδα εκείνων των στελεχών που θα ασχολούνται με τα σοβαρά ζητήματα, όπως για παράδειγμα την πολιτική των επιτοκίων, και την άλλη μεγάλη μερίδα των συναδέλφων, των απλών συναδέλφων, που γι' αυτούς θα έχουν διαφορετικά δικαιώματα και στην αμοιβή και στην εξέλιξή τους. Και παραπέρα, αυτός ο τύπος που οραματίζονται κυβέρνηση και εργοδοσία για τις τράπεζες, βρίσκεται ακριβώς στον αντίποδα των γνωμοδοτικών επιτροπών του 1365.

Τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των τραπεζών έρχεται να αντικαταστήσει η κερδοσκοπία. Τη συμμετοχή έρχεται να αντικαταστήσει η αποθέωση του διευθυντικού δικαιώματος.

Συνάδελφοι, εδώ πέρα πρέπει να δούμε και τα ζητήματα που μπαίνουν σε σχέση με τη μονιμότητα και με τις προσλήψεις. Ήδη μπαίνει ζήτημα και με το ωράριο.

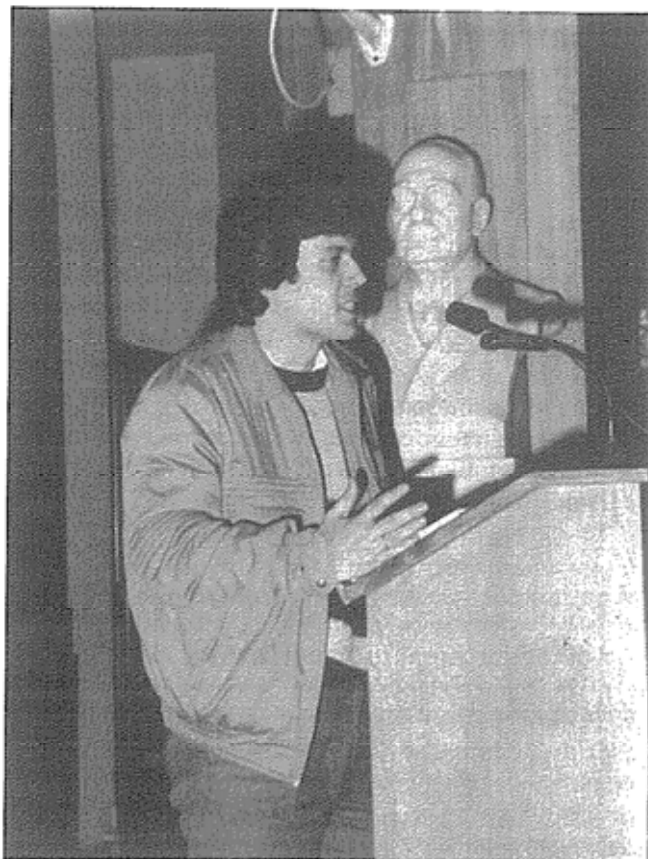
Ήδη στην Εθνική Τράπεζα οι συνάδελφοί μας στη Β. Ελλάδα το αντιμετώπισαν. Σε μια σειρά καταστάματα έγινε προσπάθεια καταπάτησης του ωραρίου και μετά από σθεναρή αντίδραση των συναδέλφων εκεί, αποφεύχθηκε.

Συνοψίζοντας, η κύρια τάση θα είναι η αύξηση της εκμετάλλευσης, η διάσπαση του προσωπικού και το αδυνάτισμα του συνδικαλιστικού κινήματος. Η απότομη χειροτέρευση των σημερινών εργασιακών σχέσεων, η αποθέωση του διευθυντικού δικαιώματος σε βάρος της συμμετοχής. Το συνδικαλιστικό κίνημα θα πρέπει να εντείνει τα μέτρα του ενάντια σ' αυτή την επίθεση. Να παλέψουμε για δημοκρατική συμμετοχή. Σε όλα τα επίπεδα, για όλα τα ζητήματα. Από τη Βουλή μέχρι το κατάστημα, από τα ζητήματα πιστωτικής πολιτικής συνάδελφοι, μέχρι τα ζητήματα των εργασιακών σχέσεων.

Παραπέρα, να αγωνιστούμε για την υπεράσπιση του ενιαίου μισθολογίου, για την ενίσχυση των κοινωνικών επιδομάτων, για γνήσια ΑΤΑ. Να υπάρξουν νόρμες για κάθε δουλειά που θα πρέπει να κάνουμε, ώστε να αποφευχθεί η υπερεντατικοποίηση της δουλειάς, όπως γίνεται αυτή τη στιγμή με τους τέλλερς. Να εφαρμοστεί αυστηρά το ωράριο συναλλαγής.

Παραπέρα συνάδελφοι, να εκσυγχρονιστούν και εκδημοκρατισθούν οι οργανισμοί, κυρίως στα εξής σημεία:

- α) Στις προσλήψεις.
- β) Στην εκπαίδευση. Μια ανοιχτή εκπαίδευση, με πλουραλισμό και όχι μονόπλευρη στις ιδέες όπως είναι σήμερα.

- γ) Για την εξέλιξη. Με υποχρεωτική εναλλαγή στις θέσεις από απλές σε σύνθετες εργασίες.
- δ) Για την αξιολόγηση. Με κοινωνικά και αντικειμενικά στοιχεία, με τον κανονισμό στελεχών, με διαφάνεια και αντικειμενικά κριτήρια.

Συνάδελφοι, φυσικά το πού θα πάνε τα πράγματα θα εξαρτηθεί από τη δικιά μας δυνατότητα να αντισταθού-

με, από την ικανότητα των οργάνων του συνδικαλιστικού κινήματος και της ΟΤΟΕ και του ΣΥΕΤΕ, να αφομοιώσουν τους κινδύνους και να οργανώσουν τους αγώνες μας. Χωρίς τυχοδιωκτισμούς, χωρίς μικροαστικές αδυναμίες και ανυπομονησίες. Η Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση θα δώσει όλες τις δυνάμεις της προς αυτή την κατεύθυνση. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Σταμάτη Κουτσούπη

ΚΟΥΤΣΟΥΠΗΣ: Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, προέρχομαι από το χώρο της Δημοκρατικής Συνδικαλιστικής Κίνησης. Συνάδελφοι, από τον Οκτώβρη του 1985 είχαμε στην Ελλάδα μια πρώτη προσπάθεια εφαρμογής μιας ολοκληρωμένης μονεταριστικής πολιτικής. Η πολιτική αυτή, η οποία είναι αναγκαία για τη σταθεροποίηση του καπιταλιστικού συστήματος, για μας τους εργαζόμενους δεν έχει να προσφέρει τίποτε άλλο, εκτός από πείνα και από ανοιχτή καταστολή. Αυτή η πολιτική συνάδελφοι περιγράφεται με τις εξής προδιαγραφές.

Πρώτον, μείωση μισθών και κοινωνικών παροχών. Δεύτερον, φιλελευθεροποίηση, ιδιωτικοποίηση των πάντων. Απέναντι σ' αυτή τη μονεταριστική επίθεση, το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να απαντήσει συντονισμένα και σ' ότι αφορά τις οικονομικές πτυχές και σ' ότι αφορά τη μάχη ενάντια στη φιλελευθεροποίηση των διαφόρων τομέων. Όπως για παράδειγμα τη μάχη ενάντια στη φιλελευθεροποίηση του πιστωτικού συστήματος.

Συνάδελφοι, το Φλεβάρη γίνανε κάποιες απεργίες, οι οποίες ήταν η πρώτη σοβαρή προσπάθεια άμυνας του εργατικού κινήματος απέναντι στην πολιτική της λιτότητας. Όμως συνάδελφοι, με ευθύνη των τριών μεγάλων παρατάξεων που κυριαρχούν στο συνδικαλιστικό κίνημα, της ΠΑΣΚΕ, της ΕΣΑΚ και της ΔΑΚΕ, η απάντηση αυτή δε δόθηκε συντονισμένα. Και αναφέρω τα γεγονότα. Εξαγγέλει απεργία η ΑΔΕΔΥ για τις 16 και 17 Φλεβάρη. Η ηγεσία των δοτών της ΓΣΕΕ εξαγγέλει α-

περγία για τις 12 του μηνός. Μετά γίνεται πρόταση στην ΑΔΕΔΥ από κάποιες δυνάμεις για να γίνει η απεργία στις 12 του μηνός, ώστε να υπάρχει ενιαία απάντηση του εργατικού κινήματος. Απορρίπτεται από τις δυνάμεις της ΔΑΚΕ και από τις δυνάμεις της ΕΣΑΚ. Οι δυνάμεις της ΕΣΑΚ την απόρριψαν, γιατί λέει έπρεπε να κάνουμε κοινή απεργία με τους επαγγελματιοβιοτέχνες. Δηλαδή συνάδελφοι, η εργατική τάξη πρέπει να ακολουθεί τους επαγγελματιοβιοτέχνες.

Οι συνάδελφοι της Ενιαίας εκεί πέρα καταψήφισαν την πρόταση για απεργία στις 12 του μηνός. Στο χώρο μας, στο χώρο της ΟΤΟΕ κάναμε μια απεργία 5ήμερη και μετά τελείως αδικαιολόγητα είχαμε το πισωγύρισμα της Ενιαίας.

Συνάδελφοι, όλα αυτά δημιουργούν κλίμα απογοήτευσης και πισωγυρίσματος του συνδικαλιστικού κινήματος. Και πώς θα μπορούσαμε πραγματικά συνάδελφοι να παλέψουμε ενάντια σ' αυτές τις επιλογές που έρχονται; Πώς θα καταφέρουμε συνάδελφοι να απαντήσουμε απέναντι στη φιλελευθεροποίηση του πιστωτικού συστήματος, όταν απεργεί μόνο το 40% των συναδέλφων; Και αυτό με την ευθύνη της κάθε παράταξης που υπάρχει.

Συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω το εξής: Το 1987 χάσαμε τη μάχη της συλλογικής σύμβασης. Τουλάχιστον συνάδελφοι, να μην αφήσουμε να χαθεί η μάχη ενάντια στη φιλελευθεροποίηση. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Νίκου Γάτση

ΓΑΤΣΗΣ: Λέγομαι Νίκος Γάτσης και δουλεύω στο κατάστημα Αιγάλεω. Συνάδελφοι, το κορυφαίο γεγονός, που κατά τη γνώμη μου αναδείχθηκε απ' αυτή την απεργία, ήταν δύο πράγματα δεμένα μαζί, τα οποία παραπέμπουν και στο παρελθόν και στο μέλλον. Παραπέμπουν στο παρελθόν με την έννοια μιας κρίσης του συνδικαλιστικού κινήματος, που υποβόσκει μερικά χρόνια τώρα και παραπέμπουν στο μέλλον, για την ανάγκη συγκρότησης του αυτόνομου συνδικαλισμού, που δεν είναι βέβαια υπόθεση μιας παράταξης, αλλά είναι υπόθεση των συναδέλφων που θέλουν, πέρα και πάνω από τις επιταγές των κομμάτων, να συγκροτηθούν πάνω στα ταξικά τους συμφέροντα και να αγωνιστούν.

Συνάδελφοι, παρακολουθήσαμε το σπάσιμο μιας απεργίας, για να μη χρησιμοποιήσουμε κάποιες πολύ χειρότερες λέξεις. Ένα σπάσιμο μιας απεργίας, που δυστυχώς δεν έγινε από συναδέλφους. Δεν έγινε με α-

πόφαση συναδέλφων. Γιατί εγώ προσωπικά θα καταλάβαινα κάποιες διαφωνίες τακτικής, θα καταλάβαινα κάποιους συναδέλφους που ενδεχόμενα χάνοντας τα μεροκάματα από την τσέπη τους δεν ήθελαν αυτή, αλλά την άλλη μορφή αγώνα. Αλλά δυστυχώς δεν έσπασε η απεργία μας απ' αυτούς. Έσπασε από κάποια κέντρα έξω από το συνδικαλιστικό κίνημα και αυτό είναι το τραγικό, αυτό είναι που πρέπει να αναρωτηθούμε, για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε την κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος και να προχωρήσουμε μπροστά. Έγινε με απόφαση πολιτικών γραφείων κομμάτων, που σταθμίζοντας τα συμφέροντά τους το καθένα, επέβαλαν το σπάσιμο της απεργίας.

Συνάδελφε ήμουν μπροστά, γιατί την ίδια μέρα που σπάσατε την απεργία μας, η κομματική σας εφημερίδα έδειχνε ακριβώς αυτό το δρόμο, το σπάσιμο. Ήμουν μπροστά συνάδελφε, γιατί και η δεξιά, η οποία πάει να

καπηλευτεί αυτή τη συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ, θέλησε και αυτή να καπηλευτεί τα δικά μας αιτήματα και τους δικούς μας αγώνες και να πούμε ότι παλεύουμε για να την φέρουμε στην εξουσία. Ήμουν μπροστά, γιατί το ΠΑΣΟΚ την επόμενη μέρα στις εφημερίδες του, γράφει με κορυφαίους τίτλους «έσπασε το μέτωπο». Το μέτωπο ενάντια σε ποιον και για ποιους;

Συνάδελφοι, πρέπει κάποια στιγμή να αποφασίσουμε και να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν πρέπει να μας καθοδηγούν τα πολιτικά γραφεία των κομμάτων και οι όποιες αποφάσεις τους. Γιατί σε τελευταία - τελευταία ανάλυση, να το πούμε απλά, δε χάνουν αυτοί τα μεροκάματά τους αλλά εμείς. Και είμαστε εμείς υπόλογοι, οι συνάδελφοι, που θα πρέπει να αποφασίζουμε για την τύχη του όποιου αγώνα μας. Και εδώ πέρα, κάποιους ξένισε το γεγονός ότι κάποια τέλεξ διαμαρτυρίας σταλθήκανε από καταστήματα, που εάν υπήρχε η δυνατότητα, και το λέω αυτό με πλήρη επίγνωση, θα ήταν σχεδόν από το σύνολο των καταστημάτων τα τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας. Έχουν ή όχι δικαίωμα οι συνάδελφοι, έχοντας πληρώσει μόνο για φέτος 8 μεροκάματα, χωρίς να υπολογίσουμε το πέρσι και το πρόπερσι, να διαμαρτύρονται όταν κάποιος τους έχει κάνει να δώσουν 7 μεροκάματα και βέβαια όχι για διαμαρτυρία. Γιατί στην καλύτερη περίπτωση, θα μπορούσαμε να δεχτούμε μια 24ωρη διαμαρτυρία ενάντια στα οικονομικά μέτρα. Όταν κάνεις 7 και 8 και 9 μέρες απεργία, τότε δεν είναι διαμαρτυρία, είναι αγώνας. Και αυτό τον αγώνα ή τον συνεχίζεις ή τον ξεπουλάς. Δεν υπάρχει πια θέμα τακτικής από και και πέρα και μην αστειευμάστε.

Από και πέρα συνάδελφοι, υπάρχει αυτή η κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος που η Ενωτική Συνδικαλιστική Κίνηση, αλλά και άλλες κινήσεις, έχουν επισημάνει τα τελευταία χρόνια και δείγματα αυτής της κρίσης είναι η σημερινή μας Συνέλευση. Δεν ξέρω αν για κάποιους πρέπει να μείνουμε κυριολεκτικά τρεις και ο κούκος, για να συνειδητοποιήσουν το που έχει φτάσει το συνδικαλιστικό κίνημα. Εάν λοιπόν θέλουμε να το βγάλουμε απ' αυτή την κρίση, πρέπει να κάτσουμε και να συζητήσουμε μπροστά στα προβλήματα που έχουμε και να αποφασίσουμε εμείς και όχι κάποιοι άλλοι έξω από μας για την πορεία των προβλημάτων μας και των αγώνων μας γι' αυτά.

Και αναφέρομαι, γιατί δεν έχω ψευδαισθήσεις, για κάποιες κομματικές παρατάξεις. Αναφέρομαι στους ανένταχτους συνδικαλιστές, καθώς και στις ανένταχτες συνδικαλιστικές παρατάξεις, που σκέφτονται με τον όποιο τρόπο σκέφτονται, αλλά σκέφτονται αυτές και όχι κάποιοι άλλοι πίσω απ' αυτές. Και τους καλώ να μπορούμε σε μια διαδικασία διαλόγου, να ξεκαθαρίσουμε τους στόχους του αγώνα μας και να προχωρήσουμε σαν ένα ενιαίο μπλοκ. Γιατί σήμερα πια έχει γίνει συνείδηση και στον τελευταίο συνάδελφο, ότι μόνο μια αυτόνομη σκέψη και μια αυτόνομη δράση πάνω στα προβλήματα αυτά που μας καίνε και τα ξέρουμε πολύ καλά, γιατί είμαστε εργαζόμενοι, μόνο έτσι μπορεί να προχωρήσει το συνδικαλιστικό κίνημα και να ξεφύγει από το τέλμα του.

Και εδώ πέρα θα πρέπει όλες οι συνδικαλιστικές παρατάξεις και οι ανένταχτοι, να ξεπεράσουμε μια σειρά ιδεολογικές ή άλλες διαφορές, που όμως δεν είναι του

παρόντος και να μπούμε σ' αυτή τη διαδικασία διαλόγου. Να δούμε αυτά που μας ενώνουν και είναι πάρα πολλά, για να προχωρήσει το συνδικαλιστικό κίνημα, για να προχωρήσουμε και στο χώρο της Εθνικής Τράπεζας.

Οι διαμαρτυρίες των καταστημάτων συνάδελφοι για μένα, δείχνουν μια κατεύθυνση. Δεν είναι τυχαία τα ομόφωνα ψηφίσματα συνάδελφοι. Δεν είναι τυχαία η ομόφωνη αγανάκτηση των συναδέλφων. Και δεν είναι βέβαια τυχαία, στην πρόταση που απηύθυνε και η Ενωτική και οι άλλοι, για δημοψήφισμα στους συναδέλφους, για να πουν αν θέλουν και πώς να συνεχιστεί ο αγώνας μας, η άρνηση των κομματικών παρατάξεων. Γιατί ακριβώς ξέρουν ότι αν δυναμώσει ο συνδικαλισμός στα καταστήματα, μέσα από τις συνελεύσεις και τις επιτροπές, αν δυναμώσει ο αγώνας και οι συνάδελφοι πάνε κοντά στα συνδικαλιστικά τους όργανα, στην επαρχία και στο Κέντρο, που όμως δεν θα είναι όργανα γενικά εκκλαίκευσης κάποιων αποφάσεων από τα πάνω, αλλά θα είναι όργανα που θα έχουν εξουσία στο χώρο τους, τότε θα τα αγκαλιάσει ο συνάδελφος, τότε αυτές οι διαδικασίες βάσης δεν μπορούν να δεχτούν αδιαμαρτύρητα και χωρίς κόστος τα οποιαδήποτε ξεπουλήματα ή τις οποιεσδήποτε διαφορές που μπορεί να προκύπτουν στα ανώτατα όργανα.

Πιστεύω συνάδελφοι, ότι θα πρέπει το Δ.Σ. εάν πραγματικά θέλει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να δει ακριβώς τη διαμαρτυρία αυτή των συναδέλφων, θα πρέπει άμεσα να προχωρήσει σε ένα διάλογο με τις επιτροπές καταστημάτων, για το με ποιους τρόπους και ποια μέθοδο θα μπορέσουν να εκχωρηθούν ουσιαστικές αρμοδιότητες στις συνελεύσεις καταστημάτων, στις επιτροπές καταστημάτων και στα νομαρχιακά παραρτήματα. Όστε να μπορέσουμε με αποκεντρωμένο το Σύλλογό μας, να φέρουμε ξανά τους συναδέλφους κοντά στο Σύλλογό μας. Γιατί αν πιστεύουμε ότι ένα Διοικητικό Συμβούλιο, όσο καλοπροαίρετο και σωστό και αν είναι αυτό, με κάποιους ανθρώπους ξεκομμένους, σε μια Εθνική Τράπεζα που είναι απ' άκρου σε άκρο σ' όλη την Ελλάδα, ότι μπορεί να παίξει το σωστό ρόλο πλησιάζματος των συναδέλφων, είμαστε γελασμένοι. Αυτοί οι καιροί έχουν παρέλθει. Και σήμερα, με αφορμή αυτή την απεργία, με αφορμή αυτό το σπάσιμο της απεργίας, με αφορμή το γεγονός της διαμαρτυρίας των συναδέλφων, πρέπει να σκύψουμε πιο κοντά τους, να δούμε τι γυρεύουν και να τους δώσουμε αυτές τις αρμοδιότητες, αυτές τις δυνατότητες, για να μπορέσουμε να ξεφύγουμε από την κρίση.

Ολοκληρώνοντας συνάδελφοι, για μια ακόμα φορά, επειδή το θεωρώ σαν από τα πρώτιστα καθήκοντα, καλώ ξανά τους συναδέλφους και τις παρατάξεις οι οποίες σκέφτονται από μόνες τους, γιατί το να σκέφτεσαι δε σημαίνει ότι δεν μπορεί να κάνεις και λάθη, αλλά όταν σκέφτεσαι μόνος σου είναι σίγουρο ότι αργά ή γρήγορα μπορείς να βρεις το σωστό δρόμο, αν ενωθείς στη σωστή κατεύθυνση και με τους εργαζόμενους. Εάν όμως σκέφτεσαι μόνος σου, τότε είναι πολύ δύσκολο να αρθείς στο ύψος των περιστάσεων και να καθοδηγήσεις έναν αγώνα. Και αυτό δυστυχώς ήταν το αποτέλεσμα και το δίδαγμα της τελευταίας μας απεργίας.

Ομιλία του σδ. Γιάννη Φαρμακίδη

ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ: Μιλώ από μέρους της Σοσιαλιστικής Αγωνιστικής Ενότητας. Γιατί θα έπρεπε ένας συνάδελφος να είναι αισιόδοξος και χαρούμενος καθώς συμπληρώνονται φέτος εβδομήντα χρόνια από την ίδρυση του ΣΥΕΤΕ; Το ταμείο συντάξεως με κολοσσίο έλλειμμα. Το ΤΥΠΕΤ ανά πάσα στιγμή κινδυνεύει να ενοποιηθεί και να εξαφανιστεί. Και ειδικά για το ΤΥΠΕΤ θα πω στη συνέχεια δυο λόγια μεταφέροντας την ανησυχία των συναδέλφων του καταστήματος Βόλου. Οι εκπρόσωποι των παρατάξεων έχουν πέσει σαν ακρίδες και χρησιμοποιούν τους πόρους του συλλόγου για τους δικούς τους σκοπούς. Είναι ζήτημα αν το ένα δέκατο, για παράδειγμα, των τηλεφωνημάτων στα γραφεία του ΣΥΕΤΕ γίνονται για καθαρά σωματειακούς σκοπούς. Και η διοίκηση της τράπεζας περιπαίζει με τα όποια αιτήματα προβάλλει καμιά φορά ο Σύλλογος, γιατί ξέρει ότι είναι αδύναμος για ο,τιδήποτε.

Θέλω να πω δυο λόγια για το ΤΥΠΕΤ, έστω κι αν αυτή η συνέλευση είναι του ΣΥΕΤΕ, γιατί το θέμα είναι σοβαρό και μας αφορά όλους μας. Δήλωσε στον τύπο ο πρόεδρος του ταμείου ότι είναι υπέρ της ενοποίησης εφόσον οι υπηρεσίες που θα προσέφερε ένας ενιαίος φορέας υγείας θα ήταν ίσες μ' αυτές που προσφέρει σήμερα το ΤΥΠΕΤ. Και παρόμοιες απόψεις έχουν υποστηρίξει και διάφορες παρατάξεις. Αλλά ας δούμε κάτι, αν οι υπηρεσίες του υπό ίδρυση ενιαίου φορέα είναι ίσης ποιότητας μ' αυτές του ΤΥΠΕΤ, τότε ποιος ο λόγος να γίνει η ενοποίηση; Θα μπορούσε κανείς να συζητήσει για ενοποίηση μόνον με δυο προϋποθέσεις. Πρώτον ότι οι υπηρεσίες του φορέα υγείας θα ήταν σημαντικά καλύτερες από τις σημερινές του ΤΥΠΕΤ, και δεύτερον ότι αυτός ο φορέας θα λειτουργούσε πρώτα για ένα χρονικό διάστημα όχι μικρό, θα έβλεπαν οι εργαζόμενοι την αποτελεσματικότητά του και κατόπιν οι ίδιοι θα έβριαν.

Αυτή η κατάσταση αδυναμίας και διάλυσης δεν είναι προνόμιο του ΣΥΕΤΕ. Ολόκληρο το συνδικαλιστικό κίνημα πάει από το κακό στο χειρότερο και είναι να απορεί κανείς με τις διαπιστώσεις μιας συνδικαλιστικής πλευράς, αλλά και ορισμένων άλλων, ότι οι πρόσφατες απεργιακές κινητοποιήσεις των τραπεζοϋπαλλήλων και άλλων εργαζομένων απέδειξαν, λένε, τη δύναμη του συνδικαλιστικού κινήματος. Ποια δύναμη; Να κάνουμε μια ολιγοήμερη εξέγερση και μετά πίσω. Μα αυτό δεν είναι ηρωισμός. Είναι η νοοτροπία του καρπαζοεισπράχτορα που μια ζωή ταλανίζει την αριστερά. Αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι η ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος και της αριστεράς είναι ιστορία από μεγαλοπρεπείς ήττες.

Κάθε μέρα που περνάει κάνει πιο επιτακτική την ανάγκη για νέες ιδέες και πρακτικές, νέες μορφές πάλης στο συνδικαλιστικό κίνημα. Εμείς θα απαντήσουμε σ' αυτή την ανάγκη και πρόκληση των καιρών. Όπως είναι γνωστό επίκειται τροποποίηση του καταστατικού του ΣΥΕΤΕ. Εμείς ζητάμε να μετατραπεί αυτή η ευκαιρία σε πράξη δημιουργίας ενός πρωτοποριακού καταστατικού. Αυτή η συνέλευση στην Αθήνα που δε μαζεύει ούτε χίλια άτομα δεν μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί μ'

αυτό τον τρόπο. Εμείς προτείνουμε να αντικατασταθεί από το άθροισμα περιφερειακών συνελεύσεων ώστε να μπορεί ο μεγαλύτερος δυνατός αριθμός συναδέλφων να μετέχουν. Ακόμη μια σειρά από αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου για πολύ σοβαρά θέματα θα πρέπει να περάσουν στη δικαιοδοσία της αρθρωτής γενικής συνέλευσης όπως την προτείνουμε. Ακόμη και η ψηφοφορία για την έγκριση του καταστατικού θα πρέπει να γίνει ανάμεσα σε διάφορα σχέδια καταστατικών και όχι μονάχα για ένα σχέδιο με ναι ή όχι.

Τόσο ο ΣΥΕΤΕ ειδικά, όσο και γενικότερα το συνδικαλιστικό κίνημα, χρειάζεται να δοκιμάσουν νέες μορφές πάλης ή ακριβέστερα μορφές πάλης που δεν έχουν πολυδοκιμαστεί μέχρι σήμερα. Αναφέρω ειδικά στη λευκή απεργία και συγκεκριμένα στην απεργία επιβράδυνσης της εργασίας με σκοπό την αποδιοργάνωση της εργασίας. Πέρα από το ότι ένα τέτοιο είδος απεργίας απαντάει στην περιορισμένη σήμερα πια οικονομική αντοχή των συναδέλφων, έχει και ένα άλλο σημαντικό πλεονέκτημα. Ακόμη και ένα όχι υψηλό ποσοστό συμμετοχής, ας πούμε 50 τοις εκατό, είναι αρκετό για την επιτυχία της. Το κόστος για την εργοδοσία από την αποδιοργάνωση της εργασίας θα είναι τεράστιο. Για τη λευκή απεργία χρειάζεται, βέβαια, να αναπτυχθεί ένας διάλογος ανάμεσα στους συναδέλφους, να συζητηθούν όλα τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα και να βρεθεί ο καλύτερος τρόπος οργάνωσής της. Όπως και νά 'χει το πράγμα κάτι καλό θα προκύψει για το συνδικαλιστικό κίνημα από τη λευκή απεργία.

Συνάδελφοι, χρειάζεται να οργανώσουμε τα σωματεια με καινούργιο τρόπο, να δράσουμε σαν κίνημα με νέους τρόπους. Πρέπει αυτά να γίνουν το συντομότερο. Ο χρόνος εργάζεται σε βάρος μας. Η εργοδοσία από τον επόμενο χρόνο θα έχει τη σύνδεση αμοιβής και παραγωγικότητας στα χέρια της και μεις πώς απαντάμε; Αυτή η σύνδεση αμοιβής και παραγωγικότητας εκμαυλίζει τη συνείδηση του εργαζόμενου, αυτή είναι η μεγάλη της επιτυχία, και χωρίς συνείδηση δεν υπάρχει συνδικαλιστικό κίνημα. Ή ακριβέστερα υπάρχει ξεπουλημένο συνδικαλιστικό κίνημα.

Ομιλία του σδ. Κώστα Κρεμμύδα

ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ: Συνάδελφοι, η σημερινή εικόνα της Γενικής Συνέλευσης, ίσως η χειρότερη των τελευταίων ετών, θα πρέπει να οφείλεται είτε στο κύριο, είτε στην αγανάκτηση των συναδέλφων για την τακτική που ακολουθείται εδώ και χρόνια από κυρίαρχες παρατάξεις ή τέλος ότι το Προεδρείο τα πήγε τόσο πολύ καλά ώστε δεν υπάρχει καν αντικείμενο κριτικής. Θέλω να πιστεύω τελικά, πως κυρίαρχο είναι το τρίτο στοιχείο.

Αλλά βέβαια θα πρέπει κάποτε κύρια οι της Ενιαίας να καταλάβουν πως δεν μπορεί να παίζουν για μεγάλο χρονικό διάστημα πάνω στην πλάτη των συναδέλφων. Και βέβαια τα πολιτικά γραφεία καλά είναι, αχρείαστα να είναι ή χρειάζονται για άλλους, αρκεί όμως να μην παρεμβαίνουν στα συνδικαλιστικά πράγματα των σωματείων.

Πρέπει να καταλάβουμε επίσης ότι πολιτική ή συνδικαλισμός δε γίνεται με χυδαιότητες και ύβρεις. Δε θα αναφερθώ ονομαστικά, αλλά λυπάμαι για λογαριασμό ορισμένων συναδέλφων που, ακόμα και σ' αυτή την υποτονική συνέλευση, δεν έχασαν την ευκαιρία με εντελώς απολίτικο και απαράδεκτο τρόπο να σταθούν σε σημεία που οπωσδήποτε δεν αποτελούν αντικείμενο κριτικής. Γιατί, συνάδελφοι της Ενιαίας ή της ΔΑΚΕ, αν θέλετε να κάνετε κριτική στο Προεδρείο, να έρθω να σας πω μετά τι δεν έχουμε κάνει. Και είναι πολλά που δεν έχουμε κάνει. Αλλά δεν τα ξέρετε. Δεν τα ξέρετε, γιατί ποτέ δε συμμετείχατε στη ζωή του σωματείου ουσιαστικά. Εκτός της συνθηματολογίας και γενικόλογιας υπάρχουν τα συγκεκριμένα προβλήματα που απαιτούν λύση.

Αν θέλετε με αφήνετε να μιλήσω και αν διαφωνούμε, μετά το κουβεντιάσουμε καλόπιστα. Άλλωστε και οι δυο, και εσείς και εμείς, είμαστε υπέρ του διαλόγου.

Ειπώθηκε προηγούμενα και ήταν πραγματικά χυδαιότητα πως η Ενωτική κάνει παραταξιακή δουλειά στο σύλλογο. Είναι θράσος και προκαλούμε οποιονδήποτε. Αν μη τι άλλο, τουλάχιστον στους 7 μήνες, το μόνο που δεν έχουμε κάνει είναι παραταξιακή δουλειά στο σωματείο. Γιατί το είπαμε από την αρχή, μπήκαμε στο Προεδρείο χωρίς να έχουμε κανένα κοινό σημείο με καμία παράταξη. Διαφωνούμε ριζικά — και το έχουμε ξεκαθαρίσει από την αρχή — και με την πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Και βέβαια πιστεύουμε πως εάν ενδιαφέρει, και πρέπει κάποτε να ενδιαφέρει, η ουσιαστική συμμετοχή των εργαζομένων στα κοινά, θα έπρεπε να προβληματιστείτε.

Μιλάμε για ένα σύλλογο, μιλάμε για έναν απολογισμό. Και βέβαια ξεχνάμε πως έχουμε 3 χρόνια να υπογράψουμε συλλογική σύμβαση. Και ξεχνάμε πως ο εργοδότης ξέρει πάρα πολύ καλά πως όταν το σωματείο είναι διαλυμένο, όταν η ΟΤΟΕ είναι διαλυμένη, έχει όλη την άνεση να ασκήσει την πολιτική που αυτός θέλει. Και βέβαια αυτό που προσπαθήσαμε να κάνουμε, και σ' αυτό δεν αμφισβητούμε τη στάση της Ενιαίας, ήταν από την αρχή μια καλόπιστη στάση στα γενικότερα ζητήματα και στα ειδικότερα θέματα του κλάδου.

Έχω μπροστά μου την ανακοίνωση της Ενιαίας και βλέπω. Τι δεν έγινε: Χάμιλτον, προϋπολογισμός, ΕΣΑΠ,

ΑΣΟΠ, ξανά Χάμιλτον, ξανά προϋπολογισμός, ξανά ΕΣΑΠ, ξανά ΑΣΟΠ. Αυτά είναι δυστυχώς τα σημεία τα οποία μας καταγγέλλουν και μας κατηγορούν πως δεν υλοποιήσαμε. Και βέβαια ξεχνάμε, πως στην Τραπεζιτική τεύχος 482 υπήρχε απόφαση για την ΑΤΑ. Ξεχνάμε πως στην Τραπεζιτική τεύχος 484 υπήρχε θέμα για την ΑΤΑ, για το 4,1. Μπήκε η τοποθέτηση του Γιαλούρη. Για την ΛΑΡΚΟ. Πήγαμε στη ΛΑΡΚΟ, με αντιπροσωπεία της ΟΤΟΕ και ενισχύσαμε το σωματείο, όπως και μια σειρά από σωματεία. Όμως δεν σταθήκαμε μόνο στο ΕΣΑΠ, στο ΑΣΟΠ, στη Χάμιλτον. Προχωρήσαμε και παραπέρα. Στα καθημερινά μας προβλήματα και αιτήματα.

Λέτε, ότι δε στείλαμε τέλεξ για συγκέντρωση στα καταστήματα. Και εσείς οι ίδιοι δεν θέλατε να γίνει η συγκέντρωση των αντιπροσώπων καταστημάτων όταν προτάθηκε στο Δ.Σ., για να ενημερωθούν οι εργαζόμενοι για την απεργία της ΟΤΟΕ. Λέτε για τους αγώνες το καλοκαίρι. Και πράγματι τους στηρίξαμε. Αλλά ας θυμηθούμε και το σκεπτικισμό και τις αντιρρήσεις που αρχικά είχατε, όταν σας καλούσαμε να απεργήσουμε για τους 11 συναδέλφους που είχαν διωχθεί. Και έπρεπε στη συνέχεια να προστεθεί και η Αταλάντη και το ΚΜ, για να συμφωνήσετε ομόφωνα στην απεργιακή κινητοποίηση που κηρύξαμε.

Λέμε για τις καθαρίστριες. Και βέβαια οι καθαρίστριες δεν ήταν δώρο του Παναγόπουλου. Ήταν αγώνας και μελέτη που κάναμε όλο το Δ.Σ. Κάτσαμε, τα είδαμε, τα κουβεντιάσαμε, τα συζητήσαμε και δεν καπηλευθήκαμε κανέναν, ούτε τις καθαρίστριες. Και που βέβαια, εσείς και η ΠΑΣΚΕ, που είχατε αναλάβει εργολαβικά την υπεράσπισή τους, θα έπρεπε να ξέρετε, από το 1982 που είχε υπογραφεί η συλλογική σύμβαση της ΟΤΟΕ και η οποία δεν είχε ποτέ υλοποιηθεί, θα έπρεπε να ξέρετε πως οι καθαρίστριες μπορούν να μπουν στο Ταμείο Συντάξεως, χωρίς να είναι στον Οργανισμό Υπηρεσίας. Τι κάνατε λοιπόν γι' αυτό;

Όταν η γραμμή σας ήταν η συμπαράταξη με τη δεξιά, επειδή έπρεπε να ανταλλάξετε τα προεδρεία της ΟΤΟΕ, θέλατε ντε και καλά το συνάδελφο Πίσκοπο για Πρόεδρο του Σωματείου. Και ξέρατε εσείς οι ίδιοι πολύ καλά πως αν δεν ήταν αυτή η σύνθεση στο Προεδρείο του ΣΥΕΤΕ, η ΠΑΣΚΕ θα είχε βρει πολύ πιο εύκολα τη δυνατότητα να απαγκιστρωθεί από τις υποχρεώσεις και από τη συμμετοχή στην απεργία. Και φτάσαμε επιτέλους να έρχονται οι της ΠΑΣΚΕ στις περιόδους και να μιλάνε για την απεργία. Και δεν σας πείραζε όταν το 1984, που είχατε προεδρείο με την ΠΑΣΚΕ, αυτή απεργοσπαστούσε ανοιχτά. Τους είχατε μέσα στο σωματείο τότε και δεν αντιδράσατε.

Μιλάτε για ρουσφετολογικές προσλήψεις. Για 3.000 προσλήψεις που έγιναν από το 1981. Μάλιστα έγιναν, αλλά από το 1981 μέχρι τον Ιούλιο του 1986 είσατε στο προεδρείο του ΣΥΕΤΕ. Μιλάτε για τα ατομικά ζητήματα και τα ρουσφέτια. Μα, είναι βέβαιο, πως αν ήτανε Πρόεδρος του σωματείου ο συνάδελφος Πίσκοπος, θα κάνατε πολύ καλύτερα ρουσφέτια, γιατί ακριβώς αυτή είναι η τακτική και η αντίληψη του συναδέλφου Πίσκοπου.

Και τώρα να σταθώ και λίγο στη ΔΑΚΕ. Βέβαια, κατα-

λαβαίνω την αδυναμία της στην άσκηση κριτικής, μια και στο σωματείο έγιναν κάποια πράγματα — κουτσά ή στραβά. Και το μόνο που βρήκαν να μας πουν ήταν πως τα γραφεία του ΣΥΕΤΕ ήταν γραφεία παρατάξεων. Ότι δεν υπήρχαν κοινές εισηγήσεις του προεδρείου. Ναι, δεν υπήρχαν. Δεν έχουμε προεδρείο συνεργασίας, συνάδελφοι. Προσπάθεια κάνουμε για να μπορέσουμε να αναβαθμίσουμε το σύλλογο, στο κατόντημα που είναι. Ότι αποφασίστηκαν ερήμην του προεδρείου, οι εκλογές για τις επιτροπές καταστημάτων, από το Οργανωτικό του ΣΥΕΤΕ. Και καλώς, κατά τη γνώμη μου, τις αποφάσισε το Οργανωτικό, γιατί φτάσαμε τελικά από τις 11 Δεκεμβρίου, που έπρεπε να γίνουν οι εκλογές, να πάμε στις 8 του Μάη. Και μέχρι τώρα ουσιαστικά, τα καταστήματα είναι χωρίς επιτροπές ή υπολειτουργούν

Τα αναβάλλετε, γιατί θέλετε να διαμορφώσετε το απαιτούμενο κλίμα, μη και δε βγάλουμε στο Διδυμότειχο το δικό μας κομματικό εκπρόσωπο, λες και έτσι θα λυθεί το πρόβλημα του συλλόγου.

Συνάδελφοι, εκ μέρους της κυβέρνησης, διαπιστώνουμε καθημερινά στον εξωτερικό τομέα μια πολιτική υπαναχώρησης και υποτέλειας: επίκειται συμφωνία για τις βάσεις και τη φωνή της Αμερικής. Ο κ. Καψής παραδίδει στις τούρκικες αρχές άλλους τέσσερις νεαρούς Τούρκους φυγάδες γιατί λέει, «εστερούντο ταξιδιωτικών εγγράφων!». Υπάρχει θέμα Μωαμεθανών, με την αντισυνταγματική υποχρέωση, για μεταδιμότευσή τους. Τέλος, περάστε έξω από το φρούριο της Αμερικανικής πρεσβείας και θαυμάστε το πεζοδρόμιο της Βασ. Σοφίας. Δείτε πως το κατόντησαν οι Αμερικάνοι, με την άδεια και τις ευλογίες της Κυβέρνησης. Κανείς δεν τόλμησε να υψώσει φωνή διαμαρτυρίας.

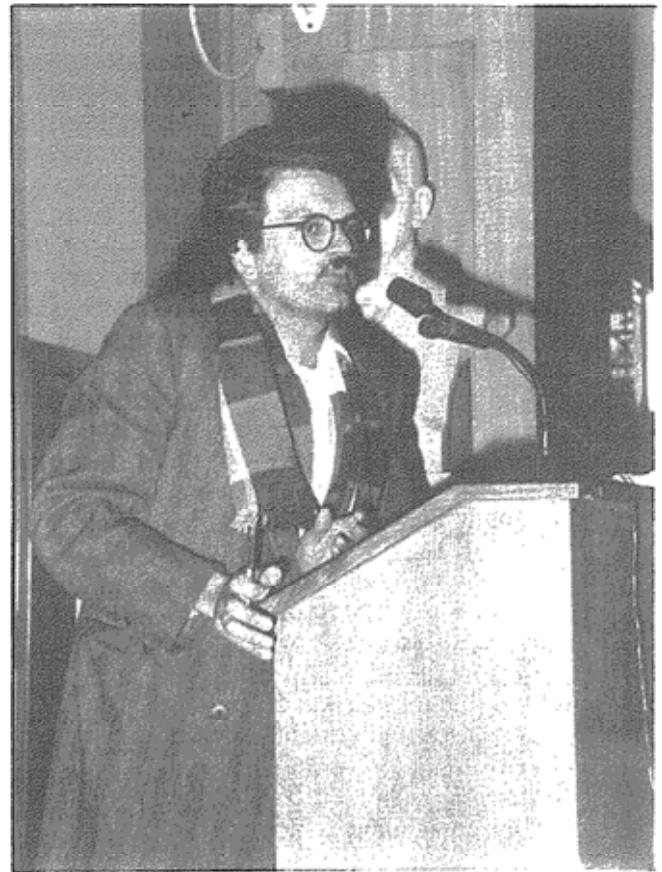
Στον οικονομικό τομέα συνεχίζεται η ίδια πρακτική: κατάργηση ουσιαστικά της ΑΤΑ. Ο κ. Σημίτης, εάν παραμείνει υπουργός δηλώνει πως από το 1988 καταργείται η ΑΤΑ. Αντ' αυτής οι αυξήσεις των μισθών προσδιορίζονται κατ' αρχήν με ελεύθερες διαπραγματεύσεις, οι οποίες θα κινούνται μέσα σε συγκεκριμένα πλαίσια αντοχής της οικονομίας, ενώ οι αποδοτικοί εργαζόμενοι, θα αμείβονται καλύτερα μέσω της σύνδεσης των αμοιβών με την παραγωγικότητα.

Όσον αφορά τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις ο κ. Σημίτης ξεκαθάρισε ότι θα υπάρχει ένα πλαφόν (ποσοστό αύξησης) το οποίο δεν μπορεί να υπερπηδηθεί με τις συλλογικές συμβάσεις που θα υπογράφουν οι εργαζόμενοι με τους εργοδότες.

Το ποσοστό αυτό θα καθορίζεται από την κυβέρνηση και θα ανταποκρίνεται στα όρια αντοχής της οικονομίας.

Παράλληλα, είπε ο υπουργός θα ληφθεί μέριμνα ώστε να αμείβονται καλύτερα οι πιο αποδοτικοί εργαζόμενοι, μέσω ενός συστήματος σύνδεσης των αμοιβών με την παραγωγικότητα, το οποίο μελετά το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Ο κ. Σημίτης ανέφερε ότι τα δύο χρόνια σταθεροποιητικής πολιτικής δεν αρκούν για την εξυγίανση της οικονομίας και γι' αυτό δεν μπορούμε να οδηγηθούμε αυτόματα σε αμιγές σύστημα ελεύθερων διαπραγματεύσεων, ούτε να επιτρέψουμε μεγάλες αυξήσεις μισθών από το 1988.

Τα ίδια δηλ. μας περιμένουν και μετά την πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, για το 1988.

Τέλος στο συνδικαλιστικό χώρο, συνεχίζεται η απaráδεκτη παρέμβαση. Η κυβερνητική και αφερέγγυα ΓΣΕΕ εξακολουθεί ν' αποτελεί την ντροπή για τους Έλληνες εργαζόμενους.

Συνάδελφοι, εκ μέρους της ΕΝΩΤΙΚΗΣ και της ΑΣΚ καταθέσαμε στη συνεδρίαση του Δ.Σ. το παρακάτω γενικό πλαίσιο προκειμένου να ενσωματωθεί στον απολογισμό πεπραγμένων για το διάστημα Ιουλίου '86 - Ιανουαρίου '87:

«Βρισκόμαστε σε μια εποχή ιδιαίτερα έντονων προβλημάτων τόσο στον Ελλαδικό χώρο όσο και διεθνώς. Το πρότυπο ανάπτυξης που επιβλήθηκε στη χώρα μας μετά τον εμφύλιο (με φαινόμενα παρασιτισμού και παραοικονομίας) έχει εξαντλήσει τα όριά του με αποτέλεσμα να απειλείται το βιοτικό επίπεδο του λαού και η επιβίωση της Ελληνικής Οικονομίας στο διεθνή καταμερισμό εργασίας. Παράλληλα οξύνεται ο ανταγωνισμός στη Δύση για το ξαναμοίρασμα της παγκόσμιας αγοράς, ενώ η νέα τεχνολογία διευρύνει με τις παραγωγικές δραστηριότητες, περιορίζει όμως επικίνδυνα τον όγκο της απασχόλησης και οδηγεί σε μόνιμη διόγκωση της ανεργίας.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες συρρικνώνεται το παραγωγικό κεφάλαιο στην Ελλάδα, εξαφανίζονται παραδοσιακοί κλάδοι παραγωγής, αυξάνονται οι προβληματικές επιχειρήσεις, οι οποίες και αντιμετωπίζουν άμεσα τον κίνδυνο κλεισίματος. Είναι χαρακτηριστικό πως, ενώ οι επενδύσεις το 1979 αποτελούσαν το 24,2% του ΑΕΠ, φέτος μόλις έφτασαν το 15,3% του ΑΕΠ. Από το σύνολο

λο όμως των επενδύσεων μόνο το 30% ως το 35% γίνονται σε μηχανικό εξοπλισμό, το 20% ως το 25% σε κατοικίες και το υπόλοιπο 30% ως 35% σε κτίρια και άλλες κατασκευές. Τέλος την περίοδο 1982 - 1985 σημειώνεται μεγάλη μείωση ιδιωτικών επενδύσεων και κάθε άλλο παρά συγκυριακό χαρακτήρα παρουσιάζει.

Απέναντι στην κατάσταση αυτή η Κυβέρνηση, αδύναμη να θίξει τη συσσώρευση, επιτάχυνε την κρίση, διογκώνοντας καταρχήν τα ελλείμματα, συμπιέζοντας στη συνέχεια τους μισθούς και τα ημερομίσθια, προκειμένου να αυξήσει τα κέρδη των επενδυτών. Έχοντας πλήρη επίγνωση των δυσκολιών δε δίστασε να υποσχθεί προεκλογικά (Μάιος 1985) «καλύτερες μέρες», για να φτάσει στη συνέχεια ο κ. πρωθυπουργός να δηλώσει στο Νταβός πως «η Ελλάδα αντιμετώπισε επιτυχώς προβλήματα ισοζυγίου πληρωμών με τίμημα την επιβολή πολιτικής λιτότητας στο λαό της». Ο περιορισμός όμως του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών οφείλεται κύρια στις χαμηλές τιμές του πετρελαίου, την υποτίμηση του δολαρίου και τα χαμηλά διεθνή επιτόκια, και ασφαλώς όχι στην πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας. Αντίθετα οι ασαφείς, ασυντόνιστες, αλληλοαναιρούμενες και αλλοπρόσαλλες κυβερνητικές επιλογές (αυτό μαρτυρούν οι συνεχείς ανασχηματισμοί), οδηγούν στη διεύρυνση της οικονομικής εξαέρτησης, στη μετατροπή της χώρας μας σε διεθνές μεταπρατικό κέντρο — όμοιο μ' αυτό της εποχής του εμφύλιου — και απομακρύνουν την προοπτική μιας ανταγωνιστικής βιομηχανικής υποδομής.

Αντί της σοβαρής μακροπρόθεσμης αναπτυξιακής πολιτικής προετοιμάζεται, όπως φάνηκε ξεκάθαρα στο Νταβός, το έδαφος εγκατάστασης στην Ελλάδα πολυεθνικών εταιριών, ξένων Τραπεζών και επιχειρήσεων και η μετατροπή της χώρας μας σε ένα νέο φιλελεύθερο κέντρο «στο οποίο η Ελλάδα συμμετέχει και προσρίζεται να συμμετάσχει ακόμα περισσότερο». Αντί της ανάπτυξης, των νέων θέσεων εργασίας (τουλάχιστον 70.000 θα πρέπει να δημιουργούνται κάθε χρόνο), του σοβαρού προγραμματισμού, μετατρέπομαστε σε χώρα φτηνών εργατικών χεριών, πλήρως εξαρτημένη από το μεγάλο κεφάλαιο και τους διεθνείς οικονομικούς κύκλους, χωρίς άμεση προοπτική ανάκαμψης.

Είναι αυτονόητο πως οι παραπάνω κυβερνητικές επιλογές έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τα συμφέροντα των εργαζομένων.

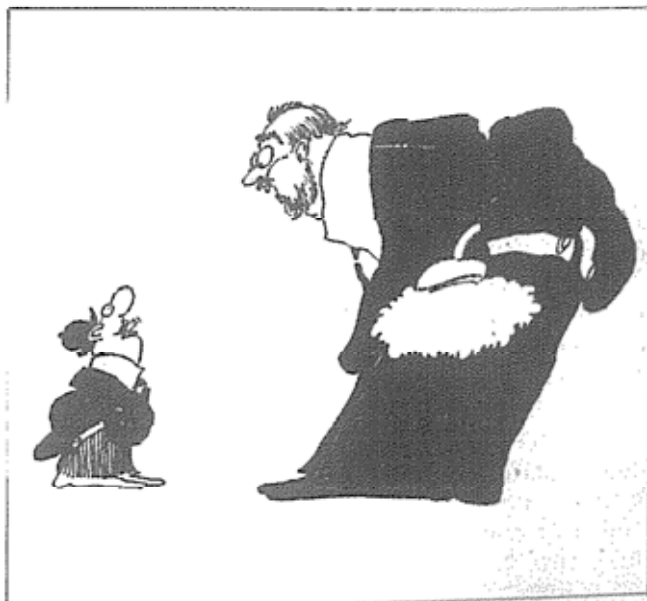
Μετά τις μεγαλόστομες και μεγαλόσχημες προεκλογικές διακηρύξεις και υποσχέσεις σε κάθε κατεύθυνση, οι εργαζόμενοι βρέθηκαν έκπληκτοι μπροστά στην οδυνηρή πραγματικότητα. Οι αντισυνταγματικές Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, η ενεργοποίηση του Ν. 1339/55, η φαλκίδευση και ουσιαστικά κατάργηση της ΑΤΑ επέφεραν σοβαρό ρήγμα ακόμα και στους κόλπους της μέχρι τότε απεργοσπαστικής ΠΑΣΚΕ. Οι οπισθοδρομικές ενέργειες της κυβέρνησης με το πραξικόπημα στη ΓΣΕΕ και την αποκάλυπτη ακόμα και με δικαστικές μεθόδους παρέμβαση στα συνδικαλιστικά πράγματα ωθεί σε διάσπαση το συνδικαλιστικό κίνημα και προκαλεί σύγχυση, αβεβαιότητα και απογοήτευση στους εργαζόμενους. Η παράταση της κρίσης είναι βέβαιο πως δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα της εργατικής

τάξης, γι' αυτό και προβάλλεται καθημερινά σαν απαίτηση και αποτελεί τη μοναδική λύση ένα γνήσιο και αντιπροσωπευτικό συνέδριο για εκλογή νέας Διοίκησης στη ΓΣΕΕ.

Η συνολική κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος εκφράστηκε στο χώρο μας στη χειρότερή της μορφή με τα γεγονότα της νοθείας.

Νεότερη έκφραση αυτής της κρίσης αποτέλεσαν οι τελευταίες εξελίξεις στην ΟΤΟΕ όπου για μια ακόμα φορά ανασύρθηκαν και επαναλειτούργησαν τα παζάρια πίσω από τις πλάτες των εργαζομένων. Ενώ η αγωνιστική διάθεση και η κλιμάκωση του αγώνα έδιναν προοπτικές για διεκδίκηση ΣΣΕ, η αποκάλυπτη παρέμβαση του Π.Γ. του ΚΚΕ ανάγκασε την Ενιαία σε υπαναχώρηση. Χωρίς να αναλογιστεί τη μη υπογραφή ΣΣΕ για τρίτο συνεχές χρόνο, τη μεγάλη οικονομική αιμοραγία των συναδέλφων από τις σποραδικές αναποτελεσματικές κινητοποιήσεις, την κοινή θέληση για συνέχιση, το κόστος της διάψευσης για άλλη μια φορά μετά την παραβίαση των αποφάσεων του Έκτακτου συνεδρίου της ΟΤΟΕ το 1985, και τη διακοπή της κινητοποίησης το Πάσχα του 1986. Η τακτική του απεργιακού κλεφτοπολέμου σε συνδυασμό με την κάθε είδους αποκάλυπτη πολιτική εμκετάλλευση του αγώνα των εργαζομένων από τη Ν.Δ. οδηγούν με σταθερά βήματα είτε στην απραξία είτε σε συνεχείς ήττες. Με βέβαιο τέλος το ανέλπιδο μέλλον, όταν πλέον η κρίση εμπιστοσύνης προς τη συνδικαλιστική εκπροσώπηση θα είναι πολύ δύσκολα αντιστρέψιμη».

Συνάδελφοι, είπαν τέλος πως πολλοί από μας πήγαν στις περιόδους των καταστημάτων και εκφράζανε την προσωπική τους άποψη και όχι αυτήν της ΟΤΟΕ. Λάθος κάνατε. Δεν εκφράζαμε την προσωπική μας άποψη, απλώς συμφωνούσαμε με την άποψη των εργαζομένων. Τι θα λέγαμε ότι μετά τη 48ωρη πάμε για κλιμάκωση του αγώνα; Ότι πάμε για υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας; Απλά τους λέγαμε, απεργείστε και αυτή τη φορά, όχι για τίποτε άλλο, τουλάχιστον να μη διαλυθεί η ΟΤΟΕ, τουλάχιστον να μη διαλυθεί ο σύλλογος.

Ομιλία του σδ. Σταύρου Κούκου

ΚΟΥΚΟΣ: Συνάδελφοι, ακούγοντας όλους τους ομιλητές, μπορούμε να πούμε ξεκάθαρα, τώρα που έχει ήδη προχωρήσει η διαδικασία, ότι το έργο του Δ.Σ., ο απολογισμός αυτών των μηνών των πεπραγμένων του Δ.Σ., θεωρείται πετυχημένος. Θεωρείται πετυχημένος, γιατί πράγματι, ακούγοντας και αυτούς που θέλανε να κάνουνε κριτική, βλέπουμε ότι αρκέστηκαν σε κριτική περιθωριακή, σε μια σειρά από ζητήματα που δεν ήταν ουσίας, τονίζοντας κάποια λάθη ή κάποιες παραλείψεις. Μα πράγματι, ούτε εμείς αρνηθήκαμε ότι γίνανε λάθη, ότι γίνανε παραλείψεις. Και αυτό ακριβώς επιβεβαιώνει ότι έχουμε εργαστεί, ότι έχουμε δουλέψει, ότι δώσαμε μια συγκεκριμένη προοπτική στη λειτουργία και στην απόδοση του Δ.Σ. το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Βέβαια, πολλοί επεσήμαναν ότι η σημερινή Γενική Συνέλευση δεν έχει τη μαζικότητα των προηγούμενων. Όμως θα πρέπει να κατανοήσουμε κάποτε, ότι οι Γενικές Συνελεύσεις δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται, δεν πρέπει να γίνονται βήματα — από εκπροσώπους ορισμένων παρατάξεων — καταγγελιών και μόνο καταγγελιών. Πρέπει μέσα απ' αυτό το βήμα, να δημιουργούνται οι προϋποθέσεις ενός δημιουργικού διαλόγου, επικοδομητικών προτάσεων, σύγκλισης των όποιων διαφορών και ουσιαστικής κριτικής. Δυστυχώς, οι συνάδελφοι της ηγεσίας της ΔΑΚΕ χρησιμοποίησαν πάλι τη γνωστή τους τακτική. Και το επισημαίνουμε αυτό, συνάδελφοι, γιατί ήταν οι μόνοι που στην κυριολεξία μηδένισαν τη λειτουργία, τη δράση του Δ.Σ., που δεν αποδέχτηκαν τίποτε.

Και από δω μέσα πολλοί δώσανε το δικό τους πολιτικό στίγμα. Μπροστάρηδες τον τελευταίο καιρό μέσα στο μαζικό κίνημα της προπαγάνδισης για τη θεοποίηση του ρόλου της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, θέλουν βέβαια οι άνθρωποι και στο πιστωτικό σύστημα να δώσουν μια τέτοια προοπτική. Θέλουν να φιλελευθεροποιηθεί. Άλλωστε δεν το έχουν αρνηθεί. Και σε συγκεντρώσεις σε καταστήματα, οι εκπρόσωποί τους ξεκάθαρα τάσσονται υπέρ της έκθεσης της Επιτροπής Καρατζά. Όμως ξεκαθαρίζουμε εμείς την πλευρά μας, ξεκαθαρίζει η ΠΑΣΚΕ, ότι δε θα τους κάνουμε τη χάρη, όσον αφορά τη δική μας δυνατότητα και παρέμβαση. Θα δώσουμε τη μάχη, είτε πρόκειται για πρωτοβάθμια σωματεία ΣΥΕΤΕ είτε σε επίπεδο δευτεροβάθμιου ΟΤΟΕ, να προσανατολίσουμε σωστά το κίνημα, να δώσουμε μια προοπτική για την ενότητα των προοδευτικών δυνάμεων, ούτως ώστε να αντιδράσουμε σ' αυτές τις προοπτικές και σ' αυτές τις επιθυμίες.

Συνάδελφοι, η παράταξή μας, η ΠΑΣΚΕ, όντας μέλος αυτού εδώ του Προεδρείου, προσπάθησε να αναβαθμίσει το ρόλο του Δ.Σ. Προσπάθησε, μέσα από μία συνεπή δουλειά, να λύσει μια σειρά από ζητήματα. Και αυτά φαίνονται βέβαια από τον πλούσιο απολογισμό, παρά το γεγονός ότι ήταν πάρα πολύ μικρό το χρονικό διάστημα που σήμερα απολογούμαστε αφ' ενός και αφ' ετέρου έχει στιγματισθεί με μια σειρά γεγονότα που ήταν αποτέλεσμα του αυταρχισμού της διοίκησης και σίγουρα λειτούργησε ανασταλτικά σε μια πορεία επίλυ-

σης και μιας σειράς άλλων ζητημάτων. Άλλωστε δεν χρειάζεται να δούμε αυτή εδώ τη λειτουργία του Δ.Σ. που απολογούμαστε σήμερα. Μπορούμε να δούμε και τη λειτουργία του 1985. Και τη λειτουργία των προηγούμενων ετών, σε επίπεδο ΣΥΕΤΕ, όπου η ΠΑΣΚΕ συμμετείχε στο προεδρείο. Ότι πράγματι και τότε έγινε δουλειά. Και αυτό φάνηκε και από την υπερψήφιση των απολογισμών, αλλά πολύ περισσότερο από την προώθηση μιας σειράς ζητημάτων. Και η διάσταση, η διαφορά αν θέλετε, φαίνεται από το γεγονός, ότι έχουμε από την άλλη πλευρά το δευτεροβάθμιο όργανό μας, την ΟΤΟΕ, που τώρα για 2 χρόνια ταλανίζεται με σποραδικές απεργιακές κινητοποιήσεις μικροκομματικής σκοπιμότητας και οδηγήθηκε στη σημερινή χρεωκοπία, να μην έχει υπογράψει για το 1985 και το 1986 συλλογική σύμβαση.

Αντίθετα, έχουμε ένα 1984, όπου η ΠΑΣΚΕ καθοδήγούσε τον κλάδο, μέσα από το Προεδρείο της ΟΤΟΕ και υπογράφηκε εκείνη η συλλογική σύμβαση, που από χείλια συνδικαλιστών που δεν ήταν προσκείμενοι στην παράταξή μας, αναγνωρίστηκε ότι ήταν μία από τις καλύτερες συλλογικές συμβάσεις που έχει υπογράψει ο κλάδος.

Και ερχόμαστε και στο 1987, όπου ανοίγονται οι προοπτικές. Ακούστηκε κριτική επάνω στην πορεία του κλάδου. Δε θέλω να αναφερθώ πάνω σ' αυτά τα ζητήματα. Όμως εκτιμάμε ότι ανοίγεται σήμερα η προοπτική και καλούμε τις προοδευτικές δυνάμεις, και απ' αυτό το βήμα, να αναγνωρίσουν τη σοβαρότητα της κατάστασης. Να κατανοήσουν ότι δεν πρέπει να αναλωνόμαστε σαν κίνημα μόνο στις καταγγελίες, γιατί τότε σίγουρα αποπροσανατολίζουμε τον κλάδο. Σίγουρα θα έχουμε

φαινόμενα απομαζικοποιημένων διαδικασιών. Αλλά να δούμε, να σκύψουμε επάνω σε σοβαρές τεκμηριωμένες ρεαλιστικές προτάσεις, που σίγουρα θα βγάλουν τον κλάδο από το αδιέξοδο. Να προχωρήσουμε σε υπογραφή συλλογικής σύμβασης, να σώσουμε το θεσμό. Και πρώτα και κυρίως να βοηθήσουμε στην κατεύθυνση να προωθήσουμε μια σωστή πορεία στο πιστωτικό σύστημα.

Μιλήσαμε εδώ για την Επιτροπή Καρατζά, για την έκθεση της Επιτροπής Καρατζά. Συνάδελφοι, το 1985, το 1986, τι έλεγε η ΠΑΣΚΕ; Καλούσε όλες τις προοδευτικές δυνάμεις να δώσουν τη μάχη για να βαδίσουμε σε μια πορεία κοινωνικού ελέγχου του τραπεζικού συστήματος. Για να προστατεύσουμε το ίδιο το πιστωτικό σύστημα, που είναι ο μοναδικός αιμοδότης σήμερα στην ελληνική οικονομία. Εκώφευσαν μερικοί. Αναλώθηκαν σε καταγγελίες και σε μικροκομματικές σκοπιμότητες εν όψει βουλευτικών εκλογών ή δημοτικών εκλογών ή άλλων διαδικασιών σε γενικότερο κοινωνικό επίπεδο. Και φτάσαμε σήμερα στην Επιτροπή Καρατζά, που σίγουρα όλοι τρέχουμε και δε φτάνουμε για να περιώσουμε ότι μπορεί να περισωθεί. Αν τότε ακουγόμαστε, σίγουρα σήμερα συνάδελφοι δε θα υπήρχε αυτή η κατάσταση, ούτε θα υπήρχε έκθεση. Γιατί το κίνημα το συνδικαλιστικό, ενωτικό, δυναμικό, θα πίεζε και θα άλλαζε αυτήν την πορεία, σε μια κατεύθυνση κοινωνικού ελέγχου.

Συνάδελφοι, η ΠΑΣΚΕ παρά το ότι δεν στήριξε με την ψήφο της στην ΟΤΟΕ την τελευταία 5ήμερη απεργία, έδωσε τη μάχη να προωθήσει και να προπαγανδίσει την απόφαση της Ομοσπονδίας. Αντίθετα, κάποιοι που σήμερα εδώ έρχονται αμύντορες της πολιτικής για μια άλλη πορεία της ΟΤΟΕ, φρόντισαν με κάποια τέλεξ να σπείρουν μέσα στους εργαζόμενους τη σύγχυση, τη διάσπαση. Τι θα λέγατε συνάδελφοι, αν και η ΠΑΣΚΕ έκανε το ίδιο; Και τουλάχιστον ξέρετε ότι αυτή τη δυνατότητα μέσα από συσχετισμούς την είχαμε. Και όμως δεν το κάναμε, γιατί θέλαμε να βοηθήσουμε μια σωστή πορεία του κλάδου.

Έτσι και σήμερα, μέσα από το διάλογο, μέσα από την πειθώ, μέσα από την ενεργοποίηση των αποκεντρωμένων οργάνων, μέσα από την ουσιαστική ενεργοποίηση της βάσης, πιστεύω ότι πρέπει να οδηγηθούμε σε μια σωστή πορεία. Που βέβαια σε επίπεδο ΣΥΕΤΕ, θα σημαίνει συνέχιση αυτής της επιτυχημένης πορείας του κλάδου και σε επίπεδο ΟΤΟΕ θα σημαίνει συγκρότηση κατ' αρχήν ενός δημοκρατικού ταξικού προεδρείου, που θα προωθήσει και την αλλαγή και την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης, αλλά και την κατεύθυνση για περιφρούρηση των κατακτήσεών μας, αλλά και της ίδιας της πορείας του τραπεζικού συστήματος σε μια κατεύθυνση εξυπηρέτησης του κοινωνικού συνόλου. Ευχαριστώ.

Ομιλία του σδ. Γιάννη Παναγόπουλου

ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι.

Την ώρα που σ' ολόκληρο τον κόσμο, σ' ανατολή και δύση, αναπτύσσεται μια ολόπλευρη κρίση κοινωνική, οικονομική, πολιτική, πολιτιστική και αυτό πλέον δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς. Την ώρα που οι σοσιαλδημοκράτες, οι επονομαζόμενες σοσιαλιστικές κυβερνήσεις της δυτικής Ευρώπης, έχουν ρίξει το προσώπειο και δείχνουν τι πραγματικά συμφέροντα εκπροσωπούν. Την ώρα που το παγκόσμιο εργατικό κίνημα ανασυντάσσει τις δυνάμεις του και δίνει μεγαλειώδεις αγώνες, όπως έδειξε πρόσφατα η Γαλλία. Την ώρα που αποκαλύφθηκε πλέον ο ρόλος της σοσιαλδημοκρατίας και του ρεφορμισμού κάθε απόχρωσης. Αυτή την ώρα που θα ήταν ίσως η πιο ιδανική για να μπορέσει το ελληνικό εργατικό κίνημα, το συνδικαλιστικό μας κίνημα, να βρει το δρόμο της υπεράσπισης των ανεξάρτητων ταξικών συμφερόντων του εργαζόμενου, δυστυχώς αντιμετωπίζει μια πάρα πολύ μεγάλη κρίση.

Όμως και αυτό πρέπει να καταλάβουμε τώρα από τις στριγγιές για λιτότητα και αυταρχισμό. Τι είναι η συγκεκριμένη πολιτική που έχει να αντιμετωπίσει το εργατικό μας κίνημα; Πρώτα απ' όλα ένα μεγάλο μύθο, που όλα στον ένα ή τον άλλο βαθμό τα υπάρχουντα πολιτικά κόμματα καλλιεργούν και είναι ο μύθος της εθνικής μας οικονομίας.

Η οικονομία μας αποϊδεολογικοποιημένη, αποταξικοποιημένη. Η οικονομία αυτή που υπάρχει, που είναι η οικονομία που βασίζεται στην εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης, δεν είναι η δική μας οικονομία. Και όταν

κάνουμε αγώνες, ουσιαστικά η προοπτική πρέπει να είναι να αλλάξουμε τις παραγωγικές σχέσεις αυτής της κοινωνίας. Να αλλάξουμε αυτήν την καπιταλιστική οικονομία.

Αλλά ο μύθος έχει ένα επιμύθιο που με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το έχει εκμεταλλευθεί η κυβέρνηση. Είναι το επιμύθιο, ακριβώς επειδή αποταξικοποιεί τις αντιθέσεις, δεν βλέπει ότι η αντίθεση είναι ανάμεσα σε εργασία και σε κεφάλαιο. Βλέπει την αντίθεση ανάμεσα στους εργαζόμενους και επιχειρεί η πολιτική αυτή να μοιράσει την κρίση, να μοιράσει την ανεργία ανάμεσα στους εργαζόμενους, χρησιμοποιώντας βέβαια όλο εκείνο τον μηχανισμό των ιδεολογικών και των κατασταλτικών που έχει στα χέρια της, για να περάσει τα μηνύματα στους εργαζόμενους, περί ρετιρέ, περί προνομιούχων και όλ' αυτά που μας έχουν συνηθίσει τον τελευταίο καιρό.

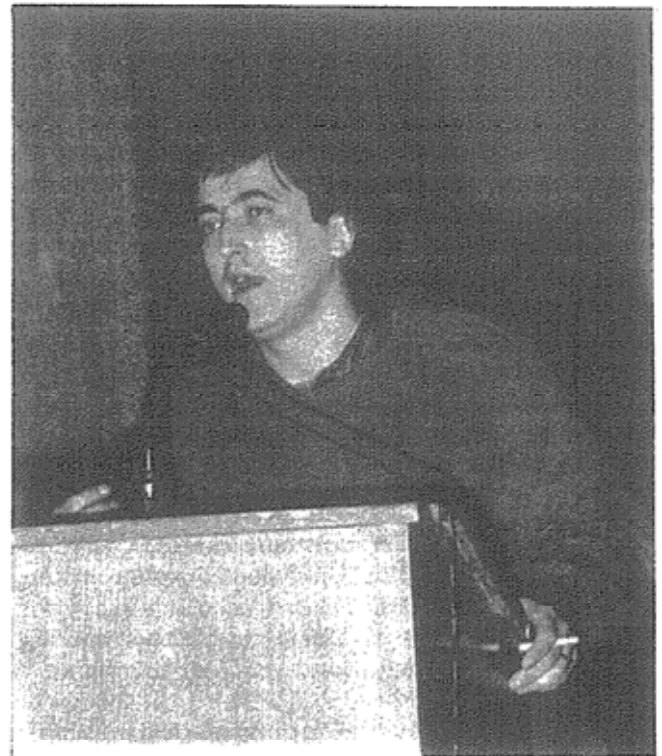
Όμως, τι επιδιώκει αυτή η κυβερνητική πολιτική; Επιδιώκει την σταθεροποίηση της οικονομίας μας, σε εισαγωγικά, η οποία και αυτή σταθεροποίηση μέσα σε καπιταλιστικά πλαίσια έχει αποτύχει; Και μη μου πει, κανένας συνδικαλιστής, που ουσιαστικά ασκεί κυβερνητική υπαλληλία, μη μου πει αυτά που είπε ο Σημίτης στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, που τους είχαν μαζέψει πριν λίγο καιρό. Ότι βλέπετε η ταξιδιωτική οδηγία του Ρήγκαν μας στέρησε 350 δισ. δραχμές και μ' αυτή την έννοια είχαμε πρόβλημα σε παραπέρα βελτίωση του ισοζυγίου πληρωμών. Γιατί δεν μας λένε ότι είναι εντελώς πλασματική η σταθεροποίηση που παρουσιάζουνε, γιατί πέσανε έξω και στον πληθωρισμό 2 ποσοστιαίες μο-

νάδες παραπάνω απ' ότι είχαν προβλέψει, την ώρα μάλιστα που είχαμε και ένα 3μηνο πάγωμα των τιμών, λόγω εφαρμογής του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας. Όταν η εικονική μείωση σε 1,8 δισ. δολάρια από 3,3 δισ. που ήταν το ισοζύγιο πληρωμών, οφείλεται στη μείωση των επιτοκίων, στη μείωση της τιμής του αμερικάνικου δολαρίου και πάνω απ' όλα στην εξοικονόμηση συναλλαγήματος από το πετρέλαιο που η τιμή του είχε καθοριστεί στα 9 δολάρια το βαρέλι, αλλά τώρα έφτασε στα 19 δολάρια και θα την πληρώσει το ισοζύγιο για τούτη τη χρονιά. Εκτός αν οι φωστήρες αυτοί οι οικονομικοί, ισχυρίζονται ότι η πολιτική της σταθεροποίησης, που ακολουθεί η κυβέρνηση, έριξε και τα επιτόκια, έριξε και την τιμή του αμερικάνικου δολαρίου. Αστεία πράγματα.

Όμως είναι λάθος και απ' τις δυνάμεις της αριστεράς, να λέμε απλά ότι η πολιτική αυτή που ακολουθεί η κυβέρνηση είναι πολιτική διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος. Αν ήταν μέχρι εκεί, θα μπορούσαμε να την αντιμετωπίσουμε με καλύτερους όρους. Όχι. Είναι συνειδητή πολιτική για αναδιάρθρωση του καπιταλιστικού συστήματος. Δεν πιστεύουμε στο σοσιαλισμό, δεν πιστεύουμε στην αλλαγή. Πιστεύουμε μόνο ότι μπορούν να αναδιαρθρώσουν και να βελτιώσουν τον καπιταλισμό. Και αυτό από που φαίνεται; Ο μηχανοδηγός, όπως ανέφερε ένας συνάδελφός μου προηγούμενα, δεν έχει μόνο το τρενάκι που ανεβάζει και κατεβάζει όποιους θέλει. Ψάχνει για να κερδίσει και το τρένο της τεχνολογικής επανάστασης. Και το στίγμα αυτού του προσανατολισμού, δηλαδή της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης των παραγωγικών δυνάμεων στον τόπο μας, ποιος μας το δίνει;

Η καλύτερη παραδοχή είναι αυτή που μας λέει ο Χαλικιάς στην περσινή έκθεσή του, που μείναμε μόνο στην λιτότητα. Ενώ μιλάει για συνειδητή καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων, προκειμένου να γίνουμε σ' ένα τομέα έθνος — όχι ανάδελφο — έθνος γκαρσονιών, να παρέχουμε υπηρεσία στους ξένους και απ' την άλλη μεριά να ανασυγκροτήσουμε τον παραγωγικό μηχανισμό της χώρας σε εξαγωγική κατεύθυνση, για να συμμετάσχουμε στον επιχειρούμενο νέο καταμερισμό εργασίας που επιβάλλει το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα, με λεκάνες οικονομικές. Δηλαδή η λεκάνη της Μεσογείου, όπου κάποτε οι πλούσιοι σύμφωνα με τα κελεύσματα του Νταβός θα βάζουν τα κεφάλαια, κάποιοι άλλοι θα βάζουν την τεχνολογία και εμείς εδώ θα βάζουμε το φτηνό εργατικό δυναμικό.

Και βέβαια αυτό που παραγνωρίζουν οι ρεφορμιστές και οι σοσιαλιστές της κυβέρνησής μας, είναι η ταξική πάλη. Παραγνωρίζουν ότι τα σενάρια τους τελούν πάντα υπό την έκβαση της ταξικής πάλης. Αλλά τα αστικά επιτελεία το ξέρουν και προς τα εκεί ωθούν ακόμα και αυτές τις κυβερνήσεις που εκλέχτηκαν με κάποιο φιλολαϊκό πρόγραμμα. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Τζων Μπράντλεϊ είναι ο πρόεδρος της Κεντρικής Τράπεζας Αποθεμάτων των Ηνωμένων Πολιτειών. Είτε πως όλο το τραπεζικό σύστημα σε παγκόσμια κλίμακα δίνει χρηματοδοτήσεις σε χρεωμένες χώρες με όρους καλύτερους απ' ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Γιατί δεν προέχει η σταθεροποίηση, προέχει η επιβολή τους πάνω στην εργατική τάξη.

Και αυτό ακριβώς θέλουν να κάνουν. Να συνθλίψουν την εργατική τάξη, για να περάσουν τα σχέδια της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης.

Δυστυχώς το συνδικαλιστικό κίνημα βρέθηκε αδύναμο να αντιτάξει μια συνειδητή πολιτική απέναντι σ' αυτά τα σχέδια. Και πρώτα απ' όλα βέβαια, την πρώτη περίοδο μετά το 1981, υπήρχε μια κριτική σύμπλευση που απόρρεε από αδυναμίες εγγενείς του κινήματος του συνδικαλιστικού, που δεν είχε κατανοήσει ότι το θέλουν απλή εξάρτηση του κρατικού μηχανισμού και όχι ένα αυτόνομο μετερίζι πάλης των ταξικών συμφερόντων των εργαζομένων. Και έτσι είχαμε εκείνα τα περίφημα, «στηρίζουμε, δε στηρίζουμε την κυβέρνηση» και όταν φτάσαμε να αφυπνισθούμε, είχε φτάσει ήδη το 1987.

Και κοιτάτε συνάδελφοι ποια είναι η τραγική εξέλιξη. Έχουμε στο τέλος του 1986 το ξεδίπλωμα μεγαλειωδών απεργιακών αγώνων, που δείχνουν και μια τάση συντονισμού, μετά το γνωστό κυβερνητικό πραξικόπημα στη ΓΣΕΕ και ιδιαίτερα μετά την προσπάθεια των συνδικαλιστικών δυνάμεων της αριστεράς, των ταξικών δυνάμεων, να συγκροτήσουν την Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα, για να αντιπαλέψουν αυτή την πολιτική. Και έχουμε μια μεγάλη απεργία της Ομοσπονδίας των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία σχετικά μπορούμε να πούμε είχε νικηφόρα έκβαση. Και στηρίχθηκε στη σύσσωμη αλληλεγγύη όλου του εργατικού κινήματος. Και αρχίζει στους πρώτους μήνες του χρόνου να ξεδιπλώνεται με δυνατότερα και δυναμικά χαρακτηριστικά η απεργία της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ. Που σηματοδοτεί, πυροδοτεί αγώνες για όλη την εργατική τάξη. Και εκεί ακριβώς που αρχίζει να εμφανίζεται ενθουσιασμός, διάθεση, πίστη στους εργαζόμενους ότι επιτέλους κάτι γίνεται, επιτέλους κάτι μπορούμε να πετύχουμε, εκεί ακριβώς τους κόβονται τα φτερά.

Γιατί τα χαρακτηριστικά του αγώνα μας, που μπήκαμε και μεις μέσα σ' αυτόν τον αγώνα, της ΟΤΟΕ, ήταν χαρακτηριστικά πραγματικά δυναμικά, πραγματικά χαρακτηριστικά που υπερβαίνουν εκείνα και των 39 ημερών απεργίας και των 42 ημερών. Και μάλιστα είχε και πολιτικά χαρακτηριστικά, όπως πρέπει να έχει κάθε ανεξάρτητος ταξικός αγώνας των εργαζομένων, που δεν επέτρεπαν εκμετάλλευση. Και όμως αρχίζουν να εμφανίζονται τα πρώτα σύννεφα. Με τα τερτίπια των δοτών της ΓΣΕΕ να οικειοποιηθούν τους μεγαλειώδεις αγώνες των εργαζομένων. Ότι συρθήκαμε, και πρέπει να το πούμε αυτό, συρθήκαμε κάτω από την κοιλιά του Ραφτόπουλου και στην απεργία στις 15 Γενάρη και στην απεργία στις 12. Και σύρθηκαν με ευθύνη τους οι συνάδελφοι της ΕΣΑΚ και κάτω από την κοιλιά και τη ζεστή αγκαλιά, θα λέγαμε, των επαγγελματιοβιοτεχνών, αυτών που χειροκροτάνε ουσιαστικά την απελευθέρωση των τιμών που εξαγγέλει το Υπουργείο Εμπορίου. Κάτω από την αγκαλιά της ΓΣΕΕ μπαίνουμε στις 16 του Μάρτη και επιθυμώ να πω και εδώ αυτά που είπε και τόνισε ο αιρετός πρόεδρος της ΓΣΕΕ, ο συνάδελφος και σύντροφός μου ο Γιάννης ο Παπαμιχαήλ σε μια σύσκεψη στην ΑΔΕΔΥ.

Ότι κινούμαστε σαν ανεξάρτητο ταξικό κίνημα αλλά κρυβόμαστε κάτω από τις κοιλιές αυτών. Τι δουλειά έχουμε εμείς με τους εργοδότες; Γιατί δεν αναπτύσσουμε τον αυτόνομο αγώνα μας; Όστε να μη δώσουμε τη δυνατότητα ούτε στη ΒΡΑΔΥΝΗ να λέει «απεργία χωρίς εσχάτων», ώστε να θολώνει τον κόσμο και να στη-

ρίζει τον προβοκατόρικο ρόλο της Νέας Δημοκρατίας, ούτε επίσης να χάνει το ταξικό κίνημα τον αυτόνομο πολιτικό του λόγο μέσα στους εργοδότες.

Εν πάση περιπτώσει, στήθηκε στη βάση αυτών. Συν το ότι οι συνάδελφοι της ΕΣΑΚ στο χώρο μας, πριν καλά-καλά αρχίσει η απεργία έλεγαν ότι δεν πάει καλά. Στήθηκε ένα σκηνικό. Και το σκηνικό αυτό στηρίχθηκε και στο γνωστό κέλευσμα πρωινής εφημερίδας κομματικής «Η σκυτάλη στα σωματεία». Δηλαδή, ξεχάστε τη ΣΕΑ, ξεχάστε τη δυνατότητα να υπογράψουμε συλλογική σύμβαση, γιατί συλλογικές συμβάσεις υπογράφουν οι Ομοσπονδίες. Και όταν κάποτε, αυτοί που απεργοσπάστησαν — και έχω και εγώ ευθύνη, άσχετα, την περίοδο του 1982 τότε — προσπάθησαν να διασπάσουν το κίνημα και να υπογράψουν ξεχωριστή συλλογική σύμβαση σαν ΣΥΕΤΕ, το καταγγείλαμε όλοι ότι αυτό ήταν διάσπαση. Δεν είναι διάσπαση να λέμε η σκυτάλη στα σωματεία, παραβλέποντας και το ρόλο των δευτεροβάθμιων;

Και τέλος για να τελειώσω, γιατί ο Πρόεδρος έχει απόλυτο δίκιο, να πω και τούτο. Τους αγώνες των εργαζομένων, όταν έχουν καθαρά ταξικά και πολιτικά χαρακτηριστικά, όταν μάχονται και τη δεξιά και τη δεξιά πολιτική, όταν μάχονται και τη φιλελεύθερη λύση και τη φιλελευθεροποίηση, από πότε μπορεί να τους εκμεταλλευτεί η δεξιά; Ποτέ συνάδελφοι. Αντίθετα αν δε γίνονται αγώνες, οδηγούμαστε σε κοινωνική συντηρητικοποίηση και τότε θα επαναληφθούν τραγικά ιστορικά λάθη.

Ομιλία του σδ. Κώστα Ρουσσάκη

ΡΟΥΣΣΑΚΗΣ: Συνάδελφοι, έχουν ξεχάσει φαίνεται σήμερα ορισμένοι ότι σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση δεν κρίνεται η παράταξη της ΔΑΚΕ. Έχουμε μεπερδέψει. Εμείς δεν κρινόμαστε, εμείς κρίνουμε συνάδελφοι. Και βέβαια κρίνουμε καλοπροαίρετα. Νομίζω ότι όλοι οι συνάδελφοι οι προλαλήσαντες είπαν τα θέματα που συμβαίνουν. Όμως συνάδελφοι, θα ήθελα να απαντήσω στο συνάδελφο Καπετανάκη, μετά το ευχάριστο διάλειμμα που μας έδωσε. Να του πω για άλλη μια φορά ακόμα, ότι εμείς δεν έχουμε εκπροσώπους δοτούς στη ΓΣΕΕ. Εμείς δεν είμαστε αυτοί που έχουμε κάνει νόμο 1365, δεν είμαστε απεργοσπάστες και στο κάτω-κάτω της γραφής, συνάδελφε Καπετανάκη, για μένα πιο επιεικής ή μάλλον ο κάθε χαρακτηρισμός θα είναι επιεικέστερος από το να με λένε πρασινοφρουρό.

Και τώρα έρχομαι για να πω και στο συνάδελφο Κρεμμύδα, ότι αν ο συνάδελφος Πίσκοπος έχει κάνει ρουσφέτια, να μας δείξει πόσα παιδιά από μας συναδέλφων έχουν μπει στην Τράπεζα, πόσα στελέχη μας αυτή τη στιγμή κατέχουν διευθυντικές θέσεις, συνάδελφε Κρεμμύδα; Όμως σήμερα ο απολογισμός αυτός δεν έπρεπε να είναι δικός σας. Έπρεπε να είναι της ΠΑΣΚΕ και μόνο. Γιατί μόνο η ΠΑΣΚΕ έχει απολογισμό. Απολογισμό σε προσλήψεις, παιδιά πρασινοφρουρών, απολογισμό σε καταλήψεις διευθυντικών θέσεων από στελέχη τους και άλλα πολλά. Άρα έχει κάνει τόσα πολλά για τα στελέχη της η ΠΑΣΚΕ, που έπρεπε σήμε-

ρα και απ' αυτή τη θέση να έχει ωραίο απολογισμό. Τα έχει κάνει όλα ρόδινα.

Όμως εμείς συνάδελφοι, εμείς βοηθήσαμε το Προεδρείο και αυτή είναι η διαφορά μας. Σας κάναμε συνάδελφοι αντιπολίτευση και ποια αντιπολίτευση σας κάναμε; Μήπως σας βγάλαμε ανακοινώσεις; Μήπως καταγγείλαμε τίποτε απ' αυτά που έχουν υποπέσει στην αντίληψή μας και με αναγκάζετε αυτή τη στιγμή να πω; Βάλατε, λέει, σε τάξη το σύλλογο. Δεν είπατε όμως ότι στη διάρκεια που είσατε Προεδρείο έχουν κλαπεί από το σύλλογο μια τηλεφωνική συσκευή, έχει κλαπεί ένα βίντεο αξίας 300.000 δραχμών. Ότι υπάρχουν στο Σύλλογο αφίσσες πεταμένες στην αποθήκη, που λένε ότι η Γενική Συνέλευση των ΕΑΚ θα γίνει στις 14 Δεκέμβρη. Υπάρχουν συνάδελφοι ανακοινώσεις όπως αυτή, με ημερομηνία 25.9.1986, που δεν τις έχετε λάβει, γιατί τις απέσυραν, διότι η ΠΑΣΚΕ δεν ήθελε να βγει τέτοια ανακοίνωση. Μπορώ να την καταθέσω στο Προεδρείο και να γραφεί στα πρακτικά, για να καταλάβετε τελικά ποιος έχει δίκιο ή άδικο.

Όμως συνάδελφοι, εμείς παρ' όλα αυτά, βοηθήσαμε το σωματείο. Και δεχθήκαμε να πάρουμε θέση αποσπασμένου. Πράγμα που δεν το δέχθηκαν το έτος 1983-84 οι δημοκρατικές δυνάμεις, η ΠΑΣΚΕ, όταν εμείς τους το προτείναμε, ούτε η Ενωτική. Αυτή είναι η δημοκρατία. Και θέλετε και κάτι άλλο να σας πω. Σε ποια επιτροπή δεν πήγαμε; Σε ποια επιτροπή δε συμμετείχαμε; Όμως,

βέβαια συνάδελφοι, είμαστε στο ρόλο της αντιπολίτευσης, διότι έχουμε να πούμε πολλά. Βοηθήσαμε το Σύλλογο, όμως ο σύλλογος τι βοήθησε εσάς; Πού είναι αυτή τη στιγμή αυτά που έχουμε κάνει για το Πειθαρχικό; Τι έχει γίνει για τους καλπονοθευτές συνάδελφοι; Και γι' αυτό φταίει το Προεδρείο, γιατί όταν εμείς βάλαμε υποψήφιους για το Πειθαρχικό, κανείς δε μας ψήφισε. Όταν έβαλε η Ενιαία, κανείς δεν την ψήφισε. Γιατί και τους καλπονοθευτές φροντίζουν να σβήσει η υπόθεση. Όμως εμείς συνάδελφοι τη θυμόμαστε και δε θα την αφήσουμε. Εγώ τους πήγα στο δικαστήριο και μέχρι να ζω και να υπάρχω θα υπερασπίζομαι αυτά που είπα και κατήγγειλα.

Όμως, ήθελα να ρωτήσω τους συναδέλφους, γιατί εμείς κάνουμε αντιπολίτευση λένε, τι έγινε ο κανονισμός τοποθετήσεως στελεχών; Και επανέρχομαι, τι έγινε για τους καλπονοθευτές; Αυτούς που τοποθετήθηκαν σε διευθυντικές θέσεις. Τι έκανε ο σύλλογος; Άλλος είναι διευθυντής σε υποκατάστημα και άλλος είναι υποδιευθυντής και άλλος είναι συμπράττων εντεταλμένος. Το σωματείο τι έκανε; Ποιες είναι οι παραστάσεις του στο προσωπικό;

Όμως, ήθελα να επανέλθω και να πω και δυο λόγια για την Ενιαία. Γιατί άλλη μια φορά σήμερα βρίσκεστε ανακόλουθος συνάδελφε Πολίτη. Προχθές στο Δ.Σ., όταν ήρθε ο απολογισμός του Δ.Σ. — και συνάδελφοι εδώ πρέπει να πω ότι δεν ήρθε ένας, ήρθαν 3 απολογισμοί. Ήρθε ένας απολογισμός με τα πεπραγμένα του Προεδρείου, ήρθε ένας απολογισμός με υπογραφές της Ενωτικής και της ΑΣΚ και ήρθε και ένας άλλος με υπογραφές της ΔΗΣΚ. Και εγώ είπα, ότι για μένα, ή έρχεται από ένα Προεδρείο ένας απολογισμός και τον ψηφίζουμε ή πρέπει να ψηφίσουμε χωριστά τον καθένα απολογισμό. Και δικαιολογία που βρήκαν όλοι ήταν η εξής συνάδελφοι και το έχω γράψει. Ότι εδώ, λέει, υπάρχουν τρεις απολογισμοί, γιατί υπάρχει γενικός απολογισμός και ειδικοί απολογισμοί. Για πρώτη φορά λοιπόν έχει ακουστεί ότι υπάρχουν ειδικοί απολογισμοί και γενικοί απολογισμοί. Που πρέπει να ψηφίζονται και έτσι και αλλιώς.

Όχι στα πολιτικά, όχι στην κατάσταση που επικρατεί στο συνδικαλιστικό κίνημα, αυτό το περνούμε εξ απλών ονύχων και πρέπει μόνον τα ψιλοθέματα που έχει ο σύλλογος εμείς να ψηφίσουμε.

Και επανέρχομαι στην Ενιαία λοιπόν. Και εκεί μεν, παρόλο ότι είχε συννενοηθεί από το πρωί, την τελευταία στιγμή ο συνάδελφος Πολίτης δεν ψήφισε τον απολογισμό. Σήμερα έρχεται εδώ, χωρίς ο απολογισμός να έχει αλλάξει στο παραμικρό και λέει, ψηφίζω τον απολογισμό. Με εκπλήσσετε συνάδελφε. Και δεν ξέρω πότε οι γραμμές μπερδεύονται από το Σπίτι του Λαού και δεν έρχονται κατευθείαν, έρχονται ζιγκ-ζαγκ και άλλα λέτε στο συμβούλιο και άλλα λέτε στη Συνέλευση. Με λυπεί. Αλλά δεν με λυπεί αυτό μόνο. Γιατί όλοι παλεύουμε για τα ζητήματά μας και τα εργατικά ζητήματα που κόπτεσθε. Και το είπα και προχθές στο συμβούλιο και θα το πω και σε σας να το ξέρετε, ότι όλοι είχαμε κατέβει το Φλεβάρη στη συγκέντρωση που είχε κάνει το ΕΚΑ στην Πλατεία Ομονοίας. Και εκεί, σαν ακριβώς τώ-

ρα, σαν να ήτανε κυβέρνηση ο Μητσοτάκης, και όλοι οι ομιλήσαντες εκπρόσωποι του ΕΚΑ — και λυπάμαι που έφυγε ο εκπρόσωπος — δεν είχαν να πούνε τίποτα για την κυβέρνηση, αλλά είχαν να πούνε για τη φιλελευθροποίηση λέει που μιλάει ο Μητσοτάκης. Με συγχωρείτε συνάδελφοι. Σας είπε ο Μητσοτάκης να τον ψηφίσετε; Αυτό είναι το πρόγραμμά του στο κάτω-κάτω της γραφής. Βάσει αυτού του προγράμματος ψηφίζεται. Δεν είστε εσείς αυτοί οι οποίοι θα του πείτε να αλλάξει θέση. Αυτό είναι το πρόγραμμά του. Αν θέλει κάποιος τον ψηφίζει, αν θέλει δεν τον ψηφίζει.

Και τι έκαναν; Οι περισσότεροι λοιπόν συνάδελφοι, οι οποίοι δεν ήθελαν να ακούσουν κατηγορίες, εμείς αυτή τη στιγμή παλεύουμε για τα αιτήματά μας, για τα προβλήματά μας, δε μας ενδιαφέρει η Α ή Β κυβέρνηση. Οι κατηγορίες όλες ήταν «ο Μητσοτάκης και η φιλελεύθερη πολιτική του». Με αποτέλεσμα να διαλύσει η συγκέντρωση, γιατί οι πιο πολλοί συνάδελφοι σηκώθηκαν και φύγανε.

Αυτά συνάδελφοι συμβαίνουν και στο συνδικαλισμό, αλλά και στο δικό μας Σύλλογο. Έπρεπε να τα πω. Όμως θα πρέπει να διαβάσω τελειώνοντας συνάδελφοι, μια ανακοίνωση που έβγαλε ο συνάδελφος ο Δημητρώπουλος. Δεν ξέρω αν είναι εδώ να τον ρωτήσω. Ποιον εννοεί ότι κάποιος διαθέτουν ελαστική συνείδηση ή καθόλου συνείδηση ή κάποιος που είναι διατεθειμένοι ακόμα και να πουλήσουν τη μάνα τους, προκειμένου να επιπλεύσουν; Για να το εξηγήσει, γιατί εγώ δεν το κατάλαβα και πρέπει, μια που βγάζει μια ανακοίνωση ο συνάδελφος και σας τη μοιράζει, να μας απαντήσει ποιοι είναι αυτοί για να τους ξέρουμε κι εμείς. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ομιλία του σδ. Αλέκου Καλύβη

ΚΑΛΥΒΗΣ: Συνάδελφοι, είναι καλό να ακούγεται κριτική και αν θέλετε από τη δική μας πλευρά την επιζητάμε. Όμως το ζήτημα είναι αν γίνεται καλόπιστα αυτή η κριτική ή αν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και δεν πρόκειται για διαστρέβλωση κάποιων θέσεων. Έτσι λοιπόν εμείς δεν μπορούμε να πέφτουν τούβλα μέσα σ' αυτή την αίθουσα και να κρατάμε ομπρέλα. Θα απαντήσουμε σε μια σειρά ζητήματα, τα οποία μπήκαν από μια σειρά δυνάμεις και όχι καλοπροαίρετα.

Συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα να ξεκαθαρίσουμε ότι έχουμε πάρα πολλές διαφορές. Και αυτό έγκειται, πρώτα και κύρια στο ότι εμείς βλέπουμε κάπως πιο μακριά απ' ότι οι άλλες δυνάμεις. Δεν βλέπουμε μόνο το σήμερα της εργατικής τάξης, βλέπουμε και το αύριο της εργατικής τάξης. Δεν βλέπουμε μόνο μέχρι τη μύτη μας ή δεν βολευόμαστε μέσα σ' αυτό το σύστημα, έτσι ώστε όταν υπάρχει οποιαδήποτε μικρή αποτυχία ή κακή στιγμή για το συνδικαλιστικό κίνημα, να αρχίζει η γκρίνια, η απαισιοδοξία, χαθήκαμε, κρίση και πάλι κρίση.

Συνάδελφοι, πολλές φορές έχουμε έρθει σ' αυτή την κατάσταση. Τρία χρόνια τώρα, καθόμαστε και συζητάμε. Είναι καλύτερη η 48ωρη; Η 3ήμερη; Απεργία διαρκείας; Και κάθε φορά έχουμε τη φαγωμάρα μεταξύ μας και τις ευθύνες της κυβέρνησης, τις ευθύνες του δικομματισμού, όλη αυτή την ουσία της επίθεσης που δεχόμαστε, την πάμε στην άκρη. Και φυσικά είναι σημαντικό πρόβλημα για το συνδικαλιστικό κίνημα, να ακολουθούμε σωστή τακτική. Και πάνω στα ζητήματα της τακτικής κάθε φορά προσπαθούμε να κάνουμε φυσικά και την κριτική μας, αλλά να μη χάνουμε το στόχο. Έχουμε φτάσει πολλές φορές να χάνουμε το στόχο και μεταξύ μας να τρωγόμαστε.

Ακούγονται πολλές απόψεις. Ακούστηκε και από μία δύναμη την Ενωτική ή άποψη του μορατόριουμ. Τώρα φυσικά, κοιτάξτε, είναι λιγάκι αστείο, να έχουμε στήσει μαγαζάκι με την ΠΑΣΚΕ εδώ πέρα στο σωματείο της Εθνικής και να λέμε ότι τάχα η Ενιαία επειδή ψήφισε μια απόφαση με την ΠΑΣΚΕ στην Ομοσπονδία έχει κάνει μορατόριουμ. Κάπου να υπάρχει και κάποιο στοιχείο σοβαρότητας συνάδελφοι. Και θα ξαναπώ ορισμένα πράγματα για κάποια άλλα θέματα. Αναφέρουν ορισμένοι για τη ΣΕΑ.

Ή αναφέρουν κάποιοι για την σκυτάλη στα σωματεία. Τόσο πολύ θέλουν τις διαδικασίες βάσης, έτσι ώστε θέλουν οι αποφάσεις να παίρνονται μόνον από τις κορυφές και όχι από τα πρώτα κύτταρα, τα σωματεία τα οποία πρέπει να ενισχύσουν την όποια πορεία συντονισμού των αγώνων σε επίπεδο Ομοσπονδίας.

Συνάδελφοι της ΔΗΣΚ, συνάδελφοι της Ενωτικής, συνάδελφοι της ΑΣΚ, μα τελικά πόσες φορές η Ενιαία έβαλε ζήτημα στο Δ.Σ. για την υποστήριξη της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα και δεν θέλατε ούτε καν να αναφερθεί η λέξη «Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα», για να μη χαλάσει η κολληγιά με την ΠΑΣΚΕ; Ναι ή όχι; Πόσες φορές έγινε αυτό το πράγμα; Και ερχόσαστε τώρα να μας πείτε, ότι δε βοηθάμε το συντονισμό, όταν δεν θέλατε καν να αναφερθεί η λέξη «Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα».

Εν πάσει περιπτώσει, θα πρέπει να κοιτάμε λιγάκι περισσότερο την πραγματικότητα και να αντιμετωπίσουμε καλύτερα τα πράγματα. Ας κάνουμε τώρα και ένα κουίζ. Ποιος είπε συνάδελφοι, ότι η απόφαση που πήρε η Ομοσπονδία για την 48ωρη και για την 5ήμερη ήταν λάθος γιατί πάμε διασπασμένοι; Ποιος το είπε αυτό; Ο συνάδελφος ο Πρόεδρος του σωματείου, μέλος της Ενωτικής και πρώτο στέλεχος. Ότι πάμε διασπασμένοι, χωρίς την ΠΑΣΚΕ και γι' αυτό είναι λάθος η απόφαση της Ομοσπονδίας. Λοιπόν τη μία φορά δεν μας άρεσε η απόφαση, τα μισά μας στελέχη λέγανε αυτό, εννοώ της Ενωτικής. Τη δεύτερη φορά πάλι δεν μας άρεσε η απόφαση και δημιουργήσαμε ακόμα χειρότερες καταστάσεις, μετά από κάποιες «οριζόντιες διαδικασίες» πληροφόρησης. Και θα πούμε παρακάτω γι' αυτές τις διαδικασίες και την αντίληψη που είχε παλιά η Ενωτική γι' αυτές τις καταστάσεις. Τελικά, τότε συνάδελφοι της Ενωτικής, είχατε δίκιο; Στην πρώτη ή στην δεύτερη περίπτωση; Και γιατί ήταν αρνητικές οι προσπάθειες που έγιναν από την πλευρά της Ενιαίας σ' έναν αγώνα που αναπτύχθηκε και ο οποίος ήταν αποφασιστικό βήμα στην πάλη που κάναμε, το να θέλουμε να τον ενισχύσουμε, με τη συσπείρωση όσων γίνεται περισσότερων δυνάμεων. Έχουμε μια πείρα από την Εθνική, συνάδελφοι. Δεν έχουμε την πείρα, ότι όταν πήγαμε ομόφωνα, πράγματι είχαμε θετικά αποτελέσματα.

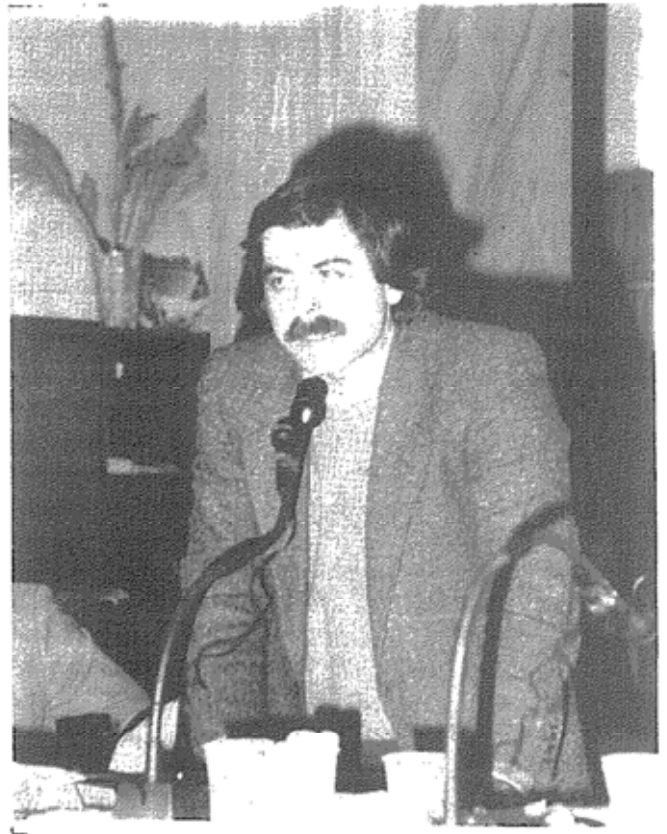
Συνάδελφοι, ακούστηκαν ορισμένες απόψεις της Ενωτικής για σεβασμό της θέλησης των συναδέλφων. Διαβάζω κάτι από την εφημερίδα ΓΚΙΣΕ, 2 Μάρτη 1985. «Στη Νίκαια ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΚΕ μάζεψε υπογραφές κατά της απόφασης της ΟΤΟΕ για απεργία». Προσπάθεια ενεργοποίησης του άρθρου 4; Δικαιολογία: Δεν ρωτήθηκε η βάση για τις απεργιακές αυτές κινητοποιήσεις. Μα δεν καταλαβαίνει ο φορέας της αντίληψης αυτής ότι η καλύτερη απάντηση των συναδέλφων είναι η μαζική τους συμμετοχή στις προηγούμενες απεργίες της ΟΤΟΕ για τα ίδια αιτήματα; Εσείς τα λέγατε, συνάδελφοι της Ενωτικής. Στον Πειραιά. Και μάλιστα, απ' ότι φαντάζομαι, θα είναι ο ίδιος συνάδελφος που είναι και στο Ναυαρίνο. Αυτά λέγατε, τα οποία ξεχνάτε τώρα και μάλιστα σε τέτοιο σημείο, ώστε να δημιουργείτε πραγματικά απεργοσπαστικές κινήσεις και να δίνονται άλλοι για παλιότερες απεργοσπαστικές εκδηλώσεις που έκανε η ΠΑΣΚΕ. Και αυτό δεν το σκέφτεστε; Κάτω από το κάλυμμα, να πει ο εργαζόμενος τάχα τη γνώμη του, δημιουργούμε αυτές τις κινήσεις. Έχουμε το τραγελαφικό φαινόμενο του Ναυτιλιακού, 57 υπογραφές όταν οι απεργοί ήταν 29. Τέτοια συνάδελφοι θέλουμε να δημιουργήσουμε; Τέτοια κατάσταση;

Όταν διαφωνώ και ακούστηκε από το συνάδελφο, το πρώτο στέλεχος της Ενωτικής μέσα στην Ομοσπονδία, ότι δεν συμφωνούμε ή μάλλον ότι σε περίπτωση που δεν συμφωνούμε σε μια μορφή αγώνα, δεν μπορούμε να τον καθοδηγήσουμε. Μα συνάδελφοι, το ίδιο δεν έλεγε η ΠΑΣΚΕ; Τι διαφορετικές απόψεις έλεγε στο παρελθόν; Όταν χτυπούσε τους αγώνες; Δεν σκέφτεστε ότι αυτή τη στιγμή δημιουργείται ένα σοβαρότατο πρό-

βλημα στο συνδικαλιστικό κίνημα, όταν πάμε με τέτοιους διαχωρισμούς ή με το ποιος πήρε την απόφαση, να δημιουργούμε και προεδρεία; Δηλαδή σήμερα ψηφίζω κάτι με την Ενωτική, φτιάχνω ένα προεδρείο στην Εθνική με την Ενωτική. Αύριο ψηφίζω με την ΠΑΣΚΕ για ένα άλλο ζήτημα, είναι ένα προεδρείο με την ΠΑΣΚΕ. Μεθαύριο παίρνω μια απόφαση με την ΔΑΚΕ, στήνω κι ένα προεδρείο με την ΔΑΚΕ. Μα, που πάμε συνάδελφοι; Αυτή την αντίληψη έχετε για τα συνδικάτα; Εμείς συνάδελφοι, είμαστε μακριά από οποιοδήποτε διαχωρισμό των εργαζομένων. Λέμε ότι θα ψηφίζουμε με τον κάθε συνάδελφο, τη στιγμή που οι αποφάσεις είναι σωστές. Και μεις ποτέ, μα ποτέ, δεν είπαμε «δε συμφωνούμε μ' αυτόν τον αγώνα, άρα τον υπονομεύουμε για να επιβιβασθεί η άποψή μας». Και θυμίζουμε το 1982 με το ενιαίο μισθολόγιο, που ενώ διαφωνούσαμε είμασταν οι πρώτοι που κατεβαίναμε κάτω και μιλάγαμε για την επιτυχία της απεργίας. Τέτοια πράγματα όσον αφορά τη συνέπεια συνάδελφοι. Και όχι να απολυτοποιούμε τη διαφωνία μας πάνω στη μορφή πάλης. Εκεί κρίνεται η συνέπεια και η σωστή στάση του καθένα.

Συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλά για τη λογική κλιμάκωσης, αποκλιμάκωσης. Τελικά αυτό το ζήτημα των μορφών πάλης πράγματι έχει την επικαιρότητά του στην Εθνική. Και δεν κλείνουμε τα μάτια. Ξέρουμε ότι απασχολεί ένα σοβαρό κομμάτι των συναδέλφων μας. Και πράγματι έχει δημιουργηθεί μια πληγή απ' όλη αυτή την ιστορία. Συνάδελφοι, είναι ζήτημα ποσότητας απεργιών να ξεπεράσουμε τα προβλήματα; Να μετρήσουμε μέρες συνάδελφοι; 1979 και 1980, 39 μέρες και 7, 1982, 40 μέρες πάλι. Ακόμα και άλλες τόσες μέρες να κάναμε, συνάδελφοι, δεν θα είχαμε τα αποτελέσματα τα οποία θέλαμε. Ξέρετε γιατί; Όχι γιατί δεν πρέπει να αγωνίζεται για το πιο μικρό ζήτημα και για το πιο μεγάλο το συνδικαλιστικό κίνημα. Γιατί επιτέλους πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα να καταλάβει, τουλάχιστον εμείς αυτό πρεσβεύουμε, ότι μαζί με τους συνδικαλιστικούς στόχους το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να παλέψει και για γενικότερες αλλαγές, οι οποίες θα διασφαλίσουν και τις μικρές και τις μεγαλύτερες κατακτήσεις μας. Κάτι το οποίο παρά πολλοί συνάδελφοι δεν θέλουν να καταλάβουν και φτάνουν σ' αυτά τα συμπεράσματα. Φτάνουν σ' αυτή την αντιπαράθεση. Ότι τελικά είναι ζήτημα 10 ημερών, 15 ημερών και εν πάση περιπτώσει κερδίσαμε. Δεν κερδίζονται έτσι οι αγώνες συνάδελφοι. Το 1979 και 1980 είχαμε μια παραπαίουσα δεξιά και είχαμε όλη την αντιπολίτευση μαζί μας και τώρα απέναντί μας έχουμε και το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Υπάρχουν διαφορετικές συνθήκες. Και θα πρέπει να τα παίρνουν υπόψη τους, όσοι θέλουν με τέχνη να ασκούν το συνδικαλισμό και όχι κάτω από ορισμένες φανφάρες να δημιουργούν μόνο εντυπώσεις και τίποτε άλλο.

Συνάδελφοι, ακούστηκαν και από την πλευρά της ΠΑΣΚΕ ορισμένες παραιτήσεις. Ο συνάδελφος Καπετανάκης σε κάποιο σημείο είπε ότι κάτι ετοιμάζεται για τη ΓΣΕΕ. Εν πάση περιπτώσει, θα έρθετε. Πού θα πάτε; Όλοι στην Ομοσπονδία σπρώχνουν την Ενιαία, συμφωνούντες και διαφωνούντες, πηγαίνετε με την ΠΑΣΚΕ. Συνάδελφοι κοιτάξτε. Εμείς το επαναλαμβάνουμε.

Εμείς έχουμε την άποψη ότι πρέπει όσο γίνεται περισσότερες δυνάμεις να συγκεντρώνονται και στο επίπεδο των προεδριών των συνδικαλιστικών οργανώσεων, γιατί έτσι δυναμώνει η ενότητά μας, γιατί έτσι μπορούμε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα. Αυτή είναι η θέση μας. Όσοι αυτή τη στιγμή παραιτήθηκαν, έχουν αναλάβει κατά την άποψή μας ένα βαρύ φορτίο. Διαφωνούσαν φυσικά με την απόφαση. Αλλά έχουν αναλάβει ένα βαρύ φορτίο και πρέπει να ανασκευάσουν αυτή τη θέση τους. Γιατί συνάδελφοι, εγώ πιστεύω και η παράταξη που βρίσκομαι, ότι όσο κακή απόφαση και να ήταν για κάποιους, οι παραιτήσεις και όλη η ιστορία που εξελίχθηκε από κει και πέρα, πραγματικά δυναμίτισαν την ενότητα των εργαζομένων μέσα στο χώρο των τραπεζών και δημιούργησαν σοβαρότατα προβλήματα. Προβλήματα τα οποία τα βλέπουμε και δεν κλείνουμε τα μάτια. Υπάρχουν πραγματικά πληγές μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα και πρέπει να τις επωμιστούμε.

Και εδώ είναι ένα ζήτημα από την πλευρά τη δική μας, πως από δω και πέρα η πορεία της Ομοσπονδίας θα είναι διαφορετική. Υπάρχει το χρέος, και στο σωματείο μας και στην Ομοσπονδία, να βαδίσουμε διαφορετικά, με ενωτικό τρόπο. Οι επιπτώσεις, συνάδελφοι, είναι πάρα πολλές. Προβλήματα περνάνε κάτω από τα πόδια μας και δεν τα βλέπουμε. Λίγοι συνάδελφοι — και κύρια από την Ενιαία — ανέφεραν ότι η πολιτική η οποία ασκείται, ιδιαίτερα με βάση τη φιλελευθεροποίηση, θα πυροδοτήσει αρνητικές εξελίξεις. Η Χάμιλτον προχωράει, το πόρισμα της Επιτροπής Καρατζά θα υλοποιηθεί, όλες οι εξελίξεις βαδίζουν με τέτοιο τρόπο που πραγματικά θα πολλαπλασιάσουν τα προβλήματα που έχει το συνδικαλιστικό κίνημα. Και εδώ μόνο μία απάντηση πρέπει να υπάρχει από την πλευρά του συνδικαλι-

στικού κινήματος. Να διατηρήσουμε την ενότητά μας. Εμείς πρώτα και κύρια απευθυνόμαστε σε μια σειρά αγωνιστικές δυνάμεις. Εμείς αυτό έχουμε σαν βασικό στοιχείο της πολιτικής μας συνάδελφοι, πρώτα και κύρια. Ζυτάμε κοινή δράση, παρά την όση κακόπιστη κριτική ακούμε από την πλευρά τους. Με τις δυνάμεις της ΔΗΣΚ, με τις δυνάμεις της Ενωτικής, με τις δυνάμεις της ΣΑΕ, έχουμε πολύ περισσότερα κοινά σημεία. Δεν αποκλείουμε κανέναν άλλο συνάδελφο. Αλλά λέμε, μέ-

σα από την κοινή δράση αυτών των δυνάμεων, που εμείς παρ' όλη την πολεμική που μας γίνεται, χωρίς ψυχραιμία καμιά φορά από τη μεριά τους, θα βρεθούμε πάλι μαζί και πρέπει να διατηρήσουμε αυτή την ενότητα και να απευθυνθούμε σε κάθε εργαζόμενο, είτε δεξιός είναι είτε Πασοκτζής είναι ή οτιδήποτε άλλο είναι, για να μπορέσουμε με την αγωνιστική μας συσπείρωση να λύσουμε τα προβλήματα στο χώρο της Τράπεζας αλλά και γενικότερα.

Ομιλία του σδ. Χρήστου Πρωτόπαπα

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Λοιπόν συνάδελφοι, στη λήξη της σημερινής Γενικής Συνέλευσης — και σημειώνω την αποχώρηση των συναδέλφων της ΔΑΚΕ — στη λήξη της σημερινής Γενικής Συνέλευσης, που ομολογούμενως προσπαθήθηκε να κρατηθεί ένα επίπεδο, παρά τις αντιθέσεις τις επιμέρους που μπορεί να υπήρξαν, θα πρέπει να βγάλουμε κάποιο γενικό συμπέρασμα. Κάτι που αν θέλετε βγαίνει και από την ίδια την εικόνα της Γενικής Συνέλευσης, κάτι που αν θέλετε είναι διαπίστωση του κάθε συναδέλφου μέσα στους συνδικαλιστικούς χώρους. Ναι, σήμερα, μπορούμε να μιλήσουμε πια για μια βαθιά κρίση μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα των Τραπεζοϋπαλλήλων.

Κρίση που θα έλεγα ότι εύστοχα, έτσι μπορούμε να δούμε μια φωνή, τη φωνή του συναδέλφου Καραουλάνη που την έβαλε και από τη δική του σκοπιά εδώ πέρα. Δεν έχει σημασία ότι μπορεί να μη συμφωνούμε με τις προτάσεις του, θα έλεγα όμως ότι και αυτές οι τοποθετήσεις, αλλά και τουλάχιστον 100 με 150 ερωτήματα που προσωπικά μου έγιναν στη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης από συναδέλφους που δεν ανήκαν σε μία παράταξη και που ρώταγαν «τι θα γίνει με την ΟΤΟΕ;», «δεν θα υπογραφεί συλλογική σύμβαση;», «δεν θα γίνει τίποτα και φέτος;», «τελικά τίποτα δε γίνεται, σαν συμπέρασμα;», δείχνουν ότι είμαστε υποχρεωμένοι να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Είμαστε υποχρεωμένοι σε τελική ανάλυση, όσοι τουλάχιστον λέμε ότι ενδιαφερόμαστε για το συνδικαλιστικό κίνημα στις Τράπεζες, να βρούμε μια λύση. Ναι, συνάδελφοι, επειδή πολλοί έβαλαν διάφορα ερωτήματα, υπάρχουν δυσκολίες από την κυβερνητική πολιτική. Κανείς δεν μπορεί να πει όχι. Και στον οικονομικό τομέα και στον τομέα των θεσμών, υπάρχουν μια σειρά προβλήματα μπροστά μας, υπάρχουν μια σειρά προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Γι' αυτό και μεις βάλαμε από την αρχή κάποιες παραδοχές. Και μιλήσαμε για μινιμάρισμα αιτημάτων, για κύρια στροφή του κλάδου στο πιστωτικό σύστημα και για υπεύθυνες και επιλεγμένες μορφές απεργιακών κινητοποιήσεων, μέσα από τις οποίες θα μπορέσουμε πραγματικά να πετύχουμε το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Σε ορισμένα σημεία θα έλεγα ότι οι θέσεις, που εδώ και αρκετά χρόνια είχαμε βάλει, έγιναν αποδεκτές. Και αυτό τουλάχιστον έδειξε και το μινιμαρισμένο πλαίσιο της Ομοσπονδίας και οι αστικές κινήσεις που υπήρχαν ή αν θέλετε το ξεκαθάρισμα, ότι θα πρέπει αμέσως μετά την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης να πάμε σε έκτακτο συνέδριο του κλάδου με το πιστωτικό σύστημα.

Δεν θα κριτικάρουμε την απαράδεκτη για μας αντίληψη που ήθελε, κάτω από τις σημερινές συνθήκες, να σύρει τον κλάδο σε μια απεργία διαρκείας η οποία θα εξυπηρετούσε μόνο την τακτική της ΒΡΑΔΥΝΗΣ «ο αγώνας μέχρις εσχάτων» και την τακτική του Μητσοτάκη να φθείρει ταυτόχρονα και την κυβερνητική πολιτική, χωρίς εναλλακτική πρόταση, προσέξτε, αλλά και το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα. Αλλά και από την άλλη πλευρά θα παίζαμε το ρόλο των διοικήσεων που όντως, είχαμε επισημάνει και το ξαναλέμε και σήμερα, σχεδίαζαν να τραβήξουν σε μια απεργία διαρκείας τον κλάδο, γι' αυτό και υπήρχε εκείνη η αδιαλλαξία και μετά από 15 – 20 μέρες, πετώντας κάποιο ξεροκόμματο, να εξασφαλίσουν αυτό που θέλανε. Δηλαδή το εξουθένωμα του συνδικαλιστικού κινήματος στις τράπεζες, ώστε να μπορέσουν να περάσουν τα σχέδιά τους για το πιστωτικό σύστημα.

Είχαμε επισημάνει αυτούς τους κινδύνους από την πρώτη μέρα. Και είχαμε κάνει μια υπεύθυνη πρόταση στην οποία είχαμε ξεκαθαρίσει ότι και κλιμάκωση βλέπαμε, αλλά και είμαστε διατεθειμένοι με όλες μας τις δυνάμεις να την στηρίξουμε. Παρουσιάστηκαν σοβαρά λάθη σε εκείνη την περίοδο και κύρια από την Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση. Που ενώ ήξερε, γνώριζε από την πρώτη μέρα, ότι δεν θα προχωρήσει στη συνέχεια των απεργιακών κινητοποιήσεων, ζήτησε μια 7ήμερη απεργιακή κινητοποίηση, που πραγματικά, όπως είπαμε και στην ΟΤΟΕ, θα δημιουργούσε προβλήματα με το γύρισμα στη 48ωρη.

Ανεξάρτητα απ' αυτό, έγινε η κρίση. Οι παραιτήσεις γίνανε. Δημιουργήθηκαν σοβαρά ζητήματα στον κλάδο. Παραιτήσεις που δεν έγιναν γιατί άλλαξε η μορφή των απεργιακών κινητοποιήσεων, γιατί ανάλογη αλλαγή της μορφής των απεργιακών κινητοποιήσεων, συνάδελφοι, έγινε και το 1985, έγινε και το 1986. Αλλά τότε ούτε ο Πουλαρίκας, ούτε κανένας άλλος είχαν την ευαισθησία να παραιτηθούν. Μείνανε σταθερά προσκολλημένοι στην καρέκλα τους. Γιατί παραιτήθηκαν; Γίνεται συνολικότερο παιχνίδι, συνάδελφοι. Έχει να κάνει με εκβιασμούς συνδικαλιστικών κινήσεων και παρατάξεων, γύρω από τον τρόπο που θα ενεργοποιηθεί η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα. Και έχει να κάνει με συγκεκριμένη αποστασιοποίηση της ΣΕΑ και αλλαγή πολιτικής δική της απέναντι στις μέχρι τώρα συμμαχίες. Και κύρια σε σχέση με την ΕΣΑΚ.

Και έχει να κάνει με άσκηση συγκεκριμένου κομματικού εκβιασμού από τις δυνάμεις που στήριζαν μέχρι τώρα αυτές τις συμμαχίες προς την ΕΣΑΚ. Γιατί διείδαν οι κι-

νήσεις αυτές ότι υπάρχει μια ταυτόχρονη κριτική της ΕΣΑΚ και προς την πλευρά της κυβερνητικής πολιτικής και προς τη Νέα Δημοκρατία, κάτι το οποίο δεν το επιθυμούσαν, για να δημιουργούν άλλους όρους μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα και να μπορούν να ασκούν μια ξεκαθάρα στεία δημαγωγική πολιτική, απλά και μόνον για να περάσουν τις επιλογές τους. Ποιες είναι οι επιλογές τους; Να διορθώσουν τις καρέκλες τους. Γιατί φυσικά είναι γνωστό ότι η παράταξη αυτή ούτε μέλλον έχει και ούτε μπορεί να έχει στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Στα ίδια παιχνίδια φυσικά είναι ενταγμένος απόλυτα ο μέχρι τώρα Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, ο οποίος εκμεταλλεύτηκε το γεγονός ότι είχε και εκλογές μπροστά, για να μπορέσει να βγει — με οποιαδήποτε αφορμή και σαν τέτοια επέλεξε το δημοψήφισμα — να βγει δίκην μεσσία μετά, για να μπορέσει να επανασυγκολλήσει το προεδρείο που αυτοδιαλύθηκε.

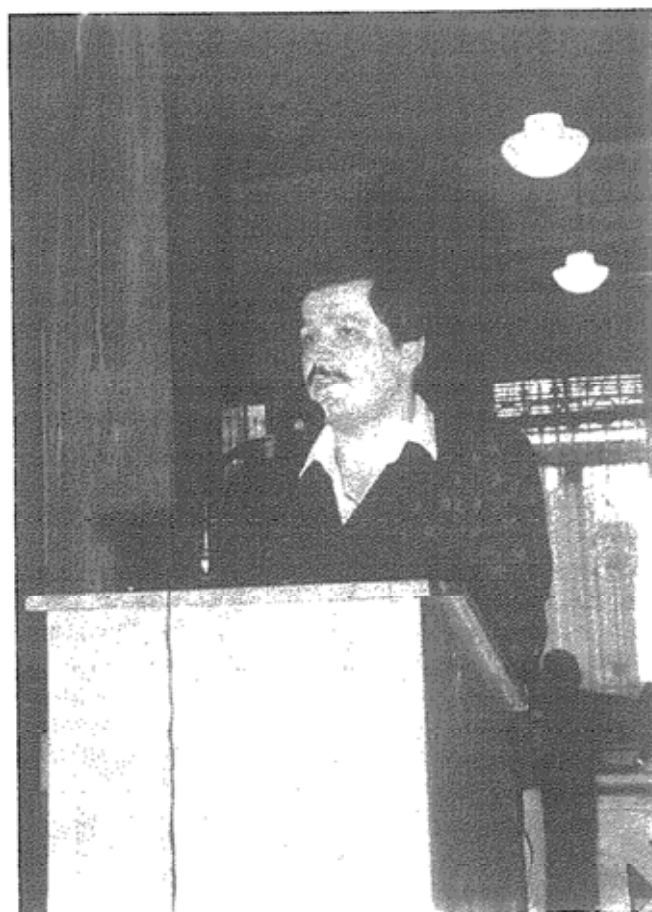
Όμως η κρίση συνάδελφοι δεν ξέσπασε το 1987. Η κρίση ξέσπασε το 1985, ξέσπασε το 1986. Και ήταν φυσικό ότι θα ξέσπαγε και το 1987 με το ίδιο Προεδρείο στην Ομοσπονδία. Το Προεδρείο που οδήγησε σε αδιέξοδο και διάλυση το 1985, το Προεδρείο που απέτυχε πλήρως το 1986, το Προεδρείο που από τη φύση του και από την πολιτική του, από τις δυνάμεις που το αποτελούσαν, που δεν μπορούσαν ούτε στην ελάχιστη προοπτική για κοινωνικό και συνδικαλιστικό κίνημα να συμφωνήσουν, θα οδηγιόταν, και αυτό ήταν γνωστό εκ των προτέρων, για μια ακόμη φορά το 1987 σε αδιέξοδο. Και είναι καιρός να βρεθεί μια λύση.

Τελικά, δεν συμφωνώ με το συνάδελφο Καλύβη που είπε ότι η ΕΣΑΚ ψηφίζει τις προτάσεις που θεωρεί ότι είναι ικανοποιητικές για τον κλάδο. Γιατί αν συμφωνούσε, θα έπρεπε να έχει ψηφίσει τη δική μας πρόταση, προσέξτε, τη δική μας πρόταση στο τελευταίο Γενικό Συμβούλιο, όταν η ΠΑΣΚΕ δήλωσε ότι αποδέχεται και ψηφίζει την πρόταση της Ενιαίας και έσπευσε ο συνάδελφος Καλύβης, προσωπικά, να τραβήξει εκείνη την ώρα την πρόταση. Ίσως γιατί φοβότανε ότι θα βγει ο Πουλαρίκας να παίξει το δικό του παιχνίδι, θα βγει εκείνη την ώρα να πει ότι έγινε μορατόριουμ ή συγκολληθήκαν οι δύο παρατάξεις. Ε, συνάδελφοι, τι να κάνουμε; Εάν συμφωνούμε μαζί σας, για το επόμενο εξάμηνο, βάζοντας σαν κυρίαρχους στόχους της Ομοσπονδίας τη συλλογική σύμβαση εργασίας, βάζοντας επίσης σαν κυρίαρχο στόχο της Ομοσπονδίας την απόκρουση των σχεδίων της έκθεσης Καρατζά, από δω και πέρα θα ψηφίζουμε αναγκαστικά μαζί. Μπορεί να αποφευχθεί κάτι τέτοιο; Είναι δυνατόν να αποφευχθεί κάτι τέτοιο; Είναι δυνατόν σε τελική ανάλυση να εμποδίζετε μια ζωή την Ομοσπονδία να προχωρήσει, επ' άπειρον, επειδή η δύναμη που συμφωνεί μ' αυτή την προοπτική τυχαίνει να είναι η ΠΑΣΚΕ; Κάποτε πρέπει να βάλουμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Έχουμε δύο δρόμους αυτή τη στιγμή για την Ομοσπονδία. Ο ένας δρόμος είναι αυτός: Συλλογική σύμβαση εργασίας, πιστωτικό σύστημα. Έχουμε δεσμευτεί και θα τηρήσουμε τις δεσμεύσεις μας. Θα τηρήσουμε, όπως έχουμε τηρήσει μέχρι σήμερα, τις δεσμεύσεις μας και την πορεία που έχουμε επιλέξει. Και ξέρουμε πάρα πολύ καλά και ποιες δυνατότητες έχουμε για την επιτυ-

χία της. Και δεν το βάζουμε σαν όρο, δεν το βάζουμε σαν ντε και καλά με το πιστόλι στον κρόταφο να προχωρήσουμε σ' αυτή την επιλογή. Αλλά τι να κάνουμε; Ο κλάδος θέλει και καθοδήγηση, ο κλάδος θέλει να δει και συγκροτημένη την Ομοσπονδία, υπάρχει ανάγκη Προεδρείου. Να το πούμε με το όνομά του. Ένα αυτό.

Υπάρχει και δεύτερο όμως. Η επανασυγκόλληση του διαλυμένου Προεδρείου. Τι γίνεται με τον Αλέκο τον Πουλαρίκα και την ΔΑΚΕ; Και αν μπορέσετε να συμφωνήσετε ή για την έκθεση Καρατζά ή για τη σύμβαση, εμένα να μου γράψετε. Δεν είναι δυνατόν κάτι τέτοιο. Αυτό αποκλείεται, όταν στο μεν ένα θέμα η ΔΑΚΕ έχει εκφραστεί ότι θα επιβάλλει τη φιλελευθεροποίηση του πιστωτικού συστήματος, στο δε άλλο ζήτημα της συλλογικής σύμβασης έχετε κατηγορήσει ο ένας τον άλλο για ξεπούλημα και προδοσία του κλάδου. Τελικά το αδιέξοδο δεν μπορεί να παρατείνεται. Τελικά η κρίση δεν μπορεί να παρατείνεται. Τελικά η ανυπαρξία της Ομοσπονδίας, που υπάρχει σήμερα, σε επίπεδο λήψης αποφάσεων και από κει και πέρα η θλιβερή εντύπωση που περνάει στον κόσμο, πρέπει κάποτε να σταματήσει. Εδώ και τώρα. Εμείς προσφέρουμε τη μία λύση. Ή επιλέξετε την ή πηγαίνετε στην άλλη πλευρά. Μέση λύση δυστυχώς δεν υπάρχει.

Ομιλία του σδ. Δημήτρη Κουσελά

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αρχίζει η δευτερολογία από τον Γενικό Γραμματέα και εν συνεχεία από τον Πρόεδρο και μετά πάμε στα ψηφίσματα και τελειώσαμε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Λοιπόν συνάδελφοι, δε θα σας κουράσω πάρα πολύ. Ήδη πάρα πολλά ζητήματα έχουν καλυφθεί και από άλλους συναδέλφους του Προεδρείου που μίλησαν. Θέλω να κάνω αρχικά κάποιες διαπιστώσεις. Και η πρώτη διαπίστωση που θέλω να κάνω είναι ότι σήμερα κάνουμε υπενθύμιση της δουλειάς του Προεδρείου, αλλά και του Δ.Σ. Κρίνουμε το Προεδρείο, αλλά κρίνουμε — τουλάχιστον οι συνδικαλιστικές παρατάξεις που συμμετέχουν λόγω απλής αναλογικής στο Δ.Σ. — και τον ίδιο τον εαυτό μας. Και αυτό δε θα πρέπει σε καμία περίπτωση να περάσει απαρατήρητο.

Δεύτερο, το Δ.Σ. αλλά και το Προεδρείο, δεν απολογείται για έναν ολόκληρο χρόνο, απολογείται ουσιαστικά για 8 μήνες. Και πριν ο καθένας περάσει σ' οποιαδήποτε κριτική θέλει να κάνει, θα πρέπει να λάβει υπόψη του ποιες ήταν οι συνθήκες εκείνες μέσα στις οποίες το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, το συνδικαλιστικό κίνημα αν θέλετε συνάδελφοι στο χώρο της Εθνικής Τράπεζας, ήταν υποχρεωμένο να προχωρήσει. Συνθήκες και υποκειμενικές, σε σχέση με το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα και στο χώρο, αλλά και συνολικότερα στην εργατική τάξη. Γιατί οπωσδήποτε η κατάσταση η οποία επικρατούσε και επικρατεί, είτε στην ΟΤΟΕ είτε γενικότερα στο εργατικό κίνημα, δεν μπορεί παρά να επηρεάζει θετικά ή αρνητικά, και στη συγκεκριμένη περίπτωση αρνητικά, και το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας. Δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να ξεχνάμε ότι κινηθήκαμε σαν συνδικαλιστικό κίνημα μέσα σε μια περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης, μέσα σε μια περίοδο όπου είχαμε να κάνουμε με μια συγκεκριμένη οικονομική πολιτική.

Πάρα πολλοί ομιλητές και συνήθως ομιλητές από μία συγκεκριμένη συνδικαλιστική παράταξη, δε θέλω να κάνω τέτοιες αναφορές, χρησιμοποίησαν εδώ κάποια συνδικαλιστικά τερτίπια, σε σχέση με την κρίση της δουλειάς του Δ.Σ. και του Προεδρείου. Δηλαδή προτίμησαν να κάνουν κριτική στις παρατάξεις που απαρτίζουν το Προεδρείο, για να αποδείξουν αν δούλεψε το Δ.Σ. ή όχι. Λάθος συνάδελφοι. Σήμερα δεν κάνουμε κριτική στις συνδικαλιστικές παρατάξεις που απαρτίζουν το Προεδρείο. Σήμερα κάνουμε κριτική εάν και κατά πόσο το Προεδρείο σαν σύνολο μπόρεσε να δουλέψει ή όχι. Κάνουμε κριτική σ' ένα υπαρκτό ή όχι υπαρκτό έργο του Προεδρείου. Και το Προεδρείο έτσι θα κριθεί στα μάτια των συναδέλφων. Απατάσθε συνάδελφοι, όποιος νομίζει ότι, με το να κάνει περισσότερο ή λιγότερο κριτική σε οποιαδήποτε συνδικαλιστική παράταξη που ανήκει στο Προεδρείο, θα κερδίσει πόντους. Θα κερδίσει πόντους εκείνος ο οποίος, μέσα από τη συμμετοχή του στη δουλειά και στο Δ.Σ., θα εξυπηρετήσει περισσότερο τα συμφέροντα των εργαζομένων στο χώρο της Εθνικής Τράπεζας. Αυτό οι συνάδελφοι εκτιμούν σήμε-

ρα. Και αυτά τα πράγματα θα πρέπει μια και καλή να ξεκαθαριστούν κάποια φορά.

Γιατί πάρα πολλοί μπορούν να έρχονται εδώ και να λένε ωραία λόγια και να ξέρουν να μιλάνε ωραία. Αλλά εκείνο που κρίνει κάθε φορά ο συνάδελφος δεν είναι τα ωραία λόγια, αλλά τα έργα. Έργα, συνάδελφοι, μέσα από τις αδυναμίες, μέσα από τις παραλείψεις, μέσα από τα λάθη. Αυτό το Προεδρείο, στο χρονικό διάστημα που πέρασε, είχε να αντιμετωπίσει και το θέμα της πολιτικής που αρχικά κράτησε η Διοίκηση απέναντί μας καθώς και έντονα κρούσματα αυταρχισμού. Επίσης το θέμα της πορείας για τη συλλογική σύμβαση εργασίας. Ένα ζήτημα πάρα πολύ σοβαρό και ουσιαστικό. Και όλη την κατάσταση που ανέφερα προηγούμενα.

Και βέβαια έγινε κριτική και στις παρατάξεις, αλλά και στο πρόσωπο του Προέδρου του Δ.Σ., προκειμένου να φανεί στους συναδέλφους ότι δεν έγινε δουλειά κλπ. Εγώ θα ήθελα να προτείνω, δε θα ήταν καλύτερα από πλευράς κάποιου συγκεκριμένου ομιλητή που ζήτησε να παραιτηθεί το Προεδρείο, ότι καλό θα ήταν να υποδείξει είτε σήμερα στη Γενική Συνέλευση, είτε με την παρουσία του μέσα στα Διοικητικά Συμβούλια, να κάνει συγκεκριμένες προτάσεις και συγκεκριμένους τρόπους για να πάμε καλύτερα και περισσότερο μπροστά. Και αν αυτές οι προτάσεις δεν υιοθετούνταν, εάν αυτές οι προτάσεις απηχούσαν τα πραγματικά συμφέροντα των συναδέλφων και το Προεδρείο δεν τα υιοθετούσε, τότε καλά θα έκανε να ζητήσει την παραίτησή του.

Όσον αφορά συγκεκριμένα ερωτήματα που τέθηκαν. Δε λειτούργησαν οι επιτροπές καταστημάτων. Για τις επιτροπές καταστημάτων, συνάδελφοι, τουλάχισ-

στον από πλευράς του Δ.Σ., έγινε κάθε προσπάθεια από την αρχή να λειτουργήσουν. Εκείνο που δε λειτουργήσε όσο θα έπρεπε να λειτουργήσει ήταν οι συγκεντρώσεις των επιτροπών καταστημάτων. Από την αρχή η ομάδα Οργανωτικού του συλλόγου συνέταξε συγκεκριμένο κείμενο-σχέδιο για τη λειτουργία των επιτροπών και με την προσωπική παρουσία των αποσπασμένων στα καταστήματα και τις επαφές με τις επιτροπές καταστημάτων, προσπαθήσαμε να βοηθήσουμε όσο μπορούσαμε περισσότερο.

Δεν μπορούμε να πούμε ότι οι επιτροπές λειτουργήσαν όπως θα έπρεπε να λειτουργήσουν. Υπάρχει πρόβλημα, πράγματι το αναγνωρίζουμε, σε σχέση με μια σειρά από επιτροπές που έχει λήξει η θητεία τους και που θα έπρεπε να ανανεωθούν. Υπάρχει όμως με απόφαση του Δ.Σ. προγραμματισμένος χρόνος. Συμπέσαμε με τα ζητήματα που αφορούσαν την πορεία διεκδίκησης της συλλογικής σύμβασης εργασίας, γι' αυτό καθυστέρησε. Αναβλήθηκαν δηλαδή με απόφαση του Δ.Σ. οι εκλογές. Ήταν να γίνουν το Δεκέμβρη και θα γίνουν στις αρχές Μάη.

Για την τροποποίηση του Καταστατικού που δεν έγινε. Ναι, υπάρχει δέσμευση για τροποποίηση του Καταστατικού, αλλά η δέσμευση δεν αφορούσε τη σημερινή Γενική Συνέλευση. Αφορούσε και αφορά ολόκληρη τη θητεία του Δ.Σ. και είμαστε υποχρεωμένοι μέχρι να λήξει η θητεία του Δ.Σ. ολόκληρη, να τροποποιηθεί το Καταστατικό. Είναι υπόψη του Προεδρείου και σε τακτό χρονικό διάστημα θα τεθούν εκείνες οι διαδικασίες.

Για τους φύλακες περιουσίας. Πράγματι, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι σε σχέση με τον τομέα αυτό, ενώ έγινε αρκετά μεγάλη προσπάθεια από πλευράς του Προεδρείου, δυστυχώς η προσπάθεια αυτή δεν καρποφόρησε. Δεν καρποφόρησε, γιατί μέχρι σήμερα βρήκε μια αντίθετη τελείως άποψη, κάθετα αντίθετη άποψη από πλευράς της Διοίκησης. Κατ' αρχήν εδώ θα πρέπει να πούμε ότι θα πρέπει να βοηθήσουν όλες οι συνδικαλιστικές παρατάξεις σε σχέση με το θέμα αυτό, των φυλάκων της περιουσίας. Εκκρεμεί το μεγάλο ζήτημα της ένταξής τους στον Οργανισμό Υπηρεσίας, τουλάχιστον εκείνων που έχουν μια σειρά από χρόνια. Δεν έχει ξεχαστεί από πλευράς μας και θα το παλέψουμε μέχρι τέλους.

Κάποιος συνάδελφος, δε θέλω να αναφέρω ονόματα, είπε ότι απολογούμαστε για την υλοποίηση της συλλογικής σύμβασης εργασίας του 1982 και του 1984. Δηλαδή συνάδελφοι τι έπρεπε να κάνουμε; Δεν έπρεπε το Δ.Σ., δεν έπρεπε το Προεδρείο, επειδή η συλλογική σύμβαση του 1982 για τις καθαρίστριες δεν είχε υλοποιηθεί, να παλέψουμε για την υλοποίησή της;

Ξεχάσαμε τα μέτρα του ΕΣΑΠ, του ΑΣΟΠ κλπ. Κάποιος άλλος συνάδελφος είπε ότι πάρθηκαν αποφάσεις που δεν υλοποιήθηκαν. Κοιτάξτε να δείτε συνάδελφοι. Η υλοποίηση των αποφάσεων σε πρακτικό επίπεδο δεν αφορά την πρόθεση ή τη διάθεση μόνο του Δ.Σ. Και ανταπάται όποιος πιστεύει ότι το Δ.Σ. του συλλόγου, με τις όποιες αποφάσεις για τα μέτρα του ΕΣΑΠ, του ΑΣΟΠ, θα ήταν δυνατόν να ανατρέψει την πολιτική σ' αυτό το ζήτημα. Που είναι ένα ζήτημα που αφορούσε και που αφορά το Δ.Σ. του Συλλόγου και το συνδικαλιστικό

κίνημα στο χώρο της Εθνικής Τράπεζας. Πάντως και ανακοινώσεις για το ΕΣΑΠ και ανακοινώσεις για το ΑΣΟΠ βγήκαν και δε χάθηκε, συνάδελφε Ρουσάκη, καμία ανακοίνωση. Η ανακοίνωση κυκλοφόρησε κανονικά στους συναδέλφους στις 29 του μήνα, που είπες. Διορθώθηκε, αλλά κυκλοφόρησε. Διορθώθηκε, γιατί δεν ήταν όπως ήταν η απόφαση του Δ.Σ. Αλλά δε χάθηκε, κυκλοφόρησε κανονικά, με καθυστέρηση 2 ημερών. Κυκλοφόρησε όμως.

Σε σχέση με την επιτροπή τοποθέτησης στελεχών. Έγινε κριτική εδώ ότι δεν προχώρησε όσο έπρεπε κλπ. Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω εκείνους τους συναδέλφους, που λένε ότι η επιτροπή δεν προχώρησε. Πράγματι υπάρχει καθυστέρηση και υπάρχει ευθύνη και στο Προεδρείο και συνολικά στο Δ.Σ. Εκείνοι όμως που έφεραν σήμερα το θέμα αυτό, στη διαπαραταξιακή επιτροπή η οποία υπάρχει, έφεραν προτάσεις όσον αφορά το θέμα της τοποθέτησης στελεχών;

Επώθηκε, συνάδελφοι, πως αυτό το Προεδρείο δεν μπορεί να βοηθήσει τους αγώνες της ΟΤΟΕ. Εγώ θα το διαψεύσω κατηγορηματικά κάτι τέτοιο. Για όλες τις αποφάσεις του Γενικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας έγινε Δ.Σ. στο Σύλλογο. Και τουλάχιστον οι συνδικαλιστικές παρατάξεις που ανήκουν στο Προεδρείο βοήθησαν κατά το δυνατόν στην υλοποίησή τους. Και ας έρθουμε στα αποτελέσματα, για να δούμε αν το σωματείο το δικό μας δούλεψε για την επιτυχία των απεργιακών κινητοποιήσεων, όλων ανεξαιρέτα, της Ομοσπονδίας ή όχι. Ας δούμε ποια ήταν τα ποσοστά σε απεργιακές κινητοποιήσεις στην Εθνική και στους άλλους χώρους. Η Εθνική συνάδελφοι είχε το μεγαλύτερο ποσοστό απεργιακών κινητοποιήσεων σε σχέση με τις υπόλοιπες τράπεζες. Και συνδικαλιστικές παρατάξεις που υπήρχαν στο Προεδρείο, άσχετα από τη διαφωνία τους ή τη συμφωνία τους, πήραν μέρος στην εκστρατεία που έγινε για την ενημέρωση των συναδέλφων στα καταστήματα.

Για το θέμα της ενημέρωσης των καθαριστριών και στην επαρχία. Ήδη έχει κυκλοφορήσει ανακοίνωση όσον αφορά το θέμα της ένταξής τους στον Οργανισμό Υπηρεσίας και θα κυκλοφορήσει και αναλυτικότερα κείμενα σε σχέση με το θέμα αυτό. Υπάρχουν εκκρεμότητες πράγματι όπως διαπίστωσαν οι συναδέλφισσες καθαρίστριες που μίλησαν προηγούμενα, για τα υπόλοιπα ζητήματα που απασχολούν τις καθαρίστριες.

Και το θέμα δηλαδή των 7 ημερών και το θέμα της αναπροσαρμογής των οικονομικών ζητημάτων που αφορούν τη στολή των καθαριστριών κλπ., είναι ζητήματα τα οποία το Δ.Σ. και το Προεδρείο δεν τα έχει ξεχάσει. Προφανώς θα προχωρήσουν.

Για το θέμα της αναδιοργάνωσης και του εκσυγχρονισμού της Εθνικής Τράπεζας και το τι θα κάνουμε παραπέρα. Κατ' αρχήν νομίζω ότι και σε σχέση με το θέμα αυτό, όπως θυμούνται όλοι, ασχολήθηκε το Δ.Σ., έχουν παρθεί συγκεκριμένες αποφάσεις. Αποφάσεις οι οποίες τέθηκαν υπόψη και του Διοικητή και της Διοίκησης της Εθνικής Τράπεζας. Ξεκαθαρίσαμε συνάδελφοι από την αρχή ότι δεν είμαστε αντίθετοι στον εκσυγχρονισμό της Εθνικής Τράπεζας. Το θέμα είναι τι θα εκσυγχρονιστεί, σε ποια κατεύθυνση, ποιος θα είναι ο ρόλος των εργαζόμενων σε σχέση με τον εκσυγχρονισμό αυτό. Θα

υπάρξει ουσιαστικός διάλογος, ναι ή όχι; Θα υπάρξει κατεύθυνση που θα βλάπτει το ήδη κατακτημένο εργασιακό καθεστώς; Εμείς τονίσαμε στο Διοικητή, ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι σε καμία περίπτωση, σαν σωματείο, σαν συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο της Εθνικής Τράπεζας να επιτρέψουμε καμία εξέλιξη σ' αυτό το θέμα, εάν δεν υπάρξει πρώτα και κύρια ουσιαστικός διάλογος με το σωματείο, με τους εργαζόμενους στην Εθνική Τράπεζα, για το τι θα εκσυγχρονιστεί και σε ποια κατεύθυνση. Εάν δεν τους πούμε απόψεις των εργαζομένων, εάν δεν υπάρξουν όλες οι ασφαλιστικές δικλείδες σε σχέση με το εργασιακό μας καθεστώς.

Πράγματι έγινε κριτική από κάποιους συναδέλφους, σχετικά με τη λειτουργία των θεσμοθετημένων οργάνων σε περιφερειακό επίπεδο. Εδώ πράγματι υπάρχει μια καθυστέρηση. Δε λειτούργησε στο δμνηνο το Πανελλαδικό Νομαρχιακό Συμβούλιο. Έγιναν συγκεντρώσεις των νομαρχιακών παραρτημάτων, με τη συμμετοχή στελεχών από τις επιτροπές καταστημάτων. Το θέμα όπως είπα των εκλογών για τα νομαρχιακά παραρτήματα και για τη ΣΕΑΠ δεν το ξεχάσαμε. Υπάρχει μπροστά μας μια απόφαση.

Σε σχέση με το θέμα των προσλήψεων. Κατ' αρχήν όσον αφορά το ένα του σκέλος, το θέμα των ρουσφετολογικών προσλήψεων. Νομίζω συνάδελφοι ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα από την πλευρά του Προεδρείου και όχι μόνο δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα να δηλώσει ότι είναι αντίθετο σε τέτοιου είδους προσλήψεις, αλλά ζητήσαμε να καταργηθεί το σχετικό άρθρο που υπάρχει στον Οργανισμό Υπηρεσίας, που επιτρέπει στο Διοικητή με βάση το 2% να κάνει προσλήψεις. Ζητήσαμε να υπάρχει αξιοκρατία και διαφάνεια. Το θέμα των προσλήψεων το εντάξαμε σαν ένα από τα ζητήματα του απεργιακού αγώνα που κάνουμε και της απεργίας της 30 Οκτώβρη. Βγήκανε συγκεκριμένες ανακοινώσεις για το πρόβλημα αυτό, που μίλαγαν αναλυτικά για το πόσες προσλήψεις έγιναν από το παράθυρο σ' αυτό το χρονικό διάστημα και κάναμε ότι μπορούσαμε σχετικά με το θέμα αυτό. Από κει και πέρα ζητήσαμε να γίνουν άμεσα προσλήψεις και πέρα από τις διαδικασίες που θα πρόβλεπε ο νόμος, για να καλυφθούν οι τεράστιες πράγματι ανάγκες οι οποίες υπάρχουν σ' αυτόν τον τόμο. Τελικά αντί για τις 800 προσλήψεις που ζητάγαμε, υπήρξε έγκριση για τις 400. Θα έρθει το θέμα στο Δ.Σ. και θα πάρει συγκεκριμένη απόφαση για το πως θα χωρήσει το Δ.Σ.

Κάποιος συνάδελφος είπε ότι δεν έχουμε πάει στα καταστήματα. Δε γνωρίζω αν σε προηγούμενο χρονι-

κό διάστημα, σε τόσο χρονικό διάστημα, ο Σύλλογος είχε περάσει δύο φορές. Μπορεί να εξαιρέθηκαν ορισμένα καταστήματα, να μην προλάβουμε. Αλλά περάσαμε δύο φορές συγκεκριμένα μέσα στο δμνηνο απ' όλα τα καταστήματα και συζητήσαμε με συναδέλφους. Η πολιτική μας δεν ήταν πολιτική γραφείων, ήταν πολιτική άμεσης αντιμετώπισης των προβλημάτων που αντιμετωπίζει κάθε κατάστημα από κοντά.

Συνάδελφοι, δεν έχω να προσθέσω τίποτε άλλο. Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι, σ' αυτό το χρονικό διάστημα και εδώ ήταν που δεν τοποθετήθηκαν μια σειρά από συνάδελφοι, γίνανε μια σειρά από θετικά βήματα, υπήρξαν μια σειρά από κατακτήσεις. Δεν τελείωσε η δουλειά, δεν υλοποιήθηκαν όλα εκείνα τα ζητήματα τα οποία είχαμε βάλει στο πρόγραμμά μας. Υπάρχουν στο πρόγραμμα εκείνο με βάση το οποίο απολογείται σήμερα το Δ.Σ. Γιατί δεν απολογούμαστε συνάδελφοι πάνω σε τίποτα γενικότερες πολιτικές εκτιμήσεις για την κατάσταση του τόπου κλπ. Σήμερα το Δ.Σ. απολογείται, και το Προεδρείο αν θέλετε, πάνω στο πρόγραμμα εκείνο το οποίο ψηφίστηκε από την αρχή από το ίδιο το Δ.Σ. και πάνω σ' εκείνα τα σημεία με βάση τα οποία συγκροτήθηκε το παρόν Προεδρείο.

Δεν τα έχουμε λύσει όλα. Πιστεύουμε ότι με τη βοήθεια τη δικιά σας, με την ενότητα η οποία πρέπει να υπάρξει στη βάση, γιατί για μας είναι πάρα πολύ βασικό αυτό το ζήτημα, πιστεύουμε ότι δε θα πρέπει η κρίση, η οποία υπάρχει σ' άλλα επίπεδα, να περάσει από τα πάνω μέχρι τα κάτω. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει με κάθε θυσία, με κάθε προσπάθεια από πλευράς όλων, η ενότητα στη βάση να διατηρηθεί.

Πιστεύουμε ότι το πρωτοβάθμιο σωματείο έχει και μπορεί να προσφέρει αρκετά ζητήματα για τους συναδέλφους, αλλά μπορεί να προσφέρει ακόμα περισσότερα για ενότητα και στην Ομοσπονδία αλλά και γενικότερα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Ευχαριστώ.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ: Κώστα, επειδή προηγούμενα είπες για τη στάση της Ενιαίας σε σχέση με τον απολογισμό. Μια διευκρίνιση 10 δευτερόλεπτα. Εμείς τη δράση του σωματείου, στην οποία περιλαμβάνεται φυσικά και η δράση όλων των συμβούλων, καταλαβαίνεις τι θέλω να πω, γενικά παρά τις επιφυλάξεις μας, την κρίνουμε θετική. Και γι' αυτό στην ψηφοφορία σε 10 λεπτά θα την ψηφίσουμε.

Τώρα, στη συζήτηση στο Δ.Σ., όταν συζητήσαμε αυτή τη δράση, είναι μια πολιτική εκτίμηση και ψηφίσαμε τη δικιά μας πρόταση.

Δευτερολογία του Προέδρου Φώτη Δεληβοριά

ΦΩΤΗΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ: Συνάδελφοι, με τη σημερινή Γενική Συνέλευση κλείνουμε το πρώτο δμνηνο δράσης του Σωματείου μας και μπορούμε να πούμε εδώ πέρα ότι το έργο που επιτελέσαμε αυτό το δμνηνο ήταν ξεκάθαρα θετικό. Εάν αναλογισθούμε ότι είμαστε από τους λίγους συλλόγους στην Ομοσπονδία, που μέσα σ' ένα έδαφος άγονο, σ' ένα κλίμα στασιμότητας, μπορέσαμε και λύσαμε κάποια πράγματα, τότε προφανώς θα

πάρουν πίσω εκείνοι οι συνάδελφοι τα λόγια τους, που είπαν είτε ότι ο απολογισμός είναι για σωματείο 100 ατόμων είτε ότι δεν ξεπέρασε τα πλαίσια της εισοδηματικής πολιτικής. Δεν υπάρχει δυνατότητα από κανένα να μηδενίσει αυτά τα επιτεύγματα, τα οποία είναι σε τρεις συλλόγους μόνο μέσα στην Ομοσπονδία που με περηφάνια μπορούν να παρουσιάσουν κάποιο έργο. Και αυτοί είναι ο Σύλλογος της Τράπεζας Ελλάδος που, με τις

απεργιακές κινητοποιήσεις στη διάρκεια του καλοκαιριού, έλυσε κάποια πράγματα και έσπασε την εισοδηματική πολιτική. Είναι ο Σύλλογος Πίστωσης που πρόσφατα είχε κάποιες κατακτήσεις και ο δικός μας ο Σύλλογος που έχει να παρουσιάσει ένα θετικό έργο, ανάλογο με το πρόγραμμα δράσης που έβαλε για το πρώτο διμηνο.

Θυμηθείτε συνάδελφοι σε ποια κατάσταση ήταν ο Σύλλογος πριν 8 μήνες και ποιο ήταν το πρώτο καθήκον που είχαμε. Να αναστηλώσουμε την αξιοπιστία του σωματείου και να στήσουμε ένα σύλλογο από την αρχή, γιατί ο Σύλλογός μας ήταν σε κατάσταση διάλυσης. Αυτά τα πετύχαμε και μπορούμε σήμερα να πούμε ότι το πρώτο διμηνο ήταν γόνιμο και καρποφόρο.

Έτσι λοιπόν, σ' αυτά που έπανε ορισμένοι συνάδελφοι, και αναφέρομαι εδώ στους συναδέλφους Πίσκοπο, Ιορδανόπουλο και Ρουσάκη, έχω να απαντήσω. Δόθηκαν ορισμένες απαντήσεις από το Γραμματέα προηγούμενα και έχω και εγώ να απαντήσω με τη σειρά μου, για το θέμα των καθαριστριών το οποίο τόσο πολύ υποβαθμίστηκε. Συνάδελφε Πίσκοπε ήσουν αντιπρόεδρος πριν από 2 χρόνια και είναι έμπροσθεν χρόνος φέτος από τότε που υπογράφηκε η συλλογική σύμβαση εργασίας. Και τώρα λύθηκε το θέμα των καθαριστριών.

Το θέμα των φυλάκων και αυτό από τότε εκκρεμεί. Το θέμα των αυξήσεων που έγιναν στο Ταμείο Αυτασφαλείας, που εδώ πέρα πραγματικά ξεπεράστηκε η εισοδηματική πολιτική και γι' αυτό και το Υπουργείο προκάλεσε έλεγχο στο Ταμείο μας και δε δικαιούται κανείς να λέει ότι κινηθήκαμε μόνο μέσα στα πλαίσια της εισοδηματικής πολιτικής, μ' όλες τις δυσκολίες που υπήρχαν. Εδώ βλέπουμε ότι ένας αγώνας χιλιάδων εργαζομένων, που γίνεται για να σπάσει η εισοδηματική πολιτική, έχει μείνει χωρίς αποτέλεσμα. Εμείς όμως μπορούσαμε με τον αγώνα μας εδώ να σπάσουμε την εισοδηματική πολιτική. Έγιναν βήματα αργά, μεθοδικά, προσεκτικά, αλλά βήματα θετικά. Βήματα προς τα μπρος. Βήματα που δεν μπορεί να γυρίσουν πίσω και ο Σύλλογος με νέες θέσεις από νέα μετερίζια θα προχωρήσει και για επίλυση όλων των άλλων αιτημάτων που έχουμε βάλει στο πρόγραμμα δράσης. Και μόλις τελειώσει η Γενική Συνέλευση, το Δ.Σ. θα κάτσει να βάλει ένα νέο πρόγραμμα δράσης για τον επόμενο, το δεύτερο χρόνο της ηγεσίας του Δ.Σ.

Ειπώθηκαν όμως και ορισμένα πράγματα, ιδίως από τον συνάδελφο Ιορδανόπουλο, που θα απαξιούσα να απαντήσω. Αλλά επειδή αναφέρονται σε προσωπικό επίπεδο, νομίζω συνάδελφε, πως το μόνο που κάνεις, είναι να υποθάλψεις μια συνεχή γκρίνια. Το καλοκαίρι, όταν πήραμε πίσω με τον αγώνα μας τα πειθαρχικά που είχαμε επιδοθεί στους συναδέλφους, επί μήνες προσπαθούσες να δημιουργήσεις την εντύπωση ότι τα πειθαρχικά δεν είχαν παρθεί πίσω. Και όμως τελικά αποδείχθηκε ότι αυτό το κεφάλαιο έκλεισε οριστικά. Πρόσφατα με τον κανονισμό Απεργιακού Ταμείου και τις καταστάσεις δυστυχώς με το συνάδελφο Ζώη Πεπέ πήρατε κάποιες στήλες εκεί πέρα, που δε νομίζω ότι ήταν μέσα στην πραγματικότητα και ότι ήταν τιμή σας να λέτε τέτοια πράγματα.

Για το θέμα που αναφέρθηκε στην είσοδο σε νέα απεργία στο Κέντρο Μηχανογραφίας, αυτό που έχω να

σου πω είναι ότι είχαμε εκ των προτέρων συμφωνήσει, ότι θα πάω εγώ μέσα. Ήταν κοινή συμφωνία και του Ζώη Πεπέ και δικιά σου, να πάω να πείσω μερικά στελέχη να μην απεργούν. Και εσύ ήθελες να μπει μέσα για καφέ. Αυτό ήταν. Δεν ήταν ο λόγος ότι ήθελες να μπει για να πας στον Αθανασίου και δε σου επέτρεψαν. Μη διαστρέφεις λοιπόν την πραγματικότητα. Στο κυλικείο επρόκειτο να πας και όχι επάνω στον Αθανασίου.

Όσο για το τι έλεγα το 1984, πιστεύω ότι αυτό που δεν κατάλαβες και εσύ, και ίσως η παράταξή σου, είναι ότι το 1984 το κοινό αίσθημα των συναδέλφων ήταν να καταδικαστεί τότε η απεργοσπασία, κάτι που δεν είχε γίνει. Ενώ σήμερα το κοινό αίσθημα των συναδέλφων ήταν να ανορθωθεί ο σύλλογος, κάτι το οποίο έγινε και εξακολουθεί να γίνεται. Και βέβαια σ' ένα Προεδρείο με την ΠΑΣΚΕ, συνάδελφε Καλύβη, που λες και το 'χεις μαράζι γιατί δεν είσατε εσείς με την ΠΑΣΚΕ και είμαστε εμείς και συνεχίσει το επαναλαμβάνεις κατά κόρον τον τελευταίο καιρό. Απορώ δηλαδή, σου έχει γίνει βίωμα αυτό. Σ' ένα προεδρείο με την ΠΑΣΚΕ πήγαμε με τους όρους τους δικούς μας και το ξέρετε αυτό πάρα πολύ καλά. Πήγαμε με τους όρους που καθορίστηκαν το καλοκαίρι και επανεπιβεβαιώθηκαν στη συνεδρίαση που αναφέρθηκες, συνάδελφε Καλύβη, στην οποία εγώ πήρα άλλη θέση απ' ότι η παράταξή μου.

Και εδώ οφείλω μια εξήγηση, γιατί πολύς λόγος έχει γίνει γι' αυτό και πάρα πολύ εκμετάλλευση γίνεται από τον συνάδελφο Καλύβη και την Ενιαία τον τελευταίο καιρό. Ναι, συνάδελφοι, σ' ένα Δ.Σ. που ασχολήθηκε ειδικά με την πορεία της ΟΤΟΕ, όπως είχα το δικαίωμα, είπα την άποψή μου, την προσωπική μου άποψη και το ξεκαθάρισα αυτό. Και δυστυχώς για σας, συνάδελφοι της Ενιαίας, εμείς στην παράταξή μας έχουμε το δικαίωμα να βουλευόμαστε και να λέμε ελεύθερα την άποψή μας. Δε βάζουμε λουκέτο στο στόμα μας. Είπα, λοιπόν, ότι ο αγώνας αυτός, έτσι όπως φαινόταν να πηγαίνει, είχε το στοιχείο της εκ των προτέρων υπονόμευσης. Ακριβώς γιατί δεν υπήρχε, όταν βάζαμε όλες τις δυνάμεις μας να χτυπήσουμε την εισοδηματική πολιτική, κάτι που θέλει πάρα πολύ ένταση δυνάμεων και ενότητα πρώτα απ' όλα. Όταν περιμέναμε στη γωνία να κατηγορήσουμε την ΠΑΣΚΕ, ότι αυτή θα ξεπουλήσει τον αγώνα. Πιστεύω ότι αν είχαν ψηφιστεί από την αρχή 48ωρες, οι δύο που έλεγε η ΠΑΣΚΕ, θα είχαμε εγκλωβίσει και την ΠΑΣΚΕ, γιατί φοβόμουν ότι η ΠΑΣΚΕ κάποτε θα σταματήσει και θα κάνει πίσω και δε θα είχε δυνατότητα η ΠΑΣΚΕ, η ηγεσία της τουλάχιστον, όταν θα έχει σύρει τους συναδέλφους σε δύο 48ωρες, μετά να κάνει πίσω.

Και γι' αυτό ακριβώς ταυτόχρονα, την ίδια στιγμή που είπα ότι ήταν λάθος αυτή η απόφαση, είπα προς την ΠΑΣΚΕ και απευθύνθηκα προς τους συναδέλφους που είναι στο Προεδρείο, ότι η απόφαση έχει ληφθεί, είμαστε όλοι υποχρεωμένοι να την εφαρμόσουμε, άσχετο αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε μ' αυτή, και θα πρέπει να βάλουμε όλες μας τις δυνάμεις για την εφαρμογή της. Διαφορετικά, συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ, το Προεδρείο την άλλη μέρα θα είχε διαλυθεί. Δε θα υπάρχει Προεδρείο που θα είναι μέσα η Ενωτική, εάν εσείς σε κάποια

στιγμή κάνετε πίσω. Και το είπα αυτό, γιατί φοβόμουν ότι από την ΠΑΣΚΕ θα γίνει κάτι, αλλά δυστυχώς δεν έγινε από κει, έγινε από την πλευρά της Ενιαίας.

Όταν λοιπόν η Ενιαία δεν έχει πρόθεση να συνεχίσει έναν αγώνα, τότε γιατί πάει και ψηφίζει 7 μέρες συνεχούς απεργίας; Αυτό δεν είναι εκμετάλλευση των συναδέλφων, συνάδελφε της Ενιαίας; Και να προσπαθείτε μετά να γυρίσετε την κατάσταση και να βγάλετε εμάς, την Ενωτική, ότι είμαστε εμείς οι απεργοσπάστες. Από που και ως που; Επειδή διαφωνήσαμε με την απόφαση εκείνη, η οποία ακέφαλη άφηνε τους συναδέλφους να πάνε σε μία πραγματική σφαγή, όπως έγινε; Και κανένας δεν είχε την ευαισθησία να πει εκείνη τη στιγμή: Συνάδελφοι να σταματήσει αυτή η απεργία και να ξαναδούμε τα πράγματα από την αρχή, γιατί δεν πάει. Ή συνάδελφοι θα τους αναγκάσουμε να γίνουν ενσυνείδητα απεργοσπάστες από αντίδραση και μόνο σ' αυτή την απόφαση.

Και όπως έγινε συνάδελφοι από το 52% φτάσαμε στο 39% των απεργών της Εθνικής. Με το 52% η Τράπεζα δεν λειτουργούσε. Με το 39% όμως... Σε παρακαλώ συνάδελφε, απαντώ. Δε θα μου στερήσεις το λόγο.

Και έτσι συνάδελφοι, είχαμε αυτό το δεύτερο λάθος. Την παλιά εποχή οι ηγέτες της Ομοσπονδίας έλεγαν, ότι αν αύριο που έχουμε απεργία οι συνάδελφοι που θα απεργήσουν θα είναι κάτω από το 50%, εγώ την άλλη μέρα θα είμαι παραιτημένος. Δυστυχώς είδαμε και το φαινόμενο αυτό, σήμερα που δεν υπάρχει τοίπα, να παραιτούν κάποιους στις θέσεις τους και να παριστάνουν τους γραμματείς και τους φαρισάδες της Ομοσπονδίας, χωρίς να έχουν από κάτω τη στήριξη της βάσης. Και δεν έχουν την τοίπα να πούνε, «υποβάλλουμε τις παραιτήσεις μας και πάμε σ' ένα Συνέδριο για να βγάλει νέα ηγεσία η Ομοσπονδία».

Ειπώθηκε για πορεία στο λαό. Και πιστεύω ότι αυτό που πρέπει να γίνει, είναι πραγματικά να πάμε στους συναδέλφους και να παρουμε αποφάσεις από τις συνε-

λεύσεις των καταστημάτων. Αλλά με μία δέσμευση. Ότι στο Συνέδριο που θα είναι επιστέγασμα αυτών των συνελεύσεων, δεν θα πάει ο κάθε σύνεδρος να φέρει την γραμμή της παράταξής του εκεί. Θα πάει και θα φέρει την απόφαση της πλειοψηφίας της Γενικής Συνέλευσης του καταστήματος. Όπως έγινε στον Πειραιά. Όπου κατάσταση του Πειραιά έβγαλε ένα ψήφισμα και κάποιοι προσπάθησαν να το αμφισβητήσουν. Δεσμεύστε σ' αυτό συνάδελφοι; Τότε ναι, να πάμε στην πορεία προς τη βάση και πράγματι πιστεύω ότι εκεί θα αλλάξουν τα δεδομένα. Ότι θα δούμε την κατάσταση κάπως διαφορετικά απ' ότι έχει διαμορφωθεί μέχρι σήμερα.

Τελειώνοντας συνάδελφοι, πιστεύω ότι ο απολογισμός που έχει να παρουσιάσει το Δ.Σ. είναι θετικός και σας καλώ να τον υπερψηφίσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μισό λεπτό, ο συνάδελφος Ιορδάνουπος θεωρεί ότι εθίζει προσωπικά και θέλει να δώσει διευκρινίσεις.

ΙΟΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Συνάδελφοι, με συγχωρείτε, δε θέλω να σας κουράσω, αλλά επειδή εδώ λέγονται ορισμένα πράγματα που με θίγουν, θα παρακαλούσα πάρα πολύ το συνάδελφο Δεληβοριά, εάν πράγματι αυτά τα οποία εγώ είπα δεν τα παραδέχεται και είναι πρόβλημά του, όμως από τη στιγμή που αναφέρομαι σε συγκεκριμένα περιστατικά, οι χαρακτηρισμοί του στυλ κουτσομπολιού δεν ευσταθούν, γιατί ούτε του χαρακτήρα μου είναι το κουτσομπολιά, αλλά από την άλλη πλευρά όμως με τη δράση μου και την παρουσία μου έχω δείξει ότι συμπαρίσταμαι μέσα και έξω από το Προεδρείο στη λειτουργία του ΣΥΕΤΕ και δεν πρέπει να λέγονται ανεπίτρεπτα πράγματα. Όσον αφορά το Κέντρο Μηχανογραφίας, το θεωρώ τιμή μου, που επί σειρά ετών είμαι ο πρώτος εκλεγόμενος συνάδελφος και τα περί κουτσομπολιού τα επιστρέφω σε σένα Φώτη μου.

Έγκριση Ψηφισμάτων Γενικής Συνέλευσης

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα μπορούμε στα ψηφίσματα και θα παρακαλούσα λίγη ησυχία, να διαβαστούν ένα-ένα τα ψηφίσματα, να ψηφιστούν και να λήξει η Συνέλευση. Οφείλω να σας ευχαριστήσω πραγματικά, γιατί η Συνέλευση έγινε σε πολιτισμένο επίπεδο και αυτό οφείλεται σε σας και στη βοήθειά σας.

Λοιπόν συνάδελφοι διαβάζω. Ένα ψήφισμα έχει κατατεθεί από το συνάδελφο Δημητρώπουλο.

«7.3.1987 - ΨΗΦΙΣΜΑ

Για την ειρήνη, τον αφοπλισμό και την εθνική ανεξαρτησία.

Ο αδιάκοπος αγώνας για την ειρήνη και την εθνική ανεξαρτησία είναι καθήκον και υποχρέωση του συνδικαλιστικού κινήματος. Η Γενική Συνέλευση του ΣΥΕΤΕ: α) Χαιρετίζει την πρωτοβουλία των 6, μεταξύ των οποίων και του έλληνα πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου, για τον παγκόσμιο αφοπλισμό. β) Χαιρετίζει επίσης τις προτάσεις Γκορμπατσώφ για την παγκόσμια ειρήνη, προτάσεις που μπορούν να θέ-

σουν τη βάση για μια συμφωνία των υπερδυνάμεων που θα απομακρύνει οριστικά τον πυρηνικό όλεθρο. γ) Καλεί την ελληνική κυβέρνηση να εφαρμόσει τη συμφωνία για την απομάκρυνση των αμερικανικών βάσεων από τη χώρα μας, χωρίς νέες διαπραγματεύσεις και πισωγυρίσματα, εναρμονιζόμενη με το αίσθημα της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Η εθνική ανεξαρτησία δεν παζαρεύεται».

Συνάδελφοι, ποιοι ψηφίζουνε το ψήφισμα του συνάδελφου Δημητρώπουλου; Ποιοι δεν το ψηφίζουν; Λευκά; Περνάει ομόφωνα το ψήφισμα του συνάδελφου Δημητρώπουλου.

Ψήφισμα του συνάδελφου Κουσελά.

«Οι εργαζόμενοι που συμμετείχαμε σήμερα στη Γενική Συνέλευση του ΣΥΕΤΕ εκφράζουμε τον προβληματισμό μας για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο συνδικαλιστικό μας κίνημα και ζητάμε από την Ομοσπονδία μας: α) Την άμεση συγκρότηση Προ-

εδρείου για την καλύτερη οργάνωση της δραστηριότητας του κλάδου μας. β) Τη λήψη απόφασης για μια πορεία ενίσχυσης της Ομοσπονδίας μας, μέσα από διάλογο με τους εργαζόμενους, διάλογο που θα αναδεικνύει το περιεχόμενο των δικαιωμάτων μας με την υπογραφή συλλογικής σύμβασης και την προώθηση του κοινωνικού ελέγχου του τραπεζικού συστήματος, σε αντίθεση με την έκθεση Καρατζά. γ) Τη λήψη απόφασης από τη Διοίκηση της ΟΤΟΕ για τη συνέχιση της διεκδικητικής αγωνιστικής πορείας, με μεθόδους που θα επιλεγούν με βάση εισηγήσεις των ίδιων των συναδέλφων μέσα από τα θεσμοθετημένα όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος (διοικητικά συμβούλια, νομαρχιακά παραρτήματα, συνελεύσεις παραρτημάτων, υποκαταστήματα κ.ά.).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, έγινε μια πρόταση. Να μπουν τα ψηφίσματα σε αντιπαράθεση. Διαφορετικά πρέπει να διαβαστούν αυτούσια τα ψηφίσματα όπως είναι. Σας παρακαλώ πολύ. Πέστε μου οι κινήσεις. Δεχόσαστε σε αντιπαράθεση; Σε αντιπαράθεση, εντάξει. Το ένα διαβάστηκε.

Διαβάζω και τα δύο ψηφίσματα, για να έχετε άποψη. Το πρώτο ψήφισμα του συνάδελφου Κουσελά, το οποίο λέει: (διαβάζεται ξανά το προηγούμενο ψήφισμα). Αυτό είναι το ένα ψήφισμα. Και το άλλο ψήφισμα που μπαίνει. Υπάρχουν τρία ψηφίσματα σε αντιπαράθεση. Το δεύτερο ψήφισμα είναι των παρατάξεων ΔΗΣΚ, Ενωτική, ΑΣΚ και ΣΑΕ.

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Μετά τα τελευταία γεγονότα στην ΟΤΟΕ, με αφορμή τις απεργιακές κινητοποιήσεις, απαιτείται απ' όλες τις συνδικαλιστικές δυνάμεις και όλους τους εργαζόμενους η χάραξη μιας νέας πορείας, που θα βγάλει το τραπεζοϋπαλληλικό συνδικαλιστικό κίνημα από την κρίση και θα άρει το διοικητικό αδιέξοδο που αντικειμενικά υπάρχει στην Ομοσπονδία. Προς αυτή την κατεύθυνση, η Γενική Συνέλευση του ΣΥΕΤΕ, προτείνει προσφυγή σε άμεσες διαδικασίες βάσης, όπου με ανοιχτή παρουσίαση όλων των θέσεων, οι εργαζόμενοι να εκφράζουν τις απόψεις τους για την υπάρχουσα κατάσταση, για την πορεία των αγώνων και την προοπτική της ΟΤΟΕ. Ενεργοποίηση προς αυτή την κατεύθυνση όλων των αποκεντρωμένων συνδικαλιστικών οργάνων (γενικές συνελεύσεις καταστημάτων, ΕΑΣ, νομαρχιακά παραρτήματα), που θα υποβοηθήσουν την ανάπτυξη ενός γνήσιου διαλόγου βάσης, τα αποτελέσματα και οι προτάσεις του οποίου θα αξιοποιηθούν και θα είναι αποφάσεις του κλάδου, ώστε να βγει η Ομοσπονδία από τη διοικητική κρίση και να χαράξει την πορεία της με μοναδικό κριτήριο την εκφρασμένη διάθεση των εργαζομένων στις Τράπεζες».

Το τρίτο ψήφισμα είναι:

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Το σημερινό Γενικό Συμβούλιο της ΟΤΟΕ, ούτε θέλει, ούτε μπορεί να καθοδηγήσει παραπέρα τον κλάδο. Μοναδική προϋπόθεση για μια νικηφόρα πορεία του κλάδου είναι να συγκληθεί συνέλευση των επιτροπών καταστημάτων. Σε όποιες τράπεζες δεν υ-

πάρχουν να στείλουν εκλεγμένο αντιπρόσωπο, που θα πάει σ' αυτή τη συνέλευση με απόφαση για την παραπέρα πορεία του κλάδου. Η συνέλευση των επιτροπών αυτών να εκλέξει απεργιακή επιτροπή, που θα καθοδηγήσει τον αγώνα μας και θα εποπτεύσει στο Γενικό Συμβούλιο - ΣΕΑΜ».

Συνάδελφοι περνάει το πρώτο ψήφισμα του συνάδελφου Κουσελά.

Ψήφισμα της συναδέλφισσας Βιβής Σταματοπούλου.

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Η Γενική Συνέλευση εργαζομένων της ΕΤΕ διαπιστώνει ότι: 1) Στις σημερινές συνθήκες και επιθέσεις ενάντια στο εισόδημά μας, σε συνδυασμό με την αύξηση των φορολογικών βαρών και την ταυτόχρονη στασιμότητα και συρρίκνωση των κοινωνικών δαπανών, δημιουργείται οξεία επιβάρυνση στο βιοτικό μας επίπεδο. 2) Τα μέτρα για τη φιλελευθεροποίηση της οικονομίας και κύρια του πιστωτικού συστήματος, η επιτροπή Καρατζά, θα επιφέρουν δυσάρεστες συνέπειες στις εργασιακές σχέσεις και θα έχουν επιπτώσεις δυσμενείς για την οικονομία. Διακηρύσσει ότι η υπεράσπιση του βιοτικού επιπέδου μας βρίσκεται στην εφαρμογή μιας άλλης πολιτικής, που πάνω από τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου θα βάζει τα συμφέροντα των εργαζομένων και του τόπου. Καλεί όλους τους εργαζόμενους σε συντονισμένο αγώνα έξω από επιμέρους διαφορές, για την προάσπιση των κατακτήσεών τους και του βιοτικού τους επιπέδου».

Υπάρχει και ένα άλλο ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Η πολιτική του σταθεροποιητικού προγράμματος της κυβέρνησης είναι πολιτική παραπέρα ενσωμάτωσης της χώρας στην ΕΟΚ. Στα ίδια πλαίσια κινούνται και τα σχέδια παραπέρα φιλελευθεροποίησης του τραπεζικού συστήματος. Προϋπόθεση για να περάσει η πολιτική αυτή του μετώπου ολιγαρχίας - κυβέρνησης - ΕΟΚ, είναι το χτύπημα του συνδικαλιστικού κινήματος γενικότερα και του κλάδου μας συγκεκριμένα. Καθήκον του συνδικαλιστικού κινήματος και του Συλλόγου μας είναι η ανατροπή του σταθεροποιητικού προγράμματος της εισοδηματικής πολιτικής στην κατεύθυνση να αποκρούσει κάθε αντιδραστική πολιτική αναδίπλωσης της πορείας της χώρας. Γι' αυτό πρέπει ο ΣΥΕΤΕ να επιδιώξει το συντονισμό δράσης, μαζί με άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων, που συμφωνούν με το παραπάνω πλαίσιο και στόχους, για την ανατροπή της πολιτικής της στείρας άρνησης και της εξαθλίωσης. ΣΕΑΜ Τραπεζοϋπαλλήλων, ΣΑΕ».

Μια δήλωση ο συνάδελφος Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ:

Είχε το κείμενο, υπάρχει «μιας τέτοιας», όχι «μιας άλλης» πολιτικής. Όπως είναι γραμμένο το κείμενο και επειδή μας αρέσει να κρατάμε και τις συμφωνίες και τις συνεργασίες μας, παρά τις επιμέρους διαφορές που έχουμε και αντίθετα με άλλες συνδικαλιστικές παρατάξεις, θα το ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι. Μπαίνει σε ψηφοφορία το ψήφισμα. Ποιοι συνάδελφοι το ψηφίζουν; Έγινε δεκτή αυτή η τροποποίηση που έκανε ο συνάδελφος Πολίτης από πλευράς Ενιαίας; Έγινε δεκτή. Λοιπόν συνάδελφοι ποιοι ψηφίζουν το ψήφισμα; Ποιοι δεν το ψηφίζουν; Το ψήφισμα δεν περνάει από τη Γενική Συνέλευση.

Λοιπόν συνάδελφοι τελειώνουμε. Δύο ψηφίσματα ακόμα έχουμε. Διαβάζω.

«Το κυβερνητικό πραξικόπημα στην κορυφαία οργάνωση των εργαζομένων στη ΓΣΕΕ, με το οποίο ανετράπει η δημοκρατική εκλεγμένη ηγεσία του, δημιουργήσε συνθήκες έντασης και αναπαραγωγής της διάσπασης στη βάση του συνδικαλιστικού κινήματος. Οι τελευταίες εξελίξεις συνδυασμένες με την εκφρασμένη διάθεση της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων για την αποκατάσταση της δημοκρατικής νομιμότητας στη ΓΣΕΕ, καθιστούν άμεση και επιτακτική την ανάγκη ενός γνήσιου και αντιπροσωπευτικού συνέδριου που θα καταγράψει τους υπαρκτούς συσχετισμούς στο εργατικό κίνημα, ώστε να αποτραπούν διασπαστικές μεθοδεύσεις και να αποκατασταθεί η οργανωτική ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος, προκειμένου να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά οι επιθέσεις του κεφαλαίου, της κυβερνητικής πολιτικής της λιτότητας, του αυταρχισμού και της εντεινόμενης κρατικής καταστολής. Η ευθύνη ανήκει αποκλειστικά σ' αυτούς που δημιούργησαν την κρίση και που βρίσκονται στη ΓΣΕΕ, όχι με εντολή των εργατών, αλλά με αποφάσεις δικαστηρίων. Ας την αναλάβουν αμέσως, εδώ και τώρα, γιατί κάθε αναβλητικότητα και τεχνικοί απαγορευτικοί όροι, πέραν της καχυποψίας που προκαλούν στους εργαζομένους σχετικά με τις προθέσεις τους, οδηγούν σε ένταση την υπάρχουσα κρίση και αντικειμενικά χρεώνονται ιστορικές ευθύνες σχετικά με τη διαιώνιση της οργανωτικής διάσπασης του εργατικού κινήματος στο κορυφαίο του όργανο. ΔΗΣΚ, Ενωτική, ΑΣΚ, ΣΑΕ, ΣΕΑΜ».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ποιοι ψηφίζετε το ψήφισμα όπως διατυπώθηκε από τη συναδέλφισσα Σταματοπούλου, με τη διευκρίνηση που έκανε ο συνάδελφος Κουσελάς; Ποιοι ψηφίζουν το άλλο ψήφισμα της ΣΑΕ; Περνάει με συντριπτική πλειοψηφία το ψήφισμα της συναδέλφισσας Σταματοπούλου.

Ένα άλλο ψήφισμα. ΣΑΕ, Σοσιαλιστική Αγωνιστική Ενότητα.

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Η Γενική Συνέλευση των υπαλλήλων της ΕΤΕ της 7.3.87 διαπιστώνοντας την καθυστέρηση υλοποίησης της ομόφωνης απόφασης της Γενικής Συνέλευσης του Μάρτη 1986 "Ενοποίηση Συλλόγων Εθνικής Τράπεζας" για τροποποίηση του Καταστατικού του Συλλόγου, επαναλαμβάνει τη θέλησή της να προχωρήσει άμεσα σε διαδικασία με Γενική Συνέλευση το Μάη του 1987 και αναθέτει στο Δ.Σ. την υλοποίηση αυτής της διαδικασίας. Η τροποποίηση του Καταστατικού να περιλαμβάνει οπωσδήποτε: 1) την καθιέρωση απλής αναλογικής και όχι ενισχυμένης ως σήμερα, του Ν. 1264, 2) αύξηση μελών Δ.Σ., 3) περιφερειακή οργάνωση ΣΥΕΤΕ στο νομό Αττικής (νομαρχιακά παραρτήματα)».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ψήφισμα που υπογράφεται από την ΔΗΣΚ, Ενωτική, ΑΣΚ, ΣΑΕ και ΣΕΑΜ.

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Η Γενική Συνέλευση των εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα καταγγέλει την κυβερνητική επίθεση καταστροφής των αγώνων των εργαζομένων, πέρα από τα όρια της προπαγάνδας, με απαράδεκτους χαρακτηρισμούς για τους εργαζόμενους (ρετιρέ, προνομιούχοι κλπ.), που εκδηλώνουν την ενιαία πρωτοφανή έξαρση αυταρχισμού στο διάλογο με όλους τους οργανωμένους κοινωνικούς φορείς. Καταγγέλει επίσης την προέκταση της κλιμακούμενης επίθεσης ενάντια στους εργαζόμενους με χρήση ωμής αστυνομικής βίας, διώξεων, απολύσεων, ποινικοποιήσεις των εργατικών αλλά και των γενικότερων κοινωνικών αγώνων. Δηλώνει ότι ο κυβερνητικός αυταρχισμός και η κρατική καταστολή, όπως και με όποιο πρόσχημα και αν εκδηλώνεται, δεν κάμπτεται το αγωνιστικό φρόνημα των εργαζομένων, αλλά αντίθετα εξοπλίζει με κουράγιο και δύναμη το εργατικό κίνημα στη διεκδίκηση των άμεσων δίκαιων αιτημάτων, αλλά και της προοπτικής κοινωνικής του απελευθέρωσης».

Συνάδελφοι, ποιοι ψηφίζουν το ψήφισμα; Ποιοι καταψηφίζουν το ψήφισμα; Λευκά; Δυστυχώς δεν περνάει το ψήφισμα.

